

T. O. BOBE

Cum mi-am
petrecut
vacanța de vară

HUMANITAS

T. O. Bobe s-a născut în 1969 la Constanța. În 1995 a absolvit Facultatea de Litere a Universității București. A fost, pe rând, magaziner în portul Constanța, secretar literar la Teatrul Mic din București, redactor și scenarist de televiziune, copywriter, iar în prezent este scriitor liber-profesionist. Volume individuale: *Bucla* (Univers, 1999), *Darul lui Moș Crăciun* (Humanitas, 2003), *Cum mi-am petrecut vacanța de vară* (Polirom, 2004, 2007), *Centrifuga* (Polirom, 2005). Volume colective: *Tablou de familie* (Leka-Brâncuș, 1995), *Cartea cu bunici* (Humanitas, 2007), *Bookătăria de texte și imagini* (Clubul Ilustratorilor, 2009), *Lexikon der sperrigen Wörter* (Merz & Solitude, 2010), *Primul meu job* (Art, 2011). Volume traduse: *Zentrifuge* (Merz & Solitude, 2004).

Redactor: Patricia Rădulescu
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
DTP: Iuliana Constantinescu

Tipărit la Proeditură și Tipografie

© HUMANITAS, 2011

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOBE, T. O.

Cum mi-am petrecut vacanța de vară / T. O. Bobe. - București:
Humanitas, 2011
ISBN 978-973-50-3199-2
821.135.1-31

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 021 311 23 30 / 0372 189 509

T. O. BOBE

**Cum mi-am
petrecut
vacanța de vară**

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Iunie

Vara este cel mai frumos anotimp. El este anotimpul fructelor și al florilor. După ce a hibernat toată iarna, natura s-a trezit la viață primăvara și acum se întinde în întreaga ei splendoare peste dealuri și peste văi, peste munți și peste câmpii și peste orașe și sate. Copacii au înfrunzit și au înflorit de acum câteva luni și acum crengile lor grele de rod se apleacă spre pământ. Pe crengi sunt mere și pere, iar înainte de aceasta cireșe, caise și vișine. Unii copaci fac fructe mai devreme iar alții mai târziu iar în felul acesta noi avem să mâncăm diverse fructe de-a lungul celor trei luni: iunie, iulie și august. În afară de fructe pe crengile copacilor mai sunt și cuiburile păsărelor și căsuțele pe care oamenii le fac pentru ele atunci când sticleții, cocorii sau alte păsări nu găsesc prin apropiere crengeuțe mici de tot și altele ca săș-i facă singure cuibul. Berzele și rândunelele nu stau în copaci. Ele stau pe lângă casa omului, unele pe horn iar altele sub streșină.

Din păcate noi nu avem acasă nici horn nici streșină pentru că casa noastră este în construcție. Așa că nu avem nici rândunele și nici berze. Casa noastră are 2 etaje, dar acoperișul nu este gata cu toate că noi stăm în ea. În loc de acoperiș casa noastră are o placă dreaptă de beton care o să fie o terasă foarte frumoasă unde o să ne întâlnim cu musafirii și o să putem să stăm acolo cu ei fără să ne deranjeze nimeni. Bineînțeles că acest lucru o să se întâmple numai vara pentru că atunci când

Începe toamna nimeni nu poate să stea pe acoperiș ca să nu le plouă în mâncare. Însă până atunci mai este. Toamna începe la 1 septembrie dar școala nu începe atunci, începe la 15 septembrie. Adică vacanța de vară se lungește și toamna așa cum este corect ca să dureze fix 3 luni pentru că și școala se termină la 15 iunie cu toate că era mai normal să se termine pe 1 Iunie deoarece doar atunci este Ziua Copilului.

Anul acesta 15 iunie a căzut într-o lună. Acesta a fost un lucru bun deoarece nu s-a mai făcut școală de vineri așa că am câștigat 3 zile. O zi a fost sâmbătă când a fost prima zi de vacanță, cu toate că era 13 și dacă era să ne luăm după unele reguli era zi de școală. Dar după alte reguli era zi liberă de weekend, care arată că unele reguli sunt mai importante iar altele mai puțin importante. Sâmbătă nu am făcut mare lucru. Am fost cu mama prin oraș să îmi cumpăr de la o florărie coroniță pentru a II-a zi deși mamaia zicea că îmi face ea una din florile din grădină, ca să nu mai dăm bani degeaba. Dar nu suntem chiar atât de săraci. Așa că mama m-a luat cu mașina și am fost la florărie și am cumpărat o coroniță multicoloră. După aceea am pus-o la frigider ca să țină. Și tata a zis că o să bea în cinstea mea bere Coroana mexicană. Poate că florile de la coroniță nu erau de la noi din țară, de aia a zis așa. Dar dacă au ținut din Mexic până în România, de ce mai era nevoie să le punem la frigider? Ce nu țineau până la școală?

A II-a zi a fost duminică când mama m-a îmbrăcat cu blugii noi la modă și cu tricoul cu desene animate și cu adidașii care mi i-a luat mamaia de la mol, dar tot cu banii lui tata care totuși nu s-a supărat. Dar înainte de asta m-a spălat pe cap ca să am freza frumoasă când îmi iau la revedere de la domnișoara învățătoare care am avut-o 4 ani. Pe urmă după ce am mâncat ceva m-a pus să mă spăl și pe dinți cu toate că nu stătea nimeni să se uite în gura mea dar poate că mă pupam cu cineva.

Tot Premiul I ca mine l-a luat și Nahabetian Miruna care a venit la noi în clasă mai târziu abia din clasa a III-a și care îl are pe tatăl ei deputat cu toate că eu aveam puțini mai mulți de foarte bine. Colega mea Nahabetian Miruna este o fată foarte frumoasă și care învață foarte bine. Ea este înaltă, mai înaltă cu 3 degete ca mine, cu boiul delicat și degetele de la mâini și picioare date cu oja albă care i le vedeam prin sandale. Ea are pielea smeadă și ochii negri ca două mure. Părul ei este lung și negru și și-l împletește în două cosițe arămii terminate cu elastice și biluțe roz, verzi sau portocalii. Cosițele ei sunt groase ca două funii de mătase. La ora de sport Nahabetian Miruna este singura fată care poate să facă podul de sus și sfoara fiind elastică de la guma de mestecat care o mestecă mereu chiar și la ore fără să-i zică nimic domnișoara învățătoare. La spate în dreptul șalelor are o scobitură. Cel mai bine Nahabetian Miruna învață la română și face cele mai lungi și mai frumoase compuneri cu actrițe, extraterestri, mașini de curse și cu peisaje de vis. Din punctul de vedere al firii ea este o fată blândă, bună, veselă și mereu pusă pe șotii.

Înainte să ajungem la școală tata și-a dat seama că am uitat să luăm un buchet de flori pentru domnișoara învățătoare și am fost repede în oraș și am luat 1 pentru că eram cu Pasatul lui tata care bagă gonetă. Florăriile erau închise așa că am luat de la o florăreasă din piață care ne-a fript pentru că era sezon și cerere mare. Când am ajuns la școală toată lumea era în curte în jurul scenei dar serbarea nu era începută. Domnișoara învățătoare ne-a chemat să ne dea câte 3 cornuri și 3 iaurte pentru zilele când s-a terminat școala mai repede dar num-i era foame și mama a zis că:

— Cine știe pe unde au stat?

Și să nu mă îmbolnăvesc. Prin curte erau multe mame și toți copiii din școală și câțiva tați dar mai puțini. Soarele strălucea frumos și păsărelele cântau în copaci iar domnul director adjunct făcea probă la microfon. M-am uitat în jur și ce să

vezi? Către mine se îndrepta Robert care este cel mai bun prieten al meu. Robert este în clasă cu mine dar stă în fund pentru că este înalt și poate să bată la tablă și fără ochelari. Noi stăm pe aceeași stradă iar la școală mergem totdeauna împreună pentru că avem același drum și cine pleacă primul fluieră. La început eu nu știam să fluier dar până la urmă am învățat. Secretul este să ții limba pe dinții de jos și să ai grijă să nu scuipi. Când m-a văzut mi-a zis:

— Ce faci măi Raluca?

Pentru că m-a poreclit așa de când i-am spus o dată că m-am uitat cu mamaia la emisiunea Iartă-mă. La început m-am supărat dar pe urmă mi-a trecut. Numele Luca num-i place foarte mult însă mama și tata zic că e mai bun decât Robert pentru că e un nume de al nostru românesc și decât țăranii își botează copii Robert. Robert avea în mână un buchet de flori dar mai mic decât al meu. După ce am vorbit puțin a început serbarea și a trebuit să treacă fiecare la locul lui. Eu stăteam primul lângă Agache Cristina dar Nahabetian Miruna tot nu era ajunsă. Până la urmă a venit cu mama și cu tatăl ei și cu domnul Buliga care are mereu ochelari de soare și se uită tot timpul pe deasupra noastră ca să n-o atingă nimeni nici c-o floare. Mama era mai la o parte cu domnișoara învățătoare și i-a dat coronița să aibă să mi-o pună pe cap când mă va chema. Când m-a chemat m-am întors la lume și tata mi-a făcut 2 poze cu domnișoara învățătoare să am amintire când o să-mi fie dor de dânsa. De acum înainte de la anul următor trebuie să învăț după masa iar ea rămâne dimineața cu altă clasă de a I-a și cine știe dacă ne mai vedem. Lângă noi era și Nahabetian Miruna iar din spate de tot Robert îmi-i făcea cu mâna. Nu știu ce vrea.

Am așteptat până s-a terminat toată serbarea și abia după aceea am plecat. Mama m-a întrebat dacă nu vreau să-mi dau jos coroana până acasă dar nu aveam de ce să-mi fie rușine cu ea. Pe urmă l-a strigat pe tata care vorbea ceva cu domni-

șoara învățătoare și am plecat acasă. Pe drum lumea se uita la mine pentru că eram singurul de pe stradă care am luat premiul I 4 ani la rând. Ceilalți sunt niște leneși care degeaba fac umbră pământului și n-o să iasă nimic de capul lor. Pe deasupra mai sunt și răi pentru că dacă treci cu bicicleta încercă să te dărâme cu șutul în minge de invidie că ei n-au.

— Inginer te fac.

Zicea tata dar mama mai era puțin supărată nu știu de ce. S-a înveselit mai târziu când au venit la noi finii Aurel și Marcela. Aurel este puțin gras cu mustață mare și burtă iar Marcela are multe brățări care îmi plăceau când eram mai mic. Acuma num-i mai plac așa. Am stat toți lângă casă și am mâncat cireșe când am auzit semnalul. Fina Marcela ca o sclifosită le lua la rând pe fiecare să nu aibă viermi. Am ieșit la poartă și l-am văzut pe Robert care m-a întrebat:

— Raluca zii măi vin mâine pe la tine?

A II-a zi m-am trezit mai târziu și mamaia nu era acasă. Era la piață. După ce au plecat musafirii mama m-a băgat în pijamale și a început să spele vasele. O auzeam cum zăngăne mereu și cum îi spune lui tata:

— De aceea te ofereai tu să te duci tot timpul tu la ședința cu părinții.

Până la urmă a terminat de zăngănit și eu am adormit. Înainte de asta tata a zis:

— Lasă că strâng eu astea să nu te tai.

Când m-am trezit m-am dat jos din pat și am strigat-o pe mamaia care nu mai are servicii fiind ieșită la pensie dar nu a răspuns pentru că nu era acasă. Mi-a lăsat pe masa din bucătărie pâine prăjită, ouă ochiuri, gem, margarină, cornulețe cu rahat, cireșe, lapte care s-a răcit și un bilet ca să mănânc că dacă nu nu pup să ies pe stradă. De obicei stau cu ea pentru că mama este tot timpul la Televiziune. Are muncă de răspundere pentru că ea scrie ce să se spună seara la Știri și vine

acasă cu capul varză. Tata vine și el târziu, aproape numai noaptea pentru că este Vicepreședinte.

Mi-am împăturit frumos pijamalele pentru că sunt foarte ordonat și le-am pus sub pernă, m-am îmbrăcat și am făcut de vreo două ori cu furculița prin farfurie ca să se creadă că am mâncat și să nu se supere mamaia, cu toate că mie num-i era foame. Pe urmă am luat biliardul și am ieșit în curte. Am un biliard de jucărie moștenire de la tata de când era el copil care l-a păstrat special pentru mine. Este un biliard verde cu o ciupercuță roșie dar foarte greu care abia l-am târât până pe bucata de ciment din fața casei. Îm-i place să mă joc biliard pentru că sunt cel mai bun și Robert nici nu suflă în fața mea și pentru că așa cum zice și mama este un joc inteligent care îți dezvoltă atitudinile. Trebuie însă să ai grijă cum dai ca să nu sară bilele să-ți spargă ochelarii. În vreme ce mă jucam am auzit semnalul și am ieșit să-i deschid poarta lui Robert. Semnalul este cam așa: fiu, fiu, fiu-fiu-fiu și pe urmă încă o dată fiu, fiu, fiu-fiu-fiu. Este un semnal secret care nu trebuie să-l știe nimeni mai ales Vili, Nelu și Bebi care sunt niște ja-pițe ordinare de când mi-au furat mingea de piele și n-au vrut s-o dea înapoi nici când s-a dus după ea mamaia. Când am deschis poarta Robert mi-a zis:

— Ce faci măi Raluca nu ieși cu bicicleta?

Iar eu i-am răspuns:

— Nu măi căci trebuie s-o aștept pe bunică-mea să vină că abia m-am trezit.

Pentru că nu puteam să plec așa de acasă ca să nu se sperie când se uită după mine și nu mă vede și să facă atac de cord. Pe urmă l-am pofțit în curte și l-am bătut de i-a sunat apa în cap căci nu a fost în stare să-mi ia nici un joc. Dar până la urmă l-a salvat mamaia care a venit cu: ceapă, mazăre, varză, cartofi, morcovi și ce se mai găsește pe la piață. Este foarte harnică. Mai harnică ca Capra cu 3 lezi decât că ea are cheie de la poartă și nu trebuie să cânte. Locuiește la noi fiindcă casa

este a noastră dar pământul este al ei unde a avut casa veche care a dăruit-o tata ca să ne facem și noi vilă. Înainte am stat la apartament dar afacerile au mers bine pentru că oamenii au început să se asigure să nu pățească ceva și să rămână urmașii fără bani de înmormântare așa că lui tata i-au crescut salariul. Când a venit mamaia și-a pus mâinile în cap după ce a lăsat sacoșile jos și a zis că:

— Ce faci măi cu hainele acestea? Așa ai ieșit la joacă?

Pentru că m-am îmbrăcat cu hainele de mers undeva cu care am fost și la serbare pentru că pe ele le-am găsit la îndemână.

— Marș imediat în casă să te îmbraci în pantaloni scurți. Tu nu vezi ce cald este afară?

N-am zis nimic și am intrat în casă cu toate că mă enerva câte o dată că mă făcea de răs la pretenari. Afară era o zi frumoasă de vară cu soarele care ardea ca un rege al bolșii cerești pe cer și începuse și mie să mi se facă cald dar num-i dădeam seama fiindcă eram copil și m-am luat cu joaca. Când am ieșit iar afară în pantaloni scurți Robert a zis că să luăm bicicleta iar eu n-am avut nimic împotrivă căci oricum nu prea îmi place să mă plimb cu bicicleta. S-a dus și și-a făcut tura până la colț și pe urmă a zis că dacă în vacanță nu-i dau 2 ture pe zi că și așa aveam destul timp fără lecții. Și pe urmă mi-a venit o idee. Când Robert a trecut iar prin fața mea i-am făcut semn să se oprească și i-am zis:

— Roberte ia stai măi puțin căci am o idee.

După ce a pus frână de era săș-i rupă gâtul i-a fost frică că nu i-o mai dau dar eu i-am zis:

— Ho măi speriatule că ți-o dau. Dar mai bine nu vrei să ne ducem la film?

De obicei mama, tata și mamaia nu mă lasă să mă duc singur în oraș la film ca să nu mi se întâmple ceva sau să se ia cine știe cine de mine și să vin acasă și bătut și cu banii luați dar mi-au promis că din vara aceasta am voie să mă duc dacă mă duc și cu un prieten sau cu un coleg. Că doar și când merg

cu ei tot eu cumpăr biletele ca să vadă că sunt în stare nu așa cum credeau ei. Doar că atunci luăm Pasatul lui tata sau Dacia lui mama care a fost mai înainte tot a lui. Robert a rămas cu gura căscată de era să-i intre o muscă dacă trecea pe acolo dar cred că dormeau sau se ascundeau de căldură și ieșeau numai seara să te bâzâie pe lângă cireșe. Și pe urmă s-a gândit că vrea să meargă el dar nu are bani de bilet. Atunci mi-am adus și eu aminte de bani și am fugit repede să nu cumva să-mi spele mamaia blugii în care aveam banii pe care mi i-au lăsat mama sau tata pe noptieră. În vacanța aceasta au zis că-mi dau 100 de mii pe zi să fac eu ce vreau cu ei, bani de buzunar și când m-am trezit erau pe noptieră de unde i-am băgat în buzunar. Mamaia num-i spălase blugii pentru că iar făcea ciorbă și plângea de una singură în picioare la masa din bucătărie. Câteodată mă gândesc cum ar fi săș-i taie degetul din greșală și să nu observe și când bagă tata lingura în ciorbă să se trezească cu el. Ce scandal i-ar mai face dacă măcar s-a spălat pe mâini. Banii erau în buzunar și i-am luat și am fugit repede înapoi la Robert strigând din ușa de la bucătărie că am plecat la film, să nu mă caute. Când a văzut cât am acesta a făcut ochii cât cepele căci lui îi dădeau de obicei decât 10 mii și ori își lua o brânzoaică și bea apă ori își lua suc.

În ziua aceea n-am mai ajuns la film pentru că mamaia a ieșit cu cuțitul după mine și mi-a zis că mă iau toți dracii dacă plec de pe stradă deoarece în grija ei sunt și ei nu i-a zis nimeni să mă lase de capul meu. Așa că l-am mai bătut de vreo 2 ori pe Robert și după aceea ne-am dus fiecare acasă ca să mâncăm. Seara ne-am întâlnit la el și ne-am jucat cu mașinile, le-am făcut garaje subterane în pământ cum zicea și tata că ar trebui să fie peste tot nu să te învârti o oră cu mașina prin oraș până găsești unde s-o parchezi. Acum îi putea de când avea Pasat, nici ciorba lui mamaia nu-i mai plăcea. Cerea decât biftec. În pământ la Robert am găsit mai multe râme și am făcut cu ele experimente. Am luat o brichetă și le-am dat foc la câte una, dar nu la prea multe căci ne frigeau

degetele cu care le țineam în aer. Pe la 4 și ceva m-am dus la mamaia. Aceasta avea cafeluța făcută dar era singură, fără prietena ei coana Mare. Așa că ne-am uitat amândoi la televizor să vedem ce a făcut mama pentru că ne uităm în fiecare zi. Mai întâi mănânc, pe urmă îmi scriu lecțiile și la 5 suntem la televizor. După aceea mai citesc puțin și la 7 ne uităm iar. Din când în când mama mai bagă de dragul meu câte una cu un pui de leu care s-a născut la o grădină zoologică. Însă decât la 7 și 20 înainte de sport. Când a venit mama acasă cu plăcinte cu brânză dulce și cu stafide de care îmi place mie a certat-o pe mamaia că nu m-a lăsat la film căci doar ea mi-a dat voie. De fapt nu a certat-o, i-a spus decât:

— De ce nu l-ai lăsat măi mamă să mai iasă și el să vadă lumea?

Mamaia n-a zis nimic. Numai a strâmbat din nas întorcându-se cu spatele cum face când nu-i convine ceva și a despachetat plăcintele. De seară n-am mai mâncat decât plăcinte căci tata și așa nu a venit fiindcă avea bord. În timp ce mâncam mama m-a întrebat cu gura plină:

— Ia zi la ce film vroiai să te duci?

Dar nu știam căci nu știam ce filme sunt în oraș fiindcă ei sunt cam ocupați și nu mai am ieșit de mult în oraș.

— Lasă că te duci mâine.

A zis ea. Abia așteptam să vină a II-a zi.

A II-a zi nu mai m-am dus cu Robert la film trezindu-mă devreme pentru că am auzit niște zgomote și niște strigăte de oameni. Era atât de devreme că nici tata nu era plecat la servicii și stătea la masa din bucătărie bând cafea de parcă era într-o reclamă cu cămașa albă. Mama se machea în baie iar mamaia a ieșit repede că:

— Ce strigați măi așa? Mai încet că treziți copilul.

Dar eu eram trezit deja deși eram încă în pijamale și când m-am uitat pe fereastră ce să vezi? Erau muncitorii care îi așteptam cu 2 butoaie și cu smoală și alte materiale și scule

ca să facă până la urmă izolația la acoperiș ca să putem pe urmă să stăm la terasă cu musafirii fără să ne plouă în casă. Casa noastră este așa: baie, bucatărie și 5 camere. 2 camere mai mari sunt la parter și restul sus unde se urcă pe scară de lemn căci așa a zis mama că este mai frumos deși mamaia spunea că cu mozaic se curăța mai repede. Înainte de asta am stat la apartament unde nu aveam nici un prieten între 4 pereți. Robert este un băiat de ispravă nu ca japițele ordinare care degeaba fac umbră pământului. Oamenii se împart în 2: băieții de ispravă și japițele ordinare. Băieții de ispravă sunt: Robert, Moscu Stelică, Precup Laurențiu, Dima Sandu și cu Pițigoi Mihai. Japițele ordinare sunt: Vili, Bebi, Nelu, Cârstocea Liviu, Secrieru Eugen, Naumovici Dan, Pancu Iancu, Penescu Dragoș și Penescu Eusebiu chiar dacă nu sunt frați, nici măcar neamuri, Zaman Bogdan, Dincă Silviu, Crețeanu Oscar, Dediu Gheorghică, Burlacu Alin. Dacă ar fi după mine la băieții de ispravă le-aș da Premiul I iar la japițele ordinare le-aș da foc cu bricheta dar mai înainte aș turna peste ei gaz. Și mamaia zice la fel că na-i alceva ce să le faci dacă așa i-a fătat și degeaba te chinui să le spui ce e bine cu toate că nici ea nu m-a lăsat la film. Când m-am mutat aici Bebi a început să strige că:

— Luca să-m-i mănânce nuca.

Sau cam așa. Și după el s-au luat și Nelu și Vili și au mai spus și la școală în recreație când i-a auzit toată lumea din curtea școlii. Dar pe urmă a II-a zi Robert i-a tras un pumn în nas pentru că a făcut cu creta pe gardul lui și așa ne-am împrietenit mai bine când i-am dat mărul meu de la pachet. Pe urmă mama s-a suit în mașina ei și nici nu s-a uitat la tata care i-a zis:

— Ce faci mă lași să te aștept aici ca un prost? Nu vrei să vorbim?

Dar ea a trântit ușa și l-a lăsat cu cafeaua în mână. Tata zice că cu ea semăn și eu așa de nervos de num-i intră nimeni în voie când mi se pare căte ceva dar mamaia zice că:

— Semenii cu tactu. Pune-te masă școală-te masă.

Mai târziu m-am îmbrăcat și am mâncat repede ca să ies afară să mă uit la muncitori. Aceștia stăteau lângă butoaie și fumau iar asta înseamnă că sunt niște japițe ordinare. Nici mama nici tata nici mamaia nu fumează. I avea mustață mare și păr pe piept care se vedea fiindcă era deschis la șalopetă. În picioare purta adidași dar erau foarte murdari. Când m-am apropiat mai mult am văzut că pe mâna lui avea desenată o mică sirenă și alături scria 1976. Al II-lea nici nu are rost să mai spun despre el deoarece era țigan, mic, mai tânăr ca celălalt și de aproape se vedea că are ceva alb pe un ochi cu care cred că era chior de-a binelea. Așa avea și Miruna o păpușă cu ochiul dat peste cap cu care a venit la școală când a zis domnișoara că să învățăm cum să dăm primul ajutor în caz de pericol. Amintindum-i așa deodată de ea am ieșit pe stradă ca să îl fluier pe Robert după semnal pentru că aveam de gând să îi zic:

— Nu vrei să vii să ne luăm câte o plăcintă și un suc de la chioșcul de lângă școală că fac eu cinste?

Așa că am plecat și când am trecut pe lângă poarta lui Bebi acesta a strigat după noi:

— Uă!

Atunci Robert a vrut să se ducă la el să-i tragă una însă nu l-am lăsat pentru că n-avea nici un rost și și așa era la bară căci l-a pus maicăsa să bată covorul. Robert mă ascultă întotdeauna pentru că este cel mai bun prieten al meu și așa zice și tata:

— Dacă cel mai bun prieten nu te ascultă atunci cine?

Iar când am trecut pe lângă Vili care stătea și el pe vine la poartă acesta a strigat că el cu Nelu și cu Bebi au fost ieri la film. M-am enervat foarte tare pe mamaia că nu ne-a lăsat și pe noi, parcă era nebună de la o vreme. Numai răutăți făcea. Dacă nu trebuia s-o ascult îl puneam pe Robert să-i tragă șez-longul când se așeza după masă în curte ca să stea cu fața la soare la cafeluță. Pe urmă am dat colțul și am mers liniștiți fără să ne mai deranjeze nimeni. Când am ajuns în față la casa

unde stă Nahabetian Miruna l-am văzut acolo pe domnul Buliga care era ieșit să fumeze o țigare și stătea pe trotuar cu țigarea în gură și cu mâinile ca fotbaliștii la zid. Avea și atunci ochelarii negri și nu știam dacă ne-a văzut de mai departe sau atunci ne-a văzut. I-am spus politicoși:

— Bună ziua domnul Buliga.

Și am trecut pe lângă el întrebându-ne dacă nu îi este foarte cald cu costumul căci tata zicea că îi vine să se spânzure cu cravata nu alta. De fapt nu știu dacă ne-a observat pentru că nu a zis nimic dar poate că dacă zicea îi cădea țigarea din gură ca bucata de cașcaval la corb când a vorbit cu vulpea. Pe urmă după ce am trecut ne-am gândit că să vedem ce mai face colega noastră Nahabetian Miruna pentru că așa este politicoș, să nu trecem ca niște tolomaci. Când ne-am întors și l-am întrebat dacă:

— Miruna este acasă?

Nu ne-a răspuns nimic și nici nu s-a mișcat așa că ne-am dus mai departe gândindu-ne dacă a adormit în picioare ca caii cum ne-a spus domnișoara învățătoare sau e prost de-a binelea. Dacă stau mai bine să mă gândesc poate că este mut deoarece nici înainte nu ne-a spus niciodată nimic doar se uita așa cu ochelarii. Dar tot ne-a părut rău că nu putem să ajungem la sonerie pentru că el stătea cu spatele la ea și nu puteam să-l dăm la o parte. Așa că ne-am dus la chioșc la tanti Cici și ne-am luat câte o plăcintă cu brânză bună și suc și eu am făcut cinste că aveam și banii de ieri și banii de azi, 200 de mii din care am rămas cu 162. Apoi am început să ne gândim cum să-l păcălim pe domnul Buliga. Mai mult eu pentru că Robert înfuleca cu gura plină de parcă se băteau turcii la gura lui. Dar eu eram cam supărat și nu aveam nici o pofță de plăcintă nici de suc deoarece nu mai mă forțeză să mănânc vitamine și atunci mănânc cât vreau eu.

În altă zi după aceea cred că mai pe vineri tot n-am fost la film pentru că mi-a spus verișoara mea Kiti că nu este

nimic cul în oraș. Ea a venit pe la noi pentru că vrea să vadă dacă nu avem vreun CD sau casetă cu Șenaia Tuain dar nu avem. Verișoara mea este o fată cu 6 ani fără 3 luni mai mare ca mine. Este fata lui tanti Nela și nenea Luci. Tanti Nela este sora lui tata însă cu toate că este mai bătrână decât el tot degeaba căci n-a fost în stare de mare lucru nici ea nici bărbasu. Dacă nu i se făcea milă lui tata de ea să-i dea apartamentul nostru și acum stătea tot cu chirie la stat. Verișoara mea Kiti este o fată înaltă și slabă care umblă decât în pantaloni și se îmbracă cu un tricou scurt de i se vede buricul. Ea este blondă cu părul lung dar acum s-a tuns la periută și are ochi albaștri ca de aștri. Când o vedea cu buricul gol mamaia zicea:

— Ptiu mascara.

Dar Kiti nu se supără deoarece s-a obișnuit și mai mult râde. Când a intrat Kiti pe poartă muncitorii se învârteau pe lângă butoaiile și sculele lor. Nu știu ce tot făceau pe acolo. Iar muncitorul mai mic a început să fluiera așa însă ea nu l-a băgat în seamă. Muncitorul mai mare i-a dat o palmă după ceafă și i-a spus:

— Dă băi mistria aia. Lasă vrăjala.

Iar mamaia a strigat la mine că:

— Cine-a venit?

Când a văzut-o pe Kiti s-a făcut neagră la față deoarece avea treabă cu rufele care le-a pus la muiat și nu avea nici un chef să stea după nazurile ei. Însă Kiti n-a ținut-o din treabă. S-a dus direct la CD și la casete și când a văzut că n-avem a oftat. Eu mă înțeleg bine cu ea așa că mi-a părut rău de ea și am întrebat-o:

— Nu vrei să te fac un biliard?

Pentru că și așa eram singur atunci Robert dispărând din peisaj. Ea a fost de acord și ne-am dus în camera mea căci n-avea rost să-l mai târăsc până afară. Doar era de-a casei. La început am bătut-o și pe ea fiindcă nu știe cum să țină degetele când trage dar pe urmă mi s-a făcut milă deoarece este foarte frumoasă și nu a găsit ce a căutat. Așa că am lăsat-o să mă

bată fără săș-i dea seama punând niște bile mai lângă găuri. Însă ea nu s-a prins și se tot mira tot timpul de cât de bine știu să joc. Zicea că crede că pot să-l bat și pe Adi. Iar când am întrebat-o cine este Adi a spus că:

— O japiță ordinară.

Pe urmă și-a suflat nasul și a zis să punem biliardul la loc și iar m-a lăudat mirându-se pentru că joc așa de bine. Însă nu este chiar așa de greu căci eu am învățat de 1 singur. Tot secretul este să te gândești cum o să se ducă bila în care dai cu bila în care tragi tu. Pentru că de cele mai multe ori gaura nu este drept pe aceeași direcție sau ți-o maschează ciuperca și trebuie să te gândești să se ducă puțin mai așa, într-o parte. Sau altă dată trebuie să dai cu biliardul și să se ducă din el prima în a II-a și după aceea în gaură. Sau să se ducă în el a II-a bilă după ce o lovești cu prima și pe urmă să intre în gaură. După ce am strâns biliardul am întrebat-o pe Kiti:

— Care mai este viața ta?

Iar ea s-a așezat pe marginea patului și a început să-mi spună ceva despre o prietenă de-a ei, Mimi. Și ce să vezi? Tocmai atunci a intrat mamaia cu mâinile de clăbuc și m-a întrebat:

— Pe unde ția-i aruncat chiloșii aceia cu ursuleți?

Câteodată așa mă enervează de nu știu cem-i vine să-i fac. Vine tam nesam și te face de râsul curcilor tocmai când îți este lumea mai dragă. Ce crede ea dacă îm-i dă să mănânc? Oricum le cumpără din banii lui mama și ai lui tata căci pensia ei nuț-i ajunge nici să iei 2 mere pădurețe. După aceea Kiti s-a ridicat și a plecat iar eu am fost foarte furios toată ziua. N-am mai vorbit cu ea toată ziua și ca să-i fac în ciudă m-am dus și am stat pe lângă muncitori ca să se lipească și de mine meseria. Pe muncitorul mai mare îl cheamă nea Costel care era șeful iar pe cel mai mic nea Onedin.

Nea Costel și nea Onedin nu prea m-au lăsat să stau pe lângă ei căci ziceau că sunt prea mic și să nu mă accidentez de la sculele lor. În curte la noi nu prea este mult loc find o

curte mică, atâta cât a avut și mamaia deoarece era femeie săracă înainte să ne mutăm noi la ea dar cu pretenții. Aproape în fiecare după masă avea ale ei. După ce veneam de la școală și îmi-i dădea să mănânc eu mă apucam de lecții iar ea se apuca de cafeluță cu prietena ei coana Mare. De fapt nu o cheamă așa. O cheamă coana Mari dar eu când eram mai mic și veneam pe aici credeam că o cheamă Mare pentru că era foarte grasă iar mamaia e puțin moldoveancă. De exemplu în loc de tare ea spune tari. Dar nu contează pentru că am început să o înțeleg de când eram mai mic. Apucându-se de cafeluță ea trebuie neapărat să stea picior peste picior pe spate în șezlong de zici că-i pașa de la Roma. Iar dacă îi spune cineva ceva răspunde că:

— Am muncit o viață întreagă am și eu dreptul.

Și pe urmă mai zice că:

— Uite așa aș vrea să mor.

Așa că vorbește cu coana Mare despre tot felul de lucruri care pe mine nu mă interesează fiind copil și nu le aud deoarece în timpul acesta eu îmi-i scriu lecțiile. În afară de faptul că nu mă interesează nu aud ce vorbesc și deoarece ele vorbesc foarte încet, în șoaptă. Nu știu ce tot au de șușotit mereu. De când s-a făcut cald mamaia nu mai stă cu coana Mare în bucătărie. Și-au mutat sediul în curte lângă peretele casei pe bucata de ciment care a zis tata că o desfințează după ce este gata terasa ca să mai avem și noi o leacă de grădină mai multă iar musafirii să-i primim la un grătar sus pe terasă că nici nu se mai afumă. După aceea tocmai când m-am dus eu pe la muncitori ca să-i văd cum muncesc a ieșit mamaia din casă și a început să-i bălăcărească cu ouă și cu oțet că:

— Eu unde îmi-i pun șezlongul? Urcați-vă dracului catrafusele acestea o dată.

Iar nea Onedin a vrut ca să-i spună ceva dar nea Costel i-a zis:

— Taci băi din gură.

Și pe urmă s-a întors la mamaia promițându-i că:

— Le urcăm imediat numai să punem scripetele.

Abia după aceea am văzut ce este acela. Este o roată care se trece peste ea o frânghie de care se agață butoaiele, preșurile acelea negre de izolir și ce mai aveau ei ca să le urce pe din afară. La început au vrut să le urce pe dinnăuntru însă mamaia a spus că:

— Asta s-o credeți voi. Num-i murdăriți voi mie trepții de scândură deoarece numai eu știu cât frec.

Așa că în ziua aceea mamaia s-a apucat de cafeluță tot în bucătărie ca iarna deoarece ei nu au terminat până a venit coana Mare. Mamaia i-a drăcuit tot timpul fiindcă nu au terminat în ziua aceea și tot i-a mai drăcuit și după ce a ajuns mama acasă terminată de a trebuit să-i spună:

— Mai lasă-mă că ma-i înnebunit.

O dureau foarte tare capul de la ochii care îi avea roșii de la calculatorul unde lucrează ea toată ziua. La un moment dat i-a mai trecut dar când a venit tata nici n-a apucat bine s-o întrebe ce are că iar a apucat-o și s-a dus în baie să se spele cu apă rece. Calculatorul este foarte periculos mai ales pentru copii. De aceea nici n-au vrut să-mi mai cumpere altul. Când stăteam la apartament am avut și eu unul care făcea tata seara tot felul de socoteli cu el. Însă atunci după școală eram numai la calculator unde stăteam toată ziua și împușcam bandiții sau băgam cuțitul în ei deoarece sunt niște japițe ordinare. Așa că am ajuns aproape campion atunci când s-a stricat și tata a zis că:

— Mai bine lipsă.

Pentru că eu dacă mă apuc de o treabă mă apuc. Pe urmă m-am apucat de biliard și acuma îi bat pe toți de le sună apa în cap. Cu toate acestea parcă aș mai vrea să mai mă joc și la calculator dar și mama și tata au zis la fel că:

— Nici o șansă.

Mai zice Robert câte o dată să mergem să ne jucăm la Internet Cafe însă acolo nu îmi place deoarece este întuneric

și plin de băieți mai mari care fumează ca turcii țigare de la țigare iar dacă mă prinde cineva îmi-i rupe picioarele. Poate că Robert era acolo de nu mai l-am văzut. Iar când m-am uitat la televizor între mama și tata la un film cu 1 care juca popice și i-a furat cineva un covor m-am gândit și mi-a venit o idee care abia așteptam să i-o spun când ne mai vedeam. Dar nu mai ne-am văzut până săptămâna ailaltă luni căci iar a trebuit să stau ca un copil cu părinții și cu finii.

Când am ieșit pe poartă dimineața să mă duc la Robert acesta era ieșit afară mai dinaintea mea dar nu m-a fluierat pentru că era prea de dimineață și îi era frică să nu îl ia mamaia la 3 păzești. Săracul știa și el că s-a făcut o scorpie dar nu aveam încotro pentru că dacă pe asta o aveam cu ea trebuia să defilez. Avea mai multe cornete din caetele pe care le-a scris în anul trecut și trăgea cu tubermanul după Bebi care se văita ca un plângăcios ce este. Are curaj decât când este cu Vili și cu Nelu pentru că ei sunt 3. Dar acuma se băga pe după poartă și scotea capul numai puțin de i se vedea freza ciufulită.

— Băi Roberte!

L-am strigat eu pe Robert să-l mai lase în pace și să vină la mine că am să-i spun o idee.

— Ce idee?

M-a întrebat el și a mai tras o dată deoarece tot avea un cornet pe țeavă nimerindu-l pe Bebi în gât pentru că a scos capul de la cutie. Pe urmă și-a băgat țeava în pantaloni la brâu în timp ce eu îi spuneam:

— Ce ar fi să mergem la film mai mulți cu gașca?

Iar el a zis:

— Dar noi nu avem nici o gașcă.

Și atunci eu l-am întrebat dacă este de acord ca să mergem cu niște colegi din clasă de la noi căci și așa nu ne vedem până la toamnă: Moscu Stelică, Precup Laurențiu, Dima Sandu și Pițigoi Mihai. Și să le luăm și pe Agache Cristina și Nahabetian

Miruna pentru că învață bine și au luat Premiul. El a fost de acord dar a zis că mai întâi să îi dau bicicleta să îș-i facă turele iar eu i-am dat-o ca să nu zică că sunt nu știu cum. După ce s-a plimbat ne-am apucat să dăm telefoane de la mine zicându-i lui mamaia că ne cheamă la școală pentru o întâlnire cu Poliția ca să ne spună cum să traversăm când suntem în vacanță. Nu mă gândeam că nu au bani deoarece aveam eu pentru toată lumea. Tot nu am cheltuit decât pe niște plăcintă și suc și așa zice și mama că:

— Doar n-o să stau să mă uit la bani.

Așa că mai întâi i-am dat telefon lui Precup Laurențiu care stă cu mine în banca I fiind tot ochelarist iar după aceea lui Dima Sandu. Acesta ne-a întrebat că:

— La ce film?

Dar tot nu aveam nici un ziar căci mamaia nu le citea. Zicea că o să-l ia decât pe acela cu înmormântarea ei ca să știe să nu lipsească iar mama și tata le citesc pe la serviciile lor. Iar dacă nu știam ce filme sunt am zis că:

— Lasă că vedem noi acolo.

După ce am terminat cu băieții i-am zis lui Robert că la fete să dea el însă nu a fost de acord deoarece zicea că este telefonul meu și dacă intră mamaia el ce se face? Nu prea era corect deoarece eu am dat la toți băieții dar până la urmă ne-am hotărât să dăm cu banul. A căzut să sune el la Agache Cristina iar eu la Nahabetian Miruna și cu toate că m-am rugat de el să facem schimb că îi mai dau bicicleta cât vrea el Robert nu a fost de acord. Pe urmă a zis că:

— Sună. Ce faci?

Și eu i-am zis:

— Sună tu primul fiindcă eu am obosit și mai vreau să mai fac o pauză.

Însă iar nu a fost de acord și iar am pierdut când am dat cu banul. Dar până la urmă am avut totuși și puțin noroc

pentru că la Nahabetian suna mereu ocupat deși am sunat-o de 2 ori la rând. Așa că i-am spus lui Robert:

— Acuma sună tu la Agache.

Dar nu a vrut fiindcă zicea că așa a căzut banul. Mai întâi să vorbesc eu cu Nahabetian. Iar dacă era ocupată ne-am gândit să ne ducem la ea acasă. Când am ajuns iar l-am văzut pe domnul Buliga la poartă de parcă nu s-a mișcat și stătea acolo încremenit ca Dochia după ce a fugărit-o Traian până sus la munte. Numai că el nu și-a aruncat haina de la costum. Iar dacă l-am văzut m-am gândit că trebuie să facem un plan ca să poată să plece de acolo și eu să sun la sonerie. I-am spus lui Robert:

— Trebuie să facem un plan.

Iar el a fost de acord cu mine și am început să ne gândim. Mai întâi am zis că dacă aveam un câine puteam să îl punem pe el ca să fugă dar nu aveam de unde să luăm. După aceea ne-am gândit să-l strige unul din noi până la colț ca să-i arate ceva însă nu ne-a venit nici o idee ce să-i arate. Iar Robert zicea că el nu vrea nici să-l strige nici să sune la sonerie așa că ne-am răzgândit. Până la urmă tot mie mi-a venit pentru că eu am luat premiul I. I-am șoptit ideea lui Robert la ureche ca să nu ne audă în caz că are microfon din acela ca în filme care te aude de la distanță iar el a fost de acord cu mine zicând:

— Așa mai da.

După aceea ne-am luat amândoi curaj și am început să ne îndreptăm către domnul Buliga. Lui Robert îi cam tremurau picioarele dar mie num-i era frică. Și ce să vezi? Tocmai când ne pregăteam să ne apucăm de plan s-a deschis poarta și a ieșit Miruna iar eu am strigat-o:

— Nahabetian!

Când a dat cu ochii de noi mai întâi nu i-a venit săș-i creadă ochilor dar pe urmă m-a întrebat:

— Ce-i?

Iar eu i-am răspuns:

— Vino mai încoace să-ți spun ceva.

La început nu s-a mișcat de pe loc dar până la urmă a venit.

Când a ajuns mai aproape ca să nu audă domnul Buliga ce îi spun am întrebat-o dacă:

— Nu vrei să mergi cu clasa la film?

Iar ea s-a mirat pentru că eram în vacanță dar i-am spus repede că:

— Vine și Agache Cristina.

Cu toate că Robert nu era vorbit cu ea. Mai întâi a zis că ce film iar când a văzut că nu știm a făcut așa din gură de parcă era mamaia. Dar până la urmă a fost de acord însă nu putea acum pentru că era venit la ea un prieten din județele Harghita și Covasna și trebuia să stea cu el fiind gazdă. Nici nu a terminat ea bine de spus și s-a deschis iar poarta ieșind un băiat numai puțin mai mare ca noi. Avea părul creț și era puțin bandajat la o mână pentru că probabil a căzut și s-a julit. Iar Nahabetian Miruna când s-a dus cu el și cu domnul Buliga să se suie în mașină și să plece s-a întors și ne-a spus:

— Peste 3 zile.

Nici nu mai țin minte ce am făcut până joi. Adică dacă stau mai bine să mă gândesc țin. Când ne-am întors iar pe stradă la noi i-am văzut de departe pe Vili, Nelu și Bebi care acum erau 3 iar noi eram decât 2 eu neavând tuberman pentru că mama și cu mamaia ziceau că decât golanii se joacă cu tubermanul. Să nu pățesc ceva și să-m-i intre un cornet în ochi. Dar nu avea pe unde să intre eu purtând ochelari cu dioptrii de la cât învăț. Iar dacă i-am văzut de departe tot n-aveam încotro ce să facem și trebuia să ne întoarcem pe undeva acasă. Când am ajuns în dreptul la poarta lui Vili au început să ne bombardeze cu torpile. Dar nu ne-au nimerit pentru că trăgeau foarte prost fiind mai chiori ca mine deși eu nu sunt chior. Însă așa mă strigă ei câte o dată cu cuțitul în mână ca să mă supăr:

— Chiorule mă tai acasă?

Iar Robert s-a apucat imediat să scoată tubermanul lui de la brâu unde îl ținea împreună cu foile de la caetul de aritmetică. Dar până să facă el cornete ei trăgeau și a trebuit să fugim repede în curte unde am fost la adăpost mai ceva ca în cazemată căci tocmai atunci a ieșit mamaia care a început să îi drăcuiască. Să nu-i mai prindă că le rupe picioarele și pe urmă îi bate cu ele numai în cap. Și atunci ei au plecat strâmbându-se ca niște mășcări ce erau și scoțând limba de un kilometru. Nelu avea limba neagră fiindcă probabil că a mâncat ceva. Dar nu i-am spus ca să rămână așa ca prostul.

După aceea am vrut să jucăm iar biliard însă Robert a spus că îi ajunge cât a luat-o pe coajă și mai bine să jucăm alceva. Însă nu aveam ce așa că am început să ne uităm la scripete și i-am zis dacă nu vrea să îl leg cu funia și să îl sui pe casa noastră iar el nu a fost de acord pentru că îi este frică de înălțime de când am fost toți iarna trecută la Parcul Copiilor unde am rămas cocoțați sus de tot deoarece s-a blocat roata și am stat acolo 2 ore până au venit pompierii ca să ne dea jos. La un pompier i s-a agățat ceva de un fier și a început să strige:

— Aoleu!

Iar până la urmă a căzut cu capul de bordură însă nu a pățit nimic pentru că avea cască de pompier. Decât și-a spart nasul și i-au sărit câțiva dinți din gură până la mașinuțe alfel a fost bine. Pe urmă a ieșit iar mamaia afară și a zis:

— Marș în casă.

Deoarece mai era nervoasă de la Bebi. Când o apucă o apucă. Nu-i trece așa de ușor. Mama este mai puțin nervoasă fiind obosită. Dar seara nu știu ce avea de îi tuna și îi fulgera cu grindină iar când ne-am așezat toți la masă a trântit cuțitul pe masă iar tata și-a tras repede mâna zicând:

— Nu mai zic nimic. Când îț-i trece îț-i trece.

Pe urmă după ce am mâncat m-a luat cu el ca să culegem caise din cais. El s-a suit sus și pe mine nu a vrut să mă ia

pentru că sunt prea mic dar arunca de acolo cu caise și eu mă chinuiam să le prind cu sacoșa desfăcută. Însă nu am prins decât 2 iar pe altele le-a luat el de pe jos și a zis:

— Lasă că face bunicăta compot.

Însă mie nu îmi-i place ce compot face ea pentru că de la o vârstă nu mai vede bine și n-o mai interesează iar când faci așa cu lingura prin farfurie găsești tot felul de viermi de la caise. Ea cică:

— Nu-i nimic că mai are și o leacă de carne.

Dar mie îmi-i vine să vomit de la viermi. Nici nu știu cum îi suportă copiii din Africa care alceva nu au ce să mănânce și mănâncă numai viermi. Eu i-aș omorî pe toți și pe urmă le-aș da foc cu bricheta căci cine are nevoie de ei? Anul trecut când eram mic mamaia mă puneă să dorm după masa iar dacă eu nu adormeam și mă foiam lângă ea de pe o parte pe alta îmi-i spunea:

— Vierme neadormit. Vezi că acum iau sucitorul.

Dar nu l-a luat nici o dată pentru că nu îl strica ea pe fundul meu deoarece îi trebuia la plăcinte. Duminica ea face niște plăcinte foarte bune cu brânză. Plăcintele cu dovleac nu sunt bune deloc iar cele cu mere așa și așa. Dar de la o vreme s-a lenevit și nu mai făcea. Stătea toată ziua cu coana Mare la cafeluță. În cel mai rău caz se apuca de scovergi. Seara era la televizor un film cu karate cu niște karatiști care se băteau pe rând și ăla care îi bătea pe toți câștiga. Mai l-am văzut de 2 ori dar tot îmi-i plăcea. Iar tocmai când mă uitam tata a început să-i dea lui mama așa cu piciorul peste picior dar ea nu se mișca. I-a mai dat și altă dată și îmi-i era frică să nu se ridice mamaia și să mă ia la culcare să-mi spună o poveste ca la copiii mici și să pierd sfârșitul la film cu toate că știam cum se sfârșește. Dar ea căsca însă de ce mi-a fost frică nu am scăpat și degeaba am orăcăit căci tot m-a dus sus în cameră la mine. Și după ce m-a îmbrăcat în pijamale a mai pus și plapuma peste mine în mijlocul verii ca să mă sufoc de cald nu alta.

Iar pe urmă a adormit cu picioarele peste picioarele mele și cu barba în piept ca să nu pot să mă mișc și să cobor jos.

Pe urmă în altă zi nu mai am făcut mare lucru decât că am ars-o aiurea pe acasă și mai ales prin cais unde tata nu știa că pot să mă urc fără să pățesc ceva că parcă ce știe el? Vine decât seara acasă și dacă se joacă puțin cu mine zice că e tată. Num-i dă să mănânc, nu face lecțiile cu mine deoarece eu pot și singur iar în vacanță nici nu avem decât compunerea și niște lecturi care mă seacă. De acolo de sus m-am uitat la muncitorii care munceau tot sus pe acoperiș cu țigările în gură ca niște canceroși. La un moment dat nea Costel l-a trimis pe nea Onedin jos ca să-i mai urce ceva acolo iar acesta i-a urcat o geantă cu scule de lemn și cu mâner tot de lemn. Dar până să apuce nea Costel să o ia iar a ieșit mamaia și a început să facă gât că:

— Nu mai terminați o dată cu urcatul acesta? Eu unde să-mi mai pun șezlongul căci miaț-i ocupat toată curtea?

La care nea Costel s-a supărat rău de tot și a zis că:

— Lasă-le băi așa. Deoarece eu nu mai pun mâna pe nimic în curtea aceasta.

Iar atunci nea Onedin a legat frânghia de la scripete de canal și a lăsat-o acolo așa cu sculele înăuntru. Dar celălalt tot a pus mâna și a luat din curte un cauciuc care l-a scos tata de la roata lui mama de la Dacie. După ce au plecat ei am coborât și eu ca să-mi fac monetarul să văd câți bani am pentru ziua ailaltă la film. Și oricum era nor iar pe vremea aceea era numai bine. Abia așteptam să mă duc cu colegii mei la film. Mai ales cu Precup Laurențiu și Dima Sandu căci nu i-am văzut de mult. Precup Laurențiu este colegul meu de bancă de când eram în clasa I-a. Totdeauna îmi dă ambalajele de pe la ciocolata care o mănâncă ca să particip la Premii. El nu are voie deoarece mama lui lucrează la fabrica de ciocolată și să nu zică cineva ceva dacă câștigă. Dar nici eu nu am câștigat niciodată nimic pentru că neamul nostru nu prea este norocos și trebuie să

muncim ca tata de dimineața până noaptea ca să avem ce să punem pe masă. Dima Sandu este puțin bâlbâit și are o gură de parcă zici tot timpul că râde dar el nu râde. Așa este el. Când era mai mic și până să se obișnuiască cu el domnișoara îl tot pedepsea mereu deoarece credea că râde de dânsa. Însă până la urmă s-a obișnuit căci abia avea liceul terminat și era și ea tânără. Bunicul lui are oi așa că vine tot timpul cu câte o căciulă nouă de miel și îi este foarte rușine că nu are fes ca toată lumea. Dar scapă repede de ea deoarece băieții din clasa a VII-a care învață după noi mereu îi dau câte una peste căciulă ca să îi cadă pe jos și pe urmă joacă fotbal cu ea. Însă el nu se supără pentru că este întotdeauna calm fără să își iasă din pepeni. Nici nu știu cum este așa de calm pentru că eu mă enervez foarte repede când văd înaintea ochilor niște japițe ordinare. Dar cel mai tare m-am enervat a II-a zi când să mă duc la film și trebuia să ne întâlnim cu mai mulți în stație pentru că pe mamaia iar au apucat-o dracii și nu m-a lăsat să ies pe poartă afară.

M-am trezit de dimineață cu noaptea în cap pe la cântatul cocoșilor deși noi nu avem cocoși. Decât eu am 1 desenat pe ceasul de la capul meu care face așa cu ciocul în sus și în jos la fiecare secundă dar el nu se pune. Iar când m-am dus în bucătărie mama își bea cafeaua acolo iar tata era în baie cu ușa închisă deși nu cred că se machea. Mamaia era pe lângă ușă și tropăia din picioare dar nu i-am dat nici o atenție deoarece eram cu ochii cârpiți și cu uldori că mama s-a și mirat:

— Ce-i cu tine de tea-i trezit la ora aceasta?

După ce a plecat ea la servicii m-am dus în baie și m-am spălat singur pe cap și pe dinți și după aceea m-am gătit cu tricoul cu Marlboro care mi l-a luat mamaia din piață cu toate că tata zicea că suntem prea săraci să cumpărăm de la țigani. Nu știu de unde le scoate. Iar apoi m-am învărtit prin curte ca vodă prin lobodă în timp ce mamaia se ruga de mine cu cerul și cu pământul:

— Treci imediat și mănâncă căț-i rup picioarele.

Însă num-i era foame. Câte o dată mai mă duceam până în cameră la mine să văd cât este ceasul iar la 10 fără 10 a venit la poartă Robert care mi-a spus:

— Hai măi Raluca!

Însă când am dat să ies ce să vezi? Poarta era încuiată iar cheia era dispărută și din broască și din agățătoarea de după tufă unde o mai ascundem câte o dată. Și când m-am întors mamaia era ieșită în ușă cu mâinile în șolduri ca o țăță întrebându-mă:

— Mănânci?

Și cam în-i era foame acum de la nervi dar nu mai aveam timp așa că am spus că:

— Mănânc când mă întorc.

Dar ea nu s-a lăsat și s-a întors cu spatele intrând înapoi să schimbe cearceafurile de la paturi și să facă curățenie generală. Degeaba m-am dus după ea și i-am spus că mama și cu tata mă lasă în oraș căci ea ștergea praful și a zis:

— Tactu dacă vrea să fie stăpân în curtea asta să mai stea și el mai mult pe acasă.

Chiar că nu mai te puteai înțelege cu ea omeneste de nici o culoare. Trebuia ea să-mi strice mie toate ploile care le-am aranjat chiar dacă nu mai era nor. Era un soare de ziceai că te coci ca pe grătar așa că m-am întors și am strigat la Robert prin poartă că nu pot să vin neavând pe unde. Apoi m-am urcat în cais supărat cu ale mele și am lăsat-o pe mamaia să strângă ce vrea cu curățenia ei cu tot. Nici nu mai știu cât am stat acolo dar până la urmă mi s-a făcut o foame de vedeam ca prin ceață. M-am întins după niște caise care erau mai încolo dar nu am ajuns la ele pentru că ce era de cules a cules tata și altele nu erau coapte. Așa că n-am avut încotro și m-am dus în bucătărie și am început să mănânc ceva de pe acolo. Și ce să vezi? Când m-am așezat la masă am simțit ceva sub cot iar când m-am uitat mai bine sub mușama am

găsit cheia de la poartă. Când m-am uitat la ceas era prea târziu ca să mai plec la film dar până la urmă tot am plecat de acasă fără să zic nimic și ca să o las să strige degeaba după mine. Așa că m-am dus la tanti Cici să-m-i iau o plăcintă caldă și un suc din acela de care zicea tata că e chimic și să nu mai beau. Dar mie îmi place și n-am nici pe dracul de la el. Domnul Buliga era tot acolo însă nu mi-a venit să îl întreb dacă Nahabetian s-a dus până la urmă la film sau nu. Și așa nu știam dacă poate să răspundă. Dar după ce am luat plăcintă tot nu m-am întors acasă. M-am așezat pe bordură în curtea școlii și am început să repet în minte tabla înmulțirii. Nu că nu o știu că de știut o știu. Dar așa fac când mă enervează cineva de când eram în clasa a II-a. Când mă lua de la școală mă puneă să mă culc după ce îmi-i dădea să mănânc iar eu nu puteam să adorm și spuneam tabla înmulțirii ca să treacă timpul și să nu mai îmi simt amorțite picioarele că îmi-i venea mereu să mă foiesc. Din curtea școlii am plecat mai târziu când au venit acolo niște muncitori și niște militari ca să joace fotbal. Și militarii erau tot muncitori care îi cunoșteam puțin mai de dinainte să se termine școala pentru că făceau la casa lui Penescu Eusebiu care tatăl lui este maior.

Mai întâi când am ajuns acasă și am băgat cheia în broască pentru că am încuiat-o pe dinnafară nu am știut ce să cred. Deoarece mamaia era întinsă pe jos și credeam că a înnebunit de tot și s-a apucat să facă plajă după cafeluță. Dar ea era întinsă pe jos fiind moartă. Când m-am dus mai aproape am văzut că avea capul spart cum i-a căzut de sus de pe scripete geanta de lemn cu sculele lui nea Costel și nea Onedin. I-a căzut drept în cap când stătea la cafeluță singură deoarece coana Mare nu avea pe unde să intre în curte cheia fiind la mine. Iar șezlongul era răsturnat într-o parte și era mânjit puțin de la sângele care îi curgea pe jos pe ciment. Cred că când i-a dat geanta cu scule în cap a venit pe jos și mai s-a lovit și de ciment o dată. Dar poate că deja era moartă de

la început. Mai întâi am crezut că îmi vine să plâng deoarece vedeam tot prin ceață însă când am dat să mă șterg la ochi am văzut că nu aveam ochelarii. Dar nu m-am dus să mi-i caut pentru că era Urgență. M-am dus la telefon și am sunat-o pe mama la servicii și atunci mi-a picat fisa că puteam să o sun mai dinainte ca să o pâresc pe mamaia că nu mă lasă la film. Însă acum era prea târziu căci erau plecați toți din stație de hăhă. Dar mai întâi mama nu m-a crezut și a zis că:

— Aceasta este tot o poantă de aia de-a ta.

Dar până la urmă m-a crezut fiindcă nu avea încotro. Până a venit ea acasă n-am știut ce să fac și am ieșit iar în curte la mamaia cu toate că mi s-a cam făcut frică de ea. Iar când am ieșit am gonit o pisică care a venit pe acolo și pe urmă m-am urcat în cais. Acolo mi-am găsit ochelarii care i-am pus pe o creangă ca să num-i cadă când m-am aplecat mai jos să iau o caisă și să o mănânc. Când a venit mama eram tot acolo și am auzit-o de jos de la poartă cum face:

— Aaaaauuuuuu! Măămicăăăăă! Măămicăăăăăă!

Atunci m-am dat iar jos și m-am dus la ea care mi-a pus o mână la ochi ca să nu văd dar eu am văzut de mult căci doar eu am chemat-o. Iar mama s-a pus și ea jos lângă mamaia și a început să țipe și să bocească:

— Măămicăăă ce s-a întâmplat cu tine mămică?

Însă n-avea cum să-i spună fiind moartă. După ce a mai plâns puțin a avut totuși curaj să pună mâna pe mamaia și când a văzut că aceea era rece s-a întors la mine și m-a întrebat:

— Când ai găsit-o? La ce oră?

Dar eu nu știam exact așa că i-am spus:

— Păi când te-am sunat pe tine.

Iar mama s-a apucat să tragă imediat de mamaia și să o întoarcă de cum stătea ea așa pe o parte. Omul când moare după o vreme înțepenește și rămâne așa cum a murit. Așa că dacă a murit strâmb rămâne strâmb și nu mai încapă să-l pună în coșciug. Iar mama a vrut atunci să o îndrepte pe mamaia

dar nu mai putea pentru că era moartă mai de demult. Însă tot a fost bine că a murit cu ochii închiși căci altfel se uita la mine cum umblu să dau telefon și să mă sui în cais. Pe urmă puțin mai târziu a venit acasă și tata iar mama s-a apucat imediat să strige:

— Tasule! Pe unde mia-i umblat tasule? Nu ți-a dat băia-tul telefon să vii imediat?

Iar cu el a venit și salvarea care a zis că n-are de ce să mai o ia fiind deja moartă. Când a văzut salvarea la poartă a venit repede și coana Mare căci așa este ea. Nimic nu îi scapă. Și a început să se vaite imediat dar tata a luat-o de o aripă și i-a zis:

— Lasă că bocești mai târziu. Acuma pune mâna și ajută-mă să o bag în casă.

I-a dat niște bani și la doctor și l-a ajutat și el să o bage pe mamaia în casă. A dus-o direct în baie iar tata i-a spus lui coana Mare s-o spele ea că și așa au fost ele prietene la cataramă. Dar coana Mare i-a răspuns:

— Nu pot singură.

Așa că a plecat și s-a întors imediat cu mama lui Nelu care și ea este o cață. Cât e sâmbăta și duminica de mare stă la poartă și sparge semințe ca să vadă ce mai se întâmplă și cine la cine vine. După aceea au intrat amândouă în baie și nu știu ce au făcut acolo. Adică știu dar mereu se auzea șopa șopa cum sușoteau. Iar tata a început să o caute pe mama care a dispărut dar era în dormitorul ei unde s-a apucat să leșine tocmai atunci cu o poză a lui mamaia alături. După ce a trezit-o a venit și Poliția ca să cerceteze ce s-a întâmplat. Și cum a venit a zis că vrea să o vadă pe mamaia. Iar tata i-a dat ceva bani și la Poliție și a zis:

— Las-o domle căci acum o spală. Să nu înțepenească de tot.

Dar ea era înțepenită și mai târziu când mama a zis că s-o îmbrace a trebuit coana Mare cu mama lui Nelu să-i rupă

niște oase și să tragă tare de ea ca să poată iar mama a leșinat iar când a auzit cum pâraie. După ce a luat niște bani de la tata Poliția a ieșit afară și a început să cerceteze. S-a uitat la trusa de scule care era răsturnată și toate sculele vraiste prin curte și a văzut-o puțin murdărită de sânge la un colț. Așa că s-a gândit că probabil i-a căzut lui mamaia în cap.

— Sau i-a dat cineva.

A mai spus Poliția. Dar tata s-a gândit că:

— Dacă vrea să-i dea nu era mai simplu să ia decât ciocanul sau ranga?

Poliția a fost de acord dar a zis că totuși poate i-a dat întâi cu ciocanul și pe urmă cu geanta de lemn ca să se pară că a căzut din întâmplare. Așa că tot trebuia să o ia pe mamaia la Morgă ca să îi facă autopsia. Iar mama când a auzit a leșinat a II-a oară, că atunci cu oasele a fost mai târziu, a III-a. Tata i-a mai dat iar niște bani și atunci Poliția a zis că o să vorbească cu doctorul care a văzut-o pe mamaia și iar a început să cerceteze prin curte și să întrebe:

— Cine a găsit-o?

Atunci tata m-a chemat repede la el și m-a pus să povestesc cum a fost. După ce m-a ascultat ce am povestit Poliția s-a gândit puțin și a zis că:

— Va să zică poarta era încuiată nu?

Și s-a uitat la gardul care îl avem. Avem un gard mare de beton care nu poate să îl sară nimeni căci alfel nu mai stăteam eu să mă milogesc de mamaia cu cheia. Iar după aia Poliția m-a întrebat:

— Dar muncitorii unde erau?

Și când i-am răspuns că ce și cum n-a mai zis nimic și a plecat. Dar tocmai când tata sufla ușurat s-a oprit la poartă și a exclamat:

— Ciudat!

Pe urmă i-a explicat lui tata că frânghia care era legată geanta cu scule de ea i-a dat cineva foc. Pentru că a văzut Poliția

urmele. La care tata a rămas blocat cu gura căscată și când l-a întrebat Poliția dacă mamaia avea asigurare a dat din cap că nu. La poartă era mai multă lume care se uita când la tata când la Poliție pentru că erau venite ca niște ciori deoarece le-a mirosit a mort și nu aveau subiect de conversație. Erau mai multe mame și bunici de pe stradă care o dată au făcut:

— Îu!

Atunci când s-a auzit că țipă cineva din casă. Iar când am intrat cu tata am văzut că era mama cu hainele de moarte ale lui mamaia în brațe dar era căzută pe jos auzind pârâielile. Mamaia era întinsă pe jos în sufragerie în timp ce coana Mare și cu coana Gina mama lui Nelu se coțopeneau cu ea să o îndrepte. Văzându-l pe tata coana Mare l-a întrebat repede:

— Dar o lumânare nu îi aprinde nimeni?

Iar pe urmă s-a șters cu mâna de transpirație căci era obosită săraca.

După aceea mai târziu au pus-o pe mamaia pe masa din sufragerie iar nici nu se vedea că are capul spart pentru că era legată cu ceva pe sub barbă și cu fundă în vârful capului. În nări cineva i-a băgat niște vată. Lângă cap a adus tata un feșnic de la biserică în care punea lumea lumânări iar popa s-a încălzit tare de tot de la ele. Era roșu ca racul deși eu nu am văzut decât la televizor căci alfel sunt scârboși. Dascălul făcea așa ochii roată prin casă ca să știe cât să ceară după aia și mai bine că n-aveam casa terminată că se ia după cum arată. Iar după ce au plecat ei mama și cu tanti Nela au făcut scovergi. Bărbatul ei este nea Luci dar el nu a venit atunci fiindcă nu suportă mirosul de tămâie și trebuia să stea cineva acasă și cu Kiti ca să nuș-i facă de cap la vârsta ei. În afară de tanti Nela și de coana Mare a mai fost fina Marcela și bărbatul ei Aurel care nu aveau încotro și trebuia să se dea bine pe lângă tata deoarece el își căuta servicii. Dar tata nu vrea să se lege la cap căci unde a fost l-au dat afară de prost. În seara aceea am mâncat decât scovergi dacă mamaia a murit

și nu mai avea cine să pună masa cu toate că ea a făcut de dimineață după curățenie și ciorba ei. Dar felul 2 nu aveau și poate nici ciorba nu ajungea la toată lumea ca să nu spun că la musafiri nu poți să le dai ciorbă să te rădă. Mi-a dat mama să mănânc scobergi cu gem și apoi m-a culcat deoarece sunt copil dar ei au stat de vorbă toată noaptea și nu puteam să adorm căci tanti Marcela cam vorbește tare și mereu se apuca să o bocască pe mamaia cu vorbe și după ea se lua și coana Mare. Zicea:

— Nașă cine mai ne așteaptă pe noi duminica la poartă și cine mai pune masa cu mici și cu grătare și de la cine mai aud eu o vorbă bună când îi zic de necazuri căci nimeni nu te crede?

Nu știi ce părere avea tata, că nu îl vedeam dar cred că era foarte supărat pentru că de grătar el se ocupă cu cărbuni și să îi facă vânt cu o foaie de bloc mai groasă. Și a II-a zi tot el s-a dus la cumpărături și a cumpărat un coșciug. L-a adus acasă legat sus pe Pasat iar crucea era și ea în spate cu coroana. Când a intrat în curte coana Mare a început să se vaite:

— Uită-te căci ți-a venit căsuța ta de pe urmă!

Pe urmă s-a bucurat foarte mult că mamaia a început bine în coșciug cu toate că zicea că a cam început să se scurgă de la căldură. Mare lucru n-a fost în ziua aceea decât că mama și cu tata nu s-au mai dus la servicii și venea din când în când cineva să vorbească cu mamaia la capul ei. Pe la 12 a început să miroasă deoarece tata nu s-a învrednicit să pună aerul condiționat tot amânându-l iar acum îi părea rău că n-a convins-o pe mama s-o lase pe mamaia la morgă. Dar nu miroasea chiar foarte tare fiind slabă și neavând ce. Câte o dată mai se auzeau așa niște gaze în burta ei. Mai încolo a venit și Robert pe la mine dar nu m-a fluierat pentru că nu e frumos să fluieri cu mortul și a zis:

— Lasă măi Raluca căci și așa era bătrână și trebuia să moară.

Avea dreptate. Mama a făcut cu nervii dar asta mai pe seară când i-a văzut la poartă pe cineva de la ea de la televiziune.

Însă degeaba nu i-a lăsat să intre în curte pentru că ei știau ce s-a întâmplat de la vecine și de la mama lui Nelu. Și când a venit 7 au început să povestească în fața porții cum s-a întâmplat și cum am găsit-o eu căzută moartă. Au vrut și să mă filmeze cum povestesc însă mama m-a ascuns în casă și a zis că mă omoară dacă ies afară. Eram foarte curios să știu ce spune despre mine însă n-am avut voie să dau drumul la televizor că era doliu. Însă mi-a spus Robert care a venit pe urmă iar pe la mine că:

— Au zis că l-a prins pe ăla care a omorât-o cu bricheta.

Și pe urmă mi-a povestit cum s-au dus mascații cu mitraliere într-un bloc urât cu multă mizerie pe jos și cu pereții făcuți așa de copii obraznici. S-au oprit la o ușă și pe urmă au spart-o cu picioarele. Dar înăuntru era un Țigan mic și negru care mânca mămăligă cu pește cu nevasta lui la masă. Și când au intrat mascații cu pușca la el au strigat:

— Onedine predă-te căci ești încercuit!

Și atunci el s-a predat cu mâinile sus și tot zicea că:

— N-am făcut nimic. Să moară mama.

Însă totuși domnul șef l-a luat cu cătușele și l-a dus la Poliție cu duba cu câini. Unde s-a așezat jos și tot spunea mereu:

— N-am luat-o eu șefu. Să moară mama dacă mai am pus eu mâna o dată.

Aceasta a fost tot. Păcat că nu m-a lăsat mama și pe mine să mă văd și eu la televizor și să mă vadă și clasa. Și să văd ce față făcea Zaman când au venit cu domnișoara învățătoare la înmormântare. M-am trezit cu ei deodată când și așa era multă lume în curte dar nu foarte multă pentru că erau și unii care n-au putut să se învoiască de la servicii, să nu aibă probleme. Tocmai mă învăTEAM ca vodă prin lobodă pe lângă babele care o boceau pe mamaia cu vorbe când s-a deschis poarta și am văzut-o pe domnișoara învățătoare cum intră. Cred că s-a uitat seara la televizor și a observat că este vorba despre mamaia. Și așa a și fost pentru că mi-a spus mai târziu

Dima după ce am ieșit în curte la ei. A zis că lui i-a dat telefon Agache și i-a spus că așa este frumos să fie toată clasa alături de mine în pierderea care am avut-o. După aceea s-a mirat ce costum de haine frumos am pe care mi l-a luat mama mai de mult din prima de Paște. Iar chiar dacă îmi era cald nu puteam să zic nimic căci suferă baba la frumusețe. Trebuia să fiu îmbrăcat frumos căci a venit un coleg al lui mama de la servicii cu aparatul de filmat însă nu ne-a mai dat la televizor, că în seara aceea m-am uitat. Apoi s-au dus toți cu domnișoara învățătoare și au aprins câte o lumânare lângă mamaia dar eu i-am așteptat în curte fiindcă în casă nu era de stat. Iar pe urmă când au scos-o pe mamaia afară și au dus-o la biserică au venit toți încet pe lângă mine iar Agache m-a ținut de braț să nu mi se facă rău de la plâns și să leșin pe jos. Dar nu prea am plâns pentru că sunt bărbat și bărbații trebuie să fie tari și puternici ca să poată să scoată coșciugul afară în cârcă. Pe urmă am fost la biserică însă copiii am stat afară ca să putem să ne foim de colo colo fără să-l deranjăm pe popă. Dar nu mi-a părut rău pentru că acesta cânta și la difuzoare. Când stăteam eu pe scările de la biserică dar în picioare să nu mi se strice dunga, a venit la mine și Nahabetian și mi-a spus:

— Condoleanțe.

Iar eu am spus:

— Nu vrei să strângem mâine gașca ca să mergem la film căci data trecută am avut treabă și nu am putut să vin?

Însă mi-a răspuns că:

— Nu pot fiindcă trebuie să stau să-mi fac compunerea.

— Ce compunere căci suntem în vacanță?

Am întrebat-o eu. Iar ea mi-a adus aminte că domnișoara învățătoare ne-a spus să facem o compunere cum ne-am petrecut vacanța de vară ca să o arătăm la toamnă și să vadă cine o să ne ia de atunci înainte că ea ne-a învățat tot ce știe și să începem cu dreptul ciclul celălalt. Eu mă gândeam că trebuie să o fac atunci când începe școala, după vacanță. Însă Nahabetian

mi-a spus că ea a început să o facă de acum ca să nu uite ce a făcut și ca să aibă timp să fie lungă. Tocmai când mă pregăteam să o întreb cât de lungă trebuie să fie a ieșit din biserică domnul Buliga cu mamaia cu picioarele înaintea ca să o ducă la cimitir. În partea ailaltă era tata și finul Aurel și l-au rugat și pe el când l-au văzut cu școala că nu prea aveau bărbați s-o care. Dar nu degeaba pentru că i-au dat la mână un prosop. După aceea când am ajuns cu mamaia la cimitir popa tot nu a terminat deși eu am crezut că gata. Așa că a mai citit și a mai cântat ceva și la groapă iar mama a leșinat și zicea că vrea să se arunce după mamaia. Dar tata nu a lăsat-o și tanti Marcela i-a dat cu ceva, niște sare pe la nas să se trezească. Iar când s-a trezit pe mamaia tocmai o băteau doi țigani gropari în cuie ca s-o închidă bine în coșciug și lui tanti Marcela i s-a prins eșarfa și s-a speriat. Avea o eșarfă mare, lungă care se vedea prin ea și când s-a întors a tras-o puțin în jos iar ea s-a speriat și a țipat:

— Aoleu, nașă nu mă lua și pe mine că-s tânără și cui îl las pe ăsta?

Dar nenea Aurel a calmat-o zicând:

— Taci tu. Nu începe și aici să te audă lumea.

Pe urmă am aruncat toți pământ pe coșciug unde era mamaia iar cel mai mult a aruncat Dediu care împingea și cu picioarele și s-a murdărit pe adidași. Dar Miruna nu a aruncat deloc pentru că se tot uita la unghile făcute și i-a spus lui Septimiu Diana că nu vrea să îi intre mizerie pe dedesubt. Când am plecat acasă am văzut că mai încolo era și nea Costel, dar s-a ascuns repede și a fugit după niște cruci. Mama i-a zis lui tata să se ia repede după el și să-l prindă căci se ține de mână cu ălălalt dar tata a răspuns că dacă e ceva pune el Poliția să îl aresteze la mititica. Așa că ne-am dus toți încet la autobuz ca să mergem la pomană. La pomană a fost bine pentru că coana Mare și mama lui Kiti au rămas acasă și au făcut de mâncare ca lumea să nu ne facem de râs. Au făcut:

salam, brânză, ridichii, ceapă verde dar mai mare fiind puțin bătrână, măsline, cașcaval, icre, iar după aceea sarmale. După sarmale au făcut friptură de porc și de pui cu pilaf și cartofi prăjiți săș-i ia fiecare ce-i place, cu salată de salată, de roșii și de varză. Cine vrea putea să servească și niște acrituri puse de mamaia când mai trăia că noi nu le-am mâncat și au ținut fără să se borșască: castraveciori, gogoșari și capia. La desert a făcut coana Mare cozonac cu nucă și cu cacao. Avea și cu rahat dar pe acesta l-a ținut numai pentru noi după aia, căci s-a lăsat în jos de la dulce și nu vrea să se facă de râs la lume. Eu nu prea am mâncat, decât 3 sarmale și un copan de pui pentru că mă gândeam să mai las niște loc în burtă pentru colivă, însă a rămas foarte puțină deoarece a mai cerut dascălul când a plecat. Iar coana Mare m-a mângâiat în cap să nu fiu supărat căci ea mai îmi face când vreau eu. Până la urmă a plecat toată lumea și ultimul a fost colegul lui mama, un bărbos care s-a ciupit și se închina mereu:

— Dumnezeu s-o ierte.

Iar pe urmă mai bea încă un pahar de vin. După aceea mi-a zis tata că el se închina fiindcă era cu mașina și să nu-l prindă Poliția. Important este că mama s-a bucurat pentru că a plecat toată lumea mulțumită. Iar când s-a apucat să ia farfuriile de pe masă tata a îndemnat-o:

— Dute și te culcă că ți-o fi ajungând! Lasă că strâng eu acestea.

Iar mama a plecat însă tot plângea. Dar până la urmă tot l-a ajutat pe tata și tanti Nela care s-a întors pentru că a uitat săș-i ia niște furculițe și cuțite. Farfurii avem și noi destule de când era mama profesoară și primea servicii de 12 persoane la sfârșit de an. Așa că a mai spălat și ea vasele acum că mamaia era moartă.

Pe urmă cum o dădeai eu tot trebuia să stau cu cineva pentru că sunt copil și mama și tata nu puteau să mă lase singur

acasă. Iar mama nu putea să stea toată ziua cu mine ca mamele pentru că are servicii și nici nu putea să-și ia concediu deoarece n-a mai auzit nimeni de concediu de moarte. Doar de boală cu toate că atunci când se îmbolnăvește cineva nu este așa rău ca atunci când moare dar asta este legea și na-i ce să-i faci. Tata și el era programat mai încolo odată cu ea ca să plece la plajă. Însă el este bărbat și nu poate să aibă grijă nici de el căci de nimic nu este în stare iar de mine nici atât. Așa că după ce a murit mamaia s-au sfătuit amândoi în familie și au zis să mă lase la tanti Nela a lui tata căci Kiti este și ea în vacanță și doar n-o să bată bulevardul toată ziua. Dacă vrea poate să-l bată mai pe seară după ce vin ei de la servicii și trec pe acolo să mă ia. Prima dată când am auzit că să mă lase la tanti Nela mi-am luat angajamentul că:

— Sunt cuminte și pot să stau și singur aici până seara.

Însă ei nu au fost de acord din mai multe motive. Căci doar nu erau să-mi lase o strachină de mâncare ca la un câine și să mă descurc. Dar pe urmă când mi-au propus să rămân cu Kiti că poate să aibă ea grijă de mine am fost de acord pentru că m-am gândit ce-o să mai râdem. Pe verișoara mea Kiti o cunosc de mult, de când eram mai mic și ne-am împrietenit imediat deoarece sângele apă nu se face. O dată când eram înainte de școală, la grădiniță m-a luat iarna cu sania de acasă și din greșală m-a răsturnat în noroi pentru că zăpada nu prea mai era decât mai moale. Și mamaia i-a făcut gât că m-a adus ca un porc. Cu toate acestea lui Kiti i-a părut rău când a murit și a vrut să plângă însă nu a mai apucat deoarece a fost trimisă acasă urgent având decât tricouri cu buric gol și nu se punea chiar dacă era negru de doliu. Abia așteptam să o văd ca să ne mai întâlnim și noi ca verișorii și în mașină la mama mă tot uitam la drum că nu mai ajungem odată. Dar era trafic și mama nu este așa de bună șoferiță ca tata să se bage repede printre ei. Iar la stop o claxonau toate mașinile și șoferii vroiau să strige la ea însă eram și eu cu ea pe

locul mortului. Când am ajuns la Kiti ea s-a bucurat că ne vede iar pe urmă a înțeles și de ce i-a dat mama niște bani, ca să aibă grijă de mine și să-mi dea să mănânc când mi s-o face foame. Nici nu se gândea că de acum înainte o s-o facă pe guvernanta cu mine deoarece ea credea că are vacanță și este liberă să facă ce vrea. Dar nu se putea pentru că mama a vorbit cu mama ei și acum ea trebuia să asculte fiindcă e tot copil ca mine chiar dacă e domnișoară. Când a intrat în casă și a văzut-o mama a întrebat-o:

— Cea-i aici?

Și a arătat la buric iar Kiti i-a explicat că și-a pus ieri un inel ca să fie mai sexi și ca să se răzbune pe tanti Nela că n-a lăsat-o cu buricul la înmormântare.

Pe urmă mama i-a lăsat pe masa din bucătărie un pachet cu copane de pui să mi le încălzească mai pe la 1 și a plecat spunându-i:

— Mănâncă și tu căci toată lumea mi le-a lăudat alaltăieri.

Adică copanele. Iar pe urmă a deschis iar repede ușa înapoi pentru că era întârziată și a zis:

— Ai grijă de el să nu se apropie Costel să-i facă cine știe ce.

Dar Kiti nu știa cine este Costel și nici nu se gândea ce să-mi facă, așa că după ce a plecat mama m-a întrebat pe mine și a trebuit să-i explic că este un criminal mare de tot, de aproape 2 metri și cu mușchi la mână care știe karate. Mai întâi nu s-a speriat. S-a speriat mai încolo când i-am zis că el și cu Onedin au omorât-o pe mamaia deoarece nu i-a lăsat să lucreze cu scripetele. Și acum pe Onedin l-a luat Poliția cu cătușe și Costel vrea să se răzbune pentru că l-am pârât și a venit după mine la cimitir. Și atunci Kiti mi-a spus că am îmbulinat-o, iar văzând cum se prezenta situația s-a gândit bine și ne-am hotărât că nu trebuie să ies din casă ca să nu ne pândească după colț și să ne dea la amândoi cu ceva în cap iar pe ea putea să o și fugărească până la tomberoane și

acolo s-o pună jos și s-o tăvălească de păr prin mizeria aceea deși tunzându-se nu mai avea decât periuță. Iar dacă am rămas în casă mai întâi am dat fuga repede în camera mea care era acum a lui Kiti ca să văd dacă a schimbat ceva de când n-am mai dormit eu acolo dar nu a schimbat nimic decât patul care era mai mic pentru că și eu eram mai mic când dormeam în el. Iar Kiti este mai lungă decât mine și și-a pus alt pat de om mare ca să îi încapă picioarele și să nu stea cu ele atârinate toată noaptea peste stînghie să i se vadă a doua zi dungă roșie. În rest avea tot șifonierul care făcea scârț când deschideai puțin ușa ca să te ascunzi în el fără să te vadă nimeni. Când l-am văzut m-am gândit și am întrebat-o pe Kiti:

— Nu vrei să te joci cu mine ascunsă?

Dar ea a spus că:

— În 2?

Pentru că alcineva nu mai era și eu eram musafir. Iar musafirii nu e frumos să îi invite pe alții pe unde se duc ei așa cum a făcut o dată fina noastră Marcela care a venit la grătar cu tot cu sorsa Gabi de nu mai făcea față tata cu micii. Cum era gata un rând cum îi mânca ca o vulpe hulpavă de a rămas el flămând după ce a muncit ca un rob suflând în cărbuni. După aceea Kiti a spus să ne ducem în sufragerie și să ascultăm niște muzică așa că n-am avut încotro ca să nu se supere că n-o ascult și m-am uitat cu ea la MTV. Dar săraca nu prea a putut să asculte liniștită deoarece a început să sune telefonul și s-o întrebe lumea dacă nu vrea să iasă pe afară prin oraș să se plimbe. Însă ea nu vroia căci trebuia să stea după fundul meu și nu putea să mă ia cu ea ca să nu pățim ceva dacă ne vede din întâmplare nea Costel. Era pericol mare și păcat că nu puteam să ieșim pentru că era soare frumos, cu 30 și ceva de grade la umbră și când am dat în altă parte la televizor zicea să bem neapărat apă că dacă nu cădem jos și murim. Atâta îi mai trebuia lui mama deoarece abia a terminat cu mamaia și dacă muream și eu nu mai apuca niciodată să strângă prin

casă căci și așa era cu toate în sus de la pomană când au intrat toți ca porcii încălțați peste tot și au lăsat urme pe parchet. Și așa a trebuit să o apuce iar noaptea ca să mai facă câte ceva pe acasă că n-a putut să scape mai devreme având Știri și era de bază. După mine la Kiti a venit tata pentru că el putea să plece aproape mereu când vrea mușchii lui fiindcă nu stătea nimeni să îl controleze. Doar Președintele dar acesta nu dădea aproape niciodată pe la birou deoarece avea proști ca să lucreze pentru el și nu putea să zică nimeni nu la șef că îl dădea imediat pe ușă afară. Iar dacă Președintele n-a fost acolo a putut și tata săș-i facă de cap o zi și săș-i bage picioarele venind după mine să mă ia de la Kiti așa cum i-a spus mama la telefon. Mai întâi când a sunat la ușă n-am știut cine este așa de devreme și ne-am speriat să nu fie lumina, că tanti Nela avea restante și Kiti nu avea nici un chef să dea din banii care îi avea de la mama. De aceea m-a trimis pe mine la ușă să mă uit încet fără să mă audă iar ea a rămas cu picioarele în sus dându-se cu oja. Dar nu era lumina pentru că am văzut prin vizor nasul lui tata cu un cap mare și i-am deschis. Iar el a zis imediat:

— Haide măi acasă că poate că ți s-au lungit urechile de foame.

Iar Kiti a venit repede pe hol și a zis că:

— I-am dat să mănânce.

Dar nu mi-a dat decât niște biscuiți că copanele i-a fost lene să le încălzească înainte de oja. Când a văzut-o pe Kiti cu buricul gol lui tata i s-a făcut milă de ea că și-a pierdut toată ziua cu mine fată tânără și a scos din buzunar niște bani și i-a dat. Nu știu cât i-a dat fiindcă nu eram atent, mă legam la șireturi. Pe drum cu tata am mers mai repede acasă ca de dimineață pentru că el scrâșnește din roți și nici nu se uită pe unde merge ca să se dea la o parte ăia cu rable și să se uite la lungul nasului. Și deodată ce să vezi? A început să ne urmărească o Dacie albă dar mai bej care ne tot claxona și băga gonetă după noi pe

linia de tramvai. Mai întâi nici n-am băgat-o în seamă deoarece nu ne gândeam că avea ceva cu noi dar pe urmă eu am întors capul și am văzut că se ține după tata la un milimetru și i-am și spus:

— Vezi că este 1 care se ține după tine.

Iar el mi-a răspuns:

— Ei se ține după mine.

Dar până la urmă s-a uitat în oglindă și a văzut că aveam dreptate și a zis:

— Mi-o fi căzut ceva din mașină.

Dar nu i-a căzut nimic pentru că nu avea ce să îi cadă. Iar la un moment dat când s-a făcut mai liber Dacia a venit încet, încet până lângă noi că mă și miram cum poate să meargă cu așa o viteză și ce să vezi? În Dacie era nea Costel și venind lângă mine pe partea mea a strigat la tata:

— Oprește măi! Trage pe dreapta!

Însă tata nu avea cum să tragă pe dreapta pentru că acolo era el, adică Costel și alte mașini. Și în afară de asta nici nu avea de ce să facă el ce îi spune 1 și altul așa că a călcat-o și mai tare. Când l-am văzut pe Costel mie mi s-a făcut frică dar numai puțin de tot pentru că eram cu tata și m-am lăsat mai jos pe scaun ca să nu mă scuipe pe geamul deschis căci cine știe ce avea cu noi. Dar pe urmă am apăsat pe buton și s-a închis automat așa că l-am lăsat să strige ca prostul pe afară. Văzând că nu scapă de el cu vorba bună tata s-a băgat repede printre un autobuz și o cisternă mare de beton care se învârte tot timpul ca să nu se usuce înăuntru și pe urmă a pus repede frână deoarece era cât pe aici să dea peste un moș cu baston și cu bască care trecea strada tocmai când îl căuta moartea pe acasă. Atunci m-am ridicat și eu iar și m-am uitat în spate ca să văd ce se mai întâmplă iar Dacia era puțin mai încolo după o motocicletă și Costel venea repede la noi cu o falcă în cer și în pământ îmbrăcat în șalopeta lui murdară de nespălat. Însă tata a călcat-o iar pe la călcăiele moșului zicând:

— Treci măi mai repede că mă bagă nevastămea în emisiune.

Iar nea Costel mai întâi a vrut să fugă după noi dar pe urmă a început să se întoarcă la Dacia lui ruginită și după aceea nu mai l-am văzut căci am dat colțul.

— Să vezi că acesta se ține după noi până acasă.

A zis tata și pe urmă a luat-o pe niște străduțe mai mici ca să o taie mai repede și să nu mai știe Costel pe unde suntem. Dar după aceea și-a dat seama că degeaba fiindcă tot știa unde stăm și putea să vină direct și de aceea a mers ca vântul și ca gândul să apucăm să ne dăm jos din mașină și să intrăm în curte până ajunge el acolo. Și a avut dreptate pentru că e tată și le știe pe toate mai bine ca mine pentru că imediat după ce ne-am baricadat noi cu ușa încuiată de 2 ori a început să bată cineva la poartă și să strige:

— Alo! Alo! E cineva acasă?

Dar nu i-am deschis fiindcă știam că trebuie să fie Costel care s-a luat după noi până acasă și tata nu m-a lăsat nici să mă uit pe geam ca să nu se vadă când se mișcă perdeaua. Dar tot degeaba că eram precis că ne-a văzut mașina și nu era nici el chiar așa de prost. După ce a mai bătut de vreo 2 ori Costel s-a prins că nu vrem ca să-i deschidem și ne ascundem de el expre și a plecat la treaba lui că poate că mai avea de făcut acoperișul și la alte case. Și tata a zis să mai facem și noi puțină curățenie până vine mama ca s-o ajutăm cu treburile ei căci alfel dracul ne lua pe amândoi la nervii care îi avea în ultima vreme. Pentru că sunt mai mic pe mine m-a pus să șterg praful cu o cârpă și cu un tub de spray și el a luat aspiratorul. Dar a trebuit să îl caute mult și bine deoarece habar nu avea unde îl punea mamaia fiindcă curățenia era în sectorul ei iar el decât aducea bani pe masă ca un trântor și în rest dădea din degetele de la picioare în față la televizor. Însă acum nu era nici un meci și dacă tot s-a făcut ca o albină l-a găsit până la urmă ascuns în debara după niște gioarse. Și pe urmă i-a mai luat

o oră să găsească sacii de hârtie ca să pună unul căci era cât pe aici să bage aspiratorul în priză fără sac. Noroc cu mine care i-am zis:

— Așa îl bagi?

Până s-a întors mama acasă eu eram terminat de mult cu ștersul dar el abia dacă a dat jumate de sufragerie fiindcă era mai greu la el cu praful și cu scamele care s-au băgat între fire ca să nu mai spun că niște musafiri nu știu în ce au călcat cu noroi că nu mai a plouat de hăhă. Când a intrat mama pe ușă s-a luat cu mâinile de păr și a zis:

— De ce mă chinuiești Doamne în halul acesta?

Iar după aceea s-a pus iar pe plâns. Dar nu o mai bocea pe mamaia căci era îngropată. Îș-i bocea zilișoarele ei deoarece n-a avut noroc pe lume să vină și ea o dată acasă și să nu găsească casa cu spatele în sus și cu aspiratorul exact la mijloc. Mai târziu la masă după ce s-a mai liniștit l-a certat pe tata că ce i-a trebuit lui curățenie acuma când ea abia vedea pe unde calcă de supărată ce este. Căci doar puteau să mai stea toate așa mizerabile câteva zile până îi făcea iar pomană lui mamaia ca să nu-i fie foame pe lumea ailaltă. Dar tata și-a cerut iertare și a zis că el credea că o ajută ca să nu se mai gândească și ea la atâtea când aveam probleme cu acela care ne urmărește mereu.

— Cine ne urmărește?

S-a mirat mama iar atunci tata i-a povestit cum a venit nea Costel să ne bată cu picioarele în poartă și mai mult vorbea decât să mănânce că nu prea îi plăcea ciorba încălzită care a făcut-o mamaia. Altceva nu aveam deoarece copanele erau la Kiti și ei s-au grăbit să vină să stea cu mine și credea fiecare că a luat ălălalt de mâncare. Și mama l-a întrebat:

— Și nu-l dai pe mâna Poliției?

Însă nu era cazul căci Poliția avea și altă treabă decât să stea după noi fiind ocupată cu infractori periculoși așa că dacă vream să ne păzească cineva trebuia să ne luăm un bodigard cum avea

Miruna. Iar mama a spus că ea vrea să mai ne gândim puțin dacă chiar așa aveam bani de aruncat pe o maimuță fiindcă după aceea venea concediul și pomenile și și la ea la servicii era cam nasol pe vară. Și tata a fost de acord zicându-i:

— Cum vrei că văd că tu ești șeful. Întâi te sperii și după aia zici că așa și pe dincolo.

Și tocmai atunci ea nu știu de ce s-a gândit să mă întrebe dacă eu nu cumva am de făcut o lecție la mine în cameră. Dar poate că a uitat că sunt în vacanță.

Iulie

Singura lecție care o am de făcut este compunerea. La început m-am gândit să încep să o scriu mai când începe școala dar dacă așa mi-a spus Nahabetian când am îngropat-o pe mamaia că trebuie să fie mai lungă a trebuit să mă apuc o dată ca să am timp și să nu aștept să îngraș porcul în ajun. Așa că pe urmă când m-a dus mama iar la Kiti am luat cu mine un caet care nu mai am apucat să îl scriu decât puțin pe 2 pagini și le-am rupt deoarece nu mai îmi trebuiesc fiind la naturale și așa am făcut 1 nou. Când a observat caetul în mână la mine mama m-a și întrebat:

— Cu acesta ce faci? De ce îl iei cu tine?

Iar când i-am explicat a fost foarte mândră de mine că sunt harnic și poate că o să se aleagă ceva de capul meu până la urmă, nu să ajung ca tata să văd decât numere în fața ochilor iar în rest handicapat. Pe drum cât am mers mama s-a uitat tot timpul în stânga și în dreapta ca să vadă dacă nu cumva s-a luat iar după noi Costel sau alt golan dar nu s-a luat. Îi era puțin frică pentru că tata nu a apucat să îi cumpere pistol așa cum i-a promis deoarece nu s-a mai deranjat să iasă seara afară din casă și și așa era închis peste tot. Mai întâi când am ajuns la Kiti nu m-am apucat imediat să scriu. Am stat puțin de vorbă cu ea căci așa este politicoș, nu să îți vezi ca nesimțitul numai de interesul tău mai ales că și ea s-a purtat foarte bine cu mine de la ușă. Era decât lapte și miere fiindcă se gândea

că face un ban cinstit. Așa că am parlamentat cu ea despre muzica ei dar mai mult ea fiindcă eu nu stau să îmi bat capul cu toate prostiile de zbânțuieli. Pe urmă când a zis să o scuz că s-a sculat mai târziu și nu a apucat să se spele pe cap am scuzat-o iar ea s-a dus în baie și eu mi-am luat frumos caetul și m-am băgat în camera care mai înainte era a mea.

La început nu știam cum să încep și am stat cu gura căscată la pereți dar pe urmă mi-am adus aminte cum ne-a învățat domnișoara învățătoare că să începem totdeauna cu natura ca să știe omul care citește în ce anotimp se întâmplă deși se înțelegea de la titlu. Iar pe urmă trebuia să spun ce face natura nu să mă arunc ca berbecul cu capul înainte și să îmi dau seama că se termină prea repede mai ales acum când aveam de scris ditamai compunerea. Dar la noi în curte și pe stradă până la școală natura nu făcea decât că era mai cald și a crescut niște iarbă, alfel nimic deosebit deoarece păsările călătoare au venit mai de demult și nu puteam să scriu cu cocorii și cu berzele în formă de V. Păcat. De aceea am făcut introducerea mai scurtă însă nu îmi părea rău căci la cuprins aveam 3 luni și nici nu cred că o să îmi ajungă caetul căci până acum mai am abia puțin din el. O să fie cea mai lungă compunere din viața mea și o s-o rad pe Miruna cu bărbile ei cu extratereștri cu tot. Dar nu din răutate pentru că suntem colegi și așa trebuie să se întrecă colegii cum spunea domnișoara învățătoare: care o are mai lungă acela să ia foarte bine. Așa dar am început să înfățișez ziua cum am plecat cu mama la florărie ca să cumpărăm coroniță de premiu dar nu am apucat să scriu mai în amănunt deoarece tocmai atunci am auzit în spatele meu:

— Îu!

Iar când m-am întors repede, speriat am văzut-o pe Kiti în pielea goală și cu părul ud cum a ieșit din baie că fuge repede înapoi. Dar după aceea a venit iar înfoclită cu prosopul și mi-a zis:

— Ieși afară să mă îmbrac și eu. De ce nu mia-i spus că ești aici?

Totuși nu aveam cum să îi spun căci s-a dus repede să se spele și nu aveam de unde să știu că nu și-a luat cu ea hainele în baie. A trebuit să mă duc iar în sufragerie și să mă uit la o tigaie care nu trebuie să pui ulei în ea și prăjește puiul și legumele: ceapă, varză, cartofi, morcovi, ardei, păstârnac mai bine decât dacă pui. Pe urmă a mai fost un aspirator mai ușor de dus și mai mic și o bandă care dacă o pui la mână sau la picioare sau la burtă faci mușchi, dar nu puteam să o cumpăr ca să le arăt eu lor lui Bebe, Nelu și Vili fiindcă era cam scumpă deoarece așa este viața. Până la urmă a dat Dumnezeu și s-a întors și Kiti parfumată toată de parcă era doamna directoare de la noi de la școală și m-a întrebat ce fac cu caetul ăla acolo că parcă eram în vacanță. Iar după ce i-am explicat a înțeles și ea și m-a întrebat:

— Cum arată Miruna?

Căci este curioasă ca o vecină și toate trebuie să le știe ea, alfel nu poate să doarmă toată noaptea de grija altuia. Dar în timp ce o descriam am văzut-o că nu prea stătea atentă, începând să îș-i pună niște prostii roze în cap așa că m-am dus și eu în treaba mea înapoi în cameră. Însă dacă m-a întrerupt atunci nu am mai putut să continui mai departe căci nu mai aveam inspirație și mai mult m-am uitat la cai verzi pe pereți cu 99 de potcoave de oțel ascultându-i pe vecinii care se jucau pe jos pe lângă bloc cu o pisică și cu niște conserve. Nu știu de ce erau conservele că nu băteam până acolo, poate de pește.

A II-a zi am auzit soneria de la ușă dar știam că nu are cine să vină după mine căci mama abia era plecată și când m-am dus să mă uit încetișor Kiti a venit repede și mi-a spus că:

— Stai liniștit căci pe mine mă caută.

Și le-a deschis ușa la prietena ei Mimi din clasă de la ea de la liceu și lui Adi, un băiat puțin mai mare care putea să îl ia și în armată așa hândrălau este. Mimi cam seamănă puțin

cu Kiti dar are părul roșu în loc de blond. Adică așa îl avea atunci pentru că după aceea și l-a făcut puțin mai portocaliu de vară. Și este și mai bogată decât Kiti deoarece și-a pus în buric în loc de inel un DIAMANT. Dar păcat de ea că este mincinoasă fiindcă are ochii verzi niciodată să nu-i crezi, alfel este frumoasă coz ca Ileana Cosânzeana. Dar Adi semăna cu zmeul din poveste cu părul țepos în toate părțile capului și cu maieul rupt săracul de el, că nu a avut cămașă să se îmbrace ca oamenii și umbla pe stradă așa terchea berchea. Puteai să spui că este țigan dar are pielea albă așa că nu este. Și pe piele, pe mână are desenată o coropișniță cum găsesc eu cu Robert și le dau foc ca să nu te muște și pe urmă să mori cu burta în sus, iar în ochi și-a pus un belciug. Habar nu aveam ce caută Adi să vină la Kiti pentru că este o japiță ordinară, de aceea nu am vrut să dau mâna cu el când a zis:

— Hai noroc vere.

Căci eu nu sunt verișorul lui și nu am așa un neam prost. Iar dacă m-a văzut cu capsă pusă Kiti le-a spus:

— Așa este el mai rușinos cu lumea străină.

Care nu este deloc așa și nici de râs. Dar i-am lăsat în plata lor să facă ce le place și m-am dus înapoi la ale mele promițând solemn să nu îi spun nici lui tanti Nela nici acasă că Kiti a avut musafiri chiar dacă nu prea îmi convenea deoarece îi auzeam de dincolo cum se hăhăie și se chirăie prin sufragerie. Adi zicea că are el acasă un calculator și poate să facă niște muzică că nu e mare scofală cum fac toți. Iar Kiti imediat s-a băgat să povestească cum a cântat ea la o serbare când era mai mică:

— A venit aseară mama.

Și toată lumea a plâns și a aplaudat-o. Mă și gândeam cum o să am eu o verișoară vedetă la televizor și o să le-o arăt la japițele din clasă săș-i bage unghile în gât nu alta. Însă Adi a țipat la ea:

— Tu când vorbești cu mine să taci.

Iar ea a tăcut din gură și a fost de acord să nu se mai bage în față mai întâi și doar să danseze în spate cu Mimi din buric. Mai târziu m-am dus în bucătărie și Kiti mi-a dat niște pâine cu gem strâmbându-se pe la spatele meu ca să n-o văd cum nu-i convine. De aceea am zis și eu mai târziu când a clinchenit tata la ușă că mi-e foame și am văzut-o cum îngheață păduchii pe ea că nu mai pupă nici un leuț. Însă tot a pupat căci tata e mână spartă și pe unde trece nu lasă în spate decât bani, dacă are de unde încât lumea rămâne cu impresia că e cine știe ce mare sculă. Dar dacă este de ce nu i-a crăpat capul lui Costel când l-a văzut că ne așteaptă în fața porții? În loc de asta s-a făcut mititel după volan și mi-a zis:

— Uite de aceea erau bune alea de pe vremuri care porneau la manivelă.

Căci avea de gând să se dea jos la Costel cu manivela în mână dar nu avea. Iar când ne-a văzut acesta a venit la noi și a zis:

— Domnule, nu mai fugi de mine domnule căci vreau decât să-mi iau și eu sculele de aici.

Deoarece i-au rămas în curte la noi dar cele mai multe pe casă de mai demult. Dar cu toate că se milogea ca un milog tata tot nu l-a crezut căci doar așa fac ei pe blânzii și pe urmă te trezești că îți taie și degetul ca să-ți ia verigheta de aur. Și atunci și-a adus aminte că i-a promis lui mama și că i-a cumpărat un pistol pe care l-a scos repede din torpedou și l-a pus pe Costel prin geam. Iar acesta s-a speriat așa de tare că n-a mai putut să spună nici cârc și a ridicat mâinile în sus. Noi tot nu știam ce să facem după aceea, dacă să-l împușcăm în cap pe japița asta sau să îl dăm pe mâna Poliției și am mai stat așa ca să ne gândim ascultându-l cum se văicărește:

— Iartă-mă domnule o dată căci mă dor mâinile de nu mai pot să le țin așa în sus.

Atunci tata l-a rugat să se dea 2 pași în spate și pe urmă s-a dat și el jos din mașină ca un cauboi cu pistolul la Costel întrebându-l:

— De ce ați omorât-o măi pe soacrămea? Ce v-a făcut?

Dar el tot nu a recunoscut că doar nu era prost și se tot văicărea cu cerul și cu pământul:

— N-am omorât-o noi domnule, să moară ce am mai valoros dacă am omorât-o.

După care ne-a povestit că ei erau plecați din oraș și că aveau martori. Cât ne-a povestit el prostiile lui au început să iasă toate cațele pe la poartă căci nu aveau nici o treabă, decât să se uite în gura la alții care vorbesc.

— Dacă are alibi de ce l-a luat poliția?

L-a întrebat tata pe Costel iar acesta:

— Lasă domnule pistolul să vorbim ca oamenii că nu vezi că s-a strâns ca la circ?

Atunci a observat și tata grădina zoologică de la noi de pe stradă: Bebi, Nelu, Vili cu alde măsa, coana Mare, tanti Neacșu, Giugica și altele. Robert nu știam pe unde o arde aiurea. Și a lăsat pistolul puțin mai în jos când a aflat că Poliția îi dădea drumul chiar atunci lui Onedin ca să se ducă în treaba lui și că de fapt nu a făcut nimic săracul dar mai l-au ținut puțin să-i frece ridichea deoarece ea acționează preventiv. Dacă a văzut că este nevinovat tata i-a spus lui Costel că dacă vrea poate să vină și săș-i ia catrafusele de la noi din curte căci lui nu îi mai trebuia să îș-i bage în cârd cu de alde ei. Și atunci Costel a venit frumos cu noi ca să și le ia deși la toate vecinele le părea rău că nu l-a împușcat să vadă și ele de adevăratelea nu decât la televizor. Dar nu a putut să le care de 1 singur pentru că el era șef și după ce s-a învârtit puțin pe lângă catrafuse a spus:

— Lasă că le iau mai încolo când o ieși și acela că nu sunt prost să mă spetesc de 1 singur.

Și tocmai când vrea el să iasă pe poartă afară a venit și mama și văzându-l a zis în gândul ei:

— I-a omorât pe amândoi ca să se răzbune.

Adică pe mine și pe tata căci nu știa că noi am vorbit frumos. Iar de emoție să n-o strângă și pe ea de gât a intrat cu mașina în pomul din față de la poartă care crește acolo de când eram

mic, de 100 de ani și s-a făcut gros. Norocul ei că nu avea viteză mare căci altfel ieșea pe geam pe capotă și putea să îș-i scrântească mâna rău. Dar așa a scrântit-o numai puțin și a spart un far iar bara a căzut pe jos. După aceea a ieșit din mașină cu o bătă mare de lemn care i-a dat-o un șofer de la ea de la servicii strigând la Costel:

— Vino încoace fira-i al dracului de criminalul dracului ca să îț-i dau una la creieri.

Însă nici el nu era chiar prost de tot ca să se ducă la ea sau să stea pe loc și a fugit ca racheta.

După ce a fugit el mama a leșinat jos pe loc iar până să venim noi repede și să-i dăm 2 palme a trezit-o Giugica cu o cană de apă căci avea gura uscată de mai devreme când l-a văzut pe tata cu pistolul în mână. Și tot ea ne-a ajutat să o târâm mai mult pe jos până în curte fiindcă nu prea mai putea să meargă cu genunchii moi și plină de praf cum a căzut. Însă tot era bine că nu a apucat săș-i rupă ciorapii deoarece nu avea negri decât o pereche de doliu care și-i spăla mereu în fiecare seară până pleca a II-a zi și tot zicea că o să mai cumpere o pereche sau 2 dar de fiecare dată uita grăbindu-se să vină la mine să mă vadă ca o mamă.

Pe urmă a stat în baie 1000 de ani speriiindu-ne cu spălatul ei și zicând că Giugica a stropit-o cu apă din gură și a umplut-o de bale, care nu era adevărat deoarece ea s-a jurat că i-a turnat cu cana. Iar când a dat Dumnezeu și a ieșit o dată era cu capsă pusă și făcea cu nervii boscorodind mereu că de ce nu a ieșit mai întâi tata pe poartă ca să nu se sperie în halul acela? Însă nici el săracul nu avea de unde să știe că tocmai atunci o să vină și ea acasă căci altfel ar fi tras cu pistolul în sus o rachetă ca să îi semnalizeze că totul este bine. Auzind aceasta ea o dată s-a uitat la el cu niște sulițe și i-a spus răspicat:

— Nu este cazul să faci mișto de mine căci destule am eu pe capul meu și numai de răs nu îm-i arde.

Iar el a tăcut mîlc cu coada între picioare căci l-a luat gura pe dinaintea și a uitat că tocmai a murit soacra sa. Însă puțin mai târziu când ea ne tăia niște roșii și ne punea în farfurie să crăpăm a scos și el pistolul din buzunar și i l-a arătat, dar nu era pistol cu rachete, a zis și el așa, era cu aer condensat. Pistoalele cu aer de fapt nu sunt cu aer, sunt tot cu niște gloanțe dar mai mici care nu intră de tot în om să îi scoată mașele sau să îi găurească inima. Intră decît puțin sau deloc ca să te sperii și să fugi repede când te zgârie lăsând poșeta sau ce ai furat. Și sunt și mai ușoare, de aceea le au mai mult mamele ca să poată să le ducă în geantă cu: rujul, oglinda, cheile, penseta, pixurile, legitimația, șervețelele și ce mai cară ele. Când a văzut pistolul mama a spus că nu-l mai vrea pentru că îi este frică să nu cumva să împuște Dracului pe cineva din greșală căci dacă îl avea azi Costel era ciuruit și pe ea o dădea șefăsu la televizor că și așa nu prea mai avea ce să arate dar noroc că se mai înneacă câte 1 la mare. Totuși tata a liniștit-o explicându-i:

— Nu moare nimeni de acesta. Este mai mult de sperietură.

Și ea:

— Vezi să nu-l pun pe tine.

Apoi a aruncat cuțitul departe, în chiuvetă uitându-se cam așa supărată la tata cum face de câte ori vine el mai târziu de la câte un bord. Însă acum era venit mai devreme ca ea pentru că moartea te face cuminte și dacă a murit mamaia nu mai umbla nici el creanga pe la ședințele lui. Mai apuca să mănânce și cu noi dar acum nu a apucat căci înaintea să bage în gură mama a spus:

— Măcar dacă te ștergeai de rujul acela de pe gât căci de aceea am aruncat cuțitul.

— Păi cred că m-o fi pupat Kiti când l-am luat pe acesta.

A zis tata și poate că chiar așa și era dar nu mai sunt sigur căci doar eu nu era să îi țin minte pe toți care îi pupă Kiti.

Apoi n-a mai spus nimeni nimic decât am mâncat că îmi era o foame de vedeam stele. Iar după ce am terminat toți mama s-a dus iar în dormitor ca să își facă porția de plâns deoarece ea alfel nu se simte bine fără să îi facă pe alții să le stea mâncarea în gât. Și tata după ce a strâns după masă s-a dus la ușă la ea strigând de acolo:

— N-a făcut-o el să știi.

Și mai încolo:

— Poliția cică i-a dat drumul căci băiatul s-a dovedit că nu are nici o treabă.

Văzând că ei discută de ale lor eu m-am mai dus puțin pe afară căci deși era seară era zi mai lungă așa cum este vara. Vroiam să văd ce mai face Robert de a dispărut așa de tot din peisaj și nu mai m-a fluierat. Așa că l-am fluierat eu dar în loc de Robert a ieșit la poartă Vili și a început să facă mișto de mine că n-am unde să suflu. Îm-i venea să mă întorc și să iau pistolul lui mama de la tata ca să-i suflu eu una lui cu un glonț de acela mic dar mai bine cu sare ca să-l usture când se așază pe marginea bordurii. Însă nu l-am băgat în seamă și m-am întors acasă să mă uit liniștit la televizor deoarece om sunt și eu. Acolo mama a ieșit din cameră cu ochii roșii și l-a întrebat pe tata:

— Dar tu de ce l-ai crezut?

Adică pe Costel.

— Dacă te-a mințit și a venit pe aici numai ca să vadă cum stau lucrurile și pe urmă să fure ceva sau să mai omoare pe cineva?

La aceasta tata nu s-a gândit pentru că așa este el mai gură cască și crede tot ce-i spune lumea fără să se mai și gândească puțin cu capul lui. Mai încolo m-am uitat la televizor la film cu toată familia. Era cu un polițist care se duce în Japonia ca să vadă de ce a murit nevasta lui și acolo se întâlnește cu fata lui care nu știa că e a lui și o urmăreau niște mafioți să îi fure banii. Când am fost mai mic și nu știam să citesc scrisul la

filme mă gândeam ce or tot vorbi aceia acolo căci mamaia nu avea poftă să îmi-i citească chiar tot timpul. Credeam că îl întreabă 1 pe altul:

— Unde ai fost până la ora asta? Dacă mai mă minți nu știu ce îți-i fac.

Iar celălalt spune că l-a trimis șeful pe teren să vadă ce și cum. Dar nu era adevărat pentru că vorbeau alfel, mai ca americanii.

Și toată săptămâna aceea cât am fost la Kiti Mimi și Adi au tot venit la ea în fiecare zi de nu putea omul să stea liniștit și să se gândească la ale lui. Decât tâmbălău am avut de ziceai că ești la balamucul de nebuni. Dacă erau nebuni de ce nu luați niște ampicilină măi frate, să le treacă o dată căci m-au căpiat? Cum veneau se apucau să pună muzica tare de tot la niște boxe care le-a cărat Adi de la el de acasă unde normal că nu era prost să deranjeze pe nimeni. Iar japița ordinară de el m-a pus o dată să stau pe o boxă de aia ca să-i spun cum bagă bașii și a dat repede drumul la muzică tare de m-am și speriat când s-a mișcat cu mine iar el acolo râdea ca proasta tare că:

— Cea-i făcut vere?

Și când i-am mai zis o dată că nu sunt verișorul lui tot degeaba căci nu a auzit de la muzică și a început să dea din toate alea încât era numai bun de dus la marginea orașului și dat foc. Și la fel și Kiti și Mimi pentru că toată ziua degeaba făceau umbră pământului, se zbânțuiau prin sufrageria lui tanti Nela zicând că fac coregrafie. Verișoara mea Kiti era fată de înțeles cu care puteai să vorbești ca omul. Însă o strica anturajul. Nici Mimi nu este chiar așa de rea fiind darnică cu mine ca cu un frate al ei mai mic. În fiecare zi când suna la ușă scotea din sac: o pricomigdală, o napolitană, o banană, ce îi pune mama ei la pachet să aibă toată ziua și mi le dădea mie ca să îmi-i țin gura și să nu îi părăsc la nimeni pentru ce fac.

Însă eu nu sunt pârâcios ca Secrieru și nu îi pâram așa că nu era nici o nevoie dar totuși luam pentru că așa este politicos când îți-i dă cineva ceva mai ales în ziua de azi când nimeni nu îți-i mai dă nimic. Nici nu aveam nevoie de ce îmi-i dădea ea fiindcă eu aveam banii mei care mergeau mai departe, care îi adunam ca furnica pentru la iarnă. Mimi este foarte bună prietenă cu Kiti, care chiar seamănă cu ea dar are părul mai lung, roșu cu ochi verzi și cu fustă scurtă spre diferență de verișoara mea care umblă decât în pantaloni.

O dată când era Kiti la baie ca să stea mai mult săș-i facă manichiura la mâini și la picioare căci așa este ea de coconoasă m-am dus și eu să mă uit la boxele acelea ca să văd ce se mișca în ele așa de m-a săltat în sus. Așa că m-am apucat să le dau roată împrejur deoarece nu știam cum să o apuc mai bine să nu cunoască Adi că am umblat la ele și să se supere să mă spargă la meclă. Dar de fapt nu prea îmi-i era mie frică de el ca un mălai mare ce este însă dacă se supăra putea să nu mai vorbească cu Kiti și atunci ea putea săm-i scoată pe nas toată viața. Și și așa era verișoara mea care dacă putea să se facă cântăreață de ce nu? Căci omul o șansă are și dacă nu o apucă pe urmă rămâne ce este el la bază, nu mai poate să se facă nimic la asigurări ca tata.

Iar cum mă uitam așa am văzut cum iese puțin un colț de la materialul negru de la o boxă și am tras numai puțințel de tot și atunci s-a luat cu totul. Căci era decât o pânză prinsă puțin de marginea la o ramă care am rămas cu ea în mână. Și tocmai când m-am aplecat eu ca să văd mai bine ce este înăuntru la boxă o dată am auzit în spate că:

— Ce faci vere?

Dar nu știam de unde a apărut Adi fiindcă nu a sunat la ușă dar poate că i-a dat și lui o cheie să poată să intre și să nu stea ca un milog pe afară dacă cumva ea era la baie sau în altă parte. Adică Kiti, că doar nu mamaia moartă. Și atunci m-am întors la el și i-am spus cinstit că:

— Nimic.

Dar pentru că e om rău și mincinos din fire Adi nu m-a crezut și mi-a răspuns că:

— Nimic să-i spui lui Mutu.

Iar după aceea:

— Nu vrei să te iau inginer?

Dar nu vream așa că m-am dus în treaba mea în camera ailaltă să îmi-i văd de compunere și să-l las cu Kiti când o ieși din baie cu prosopul. Dar n-a ieșit cu prosopul deoarece avea degete multe și până a terminat ea a venit și Mimi cu un tricou prin crăpătura la ușă, ca să nu iasă așa ca în filme. Iar după ce a ieșit iar au început chițăiturile de ziceai că ești la o crescătorie de șoareci, șoricărie. Însă nu crește nimeni șoareci fiindcă de nimic nu sunt buni decât de rele să-ți aducă microbii la brânză. Nu știam ce tot au atâta de chirăit. Eu nu stăteam de obicei să îi spionez căci nu este frumos și aveau și ei treburile lor care nici nu mă interesează, i-am văzut o dată când m-am dus să beau apă ne mai suportând chiotele și muzica de la ei căci mi s-a uscat gura de tot de la nervi. Atunci Adi a scos din buzunar ceva, niște tutun, l-a pus în puțină hârtie și s-a apucat să fumeze țigarea aia. Dar nu a fumat prea mult numai el și i-a dat și lui Kiti care nu prea știa cum să tragă însă a învățat-o el. Nu prea este bine să fumezi pentru că poți să faci cancer și să te sufoci până mori ca tataia pe care eu nu mai l-am prins însă ei nu au fumat foarte mult. Decât țigarea aceea. Pe urmă s-au apucat să râdă ca proștii și să strige la mine că:

— Nu mai vine tactu să te ia săptămâna asta căci s-a făcut noapte?

Dar nu s-a făcut, erau bancuri de ale lor la care numai ei râd.

Mai încolo puțin, sâmbătă i-am făcut pomană lui mamaia dar nu ca data trecută cu lume multă. Ne-am dus decât la biserică cu mama, tata și coana Mare deoarece fără ea nu se putea

să nu apuce un pachetel cu corn, măr și ce mai a pus mama chiar dacă după aceea a venit să mai mănânce și acasă ca cea mai bună prietenă a lui mamaia. După ce a cântat popa pachetele le-am dat la săraci căci trebuie să mănânce și ei ca să aibă și răposata fiindu-i foame de o săptămână de când nu a mai pus nimic în gură.

Și pe urmă ne-am întors acasă la noi unde a făcut mama o pomană mai mică cu ai noștrii și tanti Nela ne aștepta cu sarmalele calde. Tanti Nela face sarmale mai bune ca mama deoarece ea nu este așa de intelectuală și nu le face după rețetă să citească tot timpul din carte. Ea le face așa cum a învățat ea pe vremuri: mai pune puțin din aia, mai pune puțin din ailaltă și pune mai multă grăsime afumată, ca la ea în casă unde nu se servește numai macră. Cel mai greu la sarmale este să le înfășori frumos ca să nu se rupă vița sau varza, ce ai, pentru că obosești de la atâtea și nu mai ești așa de atentă. Eu am vrut să o ajut mai de cu noaptea în cap când le-a făcut dar nu m-a lăsat ca să nu mă murdăresc pe mâini și pe urmă să dau pe mine ca un porc chiar înainte să plec.

La masă au venit așa: mama, tata, tanti Nela, nenea Luci, finii Marcela și Aurel dar el a ajuns mai târziu căci a găsit să facă un ciubuc la o mașină de vopsit roșie, coana Mare, Robert și cu mine. Eu cu Robert am stat puțin mai la o parte ca să nu ne uităm chiar în gura lor când mănâncă și o pomenesc de bine pe mamaia și ca să mai vorbim de ale noastre pentru că nu mai ne-am văzut de atâta amar de vreme. L-am întrebat:

— Unde ai fost măi în seara aceea când am venit la tine și te-am fluierat să ieși afară?

Iar el a zis că la jocuri la Internet fiindcă dacă eu nu mai o ardeam pe aici pe acasă nu putea să stea nici el ca prostul să mă aștepte toată ziua. Avea și el dreptatea lui dar mai bine nu se ducea să stea cu teapa lui Bebi, Nelu și Vili. Ca să nu ajungă și el o japiță ordinară. Mai încolo puțin când mâncam friptură de pui la cuptor mi-a zis că:

— Îț-i pare rău că nu a invitat și clasa?

Și mi-a dat din greșală cu cotul într-o coastă și când m-am uitat la el mi-a făcut cu ochiul. Mi-a arătat-o pe coana Mare care s-a cam afumat dar nu de la costița din sarmale, de la bere după țuiculița de la începutul mesii. Și o plângea pe mamaia că de atunci nimeni nu mai face cafeluță așa de bună cum o făcea ea. Iar mama s-a ridicat repede și s-a dus la bucătărie să vadă aceea cum face și ea cafeaua și să se mai trezească Dracului puțin de bețivancă.

Tocmai ne pregăteam să ne ridicăm și să plecăm la ale noastre noi ne bând cafea ca copiii când tata a început să-i spună lui nenea Luci cum i-a luat el lui mama pistol. Nu știu ce l-a apucat căci de obicei nu prea vorbește gura fără el, e mai mutălău. Și nenea Luci i-a spus:

— Ia arată-l.

Iar tata s-a dus la Dacie la mama și l-a luat de unde îl ținea ea și i l-a arătat. Când a văzut pistolul finul Aurel a strigat-o repede pe fina:

— Marcelo!

Dar degeaba căci ea era cu mama să o ajute la cești și nu se deranja să iasă până în curte unde o striga bărbasu. Iar tanti Nela care stătea cu noi să se mai odihnească și ea puțin a început să se închine și să spună că nu e bine să ai pistol cum scrie și în biblie. Lui Robert nu-i venea săș-i creadă ochilor că tata chiar are și nu mai vrea să mai plecăm însă l-am luat pe sus fiindcă doar nu era să stăm să ne uităm ca proștii dacă tot nu se împușca nimeni ca în filme. La poartă am auzit-o în spate pe coana Mare cum strigă:

— Aoleu are pistol!

Și când am deschis poarta am văzut că vin la noi nea Costel și cu Onedin la care chiar i-a dat drumul din pușcărie. Și șopoteau între ei la ureche că din cauza mea l-a băgat la zdup pentru că eu am vorbit cu Poliția. Dar eu nu am spus nimic. Așa că am fugit repede cu Robert ca să ne ascundem în curte

la el fiindcă m-a văzut și cine știe ce avea de gând să-m-i facă. Totuși am avut noroc că mai înainte să se răzbune pe mine s-au oprit la poartă și au strigat la tata să le dea înapoi sculele lor iar el s-a apropiat cu pistolul în mână că:

— Acuma vaș-i găsit și voi când este lume?

Iar ei au făcut pe ei de frică și Onedin tot zicea că are o lucrare mâine și să le dea sculele fără să-i împuște ca să apuce măcar să ia banii de la oamenii ăia să aibă și copilașii lui ce să mănânce. Și tocmai când stăteam după gardul lui Robert și ascultam am auzit deodată o bubuitură puternică și am zis că gata l-a împușcat pe țigan. Numai că nu avea nimic, decât le-a trântit poarta în nas și dacă au văzut așa ei au venit după noi să se roage de mine și să î-m-i spună că:

— Spune-le măi să ne dea alea. Nu mai fugi de noi că nu vrem să te omorâm chiar dacă m-ai băgat în pușcărie.

Parcă a și stat cine știe cât. Și credeau ei că eu sunt prost să ies ca să poată pe urmă să mă prindă și să ceară de la mama 1 milion de dolari. Căci este el tata mai bogat de la o vreme dar nici chiar așa să arunce cu banii în stânga și în dreapta. Așa că i-am făcut economie ducându-mă cu Robert mai în fund să nu mai ne vadă din bălării. Ei au mai rămas puțin milogindu-se dar totuși au plecat și au spus că lasă că vedem noi cum se întoarce roata când o să ne dea pe mâna Poliției deoarece tata le ține scripetele la el. Că parcă el avea nevoie de el.

A II-a zi fiind duminică și zi liberă nu mai m-am dus la Kiti ca să o las și pe ea să îș-i vadă de Adi și de Mimi și am rămas acasă cu mama și cu tata că să mai petrecem și noi toți ca o familie unită. Dar mama tot era cam cu capsă pusă și spunea mereu:

— Trebuia tu să le arăți lor că ai pistol. Dacă se întâmplă ceva ce te faci?

Iar tata:

— Ce să se întâmple?

— De unde vrei să știu eu ce să se întâmple?

Se mira mama și cam avea dreptate căci omul nu poate să le știe de dinainte altfel s-ar păzi. Iar dacă am văzut că ei au treabă cu scuturatul am plecat și eu până la Robert ca să îl fluier puțin să ne jucăm dar până să ajung m-am întâlnit cu Nelu care venea de la pâine cu piața făcută în două sarsanale și când m-a văzut a început să se bucure că ce o să-mi facă Onedin. Un prost. Robert a ieșit imediat bucurându-se că mă vede dar i-am spus că nu puteam să iau pistolul să i-l arăt și lui mai bine fiindcă mama l-a ascuns bine de tot ca să nu îl mai găsească nici tata și n-am avut de unde să îl iau căci altfel acum Nelu era cu burta în sus și îl mâncau muștele pe la mațe.

Pe urmă am intrat în curte la el mai în spatele la bălării unde era locul nostru iar el a scos și a pus la bătaie mașinuțele lui de când era mai mic. Eu nu mai le am pe ale mele deoarece sunt mare de acum. La un moment dat când săpam am găsit iar un fel de bâzâganie care nu știu cum se numește ne învățându-le chiar pe toate la școală și am hotărât să ne jucăm cu ea. Robert tot vrea să o calce cu Fordul lui dar eu i-am spus să aibă grijă să nu-i ia carnetul și mai bine să-i dăm foc.

— Nu pot măi că maicămea nu mă lasă să mă joc cu chibriturile.

A spus Robert și mi-a propus că dacă țin cu tot dinadinsul să mă duc eu să iau de la mine. Findcă nu mai avea nici bricheta care i-a dat-o la alt băiat la jocuri pe la Internet. Atunci mi-am adus aminte de ceva și i-am zis că nici nu este nevoie pentru că știu eu de la televizor cum se face. Dar trebuia să aibă răbdare. Mi-am scos ochelarii uitându-mă de unde bate soarele și apoi i-am pus cu lumina pe insecta aceea ca în junglă. Norocul nostru că s-a răsturnat cu picioarele în sus, altfel o lua imediat la goană când o frigea. Dar așa a stat ea în locul lui Nelu cu burta în sus dând din membre. Mai încolo Robert m-a întrebat:

— Mai stăm mult așa?

Iar eu i-am răspuns:

— Cu răbdarea treci marea.

Iar după ce mai am stat cât am stat a început să iasă așa puțin fum cum s-a încălzit și a luat foc dar fără flăcări. Poate că dacă aveam puțină benzină era mai bine căci ardea mai repede și nu mai ne plictiseam ca proștii ne făcând nimic. Bebi și Nelu de aceea sunt așa, că iese răutatea din ei ne făcând nimic și plictisindu-se. Și tocmai când gângania a început să ardă mai ca lumea am auzit o voce care zicea că:

— Diseară pe unde vrei s-o arzi?

Iar când ne-am uitat printre șipcile la gard am văzut că era Onedin cu Costel care iar au început să dea târcoale și să le curgă nasul pe la noi pe stradă deoarece nu știu cum se face dar trag japițele ordinare la noi ca păduchii la câini. Mai întâi am crezut că au venit săș-i ia Dracului catrafusele dar nu s-au dus la noi la poartă căci poate că le era frică de pistolul lui tata. Dar nu era un pistol așa de mare, poate i s-a părut lui Costel de frică. S-au oprit puțin mai încolo, în poartă la Bebi care nu mă mira că este în cârdășie cu ei căci așa face Dumnezeu de îi adună pe aceia buni de o parte și pe aceia răi cu ai lor, fiecare după cine se aseamănă. Când i-am văzut că se opresc mi-a venit în cap o idee și i-am spus lui Robert:

— Băi Roberte mi-a venit o idee.

Și el:

— Ce idee?

Dar nu i-am spus-o imediat, însă după ce s-au apucat ăia să plece m-am dus la el la ureche și i-am șopotit cum făcea mamaia cu coana Mare ca să nu audă cine știe cine secretele lor de babe. Iar Robert a fost de acord cu toate că au cam înghețat carcalacii pe el de frică. Așa că când s-au întors Costel și Onedin noi i-am pândit după gard și am deschis ușurel poarta ca să nu scârțâie căci tasu lui Robert nu prea o unge. Și când am scos capul pe poartă ei o luau la picior la vale și atunci i-am făcut și eu semn cu capul lui Robert:

— Hai!

Și ne-am luat după ei pâș-pâș, pâș-pâș cum am văzut spionii de la film dar ne era puțin cam așa să nu care cumva să întoarcă capul și să ne vadă deoarece la filme e noapte dar la noi era ziuă cu soarele de nu știu câte sulite pe cer. Când au cotit-o la dreapta am făcut și noi pasul voinicului mai repede ca să nu ne scape și să rămânem cu buza umflată. Însă nu ne-au scăpat căci mergeau în doru leliii care nu aveam de unde să știm pentru că noi nu îi vedeam de gardul lui nenea Petruș. Iar când am ajuns la colț nu știam cine să scoată capul după ei dar până la urmă l-a scos Robert căci cu el nu aveau nimica. Zicea că era un copil de pe stradă. Așa că s-a făcut că se leagă la șireturi și mi-a zis printre dinți că:

— Băi aceștia s-au oprit la domnul Buliga.

Însă tot nu știam sigur dacă aveau ceva cu el sau decât și-a aprins 1 țigarea. Pe urmă au plecat mai departe și iar ne-am luat după ei tiptil-tiptil pe lângă gardurile la oameni însă la un moment dat am uitat că venea gardul cu câinele lup care îl are cineva, nu știu cine căci nu e niciodată nimeni la ei acasă. Și tocmai când îi spuneam lui Robert că:

— Dacă domnul Buliga e în mână cu ei ce ne facem căci ne vede?

A sărit și javra aceea ordinară, dar nu chiar așa ordinară deoarece este mare de tot mai ales când stă în 2 picioare și a început să ne latre printre gard arătându-și colții cu cerul gurii negru de supărare. Și noi neam tupilat repede la un pom gros cu inima sărită căci atunci chiar că era pericol să întoarcă 1 gâtul ca să vadă ce se aude. Însă nu l-a întors și am putut și noi să ne scuipăm în sân liniștiți. Iar pe urmă am luat-o iar la picior după hândrălăiii ăia ca să vedem unde se duc și să știm și noi ce au de gând ca să putem pe urmă să-l punem pe tata să le zică vreo 2 de la obraz și să vadă și ei că știm tot despre planurile lor. Când am trecut prin față pe la domnul Buliga acesta stătea tot cum stă el de obicei, dar tot ne-am pus mâna la ochi ca să nu ne intre soarele deoarece aveam

ceva vrăjală în cap să nu ne recunoască dacă s-a înțeles cu bandiții. Care au mai mers așa puțin și după aia au cotit-o la stânga și tot mergeau prin cartier fără să se îndrepte spre tramvai. Dar până la urmă s-au îndreptat și ne-am dat seama că nu prea știau care este drumul mai scurt fiindcă stăteau în altă parte. Și când i-am văzut că se duc la tramvai am rămas așa căci noi nu ne-am gândit și nu avea nici unul nici un bilet la el și nici bani de cumpărat. Chiar dacă nu era închisă ghereta fiind duminică tot nu puteam să luăm de nicăieri decât de la un om dacă avea în plus. Mai întâi m-am gândit că să dau repede fuga până acasă și să iau banii mei dar Robert a spus:

— Și crezi tu că te așteaptă tramvaiul pe tine? Nu vezi că începe să plouă?

Iar când m-am uitat în sus am observat că avea dreptate pentru că deasupra s-a făcut un nor ca noaptea de negru, doar puțin mai gri. Și tocmai atunci începea să cadă câte o picătură ca atunci când mai întâi crezi că te scuipe cineva pentru că nu plouă dar abia după aceea îți dai seama că plouă. Pe de o parte îmi părea rău că nu pot să mă iau după bandiții aceia ca să le spun eu la Poliție ce și cum dar nici nu puteam să vin acasă ud căci cred că mama și tata aveau deja dată alarma și dacă nu mă vedeau credeau că am murit și începeau să mă caute ori la Morgă ori la cimitir. Dar am murit decât de oftică așa că i-am spus lui Robert:

— Ghinion.

Și am luat-o la picior înapoi deoarece a venit tramvaiul în stație și chiar să zicem că aveam bani tot nu mai puteam să îl prindem ne fugind noi chiar atât de repede. Și mai veneau și mașini din toate părțile. Până la urmă am avut dreptate când am zis de ghinion căci după aceea a început ploaia mai tare și ne-a făcut ca niște curci plouate de ziceai că am făcut baie când am intrat în curte. Dar tot a fost bine deoarece mama țipa la tata că:

— Dacă nuț-i place na-i decât săț-i faci valizele.

Iar el o tot dădea pe glumă și încerca s-o fugărească prin toată casa. Dar ea aleargă mai repede ca el așa că nu a prins-o și țipa:

— Fii atent că țiș și îț-i pun tot cartierul în cap.

Și dacă am văzut că nu mă vede nimeni pentru că au treabă cu cearta lor m-am dus repede la mine în șifonier și mi-am luat hainele alelalte ca să nu se împace și să se năpustească amândoi pe mine ca turcii la Rovine.

Pe urmă săptămâna ailaltă mama era mereu și mai nervoasă, că ziceai că îi iese numai fum și flăcări pe nări ca la zmei fără să îi dai deloc cu bricheta pe la nas și nici nuț-i mai venea să îi spui problemele care le ai ca să nu dea cu tine de pământ și să te îngroape acolo până la gât ca săț-i taie pe urmă liniștită capul. Însă nu avea nici un motiv deoarece cu bafta ei pleca mai târziu la servicii ca să stea să aibă grijă de mine și să mă ducă la Kiti, așa că până una alta se făcea 10 până mă dădea afară să strângă în urma mea. Dar poate era supărată că nu îi mergea mașina și trebuia să dea bani la taxi și să mai și aștepte până îmbătrânea ca să răspundă la telefon căci așa sunt aceștia când este săț-i ia banii imediat se grăbesc dar alfel nu-i prinde nici cucul.

Într-o zi care cred că era marți sau miercuri eu eram ieșit afară ca să aștept taxiul și s-o strig repede când vine când a trecut prin față pe la noi Nahabetian Miruna dar nu știu unde se ducea căci nu mi-a spus și nici eu nu puteam să o întreb ca să nu spună că sunt curios ca o țată. Și când m-a văzut cu caetul în mână m-a întrebat:

— A ta cu ce este?

Adică compunerea. Dar cu ce era să fie dacă nu cu ce făceam? Dar ea mi-a spus că a ei este cu niște polițiști care s-au luat după niște hoți care aveau de gând să se ducă și să fure toți blugii de la toate magazinele și după aceea să îi vândă cu mai mulți bani. Căci dacă nu mai aveau de unde oamenii trebuiau să cumpere de la ei.

— Dar nu trebuie să fie cu cum Ția-i petrecut tu vacanța de vară?

Am întrebat-o. Iar ea a răspuns că da, dar mai bagă și de la ea ca să fie mai mișto ceea ce nu era corect căci așa puteam să bag și eu însă dacă nu ești cinstit tot degeaba căci până la urmă tot tu o furi cum a furat-o o dată mai de mult mama. Căci a zis că avionul care s-a prăbușit a luat foc și a explodat dar nu avea cum deoarece a căzut în apă într-un lac. Și nici pilotul nu avea cum să se prăjască și să fie negru de la arsură deoarece când l-au arătat l-a văzut toată lumea cum s-a înverzit. Mai bine spunea că i-a intrat o broască în gât și s-a înneecat cu ea. Dar la urmă avea pe undeva dreptate și Nahabetian că dacă lumea s-a învățat cu ea numai cu foarte bine acum nu putea să o dea de gard că se spunea că s-a văzut domnișoară dacă a trecut în a V-a și nu mai se gândește la carte, începe să o ia cu alte alea ca Kiti. Și după ce ea a plecat mai departe am întrebat-o și eu pe mama ce mai s-a întâmplat pe la ea pe la servicii că de când a murit mamaia nu mai m-am uitat la televizor ca înainte și eram rămas în urmă. Poate avea să-mi mai dea și mie o idee că nu prea știam ce să mai bag. Dar ea a spus că:

— Am eu destule compuneri de făcut la servicii num-i mai arde și de ale tale.

Și n-am avut încotro, a trebuit să mai scriu despre Onedin și Costel cu toate că nu era bine pentru că dacă aflau cumva că îi dau în gât la școală se supărau. Și tocmai când scriam eu așa dar mai mult mă gândeam la ale mele și ziceam că Kiti și cu Mimi și cu Adi nu mai termină o dată cu cântecul acela când cineva se duce la mare și acolo se întâlnește cu o fată bronzată care zice să o ungă și pe ea pe spate am auzit deodată că au terminat și că Adi a plecat pe ușă afară. Iar după ce el a plecat a venit la mine Kiti și mi-a spus că:

— Ce faci măi doar nu Ți-o fi foame?

Dar nu îmi era așa că am rugat-o să mă scutească de a râs cu Mimi ca niște fraiere cu cioc. Însă m-au lăsat. Și după ce m-au lăsat am scos capul pe fereastră ca vecina noastră cum spune cântecul, și ce să vezi? Că m-am și speriat și m-am tras repede înapoi ca să nu mă vadă Onedin. Care era jos la scara blocului și vorbea cu Adi care tot îi spunea:

— Lasă măi că îți-i aduc eu banii mâine. Vino pe la 1 că mă găsești tot aici.

Habar nu aveam că Adi îl cunoaște pe Onedin, dar până la urmă am văzut că îl cunoaște. Pentru că acesta îi spunea:

— Bine măi ia-le dăte-n gății mătiii dar dacă num-i aduci banii te tai și te dau la porci să te mănânce.

Și i-a dat nu știu ce care l-a pus Adi la el în buzunar spunând că să stea fără grijă că el este băiat de comitet. Abia atuncia mi-am dat eu seama că aceștia 2 sunt mână în mână și că de aia a știut Costel să se ia atuncia cu mașina după noi, că i-a spus Onedin din pușcărie care a vorbit cu japița ordinară de Adi deoarece alfel nu pot să-i spun. Căci Adi o cunoștea pe Kiti care și-a dat drumul ca proasta spunându-i de mine și degeaba aveam încredere în ea căci așa sunt fetele, te fac să te iei de cap. Iar tocmai când m-am luat eu de cap Kiti se prostea prin casă cu Mimi aruncându-i de la distanță în gură niște cireșe. Însă din păcate nu s-a înecat nici una. Și când a venit Adi Mimi l-a întrebat că:

— Unde ai fost?

— M-am dus la țigări.

A zis el mințind ca un nerușinat. Și a scos o țigare și că:

— Hai s-o punem la poștă.

Însă nu au pus-o căci mă și miram eu cui puteau să-i trimită ei o țigare, ce nu putea săș-i cumpere și singur? Au aprins-o și au început să o fumeze de la 1 la altul ca niște japițe împușcate dânduș-i microbii. Eu dacă se întâmplă să muște cineva dintr-un corn sau dintr-o plăcintă și vrea să îmi dea și mie nu

iau nici să mă împuști, nici măcar de la Robert sau de la tata. De la mama mai iau. De unde să știu eu că nu e bolnav și nu îmi-i dă și mie boala lui? Pe urmă după ce au fumat iar au început să râdă ca proștii și Mimi a venit la mine și a început să mă pupe zicându-mi:

— Ce frumos ești împăratule!

Și:

— Ce faci tu aicea singurel?

Dar nu am băgat-o deloc în seamă căci parcă era beată ca atunci când venea mama de la 8 martie. Numai că nu mirosea a trăscau, mirosea a parfumul ei cu care se dă o tonă. Sincer să fiu nu îmi-i ardea deloc să mă înhăitez cu ea de gât fiindcă trebuia să îmi-i fac și eu planurile mele dacă tot era să vină Onedin mâine pe acolo. Așa că i-am dat cu flit cât ai zice pește dar nu s-a supărat, s-a dus să cânte mai departe pe 3 cărări. Seara când am ajuns acasă de la serviciul acesta al meu m-am și dus la Robert până se încălzea mâncarea căci aveam o idee.

— Nu te doare capul?

M-a întrebat el. Adică de la idee, dar nu aveam nici un chef de miștouri deoarece era treabă serioasă și l-am întrebat ce părere are dacă mă iau mâine după Onedin ca să văd ce secrete are și dacă nu vrea să vină și el cu mine la Kiti. Însă după ce s-a gândit puțin a spus că mâine trebuie să bată covoarele, așa că m-a lăsat baltă ca un prieten bun ce este. Pentru că sunt un băiat sincer trebuie să spun că cam îmi-i era frică de l singur, așa că nici să mă mănânc nu mai îmi-i ardea. Iar dacă a văzut că nu se înțelege cu mine mama s-a gândit că mai bine se înțelege cu tata și după masă l-a pupat puțin căci a mâncat mujdei de usturoi. Iar tata a leșinat și a început să strige:

— Săriți oameni buni cu o mască de gaze!

Însă nu a sărit nimeni deoarece striga și el așa încet, în glumă ca să facă miștocăreli de ale lui. Și și așa nu avea cine să sară căci eram decât eu care aveam treabă halind o prăjitură de desert, dar nu mai știu de care, poate Cataif. Îmi-i părea

bine că îl văd așa întins pe jos ca mortul în păpușoi pe gresie deoarece asta însemna că a început să se mai împace cu mama care tot i-a tras una cu papucul în cap ca să nu mai se uite ca nesimțitul pe sub capotul ei. Și atunci tata a apucat-o de picior, însă mai ușurel căci este bărbat delicat și a scăpat-o, iar mama l-a călcat pe mână.

— Așa faci tu?

A întrebat-o tata.

— Îm-i calci sentimentele în picioare?

Și după aceea s-a sculat și a fugărit-o până sus pe scări, iar ea țipa ca porcul la tăiere:

— Aoleu, aoleu!

De se auzea până peste mări și țări și coana Mare ca o cață ce este a și venit la poartă și a început să bată, chiar dacă era întuneric de tot și lumea trebuia să se bage pe la bârlogul ei. Și atunci a trebuit să ies eu afară și să-i spun să se ducă în treaba ei care o avea de făcut căci poate că nu a plimbat ursul în ziua aceea. Dar ea a spus că lasă că tot îmi-i pune mie cineva pielea în băț până la coadă și s-a făcut că mă scuipă dar nu așa ca să nu mă deoache, serios. Pe urmă m-am dus și eu în camera mea bucuros de puțină liniște la cap și nici nu am auzit cum mai chirăie mama căci m-am apucat să-mi număr banii și să-i scot de unde îi aveam pentru când o să vină iar Onedin.

Iar a II-a zi când a venit acesta eu tocmai beam un pahar de Fanta ca să mi se umfle burta și să nu mai îmi fie foame. Căci așa i-a spus Mimi lui Kiti să facă și ea mi-a dat. Și așa de tare m-am mirat căci cu toate că îl așteptam mă gândeam că nu mai vine deoarece a întârziat rău, că am pufnit cu Fanta din gură și am udat schema care am făcut-o pe o foaie de caet. L-am auzit cum fluieră pe la geamuri: fiu, fiu, fiu-fiu-fiu, fiu, fiu, fiu-fiu-fiu, dar nu chiar ca semnalul meu cu Robert, puțin mai gros deoarece el era ditamai gălganul. Și a tot fluierat căci Adi nu îl auzea fiindcă cred că a crezut și el că nu mai

vine și a dat iar drumul la muzică tare de tot de putea să o scoale și pe mamaia din mormânt, dar noroc că era moartă alfel vedea el ce arunca după el cu bătătorul. Însă până la urmă la un moment dat s-a oprit puțin muzica ca să înceapă altă melodie și ca să le certe Adi pe fufecele acelea 2 care mai mult se împiedicau și atunci l-a auzit pe Onedin și a zis imediat că:

— Mai faceți voi aicea pașii ăia când ridicați piciorul cu talpa în față că eu vin imediat.

Și ele la început au început să râdă deoarece credeau că este de la Fanta care a băut-o și el și se duce să numere abțibildurile de pe faianța din baie, dar Adi a deschis ușa și a plecat. Iar eu am mai stat puțin ca să fiu sigur că nu mă vede Kiti și apoi m-am evaporat și eu ca un spion și am ieșit repede după el. Iar după ce am ieșit am verificat repede buzunarul cu bani ca să nu cobor ca prostul degeaba dacă i-am uitat. Dar nu i-am uitat. Și am coborât tiptil, tiptil, ca să nu se audă nici musca, decât tanti Ardeleanu de la etajul 1 se auzea cum bate niște ouă căci tot timpul face decât jnițele de crede mama că o să se intoxice bărbatul ei, dar se curăță cu bere. Și când am ajuns jos am scos numai puțin de tot nasul pe după geamul de la ușa de la intrare ca să nu fiu observat însă mai încolo mi-am dat seama că nu are cum să mă observe deoarece ei stăteau la soare și eu stăteam la umbră și așa nu se vede. Adi era lângă bloc și tot parlamenta ceva cu Onedin care zicea că:

— Dacă faci și tu rost de niște băieți pe unde o să te duci prin țară la concerte o săț-i scoți partea ta moca.

Adică gratis. Și Adi:

— Da măi dar mai este până atunci. Nu fii bulangiu căci mai înainte era mai ieftin.

Însă Onedin a băgat repede în buzunar banii care i-a dat Adi și a răspuns:

— Înainte era înainte.

Iar cât vorbeau ei eu m-am tot gândit că:

— Cum să ies din scară fără să mă vadă?

Pentru că erau prea aproape. Și nu mi-a trecut nimic prin cap. Așa că după ce au terminat ei de vorbit au cam înghețat păduchii pe mine când l-am văzut pe Adi că se întoarce să intre în bloc. Și mi-am zis în gând că:

— Gata. Mă prinde și mă jupuieste.

Dar până la urmă nu m-a văzut deoarece am coborât puțin pe scara de la boxă unde țineam înaintea varza și castraveții și când a trecut pe alături nici nu m-a observat. Căci a intrat de la lumină la întuneric și se gândea și el ca omul la ale lui cum să scoată mai ieftin ce avea de luat de la țigan. Iar pe urmă când l-am văzut că a trecut am ieșit și eu repede după Onedin ca să nu-l pierd din ochi dar tot mai așa tupilat să nu mă vadă. Și mi s-a cam ridicat inima la gât deoarece mă gândeam să nu cumva să întoarcă capul după mine. Căci nici nu aveam nici un tomberon după care să mă ascund deoarece așa le pune primăria mai răruțe căci sunt mai drăguțe. Dar nu m-a văzut și s-a dus în stație de unde a luat un autobuz. Și cum s-a suit el în autobuz tuști și eu repede de după un gras care nu-l mai încăpea cureaua la pantaloni. Iar în autobuz am stat așa mai într-o parte și cu mâna la față, dar nu îi ardea lui de mine fiindcă era atent la o tanti să nu îi cadă geanta pe jos. Asta pentru că nu știu cine i-a tăiat bareta. Și am mers noi așa cu autobuzul zi de vară până în seară, decât că mai după o jumate de oră a coborât și s-a dus în cartier la el unde este foarte urât, căci parcă miroase a putoare de la tot felul de coji de cartofi și jucării vechi care le aruncă lumea pe stradă. Și acolo nu a mers prea departe de stație și a și intrat într-un bloc pe care scria ȘAURU NEGRU unde nu am avut curaj să mă duc mai departe căci putea foarte bine să mă ia și să mă arunce la gunoi cu capul în jos. Așa că am început să mă gândesc ce să fac și până la urmă mi-am dat seama că:

— De ce am venit eu aici căci nu aveam nici o treabă?

Ba chiar trebuia să fug de săm-i sară scânteii din potcoave de oțel nu să mă duc în bârlogul lupului. Dar dacă tot am ajuns am zis să nu zică Robert că așa și pe dincolo și m-am hotărât să iau niște informații de la o limbă. Adică am prins un puradel mai mic ca mine, dar nu știu în ce clasă era căci oricum aceștia nu prea se duc la școală și care era îmbrăcat decât cu un maieu care a fost alb pe vremea lui tata mare. Dar eu nu l-am cunoscut căci a murit mai de demult. Și mai întâi i-am zis:

— Ia vino măi mai încoace căci vreau să te întreb ceva.

Și văzând că nu are de gând să mă asculte m-am dus eu la el și l-am luat de o aripă zicând:

— Tu îl cunoști pe nenea Onedin?

El mai întâi nu a spus nimic și doar s-a uitat la mine urât căci frumos de unde să fie și pe urmă a început ca să plângă. Nu știu de ce a început căci doar nu i-am făcut nimic, decât l-am scuturat și eu așa un pic. Dar observând că începe să urle mai tare mi-am spus că:

— Să nu cumva să iasă acela la geam și să mă vadă.

Așa că l-am mai întrebat o dată mai încet:

— Îl cunoști pe nenea Onedin?

Și atunci a dat domnul și a zis că:

— Nu dar oricum nu le-a luat el căci s-a făcut cinstit.

Și eu:

— Ce să ia?

Dar nu mai mi-a spus nimic și a trebuit să mă prind că îl cunoaște așa că l-am luat la sigur ca la Poliție:

— Măi tu îl cunoști.

Și el repede că:

— Cem-i dai?

Așa că nu s-a putut înțelege omul cu el și a trebuit să săr cu 100 de mii căci nu aveam schimbat și am dat tot mărunțul pe bilet. Iar dacă a văzut așa s-a făcut și el băiat bun și mi-a zis că e tasu dar să nu spun că știu de la el că nu mai pupă

nici un chiștoc. La început nu am înțeles dar până la urmă m-am prins că japița ordinară s-a apucat de mic de fumat. Ceea ce era bine deoarece abia scapă mai repede pământul de niște lepre. Și atunci mi-a trecut repede o idee prin cap și l-am întrebat că dacă îmi spune ce îi place lui tasu cel mai mult și mai mult să fure îi mai dau 100 de mii. La început a zis că:

— Canci.

Dar după ce mai s-a gândit puțin m-a întrebat dacă merge 200. Și pentru că am văzut și eu că nimic nu este gratis pe lumea aceasta, mai ales de la mama care și ea este plătită pentru informații a trebuit să îi spun:

— 150.

Dar asta a fost așa mai mult ca să nu zică că sunt fraier și pun botul imediat căci oricum nu aveam decât de 100. Dar tot nu am fost fraier cu cioc să îi dau toți banii înainte, așa că după prima sută nu a mai avut cum s-o cotească și a zis:

— Nu mai fură nimic deoarece s-a lăsat.

Pe o parte îmi-i venea să îi dau cu ceva în cap să scap lumea de o jagardea însă am învățat să mă țin de cuvântul dat și a trebuit să îi dau și restul de bani căci trebuia să am cuvânt. Și asta am și greșit căci nu este bine să fie omul bun deoarece atunci profită toți de tine fiindcă stând de vorbă cu acela micu n-am mai fost atent și Onedin m-a văzut de sus de la geam, așa că a coborât repede și a venit pe la spatele meu cu un sac în cap de n-am mai văzut nimic și decât dădeam așa din picioare când m-a luat pe sus. Și degeaba strigam că:

— Tata are pistol.

Căci el probabil că nu auzea fiind atent la trepte să nu se împiedice cu mine pe scări fiindcă pe urmă trebuia să mă plătească de nou. Mai întâi m-a enervat că mi-a pus sacul dar pe urmă când mi l-a scos îmi-i venea să îi spun să îl pună la loc așa putoare era la el în bucătărie. Cred că nevasta lui este leneșă rău și doarme toată ziua cu masca de gaze deoarece

alfel se trezește de la miros. Și după ce mi-a scos sacul mi-a zis să stau liniștit pe un scaun și a început să mă întrebe el pe mine că:

— Cine te-a trimis măi aici?

Și:

— Ce cauți să vorbești tu cu fimiul?

Dar nu mi-a dat nici un ban ca să îi răspund căci e sărac și de unde? Și dacă a văzut că nu știu ce să spun a zis:

— Lasă că vă arăt eu vouă și ție și lui tactu.

Iar după aceea m-a întrebat ce număr avem la telefon. Eram precis că o să ceară pentru mine ca să mă dea înapoi 1 milion de dolari dar nu a cerut căci n-a răspuns nimeni. Abia după aceea mi-a spus tata că el atunci era la Kiti și mătura cu ea pe jos prin sufragerie că nu m-a văzut și am plecat de capul meu. Dar lui Adi nu i-a făcut nimic căci din păcate nu prea îl cunoștea și nu e frumos să te iei de cineva străin. Și pentru că Kiti nu a știut să-i spună unde sunt s-a gândit că mai bine să nu-i spună nimic lui mama deocamdată căci poate că nu eram plecat prea departe și mă gândeam să mă întorc o dată și o dată. Dar mă întorceam eu dacă puteam dar nu puteam deoarece Onedin m-a legat de mâini și de picioare și de calorifer și pe urmă a plecat zicând că:

— Până beau și eu o bere poate că vine și la tine acasă cineva.

Și m-a lăsat să stau acolo pe jos ca un câine cu coada între picioare pe cimentul lui rece căci alfel nu știu ce mă făceam la 40 de grade. Muream sufocat. Nici măcar nu s-a gândit să mă întrebe numerele de la telefoanele mobile că le spuneam și nici eu nu m-am gândit imediat iar până m-am gândit cred că era deja la cârciumă și turna în el ca într-un spital. Că acasă nu putea să bea ca oamenii, trebuia neapărat să plece. Dar poate că nu îi plăcea la cocina care era de jur împrejur nespălată și cu frimituri pe jos ca să nu mai spun că cred că avea și șobolani și 1 precis era mort pe sub dulap căci alfel de la ce să pută? De fapt habar nu am cum miros șobolanii

morți deoarece nu am mirosit nici 1 până acum dar cam așa trebuie să fie, să îț-i mute nasul din loc în loc.

Cum stăteam eu acolo a început să se facă seară de tot, adică noapte deoarece vara se face direct noapte la 10 și nu mai este de ieșit pe afară. Dar nu vedeam cum se întunecă afară, vedeam decât cum i s-a înroșit mobila lui răpănoasă de la apus ca la filmele de groază când pe urmă vine și îl omoară. Și credeam că acum vine să mă taie și pe mine la beregată. Așa că am început să mă gândesc la viața mea care am avut-o fără noroc pe lume căci nu știu de ce toate relele se legau decât de mine și toată lumea mă persecuta cu ouă și cu oțet. Mai întâi când eram mai mic de fiecare dată când venea la noi la bloc mamaia tot timpul mă lua în brațe și începea să mă pupe cu bale peste tot de credeam că nu mai scap o dată de ea dar degeaba orăcăiam căci până nu venea mama și se făcea că are treabă cu mine să îmi dea să mănânc nu scăpam. Pe urmă când se făcea iarnă toată lumea se ducea cu colindul iar decât eu trebuia să stau în casă și să mă uit la televizor la politică fiindcă mama trebuia să îi știe ea pe toți chiar și pe tata lui Miruna, iar tata degeaba puneă o pilă ca să mă lase la colind să văd ce înseamnă banul câștigat cinstit căci nu se putea să o fac de rușine la vecini care erau neamuri cu procurorul ei de la emisiune. Și pe urmă când ne-am mutat tata s-a găsit el mare deștept că cică calculatorul îmi face rău și mai bine lipsă. Ca să nu mai spun că pe stradă toată lumea se ia de mine fiindcă de ce sunt aragaz cu 4 ochi și și la școală la fel. Doar că acolo norocul meu că sunt bun la toate și decât la compunere face Nahabetian mai bine ca mine, dar nu sunt cu nasul pe sus deoarece la ce nu sunt bun recunosc. Și că nu sunt cu nasul pe sus dovada e că și când stăteam acolo legat de calorifer mi-au alunecat ochelarii și dacă nu dădeam așa cu barba puteau să cadă pe jos și să se spargă.

La un moment dat cel mai nasol a fost că mi s-a cam făcut foame de la porcăria aceea de Fanta că nu ține ca berea lui

Onedin care nici nu mai avea nevoie să mănânce nimic și au început să îm-i facă mâțele ca motorul de la Pasatul lui tata, mai finuț ca Dacia lui mama. Era noapte de-a binelea și nu știu de ce nu mai venea o dată să dea telefon și să ceară milionul acela de dolari ca să pot să plec și eu măcar peste o săptămână căci tata nu avea chiar atâta și până se mișca Poliția venea 15 septembrie să mă duc la școală. Nu știu ce familie mai era și aceasta a lui Onedin deoarece nici nevastăsa nu a ajuns acasă umblând teleleică cine știe pe unde și și copiii. Dar poate că ea era totuși la vreun servici în tura de după masă. Pe urmă a început să sune cineva la ușă, nu știu cine era și era bine dacă măcar la gură mă lăsa mai dezlegat fără cârpa lor de vase ca să strig:

— Ajutor!

Dar așa nu s-a putut. Și cine a fost a mai sunat de vreo 2 ori și pe urmă a plecat. Și după ce a plecat el am mai stat și eu așa gândindu-mă la ale mele că și așa nu aveam ce să fac și îm-i părea rău decât că n-am apucat atuncea când cu mamaia să mă duc la film cu Robert, cu Nahabetian și cu Agache căci dacă tot era să îm-i pună acesta pielea în proțap măcar să mai fii văzut și eu ceva distracție ca tineretul. Altădată pe la ora aia dormeam căci nu puteam să mă înțeleg cu mamaia dar de data aceasta am avut și eu ocazia să stau până mai târziu și să îl aștept pe Onedin. Acesta când a venit nu știu precis cât era ceasul dar târziu și era obosit ca tata de la un bord mergând pe 7 cărări cu nevasta lui Pamela și cu fisu Bandi care tot râgâia mereu. Poate că a mâncat și el ceva cu banii de la mine. Iar când a intrat uitase de mine căci lui nevastăsa nu i-a spus nimic de beat ce era și ea când m-a văzut decât puțin cu coada ochiului a și început să se vaite că:

— Aoleo ce-i cu acesta aici?

Iar el i-a răspuns:

— Lasă că eu l-am adus.

Dar pentru că ea tot nu tăcea o dată din gură ca o femeie proastă ce este a trebuit să-i cârpească un dos de palmă peste bot și să o trimită în altă cameră spunându-i:

— Taci căci să moară mama dacă nu te omor.

Și pe urmă i-a spus și lui Bandi că:

— Ție de ce îți-i curg mări mucii pe aicea?

Iar acesta a plecat și el căci nu cred că avea chef de nici o scatoalcă. După ce am rămas numai noi 2 nenea Onedin a pus mâna pe telefon și a dat telefon la noi acasă unde mama iar era leșinată și întinsă pe jos iar tata făcea 13, 14 de nervi. Dar dacă a vorbit cu Onedin s-a liniștit spunându-i tare:

— Cu mâna mea te strâng de gât firai al dracului de garoi.

Că l-am auzit și eu la telefon de unde eram de jos.

Și atunci Onedin a spus așa cum bănuiam și eu că vrea 1 milion de dolari dar a mai spus și că:

— Și să-mi dai și scripetele.

Însă tata nu a mai apucat să spună nimica deoarece iar a sunat cineva la ușă și nenea Onedin s-a speriat și a închis repede. Și când s-a dus încet să se uite crezând că este Poliția a văzut că nu era ea. Era decât 1 Sile care a zis că dacă:

— Mai ai marfă măi?

Și nu știu de ce tremura așa căci afară era cald de nuț-i venea să dai nici un câine la soare cu toate că acum nu mai era decât lună. Iar Onedin i-a răspuns:

— Băi tu ai înnebunit? Intră Dracu că te mai aude cineva cu ușa deschisă.

Dar Sile nu s-a supărat că l-a drăcuit și a spus că cine să audă deoarece toată lumea este de-a lor. Pe urmă nu prea mai știu ce tot șușoteau căci au dat-o pe secret ca să nu aud eu. Am văzut decât cum i-a dat Sile niște bani și când să plece a mai întrebat și dacă nu are și un pix gol care nu-i mai trebuie. Iar Onedin că:

— Lasă băi căci poți să tragi și așa.

Și l-a dat pe ușă afară dar pe urmă a intrat imediat nenea Costel supărat rău și când l-a pocnit o dată pe Onedin am zis că îi mută fălcile din loc. Dar nu le-a mutat decât puțin și s-a luat de el că:

— Băi tâmpitul tu știi că m-a sunat tasu lui ăsta să-mi zică că vine cu Poliția la mine căci știe unde stau?

Dar Onedin nu spunea nimic, decât bolovănea ochii și se ștergea de sângele care îi dăduse borșul pe la gură. Pe urmă a intrat mai bine în bucătărie din hol și s-a dus să taie niște brânză căci tot trebuia să mai mănânce și el ceva. Nu poate să trăiască omul numai cu bere. Și după ce a mușcat o felie de brânză o dată s-a repezit cu cuțitul la nenea Costel ca să-l taie la burtă și să-i scoată mațele afară ca la pește. Însă a avut ghinion deoarece nenea Costel s-a ferit repede într-o parte și când i-a dat un genunchi în gură căci Onedin s-a aplecat l-a făcut să cadă lat mort. Dar nu era chiar mort de tot căci tot mai dădea așa puțin dintr-un picior. Decât când l-a întors s-a văzut cum i-a ieșit ficatul afară sau ce era. Și abia a mai apucat să horcăie puțin ca porcul:

— Pamelu!

Căci pe urmă a și dat ochii peste cap și a crăpat. Iar nenea Costel a început să se țină de ușă și să spună că el nu a vrut să facă nici o mortăciune. Credeam că o să leșine și el văzându-l pe Onedin cu cuțitul în el. Însă este bărbat și când a venit Pamela a putut să-i sucească imediat mâna la spate și să-i spună că dacă suflă ceva Dracul o găsește deoarece îi dă pe toți în gât de drogați și rămâne Bandi pe la casa de corecție. Așa că ea nu a avut ce să facă și după ce a mai plâns puțin a spus:

— Dă-l Dracului de țigan căci și așa mă bătea toată ziua ca la fasole.

Iar pe urmă au făcut amândoi un plan ca să-l arunce pe Onedin la gunoi, mai la marginea orașului unde și așa umblă câinii fiindcă dacă îl mănâncă cum merita nu o să mai știe nici nimănui nimic de el și ea poate să spună că a plecat de frica Poliției până la masa la Buzău și dus a fost.

— Și cu acesta ce facem?

L-a întrebat Pamela pe Costel.

— Căci a văzut tot și dacă se apucă să verse putrezim la cușcă.

Și avea și ea dreptatea ei căci și eu în locul ei nu mi-aș fii dat drumul căci sunt copil și chiar dacă nu vreau o dată mă scap și cine știe la cine spun. Așa că s-au gândit să mă ducă și pe mine la groapă dar nu omorât. Pe picioarele mele deoarece nu erau proști să care 2 cu cârca. Însă mai înainte s-au apucat să îl pună pe Onedin într-un preș ca să nu mai facă mizerie și să spele pe jos să nu care cumva să vină cineva și să găsească balta de sânge. Atunci chiar că mi s-a făcut puțin frică. Când au terminat au început să se coțopenească cu mortul și să se vaite ce greu este și și-au dat seama că nu se poate să mă ducă și pe mine și pe el o dată. Căci dacă țineau de el eu puteam să scap și să mă duc să vin cu mascații. De aceea m-au lăsat legat mai departe decât cu Bandi cu o toporișcă în mână ca săm-i dea una în cap în caz că vreau să fug. Dar nu puteam pentru că eram legat. Și și așa tot n-au putut să-l care căci ziceau ei că moartea te face greu și nici nu aveau mașină sau alceva să-l pună acolo căci de coborât era simplu, la o adică îl aruncau pe geam deoarece și așa era mort. Până la urmă s-au gândit și s-au întors din ușă cu el temându-se totuși să nu le meargă rău și l-au târât până în baie ca să îl taie acolo în bucăți și să îl pună prin niște sacoși. Și i-au luat toporișca din mână lui Bandi căci atâta aveau și ei mai ascuțit deoarece erau săraci și nu tăiau cotlete în fiecare zi ca să se tocească. Iar eu nu m-am mișcat deloc, am închis ochii când au luat toporișca și făceam așa pe mortul în păpușoi auzind cum îl taie fleoșc trosc acolo. Pe urmă au dat drumul la duș și au spălat bine.

Pe urmă am închis ochii iar ca să nu mai aud ce fac ei pe acolo căci era prea scârbos și când i-am deschis l-am văzut lângă mine pe Bandi care stătea și se uita ca prostul dar cu ochii mai mici de la oboseală deoarece este un copil mai mic

ca mine și nu prea duce la tăvăleală. Decât la bătaie fiindcă am impresia că s-a obișnuit. Era fără toporișcă și tot așa era și mai târziu când am impresia că am ațipit între timp căci nu se mai auzeau, erau plecați. Și tot așa îi cădeau ochii în gură și ca să nu adoarmă de tot a vrut să vorbească cu mine. Însă nu puteam deoarece aveam gura legată și dacă a văzut așa m-a dezlegat dar stătea tot cu șomoioagul pregătit să mi-l bage la loc în caz că mă apucam să răcnesc. Dar nu m-am apucat. Am vorbit puțin cu el despre școală dar nu prea știa mare lucru, nici măcar capitalele de județ și dacă am văzut că e prost ca noaptea m-am gândit să îi povestesc ceva.

Și i-am spus o compunere a lui Nahabetian care mi-a plăcut mie mai mult, cu niște pirați care scufundă o șalupă și pe urmă o iau prizonieră pe fata căpitanului. Și tot o țineau flămândă în beci dar ea nu s-a lăsat și a început să pescuiască pe o găurică mică care a făcut-o în vaporul piraților. Iar când au ajuns la o insulă ca să ia de acolo benzină ea s-a făcut moartă de foame și n-a vrut să se dea jos. Iar când ei au coborât pe insulă aproape toți ea l-a strâns de gât pe acela care a rămas să o păzească și a fugit înnotând până departe unde o aștepta un pește mare cu gura căscată. Iar după ce a înghițit-o a văzut că nu era pește, era o navă spațială care numai făcea pe peștele ca să nu se prindă nimeni că au venit extratereștrii.

Tocmai mă pregăteam să îmi-i aduc aminte ce-a mai făcut pe urmă fata căpitanului când l-am auzit că sforăie ca porcul și atunci l-am lăsat în pace ca să nu-l deranjez. Mai bine mă gândeam la mine căci pe urmă trebuia să vină măsă cu Costel să mă taie și pe mine în baie și ăla eram. Așa că m-am aplecat ușurel și cu toate că îmi-i era scârbă tot am început să ronțai cu dinții sfoara cu care m-a legat Onedin. La început a fost mai greu căci tot aluneca, cred că era dată cu vasilină de pe unde o fi avut-o însă tot am rupt-o și m-am dezlegat. Iar când am vrut să mă scol și să fug repede am văzut că nu pot să mă mișc așa furnici aveam de la amortăală la mâini și la picioare.

Și a trebuit să mai aștept puțin și după aceea să îmi treacă. Când m-am ridicat și am trecut pe lângă Bandi m-am gândit mai întâi:

— Ce ar fii să îi dau una în cap ca să fiu sigur că nu se ia după mine?

Dar nu i-am dat căci sunt un om milos și și așa este mai mic și pot să-i dau o karată după ceafă când vrea mușchii mei ca să cadă jos. Iar trecând pe lângă el am văzut că cam îi cade ceva din buzunar și era o hârtie de 100 de mii de la mine. Și m-am gândit:

— S-o iau? Să n-o iau?

Că dacă se trezea? Dar până la urmă am luat-o ca să mai îmi scot și eu puțin pârleala și nu s-a trezit, decât a horcăit o dată mai tare. Iar pe urmă am deschis ușa binișor și am fugit pe scări în jos ca să nu dau în nas cu Pamela și cu Costel. După aceea am luat-o așa pe lângă blocuri să nu mă vadă de departe pe stradă când sor întoarce, mai pe lângă câini. Deoarece era plin de câini pe la ei dar nu răi, niște jigodii amărâte de cred că li s-a făcut milă și la hingheri de ei și de aceea nu i-au luat căci ce curele să facă dintr-un petic de pielică?

Iar când am ajuns la șosea am vrut să iau și eu un taxi ca omul deoarece la ora aceea ciuciu autobuz și nici nu știam bine unde sunt ca să cunosc cartierul. Dar ai Dracului nu vrea nici unul să se oprească. Degeaba le făceam așa cu mâna că dacă m-au văzut copil cine știe ce credeau, că nu am bani să plătesc. Dar aveam aproape 2 milioane. Bine că nu m-a percheziționat Onedin la buzunare căci cum să-i treacă lui prin cap că sunt așa de bogat? Până la urmă a oprit un taxi mai încolo și a coborât din el o cucoană pe toace iar când am văzut-o că pleacă m-am și dus la șofer spunându-i:

— Nene dumă și pe mine acasă căci uite că am bani.

Și i-am arătat banii dar nu pe toți fiindcă nu sunt nici eu așa de fraier, numai 500 de mii.

— Unde stai?

M-a întrebat el și pe urmă m-a poftit să stau tot în spate ca mama dar să mă las în jos dacă e ceva Poliție căci nu are voie cu copii. Însă nu ne-am întâlnit cu nici o Poliție fiindcă doar nu e fraieră să stea pe stradă noaptea când poate să doarmă așa că nici el nu mai avea nici un rost să pornească aparatul ca să văd cum mă taxează. Când l-am întrebat cât costă a spus:

— Lasă că ne înțelegem noi.

Și pe urmă pe drum m-a întrebat de unde vin și că ce e mama și tata. Și tot vrea să vorbească cu mine de fotbal dar nu mă pricep și până la urmă i-a tăcut clanța. Nu pot să spun că nu a fost cumsecade căci mi-a cerut decât 300 de mii cu toate că a văzut că am mai mult și când m-am dat jos mi-a spus să fiu cuminte și să le spun lui mama și tata să nu mai mă trimită noaptea singur să duc medicamente la neamuri căci sunt mic. Și i-am promis că o să le spun dar nu le-am zis căci nu era adevărat și și așa aveau ei ale lor. Mama să arunce cu cești în toate părțile și tata să încerce să le prindă dar mai mult le scăpa. Eu am văzut că a prins decât una și și pe aceea pentru că mai întâi s-a lovit de un nene. La început nu l-am cunoscut dar pe urmă mi-a zis că este Polițist și a venit să scrie ce avea să îi spună tata și să pună un aparat la telefon ca să asculte ce spune dacă mai sună Onedin. Dar nu i-am spus că cum să mai sune săracul dacă la ora aceea cred că îl mâncau potăile de la gunoi ca tigrii căprioare la Telenciclopedia sau la ANIMAL PLANET?

Și cum m-au văzut au și sărit toți pe mine ca o haită de lupi ca să le spun cum am scăpat și cum mi-a dat drumul Onedin de nici nu mai știam la cine să mai mă uit mai întâi. Și m-am uitat la Polițist căci nu îl cunoșteam iar acesta i-a făcut semn lui tata să o tragă pe mama mai încolo. Și după ce a tras-o Polițistul a început să mă întrebe:

— Ia spune pușor cum ai scăpat?

Dar nu i-am spus adevărat căci doar era Polițist și nu poți să ai încredere în ei deoarece toți lucrează numai cu hoții și

se cunosc între ei împărținduș-i prada. Mai ales că Onedin a mai fost la pușcărie și aceia i-au dat drumul ca niște japițe ordinare. Precis că erau mână în mână. Ca să nu mai spun că nici nu sunt turnător și de ce să se bage alcineva în treburile mele? Așa că i-am zis că:

— Onedin a plecat la măsă la Buzău.

— Și ți-a dat drumul așa?

A mai întrebat el și s-a uitat la tata șoptind că:

— Este un găinar și cred că i s-a făcut frică.

Văzându-mă că casc mama a venit repede și l-a și dat afară spunând:

— Nu vedeți că îi este somn la copil? Lasă că îl întrebați mâine.

Din partea mea putea să mă întrebe și poimâine deoarece tot nu eram tâmpit să spun căci dacă începeau să îl caute pe Costel acesta venea la mine să îmi-i bage cuțitul în cap dar așa poate că scăpam. Plus că poate că și el se cunoștea cu Poliția și îi spunea că l-am dat în gât. De aceea m-am hotărât să îmi-i țin fleanca deoarece în ziua de azi nu mai știi cine este prieten cu cine ca dovadă că nici de Adi nu știam înainte că e pretenar cu Onedin. Pe urmă Poliția a plecat și mama m-a dus imediat la culcare fără să mai se gândească să mă întrebe ca o mamă:

— Tu ai mâncat ceva azi?

Căci nu mai eram mâncat de dimineață și pe urmă m-am umflat cu Fanta dar tot am reușit să adorm și cu mațele chio-răite.

Când m-am sculat peste 2 zile de dimineață era mai la prânz și eu eram la mama la servici așezat pe un scaun mai într-un colț. Nu știu cum am ajuns acolo dar cred că m-a luat ea cu ea când a plecat și dacă eram așa obosit nici nu mai m-am trezit pe drum. Sau poate că m-am trezit dar nu mai țin minte așa de amețit eram. Cem-i spunea mie tata când făceam câte o greșală:

— Măi amețitule.

Dar ce amețit eram acuma. Și când am făcut ochi și nu știam ce este cu mine și unde sunt chiar dacă mai am fost și mai înainte acolo a și venit la mine unul bărbos spunând:

— Uite-l că s-a trezit.

Abia atunci am văzut-o și pe mama care a început imediat să mă întrebe:

— Îț-i este foame? Hai săț-i dau repede să mănânci.

Și mi-a dat niște sanvișe cu nu mai știu ce explicându-mi că nu mai poate să mă lase la Kiti care nu este în stare de nimic decât săș-i pună cercei în buric și să umble creanga toată ziua. Era supărată pe ea pentru că m-a lăsat să plec de capul meu și nu a stat ca un Polițist cum stătea mamaia Dumnezeu să o ierte. Însă Kiti nu prea avea nici o vină căci ea nu vrea să plec deși dacă era după mine putea să fie mai atentă căci eu sunt copil și nu știu ce fac totdeauna. Dacă mă tăia Pamela în baie de unde lua unul nou?

După ce mai m-am dezmeticit puțin am început să mă uit și eu la lumea care făcea treabă pe acolo. Dar cei mai mulți decât stăteau la niște calculatoare și doar mai intra câte unul să spună că a adus o casetă. După ce o aducea vorbea puțin cu mama și îi dădea o hârtie iar ea începea să se uite la ce a filmat acela. Sincer să fiu m-a cam luat cu plictiseală deoarece nici nu puteam să mă joc nici să fac alceva și îmi părea rău că nu s-a gândit săm-i ia și mie caetul ca să mai scriu la compunere. Dar pe urmă mi-am dat seama că nu avea de unde să îl ia căci a rămas la Kiti. Așa că m-am dus la ea și am întrebat-o dacă nu îmi dă și mie niște hârtie și un pix. Iar dacă mi-a dat m-am apucat să scriu și eu iar la compunere mai așa pe un colț ca să nu îi deranjez de la treabă. Căci lângă mine stătea un nene care se uita la televizor cu un accident nasol de tot unde erau morți toți și cu capul dat pe spate spart. Și mama zicea că nu se poate să dea accidentul acela căci nu mai se duc turiștii la mare dacă se sperie și nici caseta cu ce

s-a găsit în mâncare la Eforie. După ce am stat puțin să mă gândesc căci era zgomot mi-am dat seama că nu mai știu unde am rămas pe caet și m-am gândit că mai bine scriu ce am făcut ieri cu Onedin ca să nu uit, iar când ajung la ziua asta decât copiez repede. Văzându-mă că scriu cineva i-a spus lui mama:

— Îl și faci ziarist?

Iar ea a răspuns:

— Doamne ferește.

Dar nu am înțeles de ce pentru că este bine, nu te ninge, nu te plouă și stai și scrii la calculator despre tot felul de oameni mai bătrâni care îș-i dau foc. Sau ca mama despre 1 care nu știu cum a ajuns o lamă în burtă la el, poate a înghițit-o și i-a tăiat toate intestinele. Pe urmă mi-am dat seama că am zis eu așa dar poate să fie și nasol căci când am zis că chiar gata mă apuc de scris nu prea îmi venea deloc dar trebuia neapărat deoarece alfel la toamnă iar o să se dea mare Nahabetian cu a ei și știu și eu că prima impresie contează. Dacă pe cine o să avem din a V-a o ia de la început la ochi că este bună pe urmă o să o țină decât pe ea de vedetă și pe mine o să mă asculte dem-i sar capacele și o să mă frece la tablă.

Mai încolo a venit o fată slabă care a stat până atunci pe teren și care o chema Iulia. Zicea că vine de la nu știu ce politică și și-a pus repede în pahar niște vitamine ca să bea și să prindă putere și mi-a dat și mie un pahar ca să nu mai mă uit la ea în gură și să-i stea în gât. Dar nu mă uitam, scriam la ale mele și pe urmă cred că de la vitamine am luat și eu așa o putere de nu mai m-am oprit și am tot compus. Dar când era să termin m-a și luat iar o foame căci ce aveam mâncat? Din păcate uitându-mă în jur mama nu mai era pe acolo și a trebuit să o aștept să vină de unde mi-a spus bărbosul că s-a dus la montaj. Pe bărbos îl cheamă Claudiu și este mic și slab căci nu are timp să mănânce niciodată de atâta treabă cu aceia care îi împușcă la calculator. Și pe deasupra mai și fumează ca o lichea deși nu este voie înăuntru la birou și se uita mereu

să nu vină șeful și să îl vadă căci putea să îi frece ridichia. Din păcate mama nu mai avea la ea nici măcar o ridichie ca să-mi dea să mănânc și nici la gogoșile de lângă ei nu mai era deschis însă fiind mamă de ispravă mi-a promis că mă duce la mol să-mi dea acolo ceva căci acasă și așa nu i-a ars să facă nimic dacă nu mai m-a găsit. Că dacă se întâmpla să nu mai mă întorc pentru cine? Dar mai târziu, după Știri. Adică să mă ducă la mol.

Și cu timpul mi s-a făcut o foame de îmi venea să mănânc și lemne dar totuși trebuie să recunosc că pe urmă am ajuns repede la mol deoarece ne-a repezit cu mașina cineva care se ducea să filmeze o bătaie cu niște militari și țigani și era în drumul lui, a ocolit decât un sfert de oră. Mai mult am făcut acolo în parcare căci până a găsit un loc unde să se oprească mama zicea că acela care l-au împușcat militarii deja s-a vindecat. Nu știu ce avea și lumea de nu mai stătea și pe la ea pe acasă și a venit să ne claxoneze la cap. Și și înăuntru era la fel dar nu cu mașini, cu pietoni care te loveai de ei peste tot și trebuia să ai curaj ca să intri să probezi niște pantofi dar mama avea. Până a găsit ceva pe nr. ei eu a trebuit să îi țin coadă la scăunel ca să scăpăm mai repede cu probatul. Mai rău a fost că ce i-a plăcut nu avea decât mai albaștri și de aceea a trebuit pe urmă să ne ducem și la poșete că dacă a fost zi de salariu doar nu era bărbat să se ducă imediat acasă. Dar la poșete a fost tristă căci pentru femei mai ca ea nu era nici una, decât pentru fufe ca verișoarmea și și la bluze la fel.

Însă tot am ajuns noi și să mâncăm căci eu dacă îmi pun ceva în cap atunci așa este, nu mai se înțelege omul cu mine. Dar când am ajuns la etajul cu mâncare mama nu știa de unde să ia căci sunt mai multe locuri și eu i-am spus că mai bine să ia de unde este mai aproape ca să nu mai dăm roată până se face noapte deoarece era și așa destul de târziu. Dar tocmai când să ne ducem noi mai aproape hop cu cine ne întâlnim? Cu Kiti cu Adi de gât și mușca din ceva. Iar când ne-a văzut s-a înneecat de ziceam că gata este văzând cum i s-au înroșit

ochii și urechile. Cred că îi părea rău că nu a fost atentă și m-a pierdut din casă ca proasta dar nu era nimic căci m-am găsit. Însă mama tot mai era supărată pe ea și mai întâi a vrut să treacă repede pe lângă ea și să se facă că nu o vede dar tot a trebuit să o vadă deoarece a scuipat o salată care îi stătea în gât chiar pe fusta lui mama și după aceea a putut să zică și ea:

— Bună ziua.

Iar mama s-a făcut verde și albastră de supărare căci era fusta ei neagră de doliu care o purta în fiecare zi și avea grijă de ea deoarece alta nu mai a avut timp săș-i cumpere. Și a dat și toți banii pe pantofi și poșetă că de mâncare luăm de la tata și nu mai avea de altele. Dar până la urmă pentru că este bine crescută și Kiti ne este neam și nu se știe când mai ai nevoie să apelezi a răspuns și ea:

— A Kiti nu te-am văzut.

Și după ce a înghițit tot aceasta a început să se bâlbâie că ea a fost la film și s-a întâlnit acolo din întâmplare cu un coleg de la școală de parcă îi cerea cineva socoteală ce face ea. Iar Adi decât stătea așa mai la o parte și bolovănea ochii. Și după cum se uita mi-am dat seama și eu care este adevărul că ne-a urmărit pe mine și pe mama de acasă la servici și pe urmă a stat ascuns într-o mașină ca să vadă dacă nu cumva ne ducem la Poliție. Dar la mol l-a dat de gol Kiti sau poate a vrut chiar el să vadă dacă nu zic ceva și îl părăsc. Adevărul este că trebuie să fiu sincer și să spun că nu m-am prins chiar de la început dar abia după aceea mi-a venit ideia când ne-am dus să ne luăm mâncare de unde și-a luat și Kiti și acolo cine credeți că era? Căci dacă știam nu mai mă duceam. Era Pamela la serviciul ei dar stătea mai cu spatele și se făcea că prăjește niște cartofi prăjiți și întoarce niște hamburgeri pe o tablă. Degeaba credea ea că dacă stă cu spatele nu o cunosc căci tot am cunoscut-o. Și era vorbită cu Adi să vadă dacă nu cumva poate mă pierd de mama prin aglomerația aceea și el mă fură ca să nu spun ce și cum. Că parcă eu eram prost să îi dau drumul la mână de s-a și mirat:

— Cea-i măi de mă strângi așa?

Însă nu i-am spus ca să nu i se facă și ei frică pe urmă căci avea atâtea pe cap și doar o mamă am, de ce s-o fac să leșine la mol? Dar cel mai tare s-a mirat că de ce nu mănânc pentru că eu am bătut-o la cap și pe urmă stăteam ca un tâmpit cu hamburgerul în mână. Dar nu sunt tâmpit căci dacă Pamela mi-a pus ceva otravă sau și mai rău? Poate că nu mai l-a aruncat pe Onedin la gunoi și l-a adus noaptea pe furiș la ea la servici ca să îl toace și să îl facă hamburgeri ca să nu rămână nici o urmă din el și să mai scoată și ea un ban pe carne. Iar dacă a văzut așa mama m-a întrebat:

— De ce ma-i mai bătut la cap dacă tot nu mănânci? Căci numai de rele ești bun.

Și mi-a dat una după ceafă dar mai ușor deoarece eram în lume și să nu facem tămbălău.

— Vrei la film?

M-a întrebat ea mai încolo. Și când i-am zis că:

— Da.

S-a uitat la ceas și a răspuns că atunci trebuie să ne grăbim căci începe în jumate de oră după Știrile de la 7 de la care a chiulit ca să stea după capul meu. Eu mă gândeam că vrea să mă ducă la film acolo ca să îmi-i cumpere niște popcorn și așa s-a gândit și ea că o să mă gândesc. Dar a vrut să mă păcălească cum am păcălit-o eu cu mâncarea pentru că are o fire mai glumeață și a mai vrut și să se răzbune puțin că nu mâncam. Așa că după ce am fugit cam 100 de ani după un taxi deoarece nici l nu vrea să ne ia mergând în alte direcții tot l-am prins pe un nene mai bun. Dar degeaba s-a grăbit el fiindcă era aglomerație ieșind lumea de la servici și ne tot blocam peste tot. De aceea când am ajuns acasă Van Dame deja îi bătuse cam pe jumate și mai a luat și el căci era cam vânăt săracul.

Mai pe urmă m-am îmbolnăvit rău și nu știu sigur de la ce am fost așa căci doar nu am mâncat cine știe ce. Dar când

m-am trezit marți a început să mă doară burta foarte rău cam pe la buric de parcă îmi-i băga cineva o sulă și făcea așa cu ea roscolindu-mă. Când m-a văzut mama cum sufăr ca un câine turbat la care i-a dat cineva otravă a pus mâna pe telefon spunând la servici că:

— Îm-i bag picioarele în el de servici.

Dar cine era să-m-i dea otravă căci de la Pamela din ham-burgher nu am mușcat de loc. Dacă era de la mâncare îmi trecea când mi-a băgat mama degetele pe gât ca să vomit. Numai că nu prea aveam ce. Totuși ea nu s-a speriat chiar așa de tare la început fiindcă mai m-a durut pe mine burta și înaintea, mai târziu s-a speriat când a văzut că scobutilul nuș-i face efectul și mă văitam ca din gură de șarpe veninos, cobră. Și atunci a pus mâna și a dat telefon la Salvare care a tot întrebat-o ce am și de ce sunt bolnav și câți ani am. Cred că mai a întrebat-o și altele căci am văzut-o cum face:

— Dar carnetul lui de note nu vrei să îl citesc?

Iar atunci cu cine a vorbit s-a speriat că a întins coarda mai ales după ce mama i-a spus că lucrează la Televiziune și dacă nu trimite o Salvare trimite ea pe cineva să îi filmeze cum joacă lapte gros. Așa că i-a zis să fac analizele și vedem după aceea. Iar mama m-a pus să mă chinui ca să pot să-i dau analizele să le ducă tata la laborator deoarece ea trebuia să stea cu mine și să mă întrebe tot timpul:

— Nu vrei un ceai?

Parcă mie ceai îmi-i trebuia. Îm-i trebuia o sticlă de votcă cum a făcut mama o știre cu 1 care a luat-o și a dat cu ea de bordură spărgând-o ca să le iau gâtul la doctorii care de nimic nu sunt în stare fără să te pună să faci analizele de dimineață când se grăbește omul și bate mereu la tine în ușa de la baie strigând:

— Haide o dată că vine Președintele!

Dar totuși a făcut și tata o faptă bună pe ziua aceea căci deși se grăbea foarte tare tot nu știu de ce s-a oprit să vorbească

cu cineva pe la colț și să dea sfoară în țară că sunt suferind. Dar eu atunci nu știam asta și am aflat abia mai târziu când vorbea mama la telefon cu bărbosul de la ea de la servicii și am auzit că sună cineva la ușă.

— Cine o fii?

M-am mirat eu la început. Dar până la urmă mama s-a hotărât să îl dea Dracului pe bărbos și să deschidă ca să rămân eu cu gura căscată când am văzut că a venit la mine în vizită Nahabetian. Pentru că ea nu vine niciodată în vizită ca o boieroică, așteaptă decât pe alții. Bine căci măcar că aveam fesul dat jos. Iar când a intrat s-a uitat la mine în pat și a spus:

— Bună ziua.

Și mama repede după ea:

— Nu trebuia să te descâlți.

Dar Miruna este fată politicoasă și nu îț-i bagă praful în casă, mai ales deoarece are microbi și eu eram bolnav. Iar la școală când mănâncă mărul se duce și îl spală de 2 ori, mai întâi cu săpunelul ei mic de mâini și apoi decât cu apă. După aceea am început să vorbim despre ale noastre, ale copiilor iar ei i-a părut rău că sunt bolnav fiindcă a venit să mă invite la ziua ei. Și când am întrebat-o când cade a zis că:

— Pe 15 iulie.

Adică mâine. Îi părea foarte rău că nu pot să vin deoarece sunt bolnav la pat căci așa este soarta ei să îi pice ziua decât când suntem în vacanță în toți anii. De aceea nu avea cum să aducă bomboane la școală ca să ne servească și nici nu avea de unde să mă invite pe cineva căci era toată clasa plecată pe la țară pe la mamaile lor. Dar unii mai aveau și vile la munte. Și are și ea dar zicea că se duce acolo mai încolo, cam când o să mă duc eu la mare la plajă în concediu. După ce am mai vorbit așa nu mai am știut ce să vorbesc cu ea și nici ea nu știa dar nu putea să plece așa de repede de la un coleg de al ei bolnav ca să nu zică lumea că este o scorpie rea. Așa că până la urmă a văzut caetul care îl aveam la mine pe noptieră să

mai scriu la compunere fiindcă l-a luat într-o zi tata de la Kiti și a zis că:

— Aceasta este compunerea ta?

Iar eu i-am răspuns:

— Da. Dar de unde știi?

— Păi scrie pe copertă.

A răspuns ea. După aceea a început să mă roage să o las puțin de tot să citească ce mai am scris și eu însă nu vroiam dar tot am lăsat-o deoarece asta este soarta noastră, trebuie să fim cavaleri. Așa este și tata și o lasă pe mama să se uite pe la el prin acte căci și dacă zice nu tot degeaba. Iar Nahabetian tot mi se părea că nu mai termină o dată de citit și mă cam enerva că dacă se apuca să se inspire de la mine și să-i iasă tot ei mai bine? Așa că am întrebat-o:

— Îț-i place?

Iar ea a început să facă niște fițe cu gura și cu cozile ei cu bile pe spate zicându-mi că de ce fac așa cu amănunte și că toată lumea sunt oameni obișnuiți de care s-a săturat.

— Dar cum să fie?

M-am mirat eu. Și atunci a început să-mi explice că ea dacă e cineva care s-a lovit la picior zice că este șchiop de tot și i l-a tăiat ca să fie mai interesant. Iar dacă altul are o bubă pe nas spune că i-a ieșit de acolo o minge de fotbal sau un extraterestru. Nu știu ce tot o ținea cu extraterestrii ei căci eu n-am văzut nici 1 până acum să-mi petrec vacanța cu el, decât cu mama și cu tata. Robert nu știu pe unde o ardea iar și n-a venit pe la mine, dar poate credea că sunt plecat la Kiti. Până la urmă Miruna a lăsat caetul jos și a spus că ea pleacă invitându-mă încă o dată pe la ziua ei cu tort cu kiwi de înghețată dacă nu mai mă doare burta. Dar mă durea și după ce a plecat am început să mă vait cu urlete de lup sălbatic de cât m-am ținut până atunci. Și când a venit mama a început să mă mângâie că:

— Lasă puiul mamei căci până te însori îț-i trece.

Dar din păcate nu mă însuram așa de repede și mai avea de durut.

Am zis eu așa dar a fost cât pe aici să mă însor ca ȝigani de mic copil deoarece pe urmă am adormit puțin și când m-am trezit cam pe la miezul nopții înainte să ajungă tata acasă nu mai aveam nici pe Dracul. Iar mama când i-am spus a zis că:

— Măi sigur n-ai nici pe Dracul?

Ca să știe și ea dacă se duce a II-a zi la servicii sau stă cu mine să-m-i caute toată ziua în coarne. Iar eu ca un cap prost ce sunt, adică nu chiar prost dar eram abia sculat din somn și nu m-am gândit când i-am spus:

— Sigur.

De aceea s-a apucat să dea telefon la Kiti și să-i spună să vină să stea cu mine, fiindcă totuși nu putea să mă trambaleze pe drumuri. Iar aceasta când a venit la noi a II-a zi a și început să dea ochii peste cap și să se facă transpirată zicându-ne că e nenorocire în tramvaiele acestea de parcă până acum decât cu taxiul a plimbat-o măsa și tasu. Iar văzând-o așa cu picături de apă pe burtă am întrebat-o dacă nu îi ruginește inelul din buric și ce se face atunci căci poate să se infecteze și să crape. Dar pentru că este ciudoasă și nu știe de glumă a venit mai târziu după mine când roscoleam în șifonier să mă îmbrac cu ceva care n-a mai văzut Miruna și a zis că pe ea nu a anunțat-o nimeni de nici o zi și că sunt bolnav și să mă bag în pat.

Cred și eu că îi convenea căci dacă mă băgam în pat ea putea să se ducă și să vorbească la telefon cu Mimi despre ce oă și-a luat și pe urmă să se dea cu ea. Însă nefind bolnav n-am mai putut să stau prea mult în pat și m-am dat jos la ea să văd dacă este în stare să facă checul de care s-a apucat. Iar când a fost gata m-a pus pe mine să gust și să văd dacă este bun dar nu era căci a pus ca o proastă pe el pe deasupra

praf de copt în loc de zahăr și s-a făcut acru. Așa că văzând-o că a început săș-i bocească tâmpenia am spus:

— Ori mă lași la ziua lui Nahabetian ori spun că ai consumat făina degeaba.

— Și ce-i duci cadou?

M-a întrebat ea. Căci nu era proastă degeaba și eu am uitat de tot de cadou. Nu era frumos să mergi cu mâna goală și omul chiar dacă spune el:

— Lăsați că nu trebuia.

Tot trage cu ochiul la sacoșă să vadă ce ia-i adus. Așa că m-am dus repede și am venit cu milioanele mele și i le-am arătat ca să ne ducem repede la mol să luăm ceva frumos. Însă nu a vrut căci îi era frică să nu dea mama telefon și să ne verifice că nu suntem acasă. Iar dacă nu eram nu mai pupa nici un ban. Și când am început să mă dau de ceasul morții și să leșin pe la poartă care și ea a încuiat-o ca mamaia ca să nu fug la Nahabetian m-a stropit repede cu apă și mi-a dat o pastilă dar nu scobutil căci am adormit imediat și m-am sculat mai încolo cu Bebi la capul meu de am crezut că poate că mai visez un coșmar. Căci l-a adunat Kiti de pe stradă ca să mai am un pretenar cu mine dar așa pretenar să aibă ea. Iar acesta a și început să se laude că a fost la ziua lui Nahabetian dacă eu n-am putut deoarece așa sunt fetele și dacă nu are cine să le zică:

— Ce rochie frumoasă ai de ziua ta!

Le stă în gât și cheamă toate japițele ordinare. Iar dacă am văzut una ca aceasta am zis că o omor pe Kiti dar nu deadevăratelea, numai așa puțin ca să vadă și ea cum este. Însă până atunci l-am dat Dracului afară pe Bebi ca să nu mai stea degeaba ca un handicapat la capul meu. Și tocmai când ieșea s-a întors la mine și a început să mă amenințe că:

— Lasă că vezi tu de la vărmiu.

Dar deoarece nu îl cunoșteam pe vărul lui a spus:

— Adi.

Și atunci mi-a picat și mie fisa însă era normal să fie vărsu la așa terchea berchea care e toată familia lor căci aşchia nu sare chiar foarte departe. Și mi-a picat și că de fapt de aceea l-a chemat Kiti să stea cu mine și se dădea bine cu chec pe lângă el ca să o ia Adi în formație pentru că erau înțeleși toți mână în mână. Iar după ce mi-a picat fisa m-a luat iar durerea de burtă și m-am târât ca o căprioară puțin împușcată până la bârlogul meu. Dar nu am dormit, m-am apucat să mai scriu puțin la compunere cum a fost când ne-am pregătit să îi facem iar pomană lui mamaia. Și nu prea îmi era bine nici mie cum stăteam cu caetul în brațe în pat dar 1 e Luca.

Pe urmă când a venit mama a început iar să nu mai mă doară chiar ca pe hoții de cai. Mai puțin, cam ca pe aceia de măgari însă m-a luat mai nasol pe noapte când a dat Dumnezeu și a ajuns și tata acasă spunându-ne că să fim gata că mâine dimineață vine Poliția deoarece l-a anunțat pe el cineva de acolo că o să trimită un dedectiv să mă întrebe cine m-a furat. Așa că când a venit mama de la servici l-a găsit în fața porții pe 1 de la Poliție care o aștepta așa cum a zis tata că a zis șeful lor care mereu se ține de cuvânt. Stătea săracul pe jos pe bordură și mânca semințe deoarece Kiti nu a vrut să-i dea drumul și nu a putut să intre să bea și el un pahar de apă cu dulceață ca musafirii. Dar era de servici și nu avea voie ca să nu îl otrăvească cineva cu otravă de șobolani și pe urmă să se pună să moară cu picioarele în sus. Iar când l-a văzut mama l-a și întrebat:

— Nu poți să vii mâine căci îl doare burta?

Dar nu putea așa că l-am poftit în casă pe taburet să mă întrebe ce vrea el. La început am crezut că este cam prost pentru că a început să mă întrebe cum mă cheamă de parcă dacă nu știa atunci de ce a mai venit la mine? Și după ce i-am spus a zis:

— Și cine te-a furat?

Dar m-a pus să-i povestesc așa mai pe lung deoarece pe scurt știa și el. Sincer să fiu nu prea mai aveam nici un chef

dar dacă tot m-am luat cu vorba cu el am văzut că nu prea mai mă doare chiar așa la buric și am zis că poate că este un moldovean cu paranormalul cum tot dă mama la televizor și mi-a trecut de la el. Și am început să-i spun cum am coborât puțin până jos căci m-a trimis Kiti ca să iau niște pâine iar când am ajuns afară Onedin era ascuns într-o mașină dar și-a pus o mască pe față ca să nu îl cunosc iar când am trecut pe alături a sărit repede jos și mi-a pus la nas o batistă cu parfum ca să mă adoarmă.

— Ce parfum?

M-a întrebat polițistul Ionel căci așa îl cheamă. Dar de unde era să știu eu ce parfum pentru că nu sunt femeie ca mama să mă pricep la toate după nas. După aceea el a scris în caetul lui că este parfum necunoscut și a zis să zic mai departe cum am ajuns acasă la Onedin. Însă nu știam deoarece dacă m-a adormit stăteam cu fesul în cap și legat cu funie în porbagaj. Norocul meu, că dacă eram treaz mai rău mă dădeam cu capul de roată și de cric pe la gropile acestea din oraș. Și după ce i-am mai povestit eu așa el tot nu pricepea de ce a plecat Onedin la Buzău și mi-a dat drumul, de a trebuit să-i explic ca lui Burlacu la aritmetică. Și i-am zis cum stăteam eu așa la calorifer care mă frigea rău de tot deoarece s-au apucat ăștia să dea drumul la căldură vara căci iarna nu sunt în stare și cum mi s-a făcut sete de la căldura aceea mai ceva ca la o cămilă când ajunge la un lac cu palmieri și cu maimuțe care se dau huța prin copaci. Iar Adi degeaba mă rugam de el să mă pună mai lângă frigider căci nu avea milă de mine nici cât mamaia. Și s-a și apucat să taie o friptură lângă mine amenințându-mă cu cuțitul că așa o să-mi facă și mie, dar nu credeam că mai apuc fiindcă până să mă taie el mă mâncau muștele. Dar tocmai când m-am apucat și eu să spun mai bine a început să mă întrebe:

— Care Adi?

Căci el a înțeles că Onedin m-a luat și când colo a mai apărut cineva complice. Dar Onedin decât era în mașină la volan când m-a aruncat Adi acolo cu forța lui de mușchi de găină. Findcă erau înțeleși ca niște japițe ordinare să facă rost de milionul de dolari de la tata că parcă el era cine știe ce fotbalist să arunce cu banii. Însă deoarece a înțeles și Ionel până la urmă că nu înțelege nimic m-a lăsat Dracului în pace și a zis să-i spun cum a fost cu Buzăul și că de ce mi-a dat Onedin drumul dacă tot vrea bani pe mine? Nu știam el Polițist cu cine ține căci parcă îi părea rău că am scăpat dar am scăpat și de el findcă a venit mama și l-a întrebat dacă:

— Mai aveți?

Iar Ionel s-a mai scărpinat puțin cum făcea el poate de la ne spălat și a zis că:

— Deocamdată nu.

Dar dacă mai avea nevoie de ceva mai mă chema el pe la ei pe la Poliție sau mai venea pe acasă. Și dacă m-am văzut scăpat m-am dus la mine în cameră să fac aburi pe geam căci era cam ploaie din senin. Și pe vremea aceea nu aveam ce să fac alceva că nu aveam inspirație să scriu și așa că am zis:

— Să mai înnumăr banii.

Însă când m-am dus la sertar nu mai am găsit în el decât o gumă care o cam rod eu la draci și sugativele murdare care le pun deasupra la lei să nu se prindă cineva ce am acolo dacă vine cumva noaptea și se tupilează un hoț. Mai întâi nu am știut ce să cred și m-am gândit că poate io-i fii luat eu și i-am pus prin altă parte dar nu aveam de ce căci doar stăteau destul de bine, așa că sigur că mi i-a furat cineva dar întrebarea era:

— Cine?

Mamaia nu se putea pentru că era la cimitir, mama avea ea banii ei căci doar era muncitoare iar tata nu mai vorbesc. Și la mine în cameră au fost decât Miruna și cu Bebi, dar ea nu fură deoarece tatăl ei este deputat sau ce este el și are destul cât săș-i pună și în cap. Așa că mai rămânea decât

Bebi, care cum te vede se și gândește ce folos să tragă de la tine. Dar nu prea eram sigur căci nu l-am văzut când i-a furat și nici nu am ieșit puțin ca să mă duc undeva cât a fost el la mine.

Până la urmă tot mi-am adus aminte ce și cum cu banii, căci Bebi este el un hoț ordinar și o japiță împuțită dar nu a avut cum să mi-i fure. Ziceam să nu mai zic de când a fost Kiti la mine căci totuși suntem neamuri dar așa neam prost mai bine lipsă. Căci multe am zis eu să nu mai le zic dar nu se poate cu panarama de ea la care m-am dus și i-am arătat banii mei să mergem și să îi cumpărăm un cadou frumos lui Miruna, o păpușă sau niște ruj ca la fete. Și atunci cum m-a văzut cu banii a și început ca să mă întrebe numai lapte și miere:

— De unde ai tu banii aceștia Lucușor?

Că adică credea că i-am furat de pe cine știe unde deoarece hoțul crede că toată lumea este hoț. Și când i-am explicat că i-am strâns ca o furnică bob cu bob a spus:

— Lasă căci dacă ești cuminte poate că sună tanti și mergem să îi cumpărăm ceva lui Miruna.

Dar aceasta era decât vrăjală din capul ei de prefăcută căci nu avea de loc de gând să mă lase să mă duc la ziua lui Naha-betian și să mai îi țin și ei de urât sărăcuța ca la o colegă premiantă. Și după ce mi-a luat banii din mână i-a pus lângă televizor căci avea treabă cu checul ei care mai mult se făcea că dansează pe lângă el. Nu mai țin bine minte dar cred că cam atunci am început eu să urlu la ea că omul poate să fie cu mine cât de rău dar să nu fie nesimțit. Și dacă a văzut că nu poate să facă cu mine pe proasta mi-a dat o vitamina C de la care m-a adormit căci nu era vitamină, era o pastilă de dormit. Că mă și miram eu când m-am trezit cu Bebi pe capul meu de ce am adormit deoarece nu sunt din ăia care se apucă după masă să tragă la aghioase. Dar ea a ieșit la poartă cât

am dormit eu și a vorbit cu Adi spunându-i că are bani și că să o ia și pe ea la mare cu el să cânte, deoarece și dacă nu îi plătește nimeni are cu ce să îș-i cumpere un suc și o plăcintă dobrogeană. Adică cu banii mei. Și pe urmă a plănuit că trebuie să-m-i atragă atenția când mă scol, să uit ca un copil de ei luându-mă cu joaca și ea să o facă pe niznaia. De aceea i-a spus Adi că să îl cheme pe vărsu Bebi pe la mine fiindcă n-avea de unde să știe că Bebi î-m-i este drag ca sarea în ochi și credea că poate că suntem pretenari la cataramă. Adică de aceasta î-m-i era Kiti și pe o parte mi-a părut rău că am fost așa un suflet bun ne văzând ce este în capul ei de când mă ducea mama la ea și ea tot fredona mereu pe lângă Adi că:

— Vrei să pleci dar nu mă nu mă iei.

Adică la mare. Și tot se făcea așa cu buricul gol la el ca să îi vadă inelul dar tot degeaba căci Mimi avea DIAMANT care este mai valoros. Sincer să fiu cam î-m-i părea rău de Adi că l-am dat pe mâna Poliției neștind că el nu are nici o vină și că doar era un fraier de pământău care îl juca Kiti cum vrea ea. Deoarece el de unde era să îl cunoască pe Onedin dacă nu i-a făcut cunoștință Kiti cu el. Căci abia mai pe urmă m-am prins de cum se uita ea la Onedin când a venit atunci pe la noi să îi dau caseta cu Șenaia Tuain și cum a fluierat-o el. Și dacă a fluierat-o s-au întâlnit mai târziu pe ascuns așa cum tună și îi adună și s-au vorbit că noi avem grămezi mari de bani și cum să facă ei ca să pună ghearele pe ei. Și Kiti i-a spus lui Onedin că:

— Să îl furăm pe Luca.

Dar nu se putea deoarece mamaia avea grijă de mine toată ziua. Așa că a trebuit să se gândească bine și să-i spună lui Onedin mai întâi s-o omoare pe mamaia căci pe urmă pe mine nu avea cu cine să mă lase și mă lăsau la ea. Și așa a și fost căci doar nu este proastă degeaba. Este proastă pe bani. Iar apoi s-a împrietenit iar cu Adi care a venit ca un băiat când a văzut că are gaură la buric ca să am eu pe cine să dau vina

și să nu o bănuiască nimeni pe ea. Și de aceea la mol nu prea știa pe unde să scoată cămașa, adică bluza. Deoarece ea l-a tras după ea pe Adi pe la Pamela la servici să afle cum am putut să scap. După aia a dat norocul pe capul ei că chiar dacă s-a supărat mama tot n-a avut încotro și m-a lăsat iar cu ea și ea ce s-a gândit?

— Până îmi fac alt plan să iau 1 milion de dolari măcar să îi fur economiile lui de copil adunate în fiecare zi când nu și-a luat nici măcar un suc.

De aceea cam trebuia să mă feresc de ea și să am grijă ca să num-i tragă pe la spate una în cap și să mă răpească iarăși. Dar cum era să reușesc singur căci trebuia să mă țin decât pe lângă pereți și dacă mă vedea și mă întreba ce am ce îi spuneam? Așa că cum stăteam eu la mine în pat și mă uitam la funia de la scripete care făcea balanga balanga la geamul meu mi-a venit ideea să îl chem pe Robert și să vorbesc cu el căci atâta prieten aveam chiar dacă o ardea pe aiurea și nu mai ne-am văzut de 100 de ani. Și m-am dat jos în pijamale și am deschis ușa ușurel ca să nu scârțâie căci dacă scârțâia și auzea tata ceva prin somn începea să sforăiască și o trezea și pe mama care o dată venea și mă lua săm-i dea ceva să mănânc. Dar nu a scârțâit și am putut să mă duc și eu pitil jos la telefon ca să îl sun pe Robert. Însă când să îl sun am început să mă gândesc dacă nu se scoală tatăl lui și începe să-l ia la bătaie ca un om simplu muncitor ce este. Dar totuși a II-a zi era sâmbătă și avea liber așa că am zis că totuși:

— Îi dau telefon.

Deoarece nu mai aveam răbdare. Și chiar când era să sune a venit mama din bucătărie căci nu știu ce treabă avea de nu dormea și m-a întrebat:

— Tu ce faci aici de nu dormi?

Și când a văzut că sunt cu telefonul în mână a zis:

— La cine dai telefon?

Dar eu că:

— La nimeni.

Și ea:

— Cum la nimeni?

Așa că dacă am văzut că nu pot să o păcălesc i-am povestit că iar mă doare burta și m-am gândit să dau telefon la Salvare fără să îi mai scol pe ei căci aveau dimineața treabă să meargă în oraș la piață. Dar în loc să se ducă să se culce și să mă lase pe mine în treaba mea a început să țipe și să îl scoale și pe tata care a venit repede din bucătărie decât în pantaloni deoarece nu dormea, bea și el niște lapte cu un mic rece, sleit. Și mama i-a spus că să se îmbrace repede și să mergem la spital fiindcă mă durea burta rău și nu mai avea rost să așteptăm Salvările lor. Iar eu a trebuit să tac din gură ca un pește căci nu mai puteam să îmi iau cuvântul înapoi deoarece nu este frumos. Însă tot mai bine să nu ajungi la mâna doctorilor deoarece la spital era 1 care a început să pună mâna pe la mine pe la buric și să mă întrebe:

— Dar aici?

Adică dacă mă doare. Sincer să fiu nu prea știam ce să îi spun dar el a început să se învârtă pe lângă mine și să îi zică lui mama că:

— S-ar putea să fie apendicită.

Și mama:

— Adică cum s-ar putea?

— Păi să îl tăiem și să vedem.

A spus doctorul, dar nu puteam să fug de pe masa aia a lui căci mă ținea o soră grasă care tot îmi-i făcea:

— Guci, guci, guci.

Ca la copiii mici. Norocul meu că mama iar s-a enervat și era gata gata să îl dea pe doctor cu capul de toți pereții lui cu faianță. Și i-a spus:

— Ce fel de doctor ești tu?

Și el în loc să îi răspundă frumos a țipat la ea să iasă afară și că dacă nu vrea poate să mor și să fie vina ei. Iar mama

i-a răspuns că ea este mamă și știe mai bine și nu mă lasă acolo să facă experiențe pe mine cu mațele scoase ca la un șobolan sau o broască și m-a îmbrăcat repede deși puteam și singur și m-a luat în brațe. Iar doctorul a ieșit enervat să fumeze o țigare de-a lui și de aceea a avut curaj și sora aceea grasă să se bage singură în vorbă că:

— Doamnă eu zic să mai încercați și pe la babe deoarece mulți se fac bine așa.

Și dacă a văzut că mama face ochii mari de uimire ca o căprioară a zis:

— Este cineva care o cunoaște domnul director și mai trimite la ea pacienți care nu are ce să le facă și ea îi face bine.

Dar deși mama nici nu a vrut să audă căci ea nu umblă cu farmece și cu prostii de acestea până la urmă tot i-a dat un telefon lui baba Știuca deoarece așa o cheamă. Iar când a venit aceasta la noi duminică eu nu eram acasă, eram cu Robert ca să îl întreb:

— Zii măi Roberte vii la mine să stai cu mine și să nu mai umbli toată ziua pe la jocurile tale de la Internet Cafe?

Și și normal că mi-a zis că vine dar trebuia să ne gândim cum să facem ca să nu se prindă Kiti că este și el. Deoarece toată treaba nu era decât să nu mă fure dar și să o prindem asupra faptului ca pe cățelușul creț. Și pe urmă să o dea mama la televizor cu cătușe la mâini și cu gluga în cap ca să nu o cunoască cineva ca pe criminalii de la mafie. Așa că cel mai bine i-am spus lui Robert să vină el mai de dimineață pe la 8 jumate, 9 după ce pleca tata la servicii și mama mai rămânea puțin cu mine să îmi-i bage cu forța pe gât omleta ei fiindcă atunci rămânea poarta descuiată. Și dacă apuca Kiti să vină iar o încuia și ascundea cheia în sân sau mai știu eu pe unde. Dar înainte putea să intre și el și să se bage în magazie la scule și la unelte după grătarul la care face tata fleici. De aceea a promis că o să se scoale mai de dimineață dar degeaba promitea fiindcă nu este atât de valabil și l-am rugat frumos:

— Jură-te.

— Pe ce să mă jur?

A întrebat el uitându-se în jur ca să caute ceva. Dar pentru că nu avea săracul nimic fiind sărac i-am spus că totuși nu este nevoie căci dacă nu vine și nu facem cum am zis atunci nu îi mai dau niciodată să facă ture cu bicicleta. Și când să fie și el de acord am auzit-o pe mama cum mă strigă:

— Luca.

Și atunci am fugit repede să văd ce mai vrea de la mine de nu mă lasă la joaca mea de copil nici duminica când toată lumea are zi liberă. Iar când am ajuns acasă am găsit-o în bucătărie pe Știuca care este o babă bătrână și cam urâtă cu draci dar babă frumoasă până acum nu a văzut nimenea. Și mama când am intrat a și zis:

— Uite doamna Știuca o să te facă bine și nu o să te mai doară burta.

Iar degeaba am încercat eu să mă dau cotit căci tot n-am scăpat, așa că a trebuit să mă pun în pat la mine în dormitor cu fața în sus și cu burta dezvelită. Și Știuca a venit la mine dar de față cu mama căci tata era prin curte ca un bărbat care numai tâmpenii de acestea nu vrea să vadă în casa lui. Și a luat un lighean cu apă și cu săpun și a început să-mi facă masaj la burtă zicând:

— Uite că se vede că i s-a mutat buricul din loc.

Poate că era de la joacă cum am sărit deși eu nu mă știam să săr de felul meu. Iar dacă a zis așa a luat și mătura care o avea pregătită alături și a început să mă răsucescă cu cotorul la buric dar nu tare. Și cât mă răsucea mă tot întreba că dacă mă doare. Nu mă durea dar nici nu mă gândila și ne având ce să fac la ora aceea căci nu era nimic la televizor am lăsat-o în plata ei până a obosit.

Când a început săptămâna ailaltă a fost cum am crezut eu căci nu mai m-a durut burta și mama a trebuit să se ducă

la servicii căci nu mai era mult și intra în concediu și pe mine m-a lăsat iar cu Kiti. Dar nu decât cu ea fiindcă a venit și Robert așa cum am vorbit cu el căci este un băiat de nădejde și poți să te bazezi pe cuvântul lui. Iar dacă el promite că dimineața se furișază tiptil la tine în curte atunci așa este. Și așa a făcut băgându-se în magazie mai lângă niște saci de cărbuni de grătar de când l-am văzut am zis că a venit Africa la mine. Iar și Kiti a început din ziua aceea să se facă mai neagră deoarece nu mai ploua și și-a scos șezlongul lui mamaia să facă plajă în curte la noi cu burta și cu coastele ei slăbănoage la soare să o vadă toți vecinii ca o panaramă. Dar cu toate că se făcea că doarme nu dormea și avea la ochi ochelari negri ca să nu pot eu să îmi-i dau seama dacă ține benoclul pe mine sau ce face. Iar eu văzând-o așa că se face că nu mă bagă în seamă m-am dus și eu să mă fac că fac la compunere. Și când m-am apucat m-am luat serios cu scrisul deoarece acum se face toamnă și trebuie să fie gata. De am și uitat să mai mă duc pe la Robert care săracul cred că s-a plictisit de tot fiindcă nici nu putea să doarmă așa ciuciuiica cum stătea. Dar până la urmă tot mi-am adus aminte de el mai pe la 11 jumate și când am intrat în magazie i-am văzut decât urechile care le avea lungi de foame căci nu putea săș-i ia cu el borcanul cu gem. Iar când l-am întrebat:

— Ce mai faci tu Roberte?

Ca să mai vorbesc puțin cu el ca un prieten mi-a spus:

— Îm-i este foarte foame.

De aceea m-am dus în bucătărie ca să îi aduc ceva căci era musafirul meu și nu puteam să îl țin așa fără să îi pun nimic în față. Și i-am pus vreo 4 crenvuști, o bucată de brânză, o friptură, o pâine și un kilogram de piersici care mi le-a lăsat mama mie să le mănânc la 12. Iar Kiti nu m-a văzut când i le-am dus deoarece era cu spatele și și așa le-am dus și eu pe ascuns, pe sub bluză. Și când stăteam eu așa cu Robert și mă uitam la el cum mănâncă ca ne halitul friptura și crenvuștii

am auzit că bubuie cineva la poartă și am ieșit repede să văd cine este. Dar mai înainte de mine a sărit Kiti care poate credea că e Adi cu un sac în care să mă bage și cu o mașină. Dar nu era el, era Polițistul care a mai fost pe la noi, Ionel. Și când i-a deschis Kiti poarta a rămas cam așa căci a crezut că a greșit curtea fiindcă nu era mama, era Kiti. Însă dacă m-a văzut mai încolo pe mine a intrat și a spus:

— Mă scuzați că vă deranjez.

Dar nu era adevărat că ne deranjează deoarece nu făceam cine știe ce. Și Kiti l-a și întrebat repede încruntată cum este firea ei curioasă:

— Cine ești?

Poate credea că este lumina dar nu era. După aceea s-a dus și s-a îmbrăcat puțin cu perechea ei de pantaloni și cu niște șlapi între degetul mare de la picior. Și i-a spus lui Ionel să ia loc alături și să mă întrebe ce vrea el. Și atunci el m-a întrebat dacă când am fost acasă la Onedin a mai fost cineva pe la el afară de Adi. La care Kiti a făcut ochi mari și a spus că:

— Care Adi?

Dar Poliția nici nu a băgat-o în seamă căci doar ea nu vorbește chiar cu toată lumea. Și dacă m-a întrebat așa nu prea am știut ce să spun fiindcă îmi-i părea rău de prostul de Adi dar mă gândeam și că dacă spun de Costel și de Pamela și mă dau de gol pe urmă ăștia îmi-i taie gâtul la școală în recreația mare căci nu știu prea multe la câtă carte au avut ei parte. Dar până să răspund eu o dată s-a și auzit o bubuitură nu foarte tare din magazie și Ionel ne-a întrebat:

— Cine este acolo?

— Nimeni.

A răspuns Kiti și și eu am zis ca ea căci nu puteam să-l spun pe Robert ca pretenari ce suntem.

— Ia să mă duc eu să văd.

A spus Ionel. Și când s-a dus l-a văzut pe Robert care stătea mic de tot căci a dărâmat cu cotul grătarul lui tata și acuma

o făcea pe mortul. Iar Ionel când s-a apropiat de el cu pistolul care l-a scos de la haina lui transpirată l-a somat:

— Stai că trag.

Și el a stat că ce era să facă dacă i-a căzut un sac peste el și nu putea să se miște. Și și așa nu avea unde să fugă repede deoarece magazia noastră este cam mică. Iar când Poliția l-a scos de acolo de urechi a început să se bocească:

— Lasă-mă nene că nu fug nicăierea.

— Ce cauți tu aici măi?

L-a întrebat Ionel ca un Polițist care are grijă să nu intre hoții la oameni în curte. Dar dacă Robert i-a spus că:

— Nimica.

Nu l-a crezut mai ales că a văzut că are pe lângă el provizii de mâncare care l-a dat de gol că este la pândă. Și dacă nu a vrut să recunoască, Ionel a început să-l ia la anchetă mai pe ocolite întrebându-l:

— Mai ai stat și altă dată aici?

Iar Robert s-a gândit că dacă spune că da și că tot n-a furat nimic e mai bine. Așa că după ce mai s-a smiorcăit puțin a zis că:

— Da.

— Ia vino tu cu mine la Poliție.

A spus atunci Ionel căci s-a uitat la scripetele de la noi din curte și s-a gândit că dacă a mai fost atunci el s-o fii pitulat și când a murit mamaia de i-a dat foc la funie să îi cadă butoiul în cap. Și totuși când a auzit una ca aceasta Kiti care era o otravă nici nu s-a gândit să îi spună lui Ionel:

— Lasă-l în pace căci nu a făcut el așa ceva.

Iar mai mult se bucura de răul altuia dar și că poate să rămână singură cu mine ca să îmi facă de petrecanie. Așa că Poliția l-a luat pe săracul Robert de o aripă și a ieșit cu el din curte ca să îl ducă la dubă și la pușcărie unde umblă toți șobolanii și gândacii și alte viețuitoare mai mici de care am învățat la Naturale dar nu le mai știu acum pe deasupra. Și degeaba

țipa el și urla ca din gură de șarpe veninos, cobră căci tot a trebuit să plece. Dar eu nu am așteptat pe urmă să văd ce are Kiti în mintea ei de japiță ordinară și am fugit repede la mine în cameră și m-am încuiat cu cheia de 2 ori. Iar pentru că și așa nu aveam ce să fac mai m-am apucat puțin să compun fără să o bag în seamă și fără să deschid când a început să bată în ușă cu mâinile și cu picioarele și cu ce mai avea ea, poate cu un scaun. Și am stat acolo până s-a făcut noapte de a venit tata de la biroul lui cu un nene care a scos ușa din balamale ca să îmi dea mama carne de vacă fiartă cu sare de îmi și venea să vomit de la ea. Și cât îmi dădea îi tot spunea lui tata:

— Tu ce tot stai și te uiți fără să mănânci fiindcă dacă te vede pe tine de aceea nu vrea nici el căci decât lucruri rele îl înveți.

Dar nu era chiar adevărat deoarece tata nu mă învăța nimic căci nu avea timp săracul de el venind seara acasă frânt de oboseală de la lucrul cu capul care este mai greu ca lucrul cu cârca. Iar când eram la școală puteam să îmi fac și singur lecțiile nu să aștept de la alții ca alții. Și nici atunci nu mă învăța el să nu mănânc dar nu mâncam că mă gândeam la Robert cum îl bate la Poliție cu o curea ca să spună tot și pe urmă îl udă cu o găleată de apă să se trezească și să nu mai doarmă așa deampicioarelele cu mâinile agățate de tavan. De aceea am mai făcut de vreo 2 ori așa cu furculița prin farfurie ca să creadă mama că am mâncat și tata săracul m-a ajutat și el cât era ea întoarsă cu spatele căci a mai luat de la mine și a pus la el cu toate că nici el nu se omora după acest fel de mâncare și așa am putut și eu să mă ridic de la masă și să spun frumos:

— Sărumâna pentru masă.

Iar atunci mama s-a întors de unde spăla furculițe și alte vase și a zis:

— Ai văzut că până la urmă ți-a plăcut?

Și dacă am văzut așa m-am dus pe scară sus la mine în cameră și când am intrat m-am și speriat puțin împiedicân-

du-mă de o daltă care a uitat-o nenea acela la noi care a venit să scoată ușa. Și după aceea m-am speriat și mai rău căci când să aprind lumina mi-a pus cineva mâna la gură și m-a tras repede trântindu-mă în pat și spunându-mi:

— Taci să nu audă cineva.

Și am tăcut căci ce era să fac pe față, iar în gândul meu m-am gândit:

— Gata asta sunt.

Însă nu eram chiar așa fiindcă nu a venit nimeni să mă fure, a venit Robert care era evadat și scăpat de la Poliție. Căci după ce l-a luat Ionel de o aripă smiorcăit și l-a dus la el în mașina Dacia nefind cu duba deoarece nu se aștepta să umfle pe nimeni la noi acasă Robert a început să îl tot întrebe:

— Ce ai nene cu mine deoarece eu nu am făcut nimic?

Dar Ionel tot nu l-a crezut și i-a pus cătușele la mâini chiar dacă era un copil dar nu de alta dar ca să nu se sperie și să vrea să fugă sărind din mașină iar el să o pățească și să îș-i caute alt servici după ce s-a chinuit atâta cu școala lor de Polițiști cu tot. Pe urmă a mai stat de vorbă cu Robert în mașină ca un taximetrist și când a vorbit la microfonul lui din mașină la Poliție că vine cu cineva arestat șeful i-a răspuns că nu mai are nici un loc la ei în pușcărie căci au prins mai mulți hoți care furau în piață spunând că este 1 kilogram dar era mai puțin și că dacă poate să mai se învârtă puțin cu Robert prin oraș până îi anchetează pe aceia și le ia amprente ca să le dea drumul. De aceea Ionel s-a gândit și i-a spus lui Robert că:

— Ce ar fi să mergem să bem un suc?

Pentru că de mai mult nu avea nici el bani ca un Polițist sărac și cinstit ce este. Iar pe urmă la suc l-a întrebat:

— Tactu ce este?

— Zidar.

A răspuns Robert și Ionel s-a gândit că poate vine și pe la el ca să îl ajute puțin să mai facă un etaj la casa lui iar Robert a zis că cum să nu vină deoarece tatăl lui îi spunea mereu că:

— Este bine să îi ajuți pe oameni.

Iar după ce au terminat de băut suc s-a convins și Ionel că Robert nu putea el să o omoare pe mamaia deoarece era în altă parte atunci, la jocurile lui de la Internet și s-a gândit:

— Ia să mai fac eu puțină economie la Poliție.

Ca să nu mai consume cerneală când îi ia amprentele lui Robert și a spus că mai bine îl face scăpat, dar să nu spună la nimeni și să stea și el ascuns în altă parte câteva zile, să nu se ducă direct acasă. De aceea a venit Robert la mine și m-a întrebat:

— Pot să mai stau la tine și noaptea și să mă ascund?

Nu am înțeles ce fel de întrebare este aceasta căci și normal că putea să stea și să îl ajut mai ales în ziua de azi când nu îț-i mai dă nimeni nici măcar un pahar cu apă. Și de aceea m-am gândit că este flămând săracul și după ce s-a făcut mai noapte târziu m-am dus iar până în bucătărie și am luat din frigider farfuria lui tata care a băgat-o așa ne mai putând să mănânce și i-am mai dat și lui Robert căci de fapt tot de la mine era. Și toată ziua ailaltă a trebuit să stau mai mult pe lângă el prin cameră ca să nu îl găsească cumva Kiti la mine în șifonier și să mă întrebe:

— Acesta ce caută aici?

Dar am avut grijă de el și când vedeam că ea are treabă ca să facă plajă mai mă duceam până jos în bucătărie să îi mai aduc ceva de mâncare căci chiar dacă are el mușchi tot este slab ca o muscă. Și nici nu s-a plictisit că dacă eu scriam la compunerea mea pe un caet nou i l-am dat lui pe ăla care l-am terminat ca să citească și să îmi spună ce părere are dacă:

— O iau pe Miruna?

Iar lui i-a plăcut și a zis că este bine mai ales că are dialog și nu prea am făcut descrieri. Dar cel mai mult s-a bucurat că a văzut că l-am băgat și pe el în compunere pentru că mai înainte nu l-a băgat nimeni și mi-a spus că:

— E mișto.

Însă după aceea nu mai a fost atât de mișto căci a venit iar pe la noi Știuca ca să îmi-i facă masaj de burtă chiar dacă nu mai mă durea cât era mama la servicii. Dar ea i-a spus lui Kiti că: — Trebuie ca să nu se întoarcă boala.

Și săracul Robert a trebuit să stea o oră sau mai mult în șifonier și să își țină respirația ca un scafandru ca să nu îl audă Kiti căci de Știuca nu prea ne păsa nouă, puteam să îi spunem că este fratele meu care a fost înfiat când era mai mic de alci-neva care acum a murit într-un accident și s-a întors acasă ne mai având cine să aibă grijă de el. Iar după ce m-a tras iar la burtă cu apă și cu săpun cu mătura Știuca a zis să ieșim afară ca să îmi-i descânte ceva cu niște smoală pe foc care a văzut-o ea când a venit. Și Kiti nu a avut încotro, a trebuit să se ducă să ia niște surcele din magazie ca să le dea foc și să pună pe urmă deasupra un butoi ca să fiarbă în el niște smoală. Cât făcea ea surcele mai mici ca să se aprindă focul eu am întrebat-o pe Știuca:

— De ce te cheamă Știuca?

Că s-a și mirat și Robert de așa un nume când i-am povestit de ea. Iar ea mi-a zis că i-a dat numele după niște avioane nemțești care erau mai demult, pe vremea războiului și atunci m-am prins și eu că este țigancă deoarece nu prea semăna dar decât ei dădeau nume de acestea: Mercedes sau Audi. De aceea cam a început iar să mi se facă frică de ea care putea să fie în legătură cu Pamela și cu Costel și cu Kiti. Căci poate că se gândea să mă ia și să mă bage cu Kiti în butoiul cu smoală și să mă fiarbă ca pe carnea de vacă până nu mai rămâne nimic din mine. Însă totuși nu m-a luat și decât m-a descântat puțin cu o lingură și m-a pus să dau roată la butoi cu farmecele ei ca să fugă Dracii de la mine și să cadă în cazan.

Iar pe urmă toată noaptea nu am putut să dorm și m-am vorbit cu Robert care era mai sub pat ca să nu-l găsească mama dacă venea cu niște orez cu lapte. Și el zicea ca și mine că:

— Se poate să fie în legătură căci aceștia îș-i țin neamurile
1 la altul.

De aceea a II-a zi când a venit iar Știuca am tulit-o pe lângă ea pe poarta deschisă și dus am fost pe străzi. Iar Kiti cât este ea de capră tot nu a putut să mă ajungă deoarece am fugit și m-am ascuns în curtea școliii la niște tuburi de beton unde schimbă muncitorii țevile dar am avut noroc căci nu era nici un muncitor pe acolo pe la șanțurile acelea în care am stat până hăhă. Și cum trecea cineva cu sandalele pe lângă mine mă și gândeam:

— Aceasta este Kiti care mă prinde.

Dar nu era ea, era altă lume care venea să vorbească pe acolo mai în liniște pe șoptite. Și cât stăteam acolo la țeava aceea am început să spun tabla înmulțirii și să mă gândesc și eu așa în liniște la necazurile mele căci mama nu vrea deloc să mă lase cu alcineva, decât cu Kiti și nici la ea la servicii nu vrea să mai mă ia cum o rugam. O ținea una și bună că dacă suntem neamuri nu se poate să zică că o trimite pe Kiti la vacanța ei ca să nu se supere tanti Nela și pe urmă să spună peste tot că un frate are și ea și cu ce scorpie s-a însurat care îi cântă ca o găină în casă. Și cum mă gândeam așa mi s-a cam făcut o foame și o sete de lup și m-am sculat mai pe seară să mă duc la chioșc la tanti Cici căci poate îmi-i dădea o plăcintă cu împrumut. Dar avea tot închis iar când mă pregăteam să plec am auzit mai de departe că vine cineva cu bicicleta în spatele meu iar până să mă întorc să văd cine este m-a depășit căci era Nahabetian care s-a oprit cu un genunchi julit și m-a întrebat:

— Te mai doare burta?

Iar mai încolo lângă ea s-a oprit și domnul Buliga tot pe bicicletă căci nici nu știam cum poate să meargă așa la costum și cu ochelari. Și când i-am spus că:

— Nu.

S-a bucurat foarte tare pentru că este fată de treabă și a zis:

— Nu vrei să facem o tură amândoi cu bicicletele?

Dar din păcate nu puteam pentru că i-am spus că mama și cu tata au plecat în concediu la mare și au crezut că sunt în mașină iar eu tocmai m-am dus atunci să beau puțină apă. Și ei au plecat fără mine, încuiat pe din afară fără cheia de la poartă.

— Dar unde o să dormi?

S-a mirat ea. Însă nu am știut ce să îi spun așa că a spus că mă invită pe la ea deoarece tot nu mi-a făcut cinste de ziua ei și s-o găsi o bucatăică de pâine și pentru mine. Dar de fapt s-a găsit puțin mai mult fiindcă mama ei are o bucătăreasă care decât face mâncare toată ziua și aveau de unde să îmi dea tot felul de feluri care nu le cunosc deoarece erau străine, cu: carne, orez, ardei grași și tăiței. Tăiței au fost însă puțin mai târziu, nu chiar la masă, mai când să ne culcăm. Iar când am intrat la ea în casă și domnul Buliga a rămas afară am întrebat-o:

— Este împăiat?

Căci avem noi o vulpe într-o clasă care stă la fel ca el și nu spune nimic. Iar ea a râs și mi-a răspuns că:

— Ești foarte glumeț.

De aceea m-am bucurat foarte tare și gata, gata să uit de foame dar m-a apucat iar când m-am dus în baia ei cu faianță cu flori de toate culorile: roșii, galbene, albastre, verzi, portocalii, mov ca să mă spăl pe mâini. Și la ghiuvetă nu are de loc nici un fel de robinet așa că nu am știut cum să dau drumul la apă dar pe urmă a venit mama ei care este o doamnă cu coc în cap și mi-a arătat cum decât să pun mâna căci este cu celulă. Iar când am ieșit de acolo și ne-am dus să ne punem la masă nu m-a primit în bucătărie ca un musafir și mi-a spus că ei mănâncă decât în sufragerie că parcă era tot timpul ziua la cineva sau de revelion. Și dacă am ajuns cu burta plină mi-am adus aminte și de Robert săracul de el care dacă nu eram eu cu el acasă nu avea cine să îi dea să mănânce și poate că cât stăteam eu cu Miruna și cu mama ei și tatăl ei la o scobitoare

el făcea foamea sub pat sau în șifonier căci nu știam precis unde s-a băgat de frică. Dar nu puteam să mă ridic și să spun așa o dată că:

— Eu am plecat acasă.

Deoarece am apucat să le zic că nu am pe unde să intru ca să văd și eu cum este la Nahabetian acasă și dacă domnul Buliga este mut. Dar tot nu am văzut fiindcă el nu a venit cu noi, a rămas afară ca un câine. Iar după ce am mâncat tatăl lui Miruna s-a ridicat și a spus:

— Ia să dau eu telefon la tine căci sigur că s-au întors și te caută.

De aceea cam a început să-m-i fie cam așa căci dacă vorbea cu ei acuma noaptea și ei spuneau că nu sunt la mare mă făcea pe mine mincinos și mă dădea afară ca o pramatie. Însă tot am avut noroc căci mai după aia am aflat că Kiti a scos telefonul de la priză ca să nu o sune mama de la servicii și să întrebe ce este cu mine iar ea să nu știe ce să îi spună. Și putea să îi spună că a tras firul din întâmplare cu piciorul și a ieșit. Iar dacă a văzut că nu răspunde nimeni tatăl lui Nahabetian s-a întors spunând:

— Nu răspunde nimeni.

Iar pe urmă a spus:

— Tata ta poate că este îngrijorată.

Căci așa se vorbește în Ardeal unde s-a născut el mai întâi și după aceea a venit la București și mi-a cerut să îi dau nr. de celular al lui mama și n-am avut ce să fac, a trebuit să îi spun:

— 0744374277.

Însă era greșală deoarece poate că și la schimbat sau nu l-am ținut eu minte ca lumea ca un copil ce sunt. Căci am și început să mă minunez de mine fiindcă știam că le știu bine și și pe al lui tata:

— 0744689099.

Dar și la el era tot timpul alcineva și văzând așa m-au rugat frumos să rămân să dorm la ei că n-o fii foc. Așa că m-am dus

în cameră la Nahabetian să-mi arate colecția ei de păpuși Barbi care nu prea mă interesează de aschilambice ce sunt iar când s-a făcut 10 a venit bucătăreasa lor să mă ia și să mă ducă să dorm în alt dormitor. Însă mai întâi m-a trecut pe la baie că:

— Spală-te pe picioare.

Și nu puteam să zic nu dacă așa este obiceiul la ei ca să mă strige după aceea fetele prin clasă:

— Împușitul!

Când mă gândesc nici nu îmi vine să cred ce noroc a avut în noaptea aceea Kiti căci eu mă gândeam că când o să vină acasă mama și nu o să mă găsească o s-o întrebe:

— Unde este Luca?

Și după aceea o să-i taie capul cu cuțitul de la bucătărie din sertarul mai de sus și tata o s-o împuște în burtă cu pistolul care l-a luat. Însă nu a fost așa deoarece tocmai atunci a plecat un militar cu pușca la el pe șosea care s-a săturat de armată și mama a trebuit să stea la servicii toată noaptea ca să le spună repede la lume dacă l-a prins Poliția. Nu că o interesa pe ea dar șeful a venit și i-a încuiat la birou că:

— Nu pleacă nimeni acasă până nu îl prinde.

Dar a II-a zi mai pe seară tot a trebuit să le dea drumul chiar dacă nu l-a prins. Și tata a venit ca de obicei hăt târziu și a crezut că Kiti m-a culcat iar în loc să îi dea 2 palme că iar m-a pierdut i-a dat niște bani deoarece săraca de ea trebuia să își cumpere ouă la vocea care se antrena să cânte și și așa a stat la noi atâta. Iar ea nu i-a spus nimic de mine, a tăcut chitic ca o japiță ordinară și s-a culcat în sufragerie pe canapea ca să fie atentă dacă vin ca să mă lege și să mă ducă în pat ca un băiat cuminte. Dar nu am venit așa de noapte, am venit mai târziu, atunci când s-a sculat și bucătăreasa aceea puturoasă a lui Miruna și ne-a dat să mâncăm niște sanvișe. Și eu în loc să le mănânc le-am luat și le-am băgat la brâu ca să îi duc ceva și lui Robert. Și după aceea am ieșit pe afară la joacă zicând:

— Eu mă duc puțin să văd dacă au venit mama și cu tata ca să mă caute.

Dar nu mă căuta nimeni căci nu mă știau de pierdut. Și nici Kiti care s-a gândit că degeaba fuge ea după mine pe străzi căci tot o să ajung să mă milogesc de ea să-m-i dea niște pâine cu pateu. Așa că a stat la pândă și când am intrat în casă m-a prins repede și a spus:

— Ce faci măi pe unde umbli?

Iar când i-am spus că:

— Am fost și eu pe aici.

Mi-a spus să rămânem pretenari și să nu zic la nimeni că nu am dormit acasă că dacă zic mă bate mama cu coada de la toporișcă sau cu furtunul, cu ce are la îndemână și mai bine să tac din gură ca să ne fie bine. Iar dacă am auzit una ca aceasta m-am gândit:

— Ia să o fac și eu pe blândul și să spun ca ea.

Și așa am făcut căci de la ea am învățat să o fac pe blândul și să fac ca mine. Dar în sufletul meu tot eram atent să nu cumva să apară la poartă la noi Adi și de aceea am început să caut în toată casa pistolul care i l-a cumpărat tata lui mama mai de mult dar nu chiar așa de mult. Însă nu l-am găsit căci cine știe pe unde l-a pus, poate în bazinul de la vecu numai că acolo nu m-am gândit să caut deoarece nici nu ajung. Și mama când a venit de la servici nici nu a știut pe unde am fost eu noaptea crezând că am dormit în patul meu ca un copil iar ea s-a dus imediat și a înfipt cornul deoarece avea la ochi dungii vinete ca vinetele. Așa că tot cu Kiti m-a lăsat până a venit tata fiindcă cam s-a mutat la noi dând de bine cu cineva care nu o întreba nici o dată:

— Ce mai faci?

Și decât îi dădea bani. Dar nu stătea chiar tot timpul căci a II-a zi tot s-a dus la ea acasă să se spele de jeg dar mai mult ca să îș-i aducă niște catrafuse fiindcă o baie putea să facă și la mine deoarece doar nu ne zgârcim la apă și la săpun. Iar

tocmai când eu am crezut că am scăpat de ea măcar puțin sâmbătă și duminică s-au vorbit mama și cu tata pe șoptite la ei în dormitor să vină și să mai stăm puțin toți ca să ne împrietenim mai bine că parcă nu îmi-i ajungea mie atâta prietenie. Și dacă îmi-i ajungea și nici nu mai puteam să respir prea bine l-am rugat pe Robert să se mai ducă și pe acasă pe la el că poate că măsă și tasu l-au dat dispărut cu toate că dacă îl dădeau știa și mama și spunea la televizor. Dar pe ea nu mai o interesa deloc căci era sătulă de atâtea știri și vrea să aibă și ea 2 zile de concediu înainte de concediu ca să poată să cumpere de toate să nu ne lipsească ceva la mare și de aceea s-a apucat sâmbătă dimineața să scoată geamantanele de la naftalină și să le șteargă de praf. Iar când a văzut-o așa tata a spus:

— Să nu uiți ac și ață.

Dar de fapt cred că glumea cu toate că nu râdea de loc căci de ce să le care de aici, fiindcă la banii lui poate să i se rupă un nasture și se duce și să îș-i ia o cămașă nouă imediat cu ce are pe card. Pentru că el așa îș-i ține banii acolo, nu ca mine prost să îi fure Kiti. Deoarece dacă nu i-a furat ea atunci de unde a avut bani când a fost la mol? Și a venit de acolo cu mama încărcată cu: o bluză galbenă, niște sandale cu toc, o pereche de pantaloni până la genunchi, altă bluză albă, altă bluză neagră, cercei, ochelari de soare mai alfel ca ăia pe care îi avea, 2 perechi de costume de baie și o periuță de dinți ca să nu se mai ducă o dată pe la ea pe acasă căci și-a uitat-o acolo. Iar mama nu știu precis ce a cumpărat deoarece nu a mai vrut să mă ia cu ea, a zis că merge cu Kiti ca fetele ca să îș-i facă ele de capul lor și eu să stau acasă cu tata și să îl ajut când și-a scos de la naftalină undițele cu mulinetă. Dar nu aveam mare lucru de ajutat pentru că deși zice lumea că nu se descurcă singur s-a descurcat, le-a luat din debara și le-a pus în mijlocul casii. Decât puțin l-am ajutat la meșină care chiar că era încurcată rău. Meșina este un fel de ață dar mai

tare și care de departe nu se vede ca să nu o vadă peștele în apă și să se prindă că râma la care se duce el să o mănânce nu este adevărată, este decât așa înfiptă în cârlig. Însă tata mi-a spus că la mare nu pune râme la undiță, pune alt fel de mormoloci. Sincer să fiu mie nu prea îmi place să merg cu el la pește deoarece trebuie să stai Dracului la locul tău și să taci din gură. Dar aveau ei și alt scop de nu m-a luat mama cu ea și m-a pus să stau cu tata căci o dată a început el să zică să discutăm ca bărbășii și să spun sincer dacă nu vreau să rămân eu mai bine acasă cu Kiti și să se ducă decât el cu mama la mare. Iar când am auzit așa ceva am spus sincer că:

— Nu.

Iar el s-a făcut mai departe că descurcă la ațele lui și a tăcut ca un mutălan ce este dar tot se gândea cum să facă să scape de mine ca să nu mă ia în concediu și să trebuiască pe urmă să stea toată ziua după mine pe plajă căci am mai fost și anul trecut. Și după aceea abia am scăpat de el căci când a venit mama cu Kiti a început să mă ia și ea dar mai pe ocolite fiindcă cred că i-a făcut tata cu ochiul că nu vreau. Așa că m-a chemat în sufragerie și a început să scoată din sacoși ce a cumpărat de la mol: papuci și alte lucruri de ale ei. Și la mine a venit cu o carte cu planete că parcă mie planete îmi trebuiau zicând că nu a găsit nici un costum de baie nr. meu și că ce păcat. Dar era decât vrăjală din capul ei ca să spun eu că nu stau în pielea goală la plajă ca copiii mici și să mă lase acasă. Însă nu i-am spus că m-am prins, m-am gândit:

— Mai bine să mai fac pe blândul.

Căci vorba dulce mult aduce. Iar dacă a văzut așa a oftat și ea zicând:

— Lasă că mai vedem noi.

Dar de fapt se gândea că să vadă ea cum face să mă convingă. Și poate că de aceea a scos capul afară pe ușă și a strigat la tata:

— Mai lasă o dată alea și pune de grătar căci se strică carnea deoarece nu mai am de gând să o bag la frigider.

Dar tata nu știa ca de obicei ce a făcut ea cu carnea și mai încolo după ce și-a strâns catrafusele și a băgat cărbuni la foc a început să întrebe pe toată lumea unde a pus mama carnea și până la urmă i-a spus Kiti gătită cu alea noi ale ei că:

— Este pe masa din bucătărie.

Dar nu avea gură ca să strige căci porcul era mort. Și după ce am mâncat și au băut ei bere și eu cu Kiti suc de morcovi ca să nu mai îmi crească dioptriile ne-am așezat la televizor ca familia să ne uităm la Antonela. Erau niște unii care cântau prostii din acestea de ale lui Kiti dar câteodată mai se și aruncau cu niște sfori după un hotel și mai venea și 1 cu parașuta ca să se distreze lumea care stătea prin jurul lor, unii în costume de baie cu toate că era noapte. Iar când ne uitam așa tata i-a dat una cu cotul lui Kiti și i-a spus:

— Așa să faci și tu ca să te bage lumea în seamă.

Adică să se arunce cu capul în jos legată decât cu un elastic. Căci și mama spunea că unii fac pe Dracul în 4 să îi dea și pe ei la televizor. Iar Kiti a băgat la cap și ce s-a gândit ea toată noaptea să îi spună a II-a zi lui tata când era duminică? Să o ajute să facă și ea niște scamatorii din acelea căci dacă tot aveam scripetele acela în curte era păcat de el să stea degeaba. Așa că el nu a avut încotro căci ea era cam musafir la noi cu toate că nu mai pleca o dată și s-a apucat om în toată firea în pantaloni de pijamale să caute ceva ca să o lege și să o ridice până sus ca să poată ea să aibă de unde să coboare. Dar nu avea nici o sfoară mai groasă, așa că i-a dat niște mânuși de ale lui mamaia care nu mai avea cine să le poarte și i-a zis să se țină cu ele de meșină ca să nu o taie la palmă. Și pe urmă a legat-o așa cumva de pantaloni pe la curea și după ce i-a aruncat mama capul ălălalt sus pe casă l-a trecut pe la scripete. Iar când a coborât din nou dar tot nespălat la ochi și decât în papuci a început să tragă de meșină cu niște cârpe ca să nu se taie nici el iar Kiti se trăgea și ea râzând ca nesimțita și mergând cu tâlpile goale pe perete în sus și tot striga la tata:

— Ridică-mă sus la cer.

Dar a ridicat-o și el săracul cât a putut și pe urmă a legat meșina de canal ca să stea ea acolo și să mai se gândească ce vrea să facă deoarece nu era precisă cum vrea să coboare. Dar proasta de ea tot proastă a rămas căci degeaba a stat acolo o jumate de oră până a pus mama niște cașcaval și niște roșii pe masă căci tot nu i-a venit nici o idee și a spus:

— Lasă-mă jos că mai îl întreb și pe Adi căci el trebuie să știe ca un băiat.

Și a mai întrebat că dacă săptămâna care vine are voie să mai îi cheme pe la noi pe Adi și pe Mimi căci nu a mai cântat de mult cu ei și să nu uite. Și era și mai bine deoarece aici aveau loc în curte. Iar mama și cu tata s-au uitat 1 la altul și neavând încotro au spus:

— Da dar să fiți cuminți.

De am crezut că nu știu ce îmi-i vine să le fac pentru că decât la Kiti și la ei se gândeau, atâta. Dar totuși mai se gândeau și la mamaia căci mama a spus:

— Numai să nu dați muzica prea tare să audă vecinii căci suntem în doliu.

Dar parcă pe Adi și pe Mimi îi interesau de mamaia? Căci de dimineața când au venit pe urmă la noi cu o mașină a lui nu știu cine au și început să descarce din ea alea de muzică ale lui Adi și să bată cu picioarele în poartă strigând:

— Deschide Kiti!

Iar ea s-a și grăbit să le deschidă cu toate că eu abia începeam să mănânc a II-a felie cu gem dar nu o interesa pe ea că sunt deranjat și nu era cazul de musafiri. Iar când i-a auzit că au venit la poartă a început să strige:

— Aaaaau! Aaaaau!

De parcă era un porc care îl tăia cineva. Decât că ea țipa că se bucură că iar îi vede pe pretenarii ei și poate să facă tot felul când pisica nu este acasă. Iar dacă am văzut-o așa m-am

dus și eu cu niște nalangâte la Robert în camera mea deoarece iarăși a venit ca să nu mă lase singur cu Pericolul în curte. Care când m-a văzut a și început iarăși:

— Ce mai faci vere?

Și atunci mi-a picat mie fisa că poate că vroia să se însoare cu Kiti și de aceea îmi spunea vere. Dar decât ea este cam prea mică să se mărite de la anii ăștia ca țiganiiii și să ne facă neamul de răs. Însă cu toate că era mai mare ca mine tot nu mai mi-a fost chiar așa de frică de Adi deoarece mai devreme am vorbit cu Robert și el a spus:

— Dar în noptieră la tactu ai căutat?

Și așa mi-am adus aminte că acolo nu am fost și când m-am dus și i-am dat la o parte pantalonii de la pijamale am găsit pistolul care i l-a luat el lui mama. Și dacă ea nu vrea să îl aibe ca să se apere l-am luat eu și l-am pus la brâu unde cam se vedea umflat dar mi-am scos bluza pe afară ca să nu mai se vadă. Iar când m-am întors așa la Robert și m-a văzut a exclamat:

— Ce mișto!

Pentru că eram ca Poliția din filme, decât câine îmi mai lipsea ca să miroasă peste tot și să găsească amprente la criminali. Dar de fapt nici nu aveam eu așa mare nevoie de amprente lor căci îi cunoșteam cine sunt și ce le poate pielea jechoasă decât cu un maieu pe ea. De aceea când m-a întrebat Adi că ce mai fac am răspuns și eu:

— Bine și mișto de tine.

Căci acuma eram bazat și nu avea decât să râdă cât vrea el că eu m-am dus mai așa și i-am lăsat pe ei în curte cu repetițiile lor cu tot. Iar lui Mimi i-a venit o idee și i-a spus lui Kiti că de ce să aștepte să o salte cineva căci putea și singură dacă se trăgea ea de capul ălălalt de la meșină și dacă mai și mergea cu picioarele pe perete ca Omul Paianjen. Dar Kiti nu cam avea mușchi fiind decât gura de ea și se chinuia rău săraca iar atunci Adi a zis:

— Ia lasă-mă și pe mine ca să încerc și eu.

Și nici el nu a putut să ajungă prea sus de tot căci era greu de la bocancii care îi purta și vara pe căldurile astea. Căci o pereche de sandale nu avea bani să îș-i cumpere dar boxe avea. Așa că din toți nu a putut decât Mimi de m-am și mirat dar pe urmă când le-a spus lor am auzit și eu că ea se duce mereu să tragă de fiare și mai și poate să ridice picioarele sus de la karate. Dar cu toate acestea este o fată bună ca pâinea caldă, cu părul verde și cu mărgele de toate culorile. Are un telefon mic de tot și fiindcă nu poate să vorbească la el de mic ce este umblă tot timpul cu un fir în ureche ca mamaia lui Nelu care mai vine câte o dată pe la noi pe stradă. Însă nu era mic că nu avea bani, că bani avea dacă și-a pus ea DIAMANT în buric, dar nu vrea să o încurce când vorbește la el și să poată să și danseze cu mâinile când vorbește. Sincer să fiu ea era cea mai de gașcă căci când a venit la noi nu a venit cu mâna goală. A adus o sticlă de Fanta și ne-a dat la toți dar mie nu prea îmi place de la gaze și dacă mă apuca iar durerea de burtă ce făceam? De unde o chemam imediat pe Știuca că și aceasta venea când vrea ea nu când avea omul nevoie. Iar în loc de ea am auzit niște bubuituri la poartă care nu știam cine este și nici nu le-am auzit de la început, le-am auzit mai încolo deoarece la început am crezut că este de la boxele lui Adi. Dar nu era de la ele și când s-a terminat melodia a auzit și Kiti și s-a dus să vadă dacă nu e lumina. Dar nu era ea, era Costel care trecea din întâmplare pe la noi pe stradă și auzind tămbălău s-a gândit:

— Este cineva acasă.

Dar nu era cine credea el, mama sau tata ca să știe dacă poate săș-i ia Dracului scripetele de acolo. Iar Kiti i-a spus:

— Eu nu pot să dau nimic din curte la nimeni ca să nu mă pună să plătesc.

Dar nu că o pune pe ea cineva să plătească, adică tata. Dar dacă îi dădea lui scripetele atunci ea de unde mai putea să stea cu craciii în sus toată ziua ca să se facă alpinistă? Și dacă a văzut așa Costel a zis:

— Bine.

Dar pe urmă m-a chemat pe mine la poartă să vorbim ceva noi 2 și nu puteam să nu mă duc căci dacă mă vedea Mimi de ce îi spuneam că îmi este frică de Costel fără să îl dau de gol? Și sincer să fiu nici nu prea îmi era așa de frică de el căci aveam pistolul la brâu și dacă încerca să facă ceva rău îl scoteam și îl împușcam în ochi de aproape ca pe o japiță ordinară. Iar când am fost așa cam la 2 metri de poartă a început să mă întrebe:

— Ia zii măi dacă ai spus la cineva ceva de Onedin.

Dar dacă nu am spus i-am spus adevărul și el că:

— Să știi că n-am vrut să-l omor dar dacă era a Dracului pielea pe el ce era să fac?

Aici avea și Costel dreptate însă nu i-am spus ca să nu și-o ia în cap și pe urmă să meargă decât cu nasul pe sus ca Pițigoi Mihai când i-a spus domnișoara că:

— Așa este, un decimetru are zece centimetri.

Iar el m-a pus să jur că nu zic la nimeni dar nu am jurat deoarece tocmai atunci a venit la poartă coana Mare și a început să fie curioasă cu capul pe poartă că:

— Ce musafiri aveți?

Iar Costel a plecat repede și mai din colo, de pe stradă mi-a făcut semn cu degetul că îmi taie gâtul dacă spun ceva și mi-a părut rău că nu pot să scot pistolul și să scap lumea de o Pacoste deoarece coana Mare cam mă înghiontea cu șuncile ei grase și a trebuit să închid repede ca să nu știe tot cartierul ce este pe la noi cu mamaia moartă de câteva săptămâni care nici nu era rece de tot. Și nici eu nu i-am spus lui mama că dacă ea s-a trezit să aibă o părere așa bună despre Kiti degeaba mă băgam eu să îi spun adevărul căci omul nu te crede ce îi spui, crede tot ce vrea el, adică ea. Care ea vrea să plece decât cu tata amândoi la mare și pe mine să mă lase acasă ca să mă omoare ăștia cu zile. Norocul meu că îl aveam sus în cameră la mine pe Robert, care săracul de el nu zicea nici păs cu toate

că nu puteam să stau cu el chiar toată ziua și cred că se plictisea rău de tot în vacanța aceasta a lui care nici la televizor nu putea să se uite ca să nu se audă sonorul și să mă întrebe Kiti:

— Iar la-i adus pe golanul acela al tău?

Așa că când mai m-am dus eu la el îi venea să se urce pe pereții de la casă de urât căci nu îi plăcea să citească Amintiri din Copilărie de Ion Creangă zicând:

— Ce eu sunt țăran din acela?

Iar dacă nu era nu avea altă pupăză decât pe Kiti care nici măcar nu era a lui, era a mea. Dar bine măcar că nu mă pupa pentru că îl pupa pe Adi, iar dacă el avea treabă să se ducă săș-i ia o bere sărea pe Mimi spunându-i:

— Să vezi tu ce Vedete mari o să ajungem.

Dar Mimi nu o băga așa de tare în seamă fiind o fată mai de treabă căci până și Robert și-a dat seama și m-a întrebat:

— Aia cine-i?

Și când i-am spus că:

— Mimi.

A fost și el de acord că este păcat că nu poate să facă cunoștință cu ea căci poate îi dădea și lui niște Fanta. Dar nu s-a prins chiar de la început că Mimi este de treabă, mai a II-a zi după ce a fost pe la noi Știuca. Căci cât m-a tras ea la burtă el a trebuit să stea la cutie în șifonier și i s-a făcut o sete de putea să bea și bere amară nu alta. Mai ales că chiar sub geamul de la camera mea unde era el a trebuit să aprindem pe urmă focul la butoiul cu smoală căci așa zicea Știuca că fuge răul de mine. Și l-a afumat de tot săracul deoarece am uitat geamul deschis și a intrat tot fumul în casă. Iar mama când a ajuns seara și-a băgat mâinile în păr și când a țipat o dată am crezut că și-a prins un deget la ușa. Dar ea decât îș-i drăcuia viața aceasta a ei căci după ce că îl avea pe tata la ușa care nu se pricepe la zugrăvit i s-a mai și făcut căsuța ei cocină de porci care miroase a țăgan afumat.

Așa că dacă am văzut-o eu că ea are nervii ei m-am dus la mine și am mai început să compun căci ziua aproape că nu mai aveam timp deloc cu Kiti pe capul meu și cu Adi care trebuia să fiu mereu atent ca să nu se întâmple ceva și să fure ceva de la noi din magazie cu toate că el zicea că nu fură dar parcă mai poți să știi? Căci când l-am văzut o dată că iese cu un preș de la noi din casă am crezut că vrea să îl dea pierdut și imediat i-am pus pistolul în burtă zicându-i:

— Stai că trag.

Și atunci nu a mai avut ce să facă și a stat pe loc dar nu știu cum s-a întors deoarece a văzut ceva pe sus, poate un sticlete de la el din cap căci eu nu am văzut nimic și când m-am uitat a pus imediat mâna pe pistol și m-a întrebat:

— Pe cine vrei să împuști tu măi?

Dar nu puteam să spun chiar că:

— Pe tine de Japiță Ordinară.

Ca să nu se supere ca un musafir. Și așa că i-am zis repede:

— Pe nimeni.

Dar totuși mi-a luat pistolul și l-a băgat la el la brâu că Mimi când l-a văzut s-a speriat rău de tot și era să fugă. Dar până la urmă nu a mai fugit căci el a spus că e decât de decor. Însă mai bine nu stricam eu pistolul pe Adi și îl păstram pentru Bebi care pe urmă a venit și el să îi curgă nasul la noi în curte ca un verișor al lui Adi și să mă întrebe dacă mai mă doare burta. Dar nu mă durea căci am și uitat de aceasta după ce a plecat Știuca și pe locul unde a stat ea lângă mine în pat să mă tragă am găsit o bucată de hârtie. La început nu știam ce este și am crezut că poate și-a făcut și ea o listă cu ce are de cumpărat de la piață după ce pleacă de la noi cu banii care i-a lăsat mama lui Kiti să-i dea. Și mă gândeam să fac o faptă bună fugind după ea pe stradă și să i-o dau dar când am citit am văzut că nu este listă, este un bilet pe care scria:

— Dacă spui la cineva ceva Dracul te ia.

Și l-am cunoscut că este scrisul lui Pamela care nu avea cum să vină la mine deoarece nu știa unde stau. Așa că i-a dat lui Știuca biletul ca să știu și să nu vorbească gura fără mine la Poliție. Căci de aceea a venit de fapt și Costel mai cu o zi înainte, nu că îi era lui de scripete. Și dacă am văzut una ca aceasta nu mai am știut ce să cred căci degeaba stăteam eu la mine în curte ca în cazemată căci dacă vrea tot putea să îmi-i taie beregata sau să îmi-i facă Știuca niște farmece de ale ei și pe urmă să iau decât nesatisfăcător la școală. De aceea m-am dus repede sub pat unde era Robert adormit de tot dar fără să sforăiască și trăgându-l de un picior l-am trezit și l-am întrebat:

— Ce mă fac vere?

Căci m-am molipsit și eu de la Japița de Adi. Iar el somnoros a spus că:

— Nu sunt verișorul tău.

De parcă eu nu știam. Dar după ce i-am arătat biletul a fost de acord și el că:

— Este nașpa rău de tot.

Și mi-a zis că totuși dacă mai trece Poliția pe aicea pe la noi să nu mă scape gura dar nici nu aveam de gând iar dacă a văzut așa a spus cu gura plină de ciocolată cu rom:

— Atunci nu este nașpa.

Și tocmai când vorbeam noi așa am auzit că bate cineva la poartă de am crezut că iar a trecut Ionel pe la noi să mai scrie în carnetelul lui. Și când m-am uitat pe geam numai eu fiindcă Robert s-a băgat iar sub pat cu o piersică am văzut că nu deschide nimeni pentru că Kiti cu Mimi și cu Adi aveau treabă să cânte și să danseze iar Bebi se strâmba și el ca ei cu urechile pe lângă boxe de putea să treacă și trenul pe lângă el făcând:

— Uuuuu!

Că el tot nu auzea. Așa că am început să strig degeaba la ei să deschidă ca să văd cine este căci de la geam se vede decât dacă este om mare peste poartă iar dacă este copil nu. Și

neauzind ei m-am coborât tot eu și am luat cheia de la poartă de după borcanele unde o ascundea Kiti de mine ca să nu fug și când am deschis poarta am văzut că era Nahabetian cu bicicleta într-o parte și cu o bluză verde care nu o știam dar care poate i-a luat-o cineva de ziua ei. Și când m-a văzut aceasta m-a întrebat:

— Nu ai plecat la mare?

Căci ea credea ce i-am spus eu și s-a gândit că poate au venit și m-au luat să mă ducă și pe mine în concediu. Iar când i-am răspuns că:

— Nu.

A zis că a auzit cum cântă muzica la mine în curte de se aude până la mama Dracului și de aceea s-a mirat. Dar tocmai când se mira ea a venit și Kiti cu buricul ei cu inel și a spus:

— Acuma dacă tot ai deschis poarta de ce nu o inviți pe prietena ta în curte?

Și nici nu mai am apucat să spun că nu este prietena mea, este decât Nahabetian căci aceasta a și intrat pe lângă mine și m-a lovit cu pedalele la un picior de am crezut că o să-mi iasă mațele pe acolo. Dar totuși nu mi-au ieșit. Și au început să se hăhăie ei ca niște deștepți mai ales Adi care tot râdea până la urechi că:

— I-a venit gagica lui Luca.

Și mă tot întrebau de ce mi s-au făcut urechile roșii. Iar pe urmă i-au spus lui Nahabetian că ei fac o formație și că o să mă ia și pe mine să dansez pentru că mă pricep. Iar ea s-a minunat și pentru că nu mai a auzit așa ceva a întrebat:

— Da?

Și atunci Adi ca o pramatie ce este i-a spus lui Bebi să dea drumul la muzică și când a dat mi-a zis că:

— Hai arată-i și ei cum știi tu să dansezi de frumos.

De aceea nu am avut încotro căci se uita toată lumea la mine și și Mimi așa că am început să dansez iar ei mă îndemneau să nu mă las și să mai fac așa din picior cum am văzut la televizor la MTV. Și în timp ce eu dansam și nu eram atent Adi s-a

înnecat și s-a întins pe jos de râs de am crezut că moare și că o să trebuiască să dăm telefon la Salvare să vină și să îl opereze scoțându-i limba de pe gât. Însă din păcate a scăpat cu ce i-a dat Mimi 2 karate după ceafă. Dar i-a dat decât cu palma nu cu lopata căci nu avem lopată dacă nu ne trebuie să săpăm nimic. După aceea când s-a sculat de jos Adi s-a gândit că:

— Tu de ce nu dansezi?

Și a pus-o și pe Miruna să danseze cu mine căci i-a spus Bebi că eu am fost bolnav la ziua ei și nu m-am dus. Iar Miruna și-a pus și ea bicicleta de canal și a început să danseze cu mine ca o fată cu ochii peste cap. Și atunci a început să danseze și Adi cu Kiti și l-a luat și Mimi pe Bebi la dans care degeaba a încercat să fugă deoarece ea l-a prins și mai mult îl ținea pe sus la ce mușchi are. Decât Robert a scăpat și nu dansa cu nimenea sub pat. Și după ce mai am dansat puțin Adi a spus că să ne schimbăm de îm-i părea cam rău că a apucat să îm-i ia pistolul căci alfel îl împușcam pe loc în picior să ajungă ca Câțelușul Șchiop care îl știi de la grădiniță că are decât 3 picioare. Și așa că a început să danseze el cu Nahabetian și Kiti l-a luat pe Bebi căci nu prea îl cunoștea iar eu când am vrut să mă duc până în casă și să văd cât este ceasul ca să nu scap Știrile lui mama căci și așa nu mai m-am uitat la ele de hăhă a venit repede Mimi după mine și m-a întrebat:

— De ce fugi de mine ce sunt chiar așa de urâtă?

Dar nu este chiar așa de urâtă și dacă vroia să știe nici nu fugeam deloc de ea, decât eram și eu curios de ceas. Dar nu am mai apucat să mă uit căci a zis:

— Haide să dansăm la sentiment.

Dar nu prea am putut foarte bine deoarece trebuia să stau pe vârfuri și cu sandalele nu se poate. Bine că a început ploaia căci alfel mai dansam până la bătrânețe și poate că mai dansam și acuma dacă nu murea nimenea. Dar când a început Adi s-a repezit repede săș-i adune alea ale lui ca să nu i le ude ploaia și să se strice iar Miruna s-a suit pe bicicletă și dusă a fost. Că de fapt trebuia să se mai ducă și ea pe la casa

ei să mănânce. Căci dacă nu, ne-a zis că o ducea de codițe domnul Buliga care era la poartă cu bicicleta rezemată de picior și o aștepta ca să o păzească. Și așa am putut să stau și eu liniștit la televizorul meu dar de 1 singur pentru că Kiti și cu Mimi și cu Adi au ieșit afară să îi plouă și să urle în sus fără să îi trăznească nici un fulger. Poate vreau și ei să mai se spele puțin deoarece erau cam împușiți de la atâta dans cât aveau în cap. Și așa i-a găsit și mama cu bluzele ude pe ei iar când a întrebat-o pe Kiti:

— Ție nu-ți este rușine?

Aceasta nu a răspuns nimic, decât a venit repede să se dea pe lângă mine și să mă întrebe:

— Lucușor tu nu ai până mâine o bluză mai mare care nu ți-i trebuie căci mâine ți-o aduc înapoi?

Și dacă aveam i-am dat ce era să fac? Dar mama nu m-a văzut fiindcă atâta îi mai trebuia să o vadă și pe ea cum ia de la mine căci destul l-a văzut pe Adi cu pistolul la brâu și a început să țipe că:

— De aceasta vă las eu pe voi aici să stați cuminți și voi îm-i umblați prin toată casa la pijamale?

Iar după ce s-a mai liniștit puțin văzându-i plecați a luat-o pe Kiti de o parte și i-a spus:

— De mâine nu mai vreau să văd în curtea mea nici un picior de al lui Adi căci dacă nu nu mai pupi nici un ban de la mine.

Și Kiti a trebuit să spună că a înțeles deși îi părea rău dar așa se întoarce roata căci și ea m-a chinuit pe mine destul iar acum trebuia să se chinuiască ea de una singură să se urce cu meșina pe casă căci nu mai avea cine să o ajute și să o împingă de la spate de pantaloni.

Dar lasă că așa îi trebuia deoarece când am fost să stau la ea adică în apartamentul care îl avea tanti Nela pe de pomană de la tata mai mult nici nu m-a băgat în seamă ducându-se în sufragerie cu alde ai ei ca să cânte și să facă prostii pe acolo.

Ca să nu spun că mai mă ținea și flămând cu burta goală dându-mi decât câteva nalangâte când îș-i mai aducea aminte dar să ia bani și de la 1 și de la altul nu uita. Și și făcea mișto de mine toată ziua că de ce stau băiat mare toată ziua în vacanță ca să scriu și să compun în loc să mă joc și eu căci parcă și aveam cu cine. Dar ea nu se gândea. Se gândea decât la banii ei cum să facă rost ca să se ducă săș-i arate inelul la mare pe plajă unde și așa nu o băga nimeni în seamă că cam toată lumea este cu ceva în buric. Și de aceea s-a vorbit cu Adi și cu Onedin ca să mă fure și să ceară de la tata dolarii lui care nici mama nu știe că îi are căci alfel nu mai îi avea de mult și m-a dus pe mine să mă frigă caloriferul vara și să mă otrăvească Pamela la mol cu ce mi-a dat să mănânc. Noroc că nu am mâncat căci alfel acum eram la cimitir cu popa la cap și nu mai puteam eu să scriu la compunere. Dar nici dacă a văzut că am scăpat nu s-a lăsat deoarece parcă avea ceva cu mine că mereu o bat la biliard și a trebuit să mă pună să dansez în sandale ca să mă facă de râs la Nahabetian la care nici măcar nu m-a lăsat la Ziua Ei și mai mi-a și furat ce am pus de o parte ca furnica. Iar dacă a țipat mama la ea tot ea s-a supărat și când a venit pe urmă dimineața nici nu s-a uitat la mine când mi-a aruncat bluza care i-am dat-o ca omul care îi faci un bine și pe urmă în loc să zică:

— Mulțumesc frumos.

Sau să tacă din gură cu coada între picioare de jigodie tot el se supără căci de ce nu l-ai lăsat să moară? Și nu te lasă pe tine să trăiești, te pune să mănânci cu pompa Cârnați Prăjiți la 10 dimineața și nici nu te lasă să bei un pahar de suc până nu termini tot din farfurie. Dar dacă am văzut așa m-am băgat și eu la bârlogul meu și nu mai am ieșit până nu am auzit că sună telefonul de m-am și mirat:

— Cine o fi?

Dar nici Robert nu avea de unde să știe de după ușa de la șifonier. Căci nu putea să iasă mai încoace ca să nu îl vadă Kiti pe geam care tot se chinuia să se tragă de una singură

pe meșina aceea în sus și scripetele cam venea la geamul meu așa că când îți era lumea mai dragă te trezeai cu capul ei care intra și zicea:

— Șterge-mă și pe mine de transpirație căci îmi-i curge în ochi.

Și nu puteam să spun:

— Nu.

Căci dacă spuneam atunci nu mai scăpam de ea ca să mai scriu și eu la ale mele ca un elev cuminte care nu o arde aiurea nici în vacanță. Așa că m-am dus repede pe scări în jos și am spus:

— Alo.

Iar la telefon era Știuca care poate să mă întrebe toată lumea deoarece eu nu am de unde să știu de unde are ea nr. nostru de telefon, poate că l-a citit ea pe telefon când mai a fost pe la noi. Și mi-a spus că vine repede și să aprindem la butoiul acela cu smoală fiindcă ea nu are timp să aștepte să se topească ca să îmi-i descânte căci se duce la piață. Așa că dacă am văzut că și ea este ca Kiti și o interesează decât Banii dar nu mai are timp să stea ca omul și să schimbe o vorbă am spus în gândul meu:

— Las-o să facă ca ea.

Și pe urmă i-am zis lui Kiti ce a zis ca să aprindă ea căci eu nu știu la foc așa mare unde mai trebuie să și stropești înaintea lemnele cu benzină ca să ia foc. Eu decât la aragaz mă bag deoarece doar un ceai sunt în stare să-m-i fac și singur nu ca tata cu toate că mama zice:

— Lasă că îți-i fac eu și tu dute și învață.

Iar Kiti s-a dat jos și s-a apucat să aprindă focul până venea Știuca și eu mai am scris de când a început să mă doară burta iar Robert nu știu ce l-a apucat și pe el și mă tot deranja întrebându-mă:

— Zii măi dacă mai este la geam sau nu.

Căci vrea săș-i schimbe poziția de la care a amorțit. Dar nu era nici o problemă deoarece Kiti nu mai era urcată cu

picioarele pe pereți și Drăcuia pe jos chibritele care nu vreau deloc să se aprindă și pe pușcăriașii puturoși care le-au făcut așa de proaste cu tot cu Badea al lor. Decât după ce a terminat acolo cu treaba s-a apucat să se cațere iar și să cânte ca o pupăză:

— Iamă sus în deltaplan ca să ne iubim un an.

Însă nu era chiar atât de mișto fără sculele lui Adi care i le-a aruncat mama afară din curtea ei și și Kiti cred că era cam cu răgușală de la ploaia care a prins-o. Iar după ce a ajuns iar la geamul meu a început ca să se învârtă și să se sucească de îmi era frică să nu se rupă meșina aceea și să cadă să îș-i rupă ceva pe jos. Căci a început să o facă pe deltaplanul în aer cu mâinile într-o parte și să se răsucescă întrebându-mă:

— Ia spune Luca dacă îți place?

Dar nici nu am apucat eu bine să îi spun că:

— Nu cam.

Căci nu puteam să o mint și ea a și început să țipe și să se vaite mirându-mă că ce are fiindcă mai i-am spus eu și altă dată că nu știe să cânte chiar ca aceia de la televizor și tot nu s-a supărat. Dar de fapt ea nu țipa că s-a supărat, țipa căci i s-a prins nu știu cum meșina de inelul de la buric și o trăgea de piele. Și dacă mi-a spus de ce țipă ea așa i-am spus și eu:

— Atunci de ce nu o scoți de la inel?

Adică meșina. Dar nu putea fiind intrată cumva. Așa că săraca Kiti nu avea decât să se țină tare de tot cu mâinile ca să nu i se rupă pielea și să i se vadă pe urmă intestinele: intestinul gros și intestinul subțire. Însă cât se ținea ea nu putea foarte bine și mai rău a făcut că a început să dea din mâini și din picioare deoarece a început să se învâртеască și nu mai îi ardea ei de nici un deltaplan. Așa că de nervi a țipat iarăși la mine:

— Nu mai sta la geam să te uiți ca boul și dute jos și dă-mă jos.

Și când am auzit-o așa că mă face bou tot nu m-am supărat foarte tare căci și mama la nervi zice așa și pe dincolo și m-am repezit repede pe scări în jos cu toate că nu prea mă

pricepeam eu să o dau jos de unde s-a cocoțat. Însă nici nu mai a fost nevoie căci până să ajung eu să ies afară săraca de ea a căzut dar nu am putut să-m-i dau seama dacă fiindcă i s-a rupt pielea de la inel deoarece nu era pe jos, era în butoiul cu smoală care ardea focul sub el și s-a topit smoala aceea de tot. Iar Kiti țipa ca din gură de șarpe veninos, cobră:

— Aaoleu, aaoleu!

Pentru că era căzută nasol și nu avea cum să se ridice repede de acolo din butoi și stătea să bolborosească în smoala aceea ca Dracii în iad. Iar dacă am văzut-o așa cum stătea cu un picior și cu o mână mai afară m-am repezit să o trag fără să mai aștept să î-m-i spună ea:

— Trage-mă.

Dar degeaba era slabă de nemâncată căci tot nu am putut să o scot poate deoarece era înțepenită. Norocul ei că nu era butoiul chiar plin de tot de smoală, era cam decât de 4 decimetri pe fund căci alfel fierbea acolo toată însă așa decât o parte. Și când a văzut că nu pot să o scot de acolo a mai țipat o dată că:

— Împinge butoiul ca să îl răstorni și să ies de aici.

Și am încercat eu să îl răstorn dar mă frigea rău de tot și nici nu am avut mare forță ca să îl împing decât o dată repede și gata căci nu puteam să stau lipit de el. Așa că mi-a venit o idee și i-am spus lui Kiti:

— Vin imediat.

Și m-am dus și am fugit repede la bucătărie luând niște prosoape și niște cârpe mai murdare de vase ca să apuc cu ele butoiul cum apucă mama ceonul când ia mămăliga de pe foc. Și m-am și întors în 5 minute dar Kiti nu prea mai putea să zică nimic de la căldură. Iar apoi am salvat-o puțin deoarece am putut până la urmă să împing butoiul cu tot cu ea de pe pietrele unde stătea. Dar din păcate când a căzut de acolo cu tot cu Kiti i-a venit smoala într-o parte pe gât și pe ochi și în cap căci așa a văzut-o după aceea și coana Mare care de mai de mult tot bătea la noi la poartă urlând:

— Deschide.

Dar nu aveam cum să o aud căci nu eram atent. Deoarece decât de ea nu îmi ardea mie acum. Însă tot a trebuit să îi deschid căci degeaba mă chinuiam eu de 1 singur să o ridic pe Kiti de jos căci nu am putut și când i-am deschis și a văzut-o cum era întinsă pe jos, neagră de la smoală și roșie de la sângele care i-a curs de la o mână unde s-a julit când a căzut butoiul a căzut și ea jos leșinată de a trebuit să o stropească cu apă Ionel când a ajuns imediat și m-a văzut pe mine cum mă învârtesc de la una la cealaltă și nu pot să scol pe nimeni. Și după ce a sculat-o pe coana Mare a trimis-o acasă cu ordin de la Poliție să nu mai îl încurce pe la noi prin curte iar pe mine m-a întrebat:

— Unde este telefonul?

Și după ce i-am arătat unde este a dat telefon la Poliție la ei ca să mai vină cineva dar nu a venit și la Salvare ca să o ia pe Kiti și să o panseze la spital. Însă săraca de ea nu mai avea cum să o panseze căci când a vrut el să facă ce i-a spus doctorul la telefon până ajunge Salvarea a văzut că este moartă ca mamaia. Și așa că s-a pus lângă mine pe pragul de la bucătărie unde stăteam și mă uitam la Kiti zicând încetișor tabla înmulțirii și m-a întrebat:

— Ce s-a întâmplat?

Iar după ce i-am povestit și am văzut că tot nu vine Salvarea nu mai aveam ce să vorbim și el s-a gândit și a scos niște poze din buzunar zicând:

— Uite de ce am venit eu pe la tine.

Iar după aceea mi-a povestit cum l-a găsit câinele la un nene cu căruțul cu fier vechi pe Onedin la gunoi dar nu putea să fie chiar așa precis că este Onedin și mi-a arătat mie pozele întrebându-mă dacă:

— Îl cunoști?

Și și normal că l-am cunoscut la cât m-am tot ferit de el ca să nu mă găsească chiar dacă în poză era decât Capul

cum i l-a tăiat Costel cu toporișca și cu ochii închiși dar mai murdar de la ce gunoaie se găseau acolo unde l-a aruncat. Iar pe urmă a venit și Salvarea și a luat-o pe Kiti pe targă. Și când l-a întrebat doctorul pe Ionel:

— Tu ești tata lui?

Și-a adus aminte și Ionel și a dat telefon la tata la servici și și la mama care a venit imediat acasă cu bărbosul ei de la televiziune dar nu mai avea ce să filmeze căci Kiti era dusă la Morgă. Atunci mama i-a spus lui Ionel:

— Mersi că ai stat cu el.

Adică cu mine. Și m-a luat și m-a dus repede în casă ca să bocească fără să o audă lumea pe la gard. Și mai târziu puțin când a dat Dumnezeu și a venit și tata acasă mama l-a întrebat:

— Pe unde ai umblat?

Iar el a zis că s-a gândit să se ducă pe la tanti Nela să îi spună ce a pățit Kiti și cum a murit săraca de ea de fată tânără și că de aceea avea negru pe cămașă, de la ochii lui tanti Nela care a plâns pe el că ce se face ea acuma dacă nu are deloc bani să o îngroape pe Kiti căci cum era să se gândească la așa cheltuială? Și tata i-a zis:

— Eu v-am spus să vă faceți toți asigurare la mine dar voi nu ați vrut.

Și când a auzit așa mama s-a mai liniștit trecându-i nervii căci a făcut și el o dată o treabă și l-a întrebat:

— Dar pe aici să facem curat sau să mai așteptăm Poliția?

Însă după aceea și-a dat seama că când a venit ea acasă Poliția era la noi, adică Ionel dar tot nu s-au apucat să spele pe jos căci trebuia să răzuiască bine de tot smoala de pe ciment și nici nu era dero destul la cât sânge a curs de la Kiti. Așa că mai bine au spus că să mâncăm ceva, niște cărniță încălzită repede la cuptor dar mai cu puțin ulei ca să nu se îngreșe mama și pe urmă să ne culcăm devreme ca să vedem după aia încotro o luăm deoarece mai era o zi până să îi facem iarăși pomană

lui mamaia. Și după ce am mâncat m-am dus la mine să mă culc lăsându-i pe ei cu supărarea lor iar nici nu am intrat bine în cameră căci Robert m-a și întrebat:

— Ce s-a întâmplat?

Iar după ce i-am povestit am mai stat puțin ca să auzim când sforăiește tata și după aceea să plece și el acasă la el.

August

În luna august am plecat până la urmă cu mama și cu tata la mare că și așa nu mai puteau să mă lase cu Kiti dacă ea a murit chiar dacă ei vreau să se ducă acolo singuri și să se distreze decât ei ca niște oameni care au avut service și care măcar în concediu să mai scape de belele și de grija mea. Dar nu am plecat chiar de dimineață căci aveam treabă cu mamaia la care iar a trebuit să îi facem pomană și să mănânce și ea săraca pe lumea ailaltă distrându-se cu cine se întâlnește pe acolo la iarbă verde. Totuși nu cred că i-a plăcut foarte mult mâncarea care i-a dat-o mama deoarece nici ea nu a avut timp într-o zi să facă cine știe ce, și să și cumpere și pe urmă și să stea ca hoții de cai în bucătărie pe căldura aia ca să sucească și la sarmale de una singură și să facă și friptane fiindcă nu mai era tanti Nela s-o ajute care avea și ea treaba ei cu pomana lui Kiti la bloc și cu făcutul de gogoși la lumea care s-a strâns ca la pomană. Norocul ei că a dat Dumnezeu și a fost în stare și nenea Luci să vorbească cu un coleg de al lui care a făcut repede un coșciug mai ieftin așa, din câteva lemne căci dacă tot o băga la crematoriu s-o ardă căci nu avea bani să îi cumpere pământ la cimitir deoarece tata le-a dat și el cât a avut dar nu destul fiindcă aveam și noi de plecat în concediu și de terminat casa aia o dată nu mai avea nici un rost să îi ia coșciug frumos așa ca la HBO.

Iar tanti Nela a avut de cheltuit și cu rochia lui Kiti care era de mireasă pentru că așa se face dacă nu a apucat să se

mărite, să îș-i facă și moartea și nunta o dată. Dar totuși nu a venit nimeni cu nici un plic de dar să îș-i mai scoată și ei pârleala fiindcă lumea se gândea decât că a murit și cum să vină și să mănânce pe de-a moca și nu zicea nimeni:

— Măi dar oamenii aceștia de unde să aibă și ei atâția bani săracii dacă umblă decât cu pantofi rupți și nu au și ei de o sanda vara și de o cizmă iarna?

Și s-a trezit de dimineață cu toate că nu a dormit de loc fiind cu Kiti la morgă s-o taie ca să vadă dacă nu era bolnavă sau ceva sau dacă nu a otrăvit-o cineva dar cine era să o otrăvească? Așa că dacă a văzut doctorul că nu are nimic și că a murit sănătoasă decât de la smoala aceea și de la cum s-a lovit la cap și la mână când a căzut cu butoiul a cusut-o la loc și pe urmă a mai răzuit puțin smoala care s-a întărit la ea pe obraz și pe gât unde se vedea și i-a zis lui tanti Nela că:

— Acuma poți s-o iei.

Însă nu a luat-o chiar imediat deoarece nu avea mașină, așa că mai întâi s-a dus la magazine să caute să îi ia un material de rochie frumos dar nu foarte scump. Și după aceea când a venit acasă și a deschis șifonierul ca să ia o rochie a lui Kiti și să măsoare după ea a văzut că Kiti nu avea nici o rochie și și-a adus și ea aminte așa că a dat telefon la Mimi să vină și să ia măsura pe aceasta căci era cam la fel. Decât la față cu nasul puțin mai mic dar nu se punea. Și atuncia am sunat și eu cu tata la ușă la ea ca să îi dăm ce avea ea nevoie. Adică bani. Iar când ne-a văzut a început săș-i bocească zilișoarele și să spună:

— Am rămas fără fată și cine mai are grijă de mine?

Dar nu era chiar așa căci Kiti nu avea grijă de ea deoarece nici de mine nu a fost în stare. Și după ce am intrat s-a șters la ochi și la nas și a spus:

— Lasă-i acolo pe televizor.

Adică banii. Iar tata după ce i-a lăsat s-a gândit să plecăm repede de acolo ca să o lăsăm cu proba ei de la rochie și să

nu mai stea nici săraca Mimi cu boldurile în gură și cu centimetrul de gât și să ne ducem și noi să o ajutăm pe mama să cumpere pentru pomană noastră. Dar de fapt el se gândea să nu-i vină cumva lui tanti Nela ideea să dea vina pe el fiindcă de aceea a murit Kiti pentru că el i-a zis ca o japiță ordinară să se dea cu cracii în sus la Antonela dacă vrea să se facă cântăreață. Decât că tanti Nela nu avea de unde să știe cum a îndemnat-o el pe Kiti pentru că nu era la noi atunci și nici eu nu i-am spus deoarece nu este frumos să pârâști ca Secrieru. Și i-a spus lui tanti Nela:

— Să ne dai și nouă un telefon la ce oră o îngropați ca să știm căci îi facem și noi lui soacrămea de 40 de zile.

Iar ea s-a dus repede la televizor și a înnumărat banii și a zis:

— Dar nu ne ajunge decât să o icinerăm.

Așa că a plecat și tata cam supărat căci cât este el de Vice-președinte tot nu a avut destul ca să îi dea lui Kiti un dar mai ca lumea, măcar să îi ajungă să se îngroape dacă tot nu pleca în viaj de nuntă. Însă nu avea cu cine deoarece Adi dacă el nu a murit nu putea să fie ginerică și ea se făcea mireasă decât așa, cu rochia.

Când m-am trezit a II-a zi dimineața, adică la 1 august deoarece noi ne-am dus la tanti Nela vineri dar eu mai am scris puțin și la luna iulie căci mi s-a terminat caetul ălălalt mama era cu niște haine negre care și le-a luat și ea până la urmă să aibă mai de elegante seara dar și să se ducă și la moartea lui Kiti și la biserică deoarece avea plin de pachete și de capete pe masa din bucătărie. Capetele la mort nu sunt niște capete de oameni sau de animale, ele sunt niște colaci de dat de pomană și spus bodaproste. Iar când m-a văzut m-a luat în primire să mă spăl pe ochi și să mă îmbrac mai repede cu ceva ca lumea care mi-a pregătit ea ca să nu întârziem la câte aveam de făcut căci bagajele erau decât puțin împachetate. Și cu toate că m-am grăbit când am ajuns la biserică popa avea începută

slujba decât că el cânta frumos, nu ca Kiti și nici nu se dădea cu nimic, cu parașuta sau alceva. Căci tata a și zis după aceea în mașină că la Antonela:

— N-are nici o șansă.

Dar mama era supărată și tot nu a putut să o înveselească la nerviii ei care nu a avut parte decât de morți de s-a și săturat și zicea că se omoară și ea o dată ca să scape de toate deoarece nu mai avea răbdare până la mare unde să se liniștească puțin la creieri. Însă tot a avut căci nu a avut încotro avându-mă pe mine de crescut mare. Și nu a mai țipat decât o dată când am ajuns la bloc la Kiti unde era lume adunată ca la balamuc, cu tot cu Adi și cu Mimi și cu alți colegi de la Kiti de la liceu. Dar păcat că era și bărbosul de la mama de la servicii cu o colegă a lui. Una Roxana care făcea un material. Iar mama nu avea de ce să se supere deoarece i-au zis și ei că:

— Dacă ne-a trimis Șefu trebuie să avem ceva de băgat zilele astea.

Așa că s-a dus și ea în baie să bea un pahar cu apă fiindcă la bucătărie nu se putea de alte neamuri din partea lui nenea Luci care făceau sarmale cu orez să fie gata până se întoarce lumea de la crematoriu. Iar mama le-a întrebat:

— De ce nu faceți cu carne?

Însă o femeie cu halat a spus că:

— Este post.

Și atunci și-a dat și mama seama că ea le-a făcut cu carne dar popa nu a avut de unde să știe fiind în pungi și le-a dat și ea așa la niște cerșetori care se țineau de gard la biserică. Și când și-a dat seama a vrut să spună:

— Firar al Dracului de post.

Dar nu a mai spus pentru că este credincioasă și și ca să nu creadă Roxana că este vorba de televiziune. Și de aceea s-a cam și enervat pe tata că s-a zgârcit să dea mai mult ca să fie și Kiti îngropată dar el era mereu cu economiile gândindu-se

la ziua de mâine. Și chiar dacă îi părea rău de Kiti și plângea ca un tolmăc la capul ei când s-a dus mama să o plângă cu vorbe el a luat-o mai așa și i-a spus:

— Lasă că mâine suntem pe plajă.

Dar nu aveam încotro și tot trebuia să stăm și noi puțin ca cei mai apropiați așa că nu puteam să plecăm până mai diseară. După aceea iar a mai trebuit să ne ducem la biserică căci mi s-a și urât de atâta popă și dascăl și așa că mai m-am împrietenit și eu cu Mimi care a zis că ea nu poate cu autobuzul și a venit cu noi cu Pasatul. Și am întrebat-o dacă:

— Mai ai DIAMANTUL?

Pentru că acum era îmbrăcată mai alfel dar tot în negru ca toată lumea și ea a zis:

— Da.

Căci nu avea de ce să îl scoată fiindcă nu îl vedea nimeni să spună despre ea că:

— A venit cu bijuterii ca o nesimțită.

Însă tata nu știa despre ce DIAMANT este vorba și când ne-a întrebat pe noi mama i-a spus cu batista la nas:

— Taci și condu.

Așa că când am ajuns la crematoriu ne-am oprit și noi în spatele la duba care a dus-o pe Kiti. Și colegii ei cu tot cu Adi au băgat-o mai încolo pe un fel de chestie ca la cuptor dar nu se vedea înăuntru ca la noi la acela cu ecran care îți spune temperatura. Decât dacă vrei tu te duceai în altă parte să o vezi cum o arde dar nu am vrut căci și așa era cald de leșina lumea jos pe stradă și bărbosul acela putea să dea și el la televizor niște moși căzuți la coadă la Poștă decât pe Kiti. Iar după ce au băgat-o acolo tanti Nela poate că era aiurită fiindcă a crezut că gata și a vrut să plece acasă dar a ținut-o lumea ca să mai stea juma de oră și să o ia și pe fisa într-un borcan de nes mai mare care tot tata s-a repezit până mai încolo și l-a cumpărat și când l-a văzut că varsă nesul cineva care venea de la piață a spus:

— Unii nu mai știu cum să socotească ca să ia un pepene și alții uite la ei.

De s-a și mirat nenea Luci și a zis:

— Au și ieșit pepenii?

Dar cred că era de la șoc de se gândea la pepeni căci așa zicea toată lumea din neamul lui că:

— Acuma o să dea de tot în mintea copiilor.

Pentru că se ștergea mereu cu batista la nas și pe urmă se ștergea și dădea cu ea pe la ochi însă nu îi spunea nimeni să vadă ce face deoarece ziceau că dacă i-a murit fata lui poate să facă de acuma ce vrea. Însă eu nu puteam chiar dacă mai de mult și eu am avut decât o mamaie și tot trebuia să mă țină mama de mână ca să nu mă mai împrietenesc și mai bine cu Mimi și să se trezească pe urmă că îi vine la poartă și se face că vrea să joace biliard cu mine. Dar degeaba îi era ei frică deoarece nu am mai plecat cu ea de la crematoriu. I-am luat în spate lângă mine pe tanti Nela și pe nenea Luci ca să îi ducem cu Pasatul și să mai stăm de vorbă cu ei ca niște neamuri. Însă mai bine îi lăsam la autobuzul lor căci ea tot se bocea pe cutia aceea de nes cu Kiti în brațe zicând:

— Tea-i făcut iar mică cum te-am avut.

Și o pupa. Și la o groapă care nu le mai repară ăștia o dată a scăpat-o jos și a venit cam toată cenușa aia pe pantalonii mei cu dungă care era prima dată când m-am îmbrăcat cu ei. Dar a venit și pe jos prin Pasat și când am ajuns la ei a trebuit să scoată tata aspiratorul mic din porbagaj și să îl pună și pe urmă să le dea lor săculețul să îl deșerte unde au chef. Și mama s-a tras mai încolo spunând că:

— Eu nu mai merg cu mașina aceasta la mare.

Dar dacă alta bună nu avem ce era să facă că nu era să mergem cu Dacia? Tot cu ea a mers până la urmă căci până să se termine pomana lui Kiti tata a bușumat-o bine cu un burete de la niște vecini care îi cunoaștem de când am stat la bloc și cu furtunul și dero. Însă totuși chiar dacă era caldură în spate

nu s-a uscat foarte bine și când ne-am dus acasă să ne facem bagajele m-am cam udat la turul pantalonilor.

Până ne-am făcut noi bagajele s-a făcut 6 jumate și mama l-a întrebat pe tata dacă:

— Mai plecăm măi azi sau o lăsăm pe mâine?

Deoarece se gândea că nu mai avem timp să ajungem și să nu ne prindă noaptea pe drum. Dar tata a zis că de ce are faruri și că dacă le aprinde se face ca ziua. Însă nu le-a aprins chiar de la început deoarece era soare când am plecat noi și am ieșit cu bagajele pe poartă ca să ne vadă vecinii că noi plecăm și ei rămân să spargă semințe pe la poartă ca coana Mare pe scăunel care nu știu cum o ține la cât de grasă s-a făcut cât un tanc de neam prost. Iar tocmai după ce a plecat tata s-a găsit și mama lui Nelu să răcorească și să ne arunce o găleată cu apă în fața noastră ca să ne meargă rău la drum și să îș-i facă mama alte păcate Drăcuind-o de proastă. Dar degeaba a Drăcuit-o căci până la urmă tot a trebuit să ne întoarcem înapoi ca săș-i ia tata undițele lui fără care nu poate în concediu să se liniștească și el la un pește. Iar după aceea ne-a promis că:

— Acum chiar că plecăm.

Iar eu m-am bucurat deoarece m-am gândit că poate mai prind și eu puțină apă caldă să mă bălăcesc în mare ca un copil și după aia să mănânc un mic sau ce vreau ei săm-i dea. Și nu știu cum s-a făcut căci sincer să fiu am cam adormit imediat după aceea, când eram în pădure pentru că m-au trezit de dimineată și m-au plimbat de nebun în toate părțile cu morții lor cu tot. Și când m-am trezit eram pe pod peste Dunăre căci a început mama să vorbească și să spună tare că:

— Dacă explodează aceasta Dracu ne ia pe toți.

Însă nu a explodat și eu am dormit până să ajungem la Constanța la mare când s-a făcut cam noapte și m-au deșteptat strigându-mă:

— Scoalte să te culci deoarece acum a ajuns la hotel.

Dar până acolo a mai fost puțin și a trebuit să ne oprim la o barieră unde nu trecea nici un tren dar trebuia să dai bani ca să intri la Mamaia la stațiune. Și de aceea a început și mama să facă urât dar nu de zgârcită. Zicea numai:

— Cine a mai pomenit una ca aceasta?

Pentru că trebuia să ne jumulească mai alfel, pe la restaurant și pe la hotel căci așa este civilizat, nu la drumul mare. Dar nu era nici o problemă căci ne-a jumulit și la hotel când am intrat cu bagajele în cârcă ca niște măgari, mai mult tata fiindcă de aceea este bărbat iar acela care stătea lângă ușă nici nu s-a uitat să zică:

— Dă măi prostule să te ajut și eu.

Căci îi cădea gradul. Și l-a și văzut pe tata că dacă avea atâtea bagaje nu mai avea nici o mână să o bage în buzunar și să îi dea bacșiș ca la un cerșetor. Dar tot măcar a fost un Domn care ne-a deschis ușa, 1 cu o cravată cu buline galbene care știa și el săracul ce înseamnă căci a pățit la fel când a ajuns mai de demult. După aceea eu și cu mama ne-am pus pe niște fotolii și tata s-a dus și a început să se certe cu o fată tânără spunându-i:

— Nu se poate așa ceva căci am bilet.

Dar ea nu avea nici o vină fiindcă i-a zis Primarul ei ca să mai țină apartamentul 2 zile pentru cineva care o cunoștea el și a venit săraca tocmai din Danemarca așa că nu puteam să ne facem Țara de răs și să îi spunem ca la o străină:

— Atâta ai avut de stat și acum pleacă la tine acasă.

Deoarece la anul putea să nu mai vină. Și când să-i dea și tata dreptate și să vină la noi ca să ne zică să mergem 2 zile în altă parte a și sărit mama în sus, căci mă și miram eu de ce a tăcut dar vrea să îl încerce pe tata dacă este bărbat. Și când s-a dus la tejea i-a pus la japița aceea ordinară legitimația ei la nas întrebând-o dacă:

— Vrei să-ți aduc aici Televiziunea?

Dar nu vroia așa că a zis că totuși nu poate să ne dea apartamentul nostru dar dacă suntem de acord ne dă o cameră ca să nu dormim pe plajă ca niște boschetari dacă am ajuns la ora aceea și n-am fost în stare să ajungem de la București mai devreme deoarece mai devreme găseam și la mai bine dar acum ciuciu.

— Hai că tot e bine.

S-a gândit tata ca o mămăligă și până să mai zică mama ceva care era uimită de atâta tupeu s-a pus și a semnat și n-am mai avut ce să facem căci dacă ai semnat asta este și nu mai poți să zici nu. Dar a fost bine că a făcut așa căci acum eram dea-i casei și a venit repede la noi un băiat cam ca Adi dar puțin mai mic și ne-a și luat bagajele ducându-le în cameră care din păcate nu era cu vedere la mare, era la parcare. Și era mai bine pentru că așa puteam să auzim alarma dacă vrea cineva să ne fure Pasatul, poate un golan care altă treabă nu are sau nu a mai găsit cameră și caută și el un acoperiș deasupra capului. Însă nu a fost chiar foarte bine, foarte bine deoarece mama și cu tata s-au apucat imediat să tragă paturile l lângă altul ca să avem loc să dormim toți dacă nu am luat apartament și trebuia să mai stăm puțin la cameră. Și pe mine m-au pus în pijamale la mijloc unde nu am putut să dorm toată noaptea, decât m-am chinuit căci eram deja dormit de pe drum și în afară de aceasta îmi-i cam intra dunga de la mijloc pe peste tot cum mă suceam: în coaste, în spate și în burtă. Și mai sforăia și tata ca un tractor dar nu chiar așa cum zice mama că:

— Cade tencuiala.

Deoarece nu s-a făcut nici o stricăciune ca să trebuiască să plătim. Și mai și urlau unii prin parcare, mai mulți, la început niște câini și pe urmă și oameni beți care au ieșit de la discotecă și căutau hotelul Majestic. Însă mai rău a fost fiindcă nici nu am putut să mă dau jos din pat și să mă duc pe balcon să strig la ei:

— Mai tăceți măi Dracului din gură.

Căci eram la mijloc și nu puteam să mă mișc deloc de spinările lor care se băgau în mine și mă sufocau pe deasupra cu pătura care au întins-o între ei ca să nu mă dezvelescă noaptea din greșală și să răcesc. Și mai la ziuă când eram și eu să adorm chinuit ca hoții de cai a fost și 1 în camera de lângă noi care o bătea și o dădea cu capul de toți pereții pe cineva care striga:

— Au, au, au!

Și se auzea și cum o bușea: bum, bum, bum. Dar tata nu s-a sculat deloc ca să o scape și nici mama să îi dea un telefon la bărbosul ei care putea să ia și el un elicopter repede de la București și să îi filmeze pe geam ca să mai aibă ceva de dat. De aceea am adormit mai când s-a dus tata la baie și a venit vesel înapoi la noi zicând:

— Sculați puturoșilor să mai prindem și noi o ultra violetă.

Adică o rază de soare de mai de dimineată care te bronzează fără să te arzi la piele și să trebuiască pe urmă să te dai cu tot felul de cremă și de iaurt ca să nu te mai usture. Și chiar dacă nu mă interesa pe mine să mă bronzez deoarece nu mă duceam la concurs de Mis tot m-au luat cu ei la plajă promițând solemn că o să mâncăm ceva pe acolo întinși ca boierii cu burta în sus. Dar dacă vrei puteai să stai și mai în capul oaselor nu decât întins pentru că erau numai șezlonguri pe toată plaja și trebuia neapărat să dai bani ca să iei 1 de persoană deoarece altfel nu era voie cu rogojină sau cu cearceaful ca să mai faci și ei un ban ca niște mafioți și nici să nu mai fure lumea cearceafe din cameră și să se strice de la scoici. La plajă e plin de scoici pentru că de aceea se numește Mamaia perla litoralului, pentru că au ieșit multe perle din scoici dar le-au furat mai de mult turcii și acuma nu mai sunt decât la ei la Istanbul. Dar poate au mai furat și țiganiiii care se fac că vin cu semințe și cu nămol și se uită decât în jos ca să vadă ce a mai uitat lumea care s-a dus în apă și și-a lăsat ceasul în adidași.

Dar noi nu am plecat nicăieri, adică eu cu mama deoarece tata s-a dus să stea la coadă la mici ca să mâncăm și noi ceva căci de la pomană de la Kiti unde nu am avut decât de post, legume ca animalele erbivore nu mai eram mâncați de seara când a scos mama niște sanvișe cu cașcaval la care dormind am făcut economie pe drum. Și cam mi s-a făcut o foame de vedeam vapoare pe mare, poate de la aerul cu iod. Iodul este o substanță din aer foarte bună care te ajută să crești sănătos și să nu faci gușă ca grașii. Dar până a venit tata înapoi mi s-au cam lungit urechile și i-am făcut umbră lui mama cu ele care mi-a și spus:

— Dăte mai încolo să mă fac uniform.

Deoarece la mici era mai multă lume fiind duminică. Și după aceea a trebuit să se ducă iar să ia ceva de băut dar din altă parte, de unde era mai scump ca să nu mai stea la coadă și să nu i se răcească miciii lui. Însă nu avea cum să se răcească la ce căldură era, poate decât să facă viermi dar nu i se apleca lui nici de la ei căci a luat și muștar pe carton. Iar după ce am mâncat toți și ne-am făcut burta rotundă m-au lăsat și pe mine în apă căci nu mai puteam să stau ca tâmpitul la soare degeaba și să mă uit la lume care nici ea nu făcea cine știe ce fiindcă nu mai este ca mai de mult loc să se joace fotbal sau altele ca să mă uit și eu cum se faultează oamenii cu picioarele goale. Sunt decât șezlonguri 1 lângă altul de nu poți să treci și tu până la apă decât mai pe ocolite, pe o potecă. Noroc că apa nu era rece și am avut voie până la genunchi ca să mă vadă mama de la mal și să strige la mine:

— Nu te lăsa în jos ca să te văd unde ești.

Căci ea nu vrea să intre ca să nu i se ia crema de pe ea și pe urmă să se înnegrească cu pete. De aceea și ținea mereu mâinile în sus, să se facă și pe la subraț dar și ca să o văd eu și să știu la cine să mă întorc repede pentru că nu avem voie să ne prindă mai mult de 11 ca să nu facem cancer la piele și

să murim ca toți proștii aceia care au rămas. Dar mama știa de la ea de la Televiziune unde era un doctor care s-a făcut acum ceva pe la sunet de la ce salariu avea el la el la spital. Și așa m-am prins și eu care era programul la mare: dimineața la plajă, pe urmă spălat și mâncat iar, culcare cu de-a sila deoarece ei trebuiau să se odihnească ca să prindă puteri când se întorceau la servicii și țipau Șefii la ei:

— De nimica nu sunteți în stare.

Dar mai mult la mama căci tata este el Șef și țipă la alții:

— De așa puțin sunteți în stare.

Pentru că el este un Șef puțin mai bun. Iar seara să ne ducem să mâncăm la restaurant și să ne plimbăm dar câte o dată să mai stăm și pe plajă iar ca să nu zicem pe urmă că am venit degeaba aici și să ne întoarcem tot cu brânză. În seara aceea, duminică am fost la un restaurant mai așa și așa unde am găsit și noi o masă liberă ca să ne băgăm ceva la ghiozdan fiindcă tata cam știa cum stă treaba și zicea că:

— Nu ne putem apropia de ceva cu program artistic deoarece acolo e jale în weekend.

Așa că ne-am apropiat de o căsuță mai mică unde se auzea programul de la 2 de alături unde cânta la una niște muzică populară și la alta niște ceva ca ale lui Kiti, poate Asia. Și am mâncat tot mici de care mănâncă lumea la căsuțe căci doar nu era să cerem ciorbă ca la mamaia. Adică la aia a mea care a murit, nu la stațiune.

Iar farafastăcuri de alte feluri am mâncat după aceea luni sau marți când am fost mai încolo, mai la capăt, la Hanul Piraților. Acesta este un han unde vin pirați care au jefuit vapoarele ca să bea vin și bere și să își cheltuiască ce au câștigat cu sudoarea frunții care de aceea se și leagă cu un batic pe ea ca să nu le curgă în jos pe ochi și să rămână orbi de tot, să nu mai vadă nici cu ochiul ălălalt. Dar ca să nu îi cunoască lumea și Poliția că sunt pirați și să îi aresteze la dubă se fac

că sunt chelneri sau cântăreți sau comici și nu încep să bea și să mănânce decât dimineața după ce pleacă toți nehaliziile de turiști. La început nu am știut cu ce să mergem deoarece e mai departe de hotelul nostru și tata se gândea să dea telefon și să cheme un taxi ca să poată și el să bea ca omul în concediu dar mama l-a întrebat:

— De aceea am venit cu mașina ca să stau la mila la hoții aceștia?

Așa că până la urmă am fost cu mașina noastră ca să nu mai stăm să vorbim de politică cu toți șoferii. Și când ne-am dus și ne-am așezat acolo la masă am văzut că mai într-o parte puțin era și Tania cu mama și cu tatăl ei dar mai bine că nu m-a văzut. Sau poate că m-a văzut dar s-a făcut că nu mă vede de supărată. Tania este o fată în clasa a VII-a tot de la noi din București dar învață la altă școală, poate la mama Dracului în Drumul Taberei sau în Berceni. Ea este o fată înaltă și cu pielea albă dar o să se bronzeze și o să se facă neagră ca negresele deoarece stă toată ziua la soare. Are părul blond și ochii verzi niciodată să nu-i crezi. Prin hotel umblă decât cu costumul de baie roșu și cu papuci albaștri de plastic și își pune pe șezlong o saltea cu aer cu flori ca să stea pe moale, alfel îi pute pe un prosop. Și are tot timpul la ochi niște ochelari de soare moderni ca să nu facă crețuri la frunte de la stat încruntată și să îmbătrânească devreme. Eu am cunoscut-o mai devreme, luni la 12 când ne-am dus la Recepție ca să ne dea apartamentul nostru căci în-i era destul cât nu am putut să dorm 2 nopți. Și tot atunci a venit și ea cu părinții ei care aveau de luat tot așa un apartament dar dacă nu mai era decât 1 care era al nostru ce să facă? Așa că tatăl ei s-a cam certat cu mama, dar totuși nu s-au luat la bătaie căci i-a ținut moșul de la intrarea la hotel care nu vrea să audă deloc cum striga el:

— Dacă s-a liberat acum este al nostru deoarece noi avem bilete de luni.

Iar mama se mira:

— Oare vă cade rangul dacă dormiți și voi 2 nopți înghe-suiți ca toată lumea?

Însă până la urmă și-au dat mâna și s-au împrietenit fiindcă și el era de la Televiziune, dar de la alta. Dar nu s-au făcut chiar prieteni de tot, decât așa pe față ca să nu zică lumea:

— Ce neamuri proaste.

Iar când am văzut-o pe Tania la Hanul Piraților m-am uitat și eu mai încolo ca să văd dacă vine o dată Piratul acela ca să îi spunem și noi ce vrem să mâncăm, adică friptură cu cartofi prăjiți, decât atât că salata nu cam în-i place cu oțetul lor acru care îl pun în ea. Și după ce a venit am început să mănânc și eu cu noduri în gât căci mi-am dat seama că putea când vrea el să îș-i scoată cuțitul de la brâu sau pistolul și să ne zică:

— Măinile sus.

Dar nu ne-a zis. Decât se pitula tiptil pe după funiiile acelea de ziceai că sunt acasă cu scripetele și se uita care mai are ceva în farfurie ca să i-o ia și să îi spună pe urmă de la obraz:

— Scoate banii!

Dar nu decât aceia pe ce a mâncat și și pe ăia de bacșiș ca să poată să trăiască și ei ca niște Pirați căci nu aveau de unde să pescuiască dacă au murit toți peștii din mare de la petrolul de la Năvodari și tata și-a cărat ca un prost degeaba undițele, dar el zicea că:

— Mai este și un ghiol.

Adică un lac pe partea ailaltă de șosea decât stăm noi la mare și unde se plimbă lumea înghesuită cu vaporeșul. Și după ce am mâncat noi cât cântau unii niște prostii și aveau program artistic cu o insulă unde se duc niște Pirați ca să îngroape o ladă ne-am gândit să plecăm ca să ne culcăm și noi mai devreme prima dată în apartament și să putem pe urmă să ne sculăm devreme ca să ne ducem la ultra violetele acelea. Iar când l-a chemat tata pe un Pirat ca să plătească am văzut că altul se duce și vorbește ceva la masa lui Tania care s-a ridicat

și s-a dus afară undeva cu Piratul după ea arătându-i pe unde vine. Dar de unde era să mă gândesc eu că s-a dus să ne taie roata ca să facem pană și să ne întoarcem cu o trăsură cu cal? Așa că tata a trebuit să dea încă 1 milion și pe urmă să se ducă iar dimineața să facă pana la vulcanizare plecând nervos că:

— Pana mea!

Iar pe mine m-a târât mama după ea la plajă cu toate că mai înainte cu o zi mi-a promis că mă lasă în boiii mei să stau în cameră și să scriu la compunere, nu să mă frig acolo. Dar dimineața s-a răzgândit că:

— Trebuie să am și eu un bărbat cu mine pe plajă să nu îmi dea golani aceia cu mingea în cap și să mă umple de nisip.

Dar de fapt asta era vrăjală fiindcă de fapt m-a luat căci nu avea cine să o dea cu cremă pe spate și îi era frică să nu se bășice. Și după ce am dat-o am întrebat dacă:

— Pot să mă duc înapoi?

Dar nu puteam deoarece mi-am pierdut ochelarii care i-am găsit mai seara la ea în geantă, așa că dacă tot nu puteam să fac nimic ca un chior am zis să rămân și să văd cum se chinuie un moș și cu o babă să îș-i bage umbrela în nisip. Căci cam bătea vântul și o lua invers. Iar după aceea dacă am văzut că mama a adormit cu toate că am venit devreme la hotel și nici la televizor nu ne-am uitat, m-am sculat și eu mai încet de lângă ea și m-am dus la mare. Din fericire apa era cam caldă, decât la început înghețau mâțele în om dar după ce te obișnuiai era mai frig la aer. Și m-am dus și eu puțin mai încolo ca să văd dacă pot să învăț să înot deoarece tata nu vrea să mă învețe zicând că e mai bine să nu cred că știu și să mă duc până la geamandură să mă scoată după 2 zile cu burta umflată și verde. Iar când am ajuns pe la apă până la genunchi a venit la mine un colac de salvare cu un gât de rață sau de altă pasăre care înoată și nu știu al cui era fiindcă un băiat de mai dincolo când i l-am dat a răspuns că:

— Nu este al meu.

De m-am și mirat ne crezând că mai este cineva cinstit care să îi dai și să nu ia ce nu este al lui. Și dacă am văzut că este pierdut de tot m-am mai dus puțin mai încolo cu colacul pentru că nu aveam cum să mă înnesc cu el dar m-a cam luat un val sau mai multe și m-a dus la apă adâncă unde nu mai puteam să ating fundul. Și deoarece nu îmi-i era frică cu toate că nu prea mai puteam să mă întorc și degeaba am dat din mâini nu am strigat după nimeni:

— Ajutor!

Ca să nu o fac de râs pe mama că ea stă la plajă cu pălăria nouă de paie care i-a luat-o tata și pe mine mă lasă teleleu să mă înnesc de 1 singur. Așa că mai m-am chinuit eu puțin dar tot degeaba căci am trecut și de geamandură și de cineva cu cască roșie pe cap. Și atunci am văzut că vine la mine un rechin dar nu l-am văzut pe tot, decât aia de sus de deasupra apei și am crezut că o să mă mănânce pe bucăți, mai întâi picioarele care erau în apă și pe urmă o să ajungă la burtă dar fără să mor ca să pot să țip până îmi-i sparge el capul cu dinții și să se uite lumea cum îmi-i iese creierul sperindu-se de el. Dar nu a fost nici un rechin, a fost un neamț blond care a început să râdă de mine și pe urmă când i-am zis:

— Dumă și pe mine mai la mal.

Nu a priceput deoarece nu vorbea românește și nici eu nu știam decât Danke, vopsea germană de calitate așa că s-a dus să mai sperie niște fete care erau la mare cu el. Sau cu alcineva căci nu îmi-i dădeam seama de la distanța aceea. Și pe mine m-a lăsat cu o meduză care a venit la piciorul meu ca să mă usture dar după ce m-a usturat a plecat repede deoarece poate s-a speriat de la fluierul acela care îl aveau în gură 2 băieți într-o barcă. Însă eu nu m-am speriat și m-am bucurat deoarece până la urmă a venit să mă salveze și pe mine Salvamarul care de fapt decât se făcea că este Salvamar ca să nu îl ia Poliția și era un Pirat căci l-am cunoscut de seara după baticul din capul lui. Decât că acuma nu mai era chior, era ca toată lumea,

fără aia neagră la ochi. Dar nu mi-am dat seama chiar de la început căci nu băteam până acolo, decât când a venit și m-a luat în barcă întrebându-mă:

— Unde-i măta măi?

La care nu i-am spus nimic de Japiță Ordinară care nu știe că nu e frumos să vorbești cu măta. Așa că au zis amândoi că o să mă ia și să mă ducă pe vaporul lor până le zic al cui sunt. Iar acolo a ieșit de undeva Șeful lor de la restaurant cu burta în față și cu sabia la el întrebându-mă:

— Ce e tactu măi?

După care m-a băgat la beci cu șobolani și cu Tania care era prizonieră de aseară dar părinții ei nu știau căci credeau că s-a dus decât până la vecu și poate s-a rătăcit când să se întoarcă. Iar dacă am văzut așa i-am promis:

— Lasă că te scap eu.

Findcă Pirații aceștia erau mai proști ca Onedin și au uitat să ne lege la gură ca să nu ne înțelegem cum să evadăm. De aceea i-am zis:

— Dăte mai încoace.

Și după ce s-a dat m-am apucat și i-am ros cu dinții frânghiile de la mâini și de la picioare și după aceea când i-am zis:

— Acum este rândul tău.

Ea nu a vrut și s-a chinuit juma de oră cu unghile ei roase în carne. Dar tot a putut cu toate că mai mult se ferea ca să nu se atingă de coada la un șobolan care mai trecea pe acolo curios să vadă ce facem.

— Și acuma cum scăpăm de aici?

M-a întrebat ea după ce m-a dezlegat. Dar nu știa că m-am gândit și că aveam un plan ca să luăm barca lor și să ne ducem cu ea la mal. De unde era să știu eu că tocmai atunci au venit Teroriștii cu o navă de-a lor mare de război și au început să tragă cu tunurile și cu torpilele în Pirați ca să se predea cu tot cu steagul lor cu cap de mort ca la curent electric? Și dacă Pirații

nu s-au predat au mai tras până i-au nimerit cu o ghiulea care a trecut decât puțin pe lângă mine și a omorât un șobolan care l-a storcit de o ladă de acolo de i-au ieșit mațele ca la o pisică călcată de mașină pe stradă. Și atuncea a început corabia Piraților să se scufunde iar ei săreau de sus în apă strigând:

— Ne predăm.

Dar era prea târziu căci până să vină Teroriștii și să îi scoată s-au înecat sau au înghețat de la apa aia rece și nu mai a scăpat nimeni. Decât eu și cu Tania care am pus-o pe o ladă și i-am dat o lopată cu care băgau Hoții aceia cărbuni și i-am zis:

— Dă din ea.

Iar eu am luat fluierul din gură de la ăla care m-a scos din apă și când am început să fluier au venit niște Teroriști cu o șalupă zicând:

— Săracii copiii!

Și ne-au luat la ei pe navă unde ne-au pus o pătură în cap ca să mai ne încălzim și după aceea s-au apucat să ne arate toate rachetele lor nucleare care apăsa Comandantul lor pe un buton și ele se duceau teleghidate cu satelitul direct unde vrea el. Mă miram eu ce vreau de la mine dar până la urmă s-au dat de gol când a venit Căpitanul și a început să se dea cu ni, ni, ni și cu frumosul ca să îi spun unde este Televiziunea lui mama ca să se răzbune căci l-au dat la televizor și să pună mâna pe ea, adică pe Televiziune nu pe mama. Deoarece vrea să păcălească pe toată lumea și să spună că el nu este Terorist și să îl pună lumea Președinte dar nu la tata la asigurările lui, la Țară. Și când mă tot întreba a început să mă ia cam așa ca să mă încălzească să nu răcesc de la apa aceea. Iar dacă am văzut una ca aceasta am spus că să ne ducem la mal ca să îi arăt dar totuși eram mai bazat ca el pentru că nu știa că m-am prins și ce am eu în cap. Și cum am ajuns acolo am sărit repede din șalupă de la el băgându-mă între lume ca să nu mai mă cunoască nici dacă se benoclează cu benoclul, căci erau toți în slipi. Dar tot mă gândeam la Tania că dacă a rămas cu ei

poate să vină să le arate hotelul unde stau ca să mă ia pe mine și să le rămână la familia ei apartamentul. Iar tocmai când mergeam așa pe plajă m-a lovit în cap o minge cu buline de am crezut că am îmbulinat-o prinzându-mă aceia din urmă dar nu erau ei, era decât mama care nu știu cum m-a văzut și luând de la cineva mingea m-a făcut atent ca să nu mă duc mai încolo. Și când am întrebat-o:

— De ce nu ma-i strigat în loc să dai?

A spus că:

— O doamnă nu strigă niciodată în gura mare.

Și de aceea a început să mă certe și să mă Drăcuiască mai în șoaptă de ce am plecat de lângă ea, ca să nu ne audă aia cu șezlongul lipit de al ei și să ne râdă arătând cu degetul:

— A venit să îi facă educație la mare.

Dar nici ei nu erau mai breji deoarece stăteau crăcănați ca o caracatiță cu burta în sus la soare însă nu era treaba mea. Treaba mea era să nu îi spun lui tata că m-am dus la apă singur și că ea a adormit ca să nu se supere și să zică:

— Dacă nu poți să ai grijă de el atunci ne întoarcem la București.

Care nu era așa nasol ca să scap și eu de Teroriștii aceia de care n-am spus nici păs ca să nu se răzbune pe Tania și să o arunce în apă la rechini. Așa că când a apărut tata transpirat am făcut pe cumintele și ne-am dus toți să facă și el un duș Drăcuind ca mama dar mai rar că a stat 100 de ani la barieră.

Dar degeaba îmi era mie grijă de Tania căci ea era o oafă care era în legătură cu Teroriștii aceia dar atunci eu nu aveam de unde să bănuiesc deoarece numai la aceasta nu îmi era mie gândul căci sunt și eu decât un copil care de unde să știu cum este 1 și altul și ce se ascunde pe sub el. Iar pe sub Tania mi-am dat seama mai încolo în seara aceea că se ascundea un aparat de acela mic cu un fel de antenă care nu se vedea deoarece îl purta pe sub haine. Și l-am văzut decât puțin cu coada

ochiului când eram la o terasă și mâncam și noi iar ea a trecut cu un băiat mai mare care o întreba dacă:

— Nu vrei să mergem mâine să ne dăm cu banana?

Deoarece era o banană care dădeai bani și te plimba pe valuri dar foarte periculos căci puteai să cazi și să te înnece Dracului. Iar când a întrebat-o el așa ea a spus că se mai gândește puțin și atunci s-a și scărpinat puțin într-o parte unde i-am văzut aparatul lipit cu leucoplast care l-a avut la ea și s-a lăsat prinsă de Pirați ca să știe Teroriștii unde sunt aceștia și să vină să le cufunde corabia. Iar dacă am văzut așa i-am zis lui mama că:

— Mă duc și eu până undeva.

Dar nu unde credea ea, căci m-am luat după ei și i-am văzut cum s-au dus la un dig pe plajă, unde lângă dig era o cazemată rămasă de pe vremuri și au intrat în ea. Iar atunci am început să mă gândesc:

— Să mă bag? Să nu mă bag?

Dar până la urmă m-am băgat căci cine știe ce puneau ei la cale. Însă când am intrat acolo nu era nimeni decât o lanternă care m-am împiedicat de ea pe jos de am crezut mai întâi că este un os de om care l-au omorât și l-au ascuns acolo și abia după aceea am văzut că este lanternă care și avea baterii. Căci am aprins-o imediat și am văzut că nu este nici o Tania la cazemată, decât niște hârtii și o pungă care o tot făcea curentul așa la un zid. Dar tocmai când am vrut să ies nu mai am știut pe unde deoarece nu mai am găsit ușa și eram căzut în capcana lor. Dar numai așa am zis eu în gând la început că:

— De data asta chiar că am îmbulinat-o.

Deoarece nu știu cum am făcut și m-am sprijinit de un perete căci am alunecat călcând în ceva și când m-am sprijinit s-a deschis pe acolo o ușă și am intrat și eu cu lanterna căci nu era să stau degeaba 100 de ani în cazemată și să strig ca prostul:

— Mamă!

Iar dacă am intrat pe ușă am ajuns la un hol ca de peșteră care mergea pe sub mare deoarece am auzit apa pe deasupra mea și nu prea mi-a convenit ca să nu-mi cadă tavanul în cap și să mă înec. Însă tot nu mi-a căzut dar când am ajuns la capul lui, adică la hol am zis că mai bine cădea pentru că acolo am ieșit iar pe plajă dar mai departe și am văzut cum erau toți Teroriștii aceia adunați cu flăcări și în mijloc stătea băiatul acela care era cu Tania, care și ea stătea mai la o parte. Iar Căpitanul la Teroriști îl întreba:

— Zii măi adevărat căci știi că ești Pirat.

Iar el dădea din cap că nu deoarece nu putea să spună nimic fiind legat la gură. Și după aceea Căpitanul l-a întrebat iarăși ca la Poliție:

— Unde ați băgat măi comoara aceea?

Și m-am prins și eu că ei vreau să pună mâna pe o comoară ca să cumpere cu ea niște rachete atomice sau decât niște dinamită să sperie lumea. Și băiatul tot nu le-a spus nimic deoarece era Jurat și atunci s-au apucat să îl omoare. Dar nu să îl împuște sau să bage în el un cuțit sau ceva. L-au dezlegat la gură și l-au pus să înghită o minge din aceea de la plajă de care o umflă lumea. Decât că nu era umflată, era dezumflată dar au legat-o cu un furtun și cu o pompă. Iar când mingea a ajuns în burta lui s-a apucat un Terorist mai bătrân, 1 cu o cămașă roză cu flori verzi să dea la o pompă. De aceea băiatul a început să se umfle de la mingea din burta lui dar tot nu a spus nimicuța. Iar până la urmă a început să îi crape pielea pe el câte puțin dar mai încolo mai mult așa că a crăpat de tot începând să îi sară sânge de jur împrejur. Și mi s-a cam făcut pielea de găină căci aceștia nu știau de glumă și dacă se luau după un ficat care a sărit din băiatul acela mai departe puteau să mă găsească și pe mine cum stăteam tupilat după un tămbărau de gunoi căci a venit direct pe capacul lui. Adică ficatul. Și m-a cam stropit cu niște înghețată topită care era acolo. De aceea am

zis că nu mai are rost să stau pe acolo și am plecat la șoseaua aceea mai mică pe unde se plimbă lumea și trece tractorașul acela cu vagoane. Dar nici nu am făcut 2 pași și nu știu cum am călcat pe întuneric pe o pisică care a făcut:

— Miau.

Dar nu era pisică adevărată. Era decât o jucărie din aceea de umflat cu gura dar tot s-a auzit și atunci un Terorist a strigat:

— Cine ești măi acolo?

Însă nu eram prost să spun că:

— Luca.

Așa că m-am pus jos ca să nu mă vadă aceia care au venit după mine. Dar nu prea puteau să mă vadă căci era întuneric dar totuși ei aveau flăcări și căutau bine de tot ca să mă prăjască la foc ca pe un mic. De aceea a trebuit să îmi pun nisip în cap ca să nu mă găsească și după ce s-au plictisit ei s-au gândit că:

— Poate a fost un cățel.

Și am putut și eu să mă duc la șosea ca să mă ascund în lume, dar tot nu am putut bine căci când să mă sui și eu în tractoraș m-a luat cineva de o aripă scuturându-mă bine și întrebându-mă:

— Unde te duci măi?

De am zis că gata sunt și mă fac aceștia fleică de pus la grătar. Însă era decât tata care m-a găsit până la urmă trimis de mama să vadă dacă am făcut ce am zis și cam a umblat destul săracul de el căci după aceea mai am avut de mers hăhă până unde ne aștepta ea făcând 13, 14 dar fără sucitor deoarece nu avea rost să îl luăm la mare cu noi. Iar ca să zică că mă pedepsește ca o mamă care a stat cu grijă a zis că:

— Măine nu mai pupi plajă.

Dar nici nu vroiam să pup așa ceva, vroiam decât să stau încuiat în apartament unde m-au lăsat și ei în plata mea dar fără să mai îmi dea bani ca la București fiindcă acum eram cu ei și am putut și eu să scriu la compunerea mea. Căci decât

ei sunt în concediu fără să trebuiască să facă nimic, decât să se distreze la plaja lor, eu aveam ca elevii temă dar nu mai îmi era așa de greu ca la început căci dacă m-am apucat m-am apucat. Și nici nu mai îmi trebuia să îi văd neapărat dacă mi-au lăsat acolo pe masă un corn și un lapte cum sunt învățat de la școală la ora aia. Dar cel mai tare m-am bucurat că am mai avut și eu timp să scriu mai mult și când mi-am dat seama că nu mai sunt chiar atâta de întârziat cu toate că tot mai eram cam cu o săptămână și abia scriam de când mai trăia Kiti și eu mă chinuiam să îl ascund pe Robert prin dulapurile mele și să îi dau biscuiți sau ce îi dădeam ca la un câine sub pat. Și sincer să fiu îmi părea cam rău că nu m-am gândit să îl bag și pe el în porbagaj ascuns cu valizele alea ca să mai am și eu cu cine să vorbesc la mare unde toată lumea este cu pretenarii, decât eu stau ca cucul. Însă dacă îl găsea tata ce îi spuneam? Căci totuși este destul de cal mare să se ascundă, nu ca un mușunache care îl umfli și când nu mai vrei îi scoți dopul.

Așa că mai pe seară când m-am dus la mașinuțe a trebuit să mă gândesc cu cine vreau să mă dau în Balerină, cu mama sau cu tata și am vrut cu el deoarece ea țipă tot timpul și mă face de răs la turiști și tata este și mai mare iar dacă era pe acolo un Terorist cu luneta mă ascundeam după el să nu mă vadă și să mă împuște acolo sus. Însă poate că am greșit că nu am vrut cu ea pentru că pe urmă mereu mi-a scos ochii că ea de ce îmi face să mănânc și mă spală și mă calcă dacă eu vreau tot cu tata care îmi dă bani căci decât la bani mă gândeam ca neamurile lui și la mulțumirea ei sufletească ciuciu. Totuși nu mă gândeam decât la bani, adică deloc, mă gândeam că dacă vin Teroriștii și dau o bombă în lumea aia Dracu îi ia pe toți cu mașinuțele și cu Balerina lor cu tot și Căpitanul acela poate să mă găsească mai ușor. Dar nu m-a găsit cu toate că și-a trimis spionii care i-am tot văzut de sus cum mergeau câte 2 amestecați în lume. Și dacă după Balerină m-am tras mai așa, după tata el m-a întrebat:

— Ce ai măi speriatule?

Dar nu aveam cum să-i spun și l-am lăsat în boiii lui să se pupe în partea ailaltă cu mama crezând că eu nu sunt atent și că mă uit la aceia care trag cu pușca dar nu adevărată, să împuște: lupi, urși, căprioare, iepuri și ce mai trecea pe la tablele alea. Și după ce mai ne-am plimbat noi pe acolo ca vodă în lobodă cu vata aceea de zahăr care mi s-a întins peste tot nasul până la urechi mama m-a șters cu batista cu scuipat și a zis să mă dau o dată și în mașinuțele mașinuțe și pe urmă să ne întoarcem și să ne culcăm. Dar acolo a trebuit să mai așteptăm destul căci era mai multă lume pe margine cu fise în mână care vrea să prindă o mașinuță și până a prins și tata i s-a albit lui mama părul în cap pe sub blondul ei care era vopsită. Eu dacă era după mine ziceam:

— Mai dăle Dracului de mașinuțe.

Deoarece eram plictisit să tot stau la coadă și să aștept dar tata a spus:

— Lasă să înveți să fii bărbat căci la vârsta ta ești ca un mucos de clasa a II-a.

Însă nu m-am supărat dacă e tata căci e totuși părinte chiar dacă nu prea dă el pe acasă și nu e frumos. Și când am prins până la urmă una m-a lăsat singur în ea nu ca anul trecut deoarece mai am crescut și eu și nu mai încăpeam amândoi de la burta lui care i-a mai crescut dar decât puțin. Și așa că a rămas pe margine ca să strige la mine:

— Calcă pe pedală deoarece alfel nu pornește.

Și când l-am ascultat a pornit și s-a dus drept în 1 mai mare și cu pletele nespălate care nici nu știu cum îl mai primea la școală așa. Iar el s-a uitat la mine urât și a spus:

— Lasă că vezi tu.

Și a început să mă bușască cu alții cu care era el, dar nu de capul lui, de capul la Teroriștii aceia care erau în gașcă toți pe mine. Pentru că abia atunci m-am prins și eu că erau

mai mulți care m-au băgat mai la mijloc și au început să mă tamponeze strigând:

— Aragaz cu 4 ochi.

Dar bine că nu s-a băgat tata să mă scape de ei căci mă făcea de râs că nu pot să mă descurc și singur. Și de fapt nici nu era foarte atent pentru că știa că am 2 ture, așa că ei aveau timp de ale lor căci și așa cam nu prea au vrut să mă ia și se gândeau să mă lase cu Kiti. Dar Dumnezeu nu a ținut cu ei și a omorât-o. Însă cu mine a ținut căci după prima tură m-am dat repede jos uitându-mă să văd dacă nu s-au luat după mine Teroriștii aceia dar nu au fost în stare deoarece sunt mic și mă bag uite așa printre oameni și când am ajuns la mama și la tata lor nu prea le-a convenit zicându-mi:

— Gata?

Dar nu au avut încotro căci i-am păcălit că mă doare burta și au zis și ei să mergem la hotel dacă eu sunt așa o pacoste. Însă nu am mai luat trăsura căci nu avem firmă de calculatoare să aruncăm cu banii, am luat troleul ca să mă facă mama de 2 lei și să mă întrebe de față cu aceia care se duceau la discotecă împarfumați:

— Mai poți să te ții?

Căci îmi-i și venea să o cobor la o stație ca să se ducă ea să mai vadă niște Știri de ale ei și să mai îș-i cumpere o pălărie de paie sau un șah și un fluier de la aceia care vindeau milee și pe mine să mă lase să mă descurc cum pot ca un aurolac care e mai bine de el căci nu are cine să îi spună mereu:

— Mănâncă tot jnițelul.

Sau:

— Stai Dracului pe salteaua aceea căci m-ai umplut toată de nisip.

Așa că dacă pe mine m-a durut burta nu mai am fost în seara aceea pe la unde aveau unii emisiune de la ea de la

servici, unde se fugăreau cu sacul și dădeau cu gheață pe ei să se mai răcorească. Și am zis că poate ne ducem altă dată ca să mai râdem și noi și poate să se bage și mama cu tata la concurs să ia un premiu căci ea cam îi cunoștea și trebuia decât să le facă puțin cu ochiul iar ei îi dădeau imediat 2 creme de plajă și 1 prosop cu desene animate.

Dar mai era până atunci și nici nu mai știu cum am scăpat de mai trăiesc deoarece într-o zi după aceea eu scriam liniștit la mine la compunere și nu mă interesa ce face altă lume iar mama și cu tata au putut să se ducă și ei fără grija mea la plajă și să se distreze cu rebusul lor. Iar tocmai când scriam eu așa am auzit că bate cineva la ușă și am zis că:

— Asta e mama.

Pentru că mai fugea câte o dată sus la mine ca să vadă dacă mai vreau o napolitană sau ceva. Însă când am deschis am văzut că nu este mama, era o femeie grasă cu niște prosoape care m-a rugat frumos să o las să mi le pună acolo și să facă și patul. Și dacă eu am lăsat-o am greșit căci a spus și ea așa că decât lasă prosoapele dar după aceea s-a apucat și să dea cu aspiratorul și nu puteam să o dau afară căci era cam musafir deși eu nu am văzut musafir să vină el și să-ți facă șmotru. Iar după ce m-a amețit cu bâzâitul acela a spus:

— Dăte mai încolo ca să schimb cearceafele.

Și când m-am dat s-a apucat să le facă așa în aer iar eu când nu am fost puțin atent m-a și înfășurat în 1 din ele și m-a pus într-un cărucior plecând repede ca să nu cumva să o prindă cineva. Și nici nu puteam să strig deoarece a pus peste mine și de la alte camere și cam erau grele de am zis că mă sufoc. Iar în gândul meu ziceam:

— Luca, Luca nu mai apuci tu să compui nimic deoarece o să te bage să te spele cu rufele și să te otrăvească cu dero.

Dar nu m-a spălat. Mai m-a dus așa ca să le miros transpirația la unii și să îm-i vină să vomit de la ea și mai încolo

m-a răsturnat cu totul într-o dubă ducându-mă la o spălătorie. Iar când am ajuns și m-a răsturnat acolo pe jos am văzut că era și un Pirat dar îmbrăcat mai alfel, ca bucătarii. Iar acesta m-a întrebat repede:

— Zii măi unde este comoara?

Deoarece vroia să o pună în altă parte ca să nu o găsească Teroriștii. Și dacă nu am știut a zis iar:

— Păi nu era ascunsă în apartament la voi?

Însă cine era să o ascundă? Poate tanti aceea care decât se făcea că este femeie de servicii dar când am ajuns acolo la rufe murdare o dată s-a dezbrăcat și și-a scos masca de cauciuc care o avea pe cap și am văzut că era Șeful Piraților de la restaurant. Iar dacă nu am știut ce să spun de nici o comoară ei s-au gândit:

— Sigur nu a ajuns la Teroriști.

Căci dacă ajungea nu mai îl chinuiau pe băiatul acela al lor și nu mai îl omorau ca să le spună:

— Unde?

De aceea ei au fost de părere că am luat-o eu și am pus-o în altă parte ca să îmi cumpăr calculator să mă joc ca copiii. Iar ca să le spun au exclamat:

— Lasă că vezi tu!

Și m-au luat frumos de mână ducându-mă la o herghelie de cai pe partea ailaltă de șosea, cu ghiolul. Iar acolo s-au pus și au săpat repede o groapă băgându-mă după aceea în ea în picioare până la gât și întrebându-mă:

— Zici?

Dar nu aveam ce să le zic și de aceea au acoperit-o cu nisip și s-au apucat să călărească caii pe lângă mine de credeam că acuma o să calce 1 cu copitele în capul meu să mi-l spargă și să mi se împrăstie toți creierii pe acolo: creierul mic și creierul mare. Iar dacă se împrăstiau puteau să se și prăjască la cum bătea sparele iar ei mai trebuiau decât să spargă un ou și să pună făină ca să facă creier pane ca mama, căci mamaia nu știa așa. Dar tot nu mi-a fost foarte frică și tot spuneam că:

— Lasă, lasă căci până la urmă o să scap eu și de aici și o să mă întorc acasă la mine să compun și să nu mai ia foarte bine decât Nahabetian.

Însă nu prea știam cum să scap deoarece nu puteam să mă dezgrop de 1 singur căci aveam și mâinile în nisip. Și tocmai când credeam că o să stau acolo până se face 15 septembrie mi-a venit ideea că nu se poate să nu fie bine până la urmă căci deodată s-a băligat un cal pe la nasul meu și aveam noroc fiindcă am început să aud:

— Bip, bip, bip.

Iar când m-am uitat mai bine am văzut că în baligă era tot un aparat mic ca acela care îl aveau Teroriștii. Care deloc nu îi lăsau în pace pe Pirați și îi urmăreau tot timpul și de aceea au pus în mâncare la cai aparatul. Ca să îl înghită și să știe unde se duc Pirații. Așa că am avut dreptate pentru că am început să aud o mașină care s-a oprit pe aproape și după aceea am auzit și mitralierele cum împușcă toți caii, de era mai bine că m-au îngropat și nu decât să mă lege pe acolo pe jos căci au început să le curgă mațele din burtă cu tot felul de mizerie. Iar dacă mă prindea mama murdar ăla eram. Dar așa m-am murdărit decât puțin la cap până a căzut într-o parte calul acela de deasupra: buf. Și atunci au venit mai aproape și Teroriștii care i-au luat de pe jos pe Pirați căci pe ei nu i-au împușcat și pe acela care cam semăna cu un bucătar au luat o umbrelă mai mare, de aceea care se pune la plajă și l-au înțepat cu ea zicând:

— Cine dă țeapă la alții până la urmă tot o țeapă primește și el.

Iar el săracul s-a tot chinuit și s-a frichinit într-o parte și în cealaltă până a intrat țeapa de tot în el de mi se făcea și milă cu toate că era o Japiță Ordinară. Ca să nu mai spun că m-a surzit cum urla ca din gură de șarpe veninos, cobră:

— Au, au, au!

Însă nu a urlat decât până i-a ieșit țeapa aceea pe partea ailaltă, în ceafă și pe urmă a tăcut. Decât mai dădea câteodată

aşa puţin din picior. Dar pe Şeful tot nu l-au omorât. L-au pus să stea pe un şezlong legat şi după aceea l-au dat cu nişte saramură şi cu nişte peşte spunând:

— Noi avem timp să aşteptăm până ne spui unde este comoara.

Şi nici nu l-au crezut când le-a spus că nu ştie şi că de aceea m-a îngropat şi pe mine. L-au lăsat să stea aşa până a venit un pescăruş care credea că este un peşte mare deoarece mirosea a peşte. Şi fiindu-i foame a cam început să ciugulească pe el. Dar nu singur deoarece după aceea au mai venit şi alţii ca să îl mănânce de viu pe Şeful Piraţilor care tot striga şi el tot ca din gură de şarpe veninos dar cu clopoţei:

— Au, au, au.

Pentru că pescăruşii aceia îl mâncau pe bucăţele mici. Mai întâi nişte cărniţă de pe picioare şi de pe trup, apoi nasul, ochii, apoi obraji. Şi el a strigat aşa zi de vară până s-a făcut seară de credeam că a murit şi el dar nu eram precis pentru că pe mine Teroriştii m-au dezgropat şi s-au gândit că:

— Lui Luca să îi dăm drumul deoarece este copil şi poate găsim cu el şi alţi Piraţi iar aceştia au comoara.

Aşa că eu m-am bucurat, dar degeaba căci înainte să îmi dea drumul a scos 1 un briceag tăindu-mă puţin la ceafă ca să îmi bage un cip în cap. Însă nu am ţipat. Cipul este ceva ca un aparat de al lor de urmărit dar mai mic pentru că şi eu sunt mai mic. Şi se bagă în cap la om ca să ştii unde se duce şi cu cine se întâlneşte. Însă eu cu cine era să mă întâlnesc decât cu Şeful, dar nu al Piraţilor care a rămas acolo pe şezlong, cu al lui tata. Căci după ce m-a luat mama şi m-a pocnit cu papucul că:

— Unde ai fost măi de ai venit cu mizeria aceasta în cap?

A trebuit să ne ducem să mâncăm ceva, nişte peşte care mie numai asta mai îmi trebuia. Şi când am vrut să îi spun ce am păţit şi cum era să rămână fără grija mea nu a vrut să mă asculte zicând:

— Lasă că te știu eu.

De aceea a trebuit să plecăm repede, iar la restaurantul acela când era și tata să bage un duminic în gură a venit Președintele pe la spate și i-a dat una pe spate spunând:

— De ce mânânci măi pește aici?

Iar văzând că tata se miră a mai zis:

— Lasă că te duc eu la Cherhana unde este ca lumea nu ca acesta înghețat și ei spun că nu.

Iar lui mama nu prea i-a convenit zicând că tata degeaba este bărbatul ei dacă seamănă cu mine și îl păcălesc toți chelnerii dar nu i-a convenit nici ca să ne întâlnim cu Președintele și cu nevasta lui deoarece noi am venit la mare ca să mai fim și noi de capul nostru nu la cheremul la alții care să ne facă ei programul. Dar totuși nu s-a putut să ni-l facem decât noi deoarece:

— Șeful este Șef și în slipi cu burta cu păr pe afară.

Așa că tata a zis că mai bine să ne întâlnim cu el că poate dacă iese Dracului la pensie sau îl mută în altă țară pune și el o vorbă bună ca să fie tata Președinte iar dacă nu vrem să bem cu el poate să îl dea și afară spunându-i:

— Eu te-am făcut om și tu un șpriț nu vrei să bei cu mine?

Dar nu ne-am dus chiar atunci, ne-am dus sâmbătă când ne-am dat întâlnire cu el pe la 4 căci zicea să mergem mai devreme ca să mâncăm o dată și de 12 și de seara și să avem și noi timp să mai stăm de vorbă mai mult, dar nu cu mine, cu tata că parcă nu se vedeau destul de dimineața până noaptea la servicii. Și a trebuit tata să ia mașina o dată că trebuia să se ia cu ea după mașina lui și o dată că și așa nu putea să bea ca să nu zică Șeful că este o Pramatie. Mai nasol a fost de mama care nu prea a știut cu ce să se îmbrace dacă mai de seară și de gală sau cu papucii și cu ceva ca la plajă. Dar până la urmă a zis:

— Ia mai dă-l Dracu că nu stau să mă gătesc pentru el.

Și dacă lui Șefu nu-i plăcea de ea așa putea ca să se dezbrace și de caracter și să îl porcăiască în față fiindcă îi ține bărbatul până hăhă. Și după aceea am putut și noi să plecăm cu 100 pe oră căci și așa era târziu. Iar când am ajuns acolo unde ne-a dus el cu mașina lui în față, mai mare ca a lui tata, Humer, era mai într-o parte unde nu știa multă lume. Ca să nu vină toți turiștii transpirați cu casetofoanele lor. Era ceva mai la plajă acoperit cu stuf ca la sărântoci dar înăuntru era restaurant ca toate, decât cu niște plase și undițe puse peste tot pe pereți și și niște pești cred că împăiați. Dar bine că nu mai era căldura aceea de afară și nici muște prea multe, decât 2, care una o bâzâia pe mama la cap și alta era mai departe. Și dacă ne-a văzut ajunși acolo la Cherhana cum îi zicea el Președintele a început să se dea mare și să mă întrebe:

— Tu mergi la școală?

De cred că ori era prost ori nu era atent când îi mai spunea tata să îl lase și pe el mai devreme căci are ședință cu părinții. Și cum ne-am așezat pe scaune a mai zis:

— Haide să-ți alegi peștii.

Și l-a luat pe tata care văzându-mă supărat m-a întrebat:

— Vrei să vii și tu?

Și l-a dus mai în spate, la un acvariu unde trăiau tot felul de pești și cine se ducea la restaurantul acela îi spunea la un om:

— Pe acesta îl vreau.

Iar omul îl scotea și îi dădea să mănânce chiar peștele care i l-a arătat. Ceea ce era model de la Turcia, fiindcă la noi nu mai am văzut așa. Însă mie nu prea îmi convenea să mănânc pește căci dacă se lua mirosul la mine și pe urmă veneau toți pescărușii aceia să mă ciugulească ce mă făceam? Dar nu am avut încotro pentru că sunt copil și trebuie să ascult și așa că am zis și eu la întâmplare:

— Pe acesta îl vreau.

Iar după aceea ne-am dus înapoi la masă, la mama și la nevasta lui Șefu care nu știu de ce se tot ruja și se uita în oglindă căci nu eram decât noi prin restaurant și alcineva nu avea cine să o deoache. Și când a venit chelnerul acela și mi-a dat farfuria cu peștele acesta cam se uita cu un ochi la mine și parcă mă întreba:

— De ce m-ai ales pe mine?

Iar din cauza aceasta m-am înneecat cu un os de am crezut că o să mor pe loc și poate că și muream dacă nu era Șeful care mi-a dat o carabă în spate și când am scuipat osul a sărit pe un cățel care aștepta și el săracul pe acolo pe jos să-i dăm ceva de mâncare de s-a speriat și a fugit.

Mai încolo puțin cam peste 2 zile m-am întâlnit cu dumneavoastră deoarece mama nu a mai vrut să mă lase să stau și eu liniștit și să compun și tot zicea mereu că:

— Dacă nu am liniște în cameră măcar să știu și eu o treabă.

Și de aceea mă ținea decât pe lângă ea să stau la plajă și să mă fac negru ca să nu zică pe urmă lumea pe stradă că decât ea s-a bronzat și pe mine m-a lăsat pe la un orfelinat să îmi dea aceia să mănânc griș cu pâine mucegăită. Iar de aceea nu prea am mai avut ce să fac și a trebuit să stau mereu atent căci unde era lume mă urmăreau și Teroriștii care se luau după Cipul din ceafă de la mine căci îi vedeam eu pe unii pe plajă cum se fac că vorbesc la telefon sucindu-se dar de fapt ei vreau să prindă Semnalul. Care eu nu îl auzeam dar la aparat la ei făcea:

— Bip, bip.

Mai tare când se apropiau de mine și mai încet când se duceau mai încolo. Iar când stăteam așa tata a dat-o pe mama cu cremă pe spate și după aceea a întrebat-o:

— Nu vrei niște cafea?

Căci nu prea erau dormiți cu toate că acum stăteam la apartament și eu nu mai îi deranjam deloc ca să mă foiesc ca un vierme neadormit și să le stric odihna. Și dacă ea a zis că:

— Mă și mir că tea-i gândit.

S-a sculat și s-a dus să ia iar eu am vrut să mă iau după el dar mama m-a strigat:

— Nu te miști de aici până nu te faci negru ca un negru.

Și a trebuit să rămân pentru că fiind în vacanță trebuie să se mai odihnească și omul. Dar am stat până m-am făcut ca 2 negri și tata tot nu s-a întors de am crezut că o fi o coadă mare sau că a dat ceva peste el cu remorca. Și de aceea a zis mama că mă lasă să mă duc să văd ce tot face pentru că era obosită rău să se ducă ea și nici nu putea să lase sarsanalele fără stăpân la câte Japițe Ordinare sunt pe plajă. Așa că dacă ea a zis m-am dus pentru că este mamă și poate că știa ea mai bine să mă trimită să merg printre Străini: nemți, englezi, ruși, turci și țigani dea-i noștri. Iar când mă întorc mi-a spus să mă iau după o umbrelă care și-a pus-o 1 la cap dar să nu mă duc foarte departe căci tata trebuie să fie pe lângă hotelul lui Hagi. Și dacă am plecat m-am uitat mereu în urmă să nu vină pe la spate Căpitanul acela de la Teroriști și să mă radieze cu ce au ei de la bombe. Dar nu am pățit nimic, decât m-am împiedicat puțin de o femeie mai grasă și mai bătrână fără sutien la vârsta ei care și-a întins picioarele crăcănate când am trecut pe lângă ea și mi-a pus piedică. Dar nu că a vrut, așa era ea mai nesimțită fără să se uite dacă deranjază pe cineva. Iar când am ajuns la barul unde m-a trimis mama tata nu prea era pe acolo și nici alcineva cu slipi galbeni. Și m-am mai apucat să îl caut și eu pe unde putea să fie, pe la umbră pe ciment căci nu mi-am luat papucii și nu îmi venea să mă duc iar să mă frig cu nisipul. Pe urmă am intrat la un hotel să văd dacă nu s-a dus să ia cafea la barul de acolo și tocmai atunci venea și tata din hotel cu o surpriză căci nu mă gândeam că mă întâlnesc cu dumneavoastră care când maț-i văzut aț-i spus:

— Aoleu!

Sperindu-vă de la cum m-am făcut de negru. Dar tata nu s-a speriat căci mai m-a văzut el așa și mi-a propus:

— Haide să mergem și să bem toți un suc.

Iar până la suc maț-i întrebat:

— Ce mai faci tu Luca?

Și am zis că:

— Bine.

Și mai încolo puțin v-am spus că m-am apucat să scriu la compunerea care neaț-i dat-o.

— Dar să fie de 4 pagini.

Miaț-i spus. Căci dacă era prea scurtă însemna că am avut o vacanță nefericită. Însă eu până acum o am mai lungă și și atunci deoarece cam am scris 4 în fiecare zi dar nu v-am spus ca să fie surpriză surpriză și să vă bucurați ca Robert că v-am băgat în compunere deoarece până acuma nimeni nu v-a băgat de la noi din clasă. Iar dacă aț-i văzut că eu nu știu să spun nimic mai miaț-i spus că vaț-i întâlnit și cu Miruna și că ea:

— O face foarte frumoasă, cu un prinț și cu niște klin-gonieni care au furat-o pe prințesă și au dus-o pe nava lor spațială. Iar prințul a trebuit să facă școala de piloți și pe urmă să ia un avion și să se ducă după ea. Dar pe drum s-a întâlnit și cu o cosmonaută bătrână care i-a dat o sabie cu laser cu care i-a tăiat capul la un ciborg.

Iar pe urmă a venit tata cu sucul și nu mai miaț-i spus cu toate că eu mai vream ca să știu și să nu fiu mai prost ca Nahabetian. Și când ne-am apucat să bem sucul după ce mai s-a încălzit puțin ca să nu ne cadă dinții tata a spus:

— M-am întâlnit din întâmplare cu domnișoara.

Și pe urmă mi-a povestit cum o să ne luați tot dumnea-voastră de la toamnă căci acuma vaț-i făcut profesoară. Și de aceea m-am bucurat pentru că mai cunosc și eu pe cineva și poate că mă puneți să stau tot la geam. Dar tata mi-a zis:

— Să nu spui la nimeni cu cine tea-i întâlnit ca să fie surpriză și pentru mami.

De aceea mi-am ținut gura căci mie nu îmi place să stric surpriza și bucuria la om ca Tania care ne-a văzut de departe

pe plajă cum mâncam înghețată și a venit la noi să ne spună că nu știe unde sunt mama și cu tatăl ei care au luat cheia cu ei și nu are cu ce să intre în cameră. Și de aceea ne-a rugat să o lăsăm să vină și să stea puțin pe la noi dar eu știam ce caută ea de fapt și nu am zis nimic, decât mi-am aruncat înghețata care s-a topit cât ne-a ținut ea de vorbă și m-am gândit că:

— Trebuie să fiu atent.

Iar dacă am fost nu a putut nici ea să își facă de cap în apartament căci am stat mereu pe lângă ea să nu pună mâna și să ne fure banii sau cardul lui tata pentru că la mare dacă nu ai cu ce să cumperi tea-i fript deoarece nimeni nu îți-i dă. Și tot se uita așa făcând ochii roată și mirându-se:

— Ce frumos este la voi!

Dar vrea să vadă dacă nu iese cumva de sub pat o piatră prețioasă ca să știe unde este Comoara. Iar dacă a văzut că nu avem nimic a plecat și n-am mai văzut-o până ziua ailaltă când iar a trebuit să stau cu ea și să o luăm cu noi la Delfinariu deoarece tatăl ei avea treabă și s-a întors la București iar mama ei vrea și ea să mai scape de așa o pacoste și să se ducă și singură la plajă mai spre Năvodari. Și tocmai când ieșeam noi din hotel și ne uitam cine ne-o fi zgâriat mașina cu cheia a sunat și telefonul lui mama mobil căci i-a spus cineva că sunt gata să îl prindă până la urmă pe soldatul acela și să se întoarcă să scrie ceva cum știe ea ca să iasă Armata bine. Dar ea a țipat că:

— Îm-i bag picioarele în el de soldat.

Pentru că o dată avea concediu și nici atunci nu o lăsa nimeni în pace cu toți pe capul ei deoarece tata nu prea era în stare. Dar nu a spus de ce. Iar când a închis ne-am suit în mașină așa cum era ea, cu mine și cu Tania în spate care mereu se făcea că se uită pe geam la orașul Constanța căci parcă și avea ce să vadă. Dar era decât nasul pe sus de capul ei fiindcă când am ajuns acolo și am început să ne uităm la delfini nu s-a mai ținut așa mândră și a vrut și ea o ciocolată ca toată lumea. Și abia mai târziu mi-am dat seama și eu căci degeaba se făcea

ea că nu cunoaște pe la Constanța deoarece cunoștea bine. Căci o dată când ne uitam noi la o focă s-a sculat și a spus că se duce până undeva și dacă mama tot se ținea de gât cu tata că:

— Am scăpat de chematul din concediu.

M-am luat și eu pâș, pâș după ea și am văzut că se duce în altă parte ieșind de la Delfinariu. Și după ce a ieșit s-a dus în stație la un tramvai de a trebuit să fug cu limba scoasă și să îmi cadă și ochelarii ca să îl prind. Dar tot l-am prins însă mai cu frică să nu mă prindă și pe mine alții fără bilet și nici să nu mă vadă Tania care stătea mai în față așa că m-am băgat și eu pe după cineva. Și după ce am mers puțin am și ajuns la cap de linie și a trebuit să cobor și să mă iau iar după ea pe jos cu sandalele bune prin praful acela și cu bluza albastră făcută verde de la iarbă. Deoarece ea s-a dus mai la malul mării, la niște bălării crescute pe o râpă și nu aveam unde să mă ascund ca să nu mă vadă nici ea nici Pirații așa că a trebuit să merg mai pe burtă. Iar acolo m-am pus în ceva care mă cam înțepa dar nu puteam să țip ca să nu mă audă când mă uit la ei cum descarcă bărcile acelea la mal în care erau: țigări, telefoane mobile, calculatoare, aparate de filmat, droguri și ce au mai găsit și ei de furat de pe un vapor care se întorcea cu marfă din Franța. Și după ce le-au descărcat le-au pus într-un cărucior ca să le tragă cu el până mai sus la o dubă care îi aștepta. Iar când m-am uitat mai departe am văzut că mai încolo pe mare este corabia lor unde s-a dus barca și a venit alta care a descărcat și ea: puști, săbii, biciclete, motociclete, fierăstraie cu motor de tăiat copacii, calorifere, benzină, motorină și gaz. Și am pândit și eu până am văzut că Pirații s-au dus la mașina lor cu ceva în brațe iar după aceea m-am dus repede și m-am băgat sub o pânză în barca aceea deoarece vroiam să văd ce marfă mai aveau pe corabie ca să îi spun lui mama să îi dea la Știri căci dacă vara nu se întâmpla nimica trebuia și ea să dea ceva ca să o pună Șefă. Și i-am auzit mai încolo cum s-au întors dar cu tot cu Tania care vorbea ca o pupăză tot timpul și îi acoperea de

nu mai puteam să aud ce pun la cale. Însă până la urmă tot am auzit că vroiau să facă în seara aceea niște mămăliguță cu brânză.

Și când am ajuns pe corabie și au săltat barca sus eu am rămas tot acolo până s-au dus ei jos la ei și mai am stat pitulat puțin. Pe urmă m-am dat jos din barcă binișor și am intrat pe o ușă de la corabie iar când credeam că m-am rătăcit am auzit mai multă gălăgie și cum vorbeau ei tare și erau beți. Și ce era să fac? M-am luat și eu după zgomot și am ajuns la un geam pe unde i-am văzut pe mai mulți de 34 cum stau roată împrejur iar la mijloc erau 2 care se băteau dezbrăcați ca în filme într-o cușcă. 1 cam era plin de sânge săracul și degeaba ținea 2 cuțite în mână căci celălalt era mai mare și mai cu mușchi și când îi dădea câte un picior în gură îi săreau dinții la 1 kilometru. Dar îi dădea repede ca să nu apuce acela să îl taie. Însă până la urmă tot l-a tăiat puțin și din cauza aceasta s-a înfuriat foarte rău și i-a dat și un cap în gură dar fără să mai îi sară nici un dinte deoarece nu mai avea. Și după aceea i-a luat cuțitele din mână și l-a lăsat să cadă jos ca să poată Pirații din jurul lui să dea pe el cu o găleată de apă. Și atunci am văzut eu că mai încolo puțin era și Șeful Piraților care nu era mort dar nici nu arăta foarte frumos fiindcă nu mai avea nas și ochi și era ciupit rău de tot peste tot. De aceea nu stătea în picioare, era pe un scaun cu roțile și nu putea decât să miște puțin o mână. Din fericire dreapta. Și atunci dacă era dreapta a putut să scrie ceva pe o hârtie care i-a dat-o la alt Pirat iar acesta a citit:

— Aruncați-l în apă.

Așa că l-au luat pe acela bătut de jos și l-au aruncat în mare, dar nu imediat. Mai întâi ca să nu cumva să scape și să înnoate până la mal i-au băgat picioarele într-un lighean și au turnat acolo ciment. Așa că l-au aruncat decât după ce s-a uscat cimentul. Iar până atunci l-au legat pe acela mare și cu mușchi la un perete și au început să arunce cu săgeți în el. Dar nu

erau săgeți foarte mari, erau mai mici, din acelea care se aruncă cu mâna și până să îi vină la 1 rândul să arunce câte 3 stătea mai la o parte și bea bere și mânca alune. Și tocmai când mă pregăteam să plec de acolo dar nu prea știam pe unde am auzit că mă întreabă cineva în spatele meu:

— Ce faci aici?

Și când m-am întors am văzut că este Tania care după cum se uita ziceai că te săgetează cu niște sulițe. Dar nu îmi era mie de ea așa că am întrebat-o cu frumosul:

— Ție nu îți este rușine obrazului să te înhaiți cu aceștia?

Însă nu a mai avut timp să îmi spună cu toate că cam știam că nu deoarece s-a auzit cum vine cineva și atunci i-am pus repede piedică și am tras-o după mine mai încolo. Abia atunci am observat că s-a lovit puțin la cap dar nu tare și a adormit. Și cu toate că nu merita am tras-o după mine până am ajuns la un fel de garaj în corabie iar acolo am văzut că este un submarin mai micuț cu ușa deschisă. Și după ce m-am suit în el am băgat-o și pe ea înăuntru care tot dormea și nu mă ajuta deloc să îmi spună cum să pornesc. Dar noroc că mi-am adus aminte de tata care zicea:

— Apasă pe pedală deoarece alfel nu pornește.

Și când am apăsât a pornit și a ieșit pe o ușă care s-a deschis automat plecând din corabie. Iar Pirații aceia erau atât de beți că nici nu m-au observat. Însă eu l-am văzut pe acela bătutul cum stă pe fundul mării cu picioarele în lighean și cum îl taie un pește spadă. Iar alături era pregătit și un pește ciocan ca să îl bată jnițele însă nu am mai văzut cum căci am apăsât mai tare pe pedală și am băgat viteză până la mal unde i-am dat 2 palme lui Tania să se trezească fiindcă doar nu era să o car eu în cârcă până la Delfinariu. Putea să meargă și ea pe jos până la tramvai. Și când am ajuns înapoi lângă mama și tata ei se uitau tot la foca aceea dar care cred că s-a mai odihnit și ea puțin căci nu putea să facă chiar de atâta timp:

— Oa, oa!

Și să bată din palme sau din ce are ea. Dar de fapt decât mama se uita acolo căci tata era cu gâtul sucit în altă parte de ea i-a și spus:

— Unde te uiți căci delfinii sunt acolo?

Iar pe urmă când m-am uitat și eu unde se uita tata am văzut că era o cucoană cu pălărie mare și ochelari și lângă ea era un Terorist care când m-a observat că mă uit mi-a făcut așa un semn cu degetul la nas. Și atunci m-am prins și eu că Ei știa unde am fost deoarece aveam Cipul acela în cap și mai bine că am fugit repede de pe corabie deoarece ei au și trimis pe urmă acolo o șalupă cu dinamită care a intrat în corabie și a dat-o la fund cum am văzut mai încolo, seara la televizor. Iar mama a zis:

— Bine că mi s-a descărcat telefonul căci am uitat să îl închid și iar mă sunau aceștia.

Și m-am gândit și eu când m-am pus în pat că Teroristul acela de la Delfinariu mi-a făcut semn ca să îmi spună că am făcut o treabă bună și el credea că eu sunt cu Ei dar nu eram. Eram decât singur în pat și mă gândeam să dorm dar nu prea se putea deoarece o auzeam pe mama care îi spunea lui tata:

— Nu de glezne.

Deoarece era cam arsă cu toată crema ei cu tot. Și după ce a tăcut și m-am sucit să mă culc tot nu am putut să adorm foarte repede deoarece tot nu știam de ce erau Pirații așa de proști ca să creadă că Tania este cu ei căci ea avea și ea un aparat și poate că după al ei s-au luat Teroriștii nu după al meu. Iar când am mai deschis ochii o dată am văzut pe la geam scripetele și funia aceea cum atârână și m-am mirat cum a ajuns iar la geamul meu și aici de la București dar când am ieșit pe balcon am văzut că nu era scripetele, era decât umbra la un sutien de la vecina care și l-a pus și ea la uscat.

După aceea a fost cam nasol deoarece totuși mama s-a ars și degeaba s-a dat ea cu cremă căci s-a făcut roșie ca o roșie

pe la glezne și prin spate pe la genunchi și pe la gât iar de aceea a tot țipat ea la mine nu că avea ceva cu mine. Căci nu țipa decât la mine, mai țipa și la tata dar mai încet în baie spunându-i:

— Am venit să împingem și noi căruța aceasta ca să meargă.
Iar el:

— Dar dacă este Luca aici eu ce să fac?

Căci parcă nu îl lăsam eu să împingă ce vrea el dar nici nu știam ce vreau ei să facă pentru că mie nu mi-au spus și credeam că au venit și ei ca oamenii să mai se odihnească nu tot la muncă. Iar nici nu știam de ce căruță este vorba, poate una de la țară de la Șeful lui tata care are vilă la comuna Ovidiu. Căci așa îl cheamă și pe el și pentru că este bărbat nu a vrut una la Lumina cu toate că pe nevasta lui o cheamă Luminița. Dar ce interes avea mama ca să i-o împingă la Președinte? Ce el nu găsea pe acolo niște turci sau măcar niște tătari? Ca să nu mai spun că nici nu prea îi plăcea de el și nu vroia să îl vadă ca sarea în fața ochilor căci când ne-am întâlnit iar cu el la plajă și el ne-a zis să lăsăm Dracului hotelul și să ne mutăm la el la vilă ea s-a și băgat repede în vorbă că:

— Nu pot deoarece am primit un telefon de la servicii și trebuie să ne întoarcem la București.

De a rămas tata cu gura căscată și nu a mai putut să spună nimic căci a primit ea telefon dar le-a zis că:

— Îm-i bag picioarele în el de soldat.

Iar de aceea a trebuit să ne facem că nu mai suntem la mare și să fim atenți să nu mai ne întâlnim cu Președintele căci dacă se prindea că l-am mințit îl dădea pe tata afară și ne mai terminam noi casa ciuciu. De aceea a trebuit și el să se ducă undeva la Constanța și să caute un garaj la cineva în curte, la un om Stelică care să-i țină acolo Pasatul căci dacă îl vedea Președintele pe la hotel și se prindea putea să se băsească. Iar dacă n-am mai avut mașină am ajuns ca toți nenorociții de turiști sărăntoci dar poate era mai bine și că scăpăm eu de Pirați căci poate

nu mai mă căutau dacă nu vedeau mașina. Dar de Teroriști nu, care știau de mine unde sunt de la Cip. Dar cu toate că a dus Pasatul la Constanța totuși tata a ținut undițele la hotel căci până atunci nu a apucat și el să pescuiască cam deloc și în ziua aceea mi-a zis mai după masă vesel ca o păsărică:

— Ia hai să mergem noi bărbații la pescuit.

Și nu a vrut să mă asculte că nu mai este nici un pește fiindcă a văzut el că este, nu la mare, la ghiol și să o lăsăm pe mama să îș-i vadă de treburile ei de femeie care are de dus la coafor să se vopsească și să îș-i facă unghiile și pe urmă când se întoarce în cameră poate să ia și un pepene deoarece noi o să avem mâinile pline cu pește și să nu miroasă pepenele de la ei. Așa că după ce că m-a lăsat fără mașină nu m-a lăsat nici să stau liniștit în cameră și să compun pentru că nu dădea nici 2 lei și a trebuit să mă duc cu el și toate Japițele Ordinare să stau cu picioarele atârinate în apă și să mă uit ca prostul la firul lui de meșină ca să văd dacă trage cineva ceva. Dar nu a tras nimic pentru că nu era nici un pește prost să vină și să mănânce din mămăliga care a luat-o el resturi de la restaurant. Căci aveau atâția turiști înnecați și în ghiol care se dădeau ei șmecheri că știu să înnoate dar dacă li se spărgea cauciucul se duceau direct la fund. Și cât stăteam noi acolo așa a început să mă întrebe ca la anchetă că:

— Ia-i spus ceva lui mami despre domnișoara învățătoare?

Dar de acuma erați profesoară așa că i-am zis că n-am zis nimic și nu știu de ce m-a luat așa pe departe căci pe mine m-a învățat mamaia să țin un secret de când eram mic și nu știa nimeni că ei îi mai rămâne carne de la o mâncare la alta și nici nu ținea socoteala la cheltuială, dar acuma pot să spun deoarece este moartă. Și mi-am dat și eu seama că nu pot să mă aștept la nimic de la el ca să fie ca alți tați care înțeleg ce vrei de la ei decât când te uiți puțin la un stilou și ți-l cumpără dar nu ca el care trebuia să îi explici de 100 de ori că este nevoie la compunere și el să spună că:

— Nu vrei mai bine labe de scafandru?

Căci numai la labe se gândea că îmi-i trebuie mie ca să fac mereu sport ca el dar să mă învețe să înot nu a fost în stare și zicea mereu că nu a vrut el sanchi, vrăjală. Și nici un pepene nu a putut să taie ca lumea cu creastă care îmi-i place mie scu-zându-se că i-a scăpat cuțitul mai tare deoarece era copt. Iar pe acela micul care l-a luat mama să îmi-i facă felinar de groază cu lumânare în el ca la mamaia la cap l-a scăpat pe jos de împiedicat și l-a spart în camera de hotel ca să trebuiască pe urmă să facă frumos pe la aceea de la curățenie, dar aceea adevărată, nu Pirat, căci dacă nu îi dădea 500 de mii nu venea și ne lipeam cu picioarele. Iar lui mama atâta îi mai trebuia să aibă și tălpile de pepene că nu avea ea destulă carne vie de a trebuit pe urmă să se ducă și să îș-i caute prin toată stațiunea o rochie care să fie și lungă de tot ca să nu se vadă și subțire ca să nu o usture când se lipește de ea căci destul o ustura pe ea noaptea de se ducea de 1000 de ori la baie ca să mai dea cu apă la rană și se mai chinuia și ca să nu mă scoale pe mine, dar nu i-am spus că mă scula căci este mamă și să nu se supere la câte are pe cap și și pe picioare. Însă tot a avut noroc căci nu a umblat atâta degeaba și până la urmă a găsit ceva chiar dacă nu albă cum vrea ea, roză. Care se asorta cu tenișii căci cu alceva nu avea cu ce să se încălze când am mers până mai încolo la un restaurant cu program artistic unde la început nu mi-a plăcut deoarece cânta cineva la pian cu capul pe spate de ziceai că și-a rupt gâtul însă bine că a plecat și am mai putut și noi să ne mâncăm tochitura liniștiți. Iar după ce am mâncat au mai venit unii care cântau de dans și a fost păcat de mama căci nu a avut cu cine să danseze dacă tata când s-a dus cu ea dădea din grăsimea lui încât a plecat lumea să nu îi lovească. Și lui mama i s-a făcut rușine cu el întorcându-se plânsă la masă și spunând:

— Ai făcut expre ca să-m-i piară mie cheful.

Și degeaba s-a jurat el pe ce are mai valoros fiindcă se vedea de la o poștă că minte ca o Japiță Ordinară care decât se uita

aşa în toate părţile să vadă dacă îi face cineva semn. Şi până la urmă i-a făcut un ospătar iar el a zis că sanchi:

— O sticlă de apă minerală.

Dar de fapt erau vorbiţi ca să îi bage după aceea să cânte pe Adi şi pe Mimi. Şi când i-am zis că:

— Uite-i pe aceia!

M-a făcut pe mine că nu bat până acolo şi că sunt alţii care seamănă mai de departe dar ei erau, decât că îmbrăcaţi mai cu de acelea care luceau. Şi a făcut-o şi pe mama că el nu îşi face semn cu nimeni, dar l-am văzut eu când şi-a făcut însă totuşi nu cu dumneavoastră cum credea ea. Cu 1 cu pantaloni scurţi şi cu sandale care după aceea l-a chemat pe ospătar ca să tot şuşotească cu el la ureche. Iar eu tot văzând cum se uită Adi la mine m-am prins că sunt vorbiţi toţi şi cu tata şi cu ospătarul şi cu acela în sandale ca să dea semnalul şi să îmi pună faţa de masă în cap şi de aceea am fost de părere să mai ne ducem şi noi pe la hotel ca să dormim căci eram cam obosit puţin de cât am compus când s-a dus mama după rochie şi tata a horcăit lângă mine ca un porc, Marele Alb de care neaţi zis dumneavoastră anul trecut, dar mai a început şi el să se bronzeze puţin. Şi după ce ne-am ridicat noi şi am plecat a plecat şi acela în sandale şi s-a luat după noi urmărindu-ne pe malul mării dacă maşina am cărat-o până la Mamaia ca să stea în garaj şi noi am ajuns să ne ascundem ca nişte hoţi de Preşedinte ca să nu ne pună să ne mutăm la Mama Dracului la Ovidiu. Adică la el. Iar mama a avut şi ea dreptate când s-a supărat că:

— Acuma mai trebuie să umblu şi pe nisip să-mi întrec scoici în teniş.

Căci decât scoici îi mai trebuiau ei la ce picioare avea ca să nu mai spun că puteam să călcăm şi în alceva pe întunericul acela deoarece sunt tot felul de Nesimţiţi care îşi aruncă îngheţata moale când n-o mai mănâncă şi proştii calcă în ea să ducă acasă. Însă tot am avut noroc deoarece

nu am călcat în nici o înghețată, decât eu într-o pereche de ochelari dar nu ai mei și nici nu mi-a păsat căci eram cu sandalele și dacă a fost Bou sau Vacă deoarece nu se vedea pe întuneric de ce sunt ochelarii treaba lui sau a ei de Proști Uituci.

Iar abia când am ieșit iar la lumină ca să ne ducem la hotel crezând că am scăpat am văzut că nu am scăpat de aceia care s-au luat după mine și m-au urmărit de la distanță mai mulți și care s-au tot schimbat ca să nu mă prind eu. Și pe urmă când am intrat au și văzut la ce hotel stau ca să poată să mă urmărească de atuncea liniștiți și să îmi taie gâtul puși de Adi ca să nu-l spun la Poliție că m-a furat mai de mult. Și erau peste tot: 1 în parcare care se făcea că umflă o roată la lumina de la felinar, 1 și cu una mai încolo care se făceau că se pupă dar el avea mâna la ea în poșetă unde ținea ascuns un pistol mic ca al lui mama și 1 care o făcea pe beatul și vrea să îi fure șnurul de la umăr de la portar. Și poate că mai erau și alții dar care eu nu i-am văzut pentru că nu vream să mă uit foarte atent ca să nu se prindă că m-am prins și că vreau să fug pe la spatele lor lăsându-i ca niște Proști să mă aștepte pe acolo. Dar tocmai când mă pregăteam eu să o iau la goană cu 100 la oră ca turcii când îl vedeau pe Ștefan cel Mare s-a găsit și tata să mă apuce de mână ca să o facă pe grijuliul cu mine și să nu îi mai spună mama că:

— Decât la tine te gândești și de copilul acesta deloc nu îți-i pasă.

Și dacă m-a luat a trebuit să mă duc cu ei în cameră și să îl ascult pe el toată noaptea cum face ca un nesimțit:

— Hor, hor, hor.

Și dacă n-am avut ce să fac am început să mă gândesc și eu cum s-a dus Dracului concediul acesta al lor și și mersul meu la mare căci mai bine nu plecam dacă ne-a ieșit cu sec ca să se întâmple acuma de toate și numai din cauza lui tata care alfel este blând de nu dai nici o ceapă înghețată pe el dar a știut să se înhăiteze cu aceia care nu eram precis dacă sunt

Pirați sau Teroriști dar poate că el nici nu știa. Și decât le lăsa pe la un tufiș bilete cu unde o să mergem noi ca să știe să mă urmărească. Și de aceea credeam eu atunci că erau Pirați pentru că Teroriștii aveau Cipul în cap la mine care nu știam că s-a defectat de când am făcut baie intrându-mi apă în urechi. Însă cât m-am gândit până la ziuă tot nu m-am prins de ce au trimis-o atunci pe Tania cu mine să se facă că vrea și ea la Delfinariu decât poate că ei i-au scos aparatul și ca să o urmăresc eu și ei pe mine și să afle de Pirați. Iar dacă s-a făcut puțin ziuă am zis că mai bine:

— S-o șterg.

Să nu aștept ca Prostul până cheamă ei mai mulți. Așa că m-am dat jos din pat și m-am dus la dormitorul lor să văd dacă nu s-au trezit să mă prindă. Dar nu s-au trezit. Mama mai zicea așa prin somn:

— Nu de glezne căci mă arde.

Iar tata sforăia și se întorcea pe partea ailaltă că:

— Of viața mea.

Iar văzându-i așa că dormeau m-am îmbrăcat și eu cum am putut cu hainele de mers undeva cu care am fost să mân-căm și m-am furișat ca să mă duc unde văd cu ochii.

Iar când am ieșit din hotel am început să mă uit cu ochiii în toate părțile ca să nu mă vadă aceia care mă urmăreau și care deabia așteptau să se facă ziuă ca să sară toți pe mine cu ciomegele. Dar era prea de dimineață așa că am văzut decât 1 care era adormit într-un tufiș ca un boschetar și așa că am luat-o și eu mai în partea ailaltă până am ocolit și m-am dus la șosea ca să văd dacă nu trece nici o mașină care merge la București să mă ia și să mă ducă să stau ca un străin pe unde apuc, poate la tanti Nela. Dar a trecut decât un troleu și a trebuit să mă urc în el cu toate că nu aveam nici un bilet dar dacă venea controlul îi dădeam amenda să mă lase în pace deoarece când să ies din cameră m-am împiedicat de portofelul

lui tata care era căzut din pantaloni și am luat și eu de un suc, un bilet de tren care nu putea să fie mai mult de 100 000 și un pachet de biscuiți cu cremă de cacao. Iar în troleu după ce mai am mers puțin l-am întrebat pe șofer:

— Unde este gara?

Și el mi-a spus că merge decât la Pescărie așa că:

— Să cobor Dracului de Aurolac care s-a sculat cu noaptea în cap.

Însă nu sunt Aurolac. Aurolac era acela care l-am găsit unde m-am dat jos pe la mașinuțe și care când treceam pe lângă el s-a apucat să mă apuce de picior de am strigat ca din gură de șarpe veninos, cu ochelari:

— Nu mă lua mări de gleznă!

Iar el că:

— Ce țiți așa mări speriatule?

Apoi mi-a cerut o țigare dar de unde să-i dau? Și dacă a văzut că nu am a zis că este mai bine deoarece și așa vrea să se lase și să treacă și el la pungă. Iar mai încolo când l-am întrebat cum îl cheamă a spus că:

— Suat.

Și că dacă nu am unde să mă duc mă ia cu el acasă la Anadalchioi. Iar văzându-l că este băiat de treabă fiind angajat să dea cu mătura după Nesimțiii de turiști pe la mașinuțe am fost de acord. Dar credeam că este pe undeva pe la țară, la Ovidiu. Însă totuși era la Constanța, cam cum treci de o elice care nu prea știam ce caută acolo și nici Suat căci mi-a răspuns:

— Dracu să-i ia cu elicea lor.

Iar după aceea a intrat la o tanti care uda pe afară și era dusă după apă și a întrebat-o dacă nu îi dă și lui o plăcintă Dobrogeană. Dar dacă nu i-a dat decât una după ceafă am traversat iar și ne-am băgat pe lângă niște case care în unele stăteau țigani de ai lui. Poate neamuri dar mai bogați căci aveau și 2 etaje. Iar Suat avea o casă mică și verde și în curte în mijloc

era un cal care mi-a spus că este al lui de la bunicăsu când a făcut 10 ani și trebuia să aibă și el calul lui ca bărbății. Și în afară de cal nu mai era nimeni acasă deoarece erau toți duși după fier vechi și benzină la o conductă ca să aibă și ei ce să mănânce fiindcă în casă nu era nimic decât jumate de baton mai tare care i l-am lăsat lui. Eu credeam că o să ne jucăm sau ceva dar el era obosit de la mătură toată noaptea așa că dacă s-a văzut cu burta plină s-a pus pe o țoală deoarece nu am văzut nici un pat la ei și a adormit. Iar dacă am văzut așa m-am dus și eu în camera ailaltă și am dat drumul la televizor căci de acesta aveau, decât ce să mănânce nu. Și am văzut că totuși nu l-au prins pe soldatul acela dar totuși bine că l-au împușcat într-o gară unde se ducea el la nevasta lui deoarece avea pușca la el și putea să omoare pe cineva. Poate pe ea fiindcă era cam urâtă cum plângea acolo strâmbându-se și zicând:

— Cine mai îmi aduce mie salariul întreg acasă?

Iar dacă ea a început să se vaite că îi este foame mi s-a făcut și mie și l-am stins ieșind pe afară căci poate că găseam ceva de mâncare. Și am avut noroc deoarece am găsit într-o căldare mizerabilă un pantof vechi de tot în care era băgată o bucată de kaizer cum mai lua mamaia. Însă era în celofan de la market nedesfăcut că alfel nu mă atingeam de el cu microbii aceia. Și după ce l-am mâncat mi-a părut rău că n-am avut puțină răbdare căci la cal sub aia de unde bea apă era și niște cașcaval, tot la celofan. Dar din el nu mai am putut să mușc decât o dată. Iar pe urmă mi-a venit o idee și am ieșit pâș, pâș pe stradă ca să văd dacă nu m-a urmărit cineva și nu mă așteaptă după un pom dar nu m-a urmărit. Iar când s-a sculat Suat m-am gândit să îl rog pe el să ia cuțitul din bucătărie și să îmi scoată Cipul din cap ca să nu mai știe nici Teroriștii unde sunt. Însă nu i-am mai spus dar nu că mi-a fost frică să num-i taie capul aiurea, dar cuțitul era cam ruginit și cine știe ce mai făceam de la el. Așa că mai am ars-o aiurea cu el pe acolo și l-am ajutat să ducă de la canal o găleată de apă la cal. Care

îl chema Carbit căci ei sunt țigani turci nu ca ai noștrii de la București.

Și mai târziu, spre seară așa a venit și familia lui, adică a lui Suat, nu caii, care este numeroasă și se compune din: mama, tata, bunicăsu, bunicăsa, 3 sore mai mari, 2 frați, 2 mătuși, 6 verișori și un unchi căci 1 este la pușcărie. Iar când au venit au făcut focul în curte și au început să pregătească de mâncare ce au adus și ei ca tata când veneau finiii pe la noi. Iar pe mine nu m-a întrebat nimeni nimic ce caut acolo, lăsându-mă să mă joc liniștit cu o oglindă care era căzută de la ei de la casă și să o pun pe geamul la o vecină care a ieșit afară și a început să se uite ce au țiganii cu ea. Dar cu ea nu aveau nimic, însă poate că totuși cu mine căci când a început să meargă televizorul am auzit că m-a dat mama dispărut dar bine că fără poză căci nu avea nici una la ea, decât au zis că:

— Luca a plecat de la Mamaia.

Și că le dă bani la cine mă găsește. Dar nu au spus cât. Iar atunci bunicăsu lui Suat m-a întrebat:

— Cum te cheamă?

Și eu că:

— Robert.

Deoarece așa i-am spus și lui Suat mai devreme, doar nu eram prost să spun că eu sunt eu căci dacă erau în legătură cu Pirații? Dar cred că cu alții erau ei în legătură fiindcă mai încolo când eram eu după colț să fac ceva a zis unchisu lui Suat că sunt prea mare ca să-mi mai sucească o mână și să mă trimită la cerut dar poate mă lua cineva din Italia căci în afară de ochelari alfel parcă eram sănătos. Iar auzind așa nu mai am stat să dau colțul înapoi și am plecat pe partea ailaltă prin gard căci poartă și așa nu aveau și m-am tot dus pe stradă dând mereu colțul ca să nu mă urmărească dar nu aveau cum fiindcă nu aveau nici un câine să se ia după miros. Însă erau foarte vicleni, dar nu Țiganii, Teroriștii care am văzut eu mai devreme că au lipit hârtii pe stâlpi cu bună recompensă dar nu știam că despre mine este vorba. Dar m-am prins că despre

mine era deoarece s-a apucat să mă caute toată lumea ca să ia bani și și o babă care o cunoșteam căci am văzut-o în ziua aceea la plajă când m-am întâlnit cu dumneavoastră. Era aceea care mi-a pus piedică dar atunci nu știam. Am văzut că este cu Ei după ce am fugit pe străzile acelea cu toate că era îmbrăcată mai alfel, cu un batic în cap și cu o rochie de lână pe căldura aceea. Și tot venea după mine până m-a băgat pe undeva unde se înfundă și nu mai am avut cum să o iau înapoi, decât înainte unde am intrat într-un cimitir și m-am ascuns de ea pe după niște bălării căci până la urmă tot natura m-a ajutat deoarece este frate cu românul.

Și am stat acolo mult și bine o zi întreagă de vară până s-a făcut seară și întineric și a Dracului Babă tot nu a vrut să plece de la un mormânt mai de la intrarea în cimitir stând acolo și rupând mai multe plante și bocindu-l cu vorbe pe bărbatul ei mort de mai de mult, de 20 de ani. Și am vrut și eu să plec de mai multe ori dar nu am avut pe unde pentru că era gardul cam mare, de beton și nu puteam să pun piciorul pe nicăieri ca să mă cațăr și să săr. Și nici altă intrare nu era. Iar după ce s-a făcut noapte m-a luat frica dar nu foarte tare, decât îmi-i era să nu scoată 1 mort mâna și să mă apuce de picior ca să mă tragă cu el în groapă spunând:

— Mai stai și tu cu mine aicea de vorbă ca să nu mă plictisesc.

Căci cred că se cam plictisesc dar numai dacă e îngropat câte 1. Dacă sunt 2 sau 3 în cavou mai trece timpul și nu mai le vine să iasă afară și să se răzbune pe aceia vii zicând că:

— De ce ma-i otrăvit mări?

Și și mai nasol a fost că am avut dreptate că s-a stricat Cipul deoarece a început să se audă de la el un bâzâit ca atunci când eram în mașină și am venit la mare pentru că nu mai se prindea la radio. Iar după aceea a început să se prindă iar dar cred că l-au reparat greșit deoarece în loc să mă audă Ei pe mine am început să aud eu cum vorbesc și îș-i fac planul să:

— O prindem și o punem să zică ce vrem noi.

Adică pe mama. Deoarece chiar dacă nu zicea ea Știrile la televizor scria ce să se spună și Aceia vroiau să îi dea un bilețel ca să copieze după el și să știe lumea că Căpitanul lor era bun. Și nu îmi era mie că vrea să se facă Președinte căci mai au fost Japițe Ordinare dar pe urmă puteau să o omoare pe mama ca să nu spună la nimeni ce știe ea și cine a pus-o. Așa că iar am început să mă uit dacă nu am pe unde să ies dar nu aveam fiindcă erau vorbiți cu Baba deoarece poate știau că s-a stricat Cipul și ca să nu mă duc eu să îi spun:

— Fugi mămică deoarece aceștia vreau să te prindă!

Au rugat-o pe ea să mă păzească acolo închis în cimitir. Și după aceea au mai venit unii pe lângă babă care au intrat dar nu am putut să-i văd la față ca să-i cunosc fiindcă nu se vedea pe întuneric decât că sunt 2 mai mari, cam așa ca domnul Buliga. Și eram precis că sunt Teroriști deoarece s-au îndreptat drept spre mine luându-se după Cip. Iar atunci m-am dat și eu mai așa ca să nu mă vadă și am căzut într-o groapă care nu am observat-o până atunci fiind acoperită cu buruieni: flori, frunze și crengi. Dar nu mi-am rupt nimic căci era puțin mai mică, nu ca a lui mamaia și mai erau înăuntru și niște lăzi cu: puști, pistoale, mitraliere, grenade, rachete, gloanțe și altele de acest fel. Așa că mi-a venit ideia că poate că Teroriștii nu au venit după mine și că am noroc că am făcut baie căci nu mai aveau cum să repare Cipul de la distanță, gândindu-mă că au venit după armele acelea. Iar de aceea am început să mă chinuiesc să ies din groapă ca să nu aibă Ei noroc și să dea peste mine acolo din întâmplare. Iar tocmai când eram gata, gata să pot l-am auzit pe 1 aproape că:

— Unde este mări?

Iar celălalt:

— Aici.

Și așa că m-am tras mai într-un colț rugându-mă:

— Să li se termine bateriile la lanternă.

Dar tot degeaba căci nu s-au terminat și de aceea erau și ei așa de veseli și 1 cânta ca Irina Loghin când punea mamaia caseta cu ea la cafeluță:

— Groparule Nemernic, Sever, Dur și Brutal.

Iar pe mine a început să mă ia puțin cu leșin ca pe coana Mare poate de la kaizerul acela cam grețos fără pâine dar mi-a trecut pe urmă fiindcă am auzit că Ei s-au apucat să sape mai alături la altă groapă și nu m-au găsit. Însă poate că tot mă găseau până la urmă căci cât era să stau și eu așa fără să respir? Ca să nu mai vorbesc că tocmai atunci a început și Cipul să o prindă pe Tania care era cu Pirații ei, dar de fapt doar se făcea că este prietenă cu ei cum s-a făcut și cu mama și tata, cu mine nu cam. Și a intrat la noi în cameră ca să caute iar comoara aceea cu sabia în mână și cu un cuțit la brâu de s-a speriat mama și s-a ascuns repede în baie dar lor nu le-a păsat deoarece se bucurau că nu e și tata pe acolo care este în mână cu Teroriștii de putea să îi taie în bucăți mici cu fierăstrăul. Dar nu chiar el că el de nimic nu este în stare, poate Căpitanul. Care eram precis că îi ascultă și el pe Pirați fiindcă Tania avea iar aparatul lipit sub bluză la care ascultam și eu dar fără să vreau. Și ziceau că:

— Să găsim comoara aceea pe unde am pus-o pe aici ca să le-o dăm la Teroriști.

— De ce să le-o dați lor?

I-a întrebat Tania care se făcea că nu vrea și că se gândește să îș-i cumpere cu ea o saltea de umflat și un calculator mic care îl iei cu tine. Iar Piratul care mai era pe acolo a spus:

— Alfel îl omoară pe Președinte.

Căci dacă nu putea să îi vrăjască pe oameni cu bani dându-le de mici și muștar ca să îl pună pe el putea să facă și mai rău. Iar auzind așa m-am gândit că neapărat să ies dar pe unde?

Deoarece de alături venea un miros nașpa și mai la început am crezut că s-a descălțat 1 dar nu era așa. Era că au dezgropat un mort și ziceau:

— Pute rău dar după ce îl curățăm de carne suntem boieri căci nu se poate să nu ne dea 5 dacă îi ducem scheletele.

Și tocmai atunci nu știu cum a făcut 1 de a lăsat lopata din mână care a alunecat chiar pe lângă mine și a lovit o grenadă care a explodat dar mie nu mi-a făcut nimic, decât mi-a dat niște pământ în ochi. Însă prima dată am crezut că o să rămân mort pe acolo ca mortul acela scos din groapă și ca celălalt care când a explodat a murit pe loc. Poate de la sperietură fiindcă se mai întâmplă cu inima. Și când l-a văzut mort acela care a rămas viu a început să țipe dar mai încet să nu îl audă cineva și a fugit cât a putut de repede afară din cimitir pe lângă Baba aceea. Căci l-am văzut de departe când am scos puțin capul de la cutie. Și am început și eu să mă mir:

— De ce nu pleacă Baba și nu se sperie?

Dar până la urmă dacă m-am tras pe burtă mai aproape de ea am văzut că era plecată de mult și mie decât mi se părea că e aplecată de la cum stătea un felinar și cu un pomișor. Așa că dacă am văzut că am stat ca un Prost în cimitir în loc să plec la gară și să iau trenul m-am scuturat și eu cum am putut de praf și m-am hotărât să mă întorc totuși la hotel ca să o salvez pe mama.

Și cu toate că am stat hăhă în cimitirul acela de mi s-a și urât numai după ce am plecat eu de acolo am început să aud un elicopter și niște mașini de la Poliție cum au început să mă caute deoarece aceștia de nimic nu sunt în stare și dacă mama le-a spus de la televizor de mai devreme că am dispărut nu i-a interesat pe ei să vină să mă caute căci poate că aveau treabă ca să joace lapte gros. Și după ei a venit și Armata cu niște soldați la cimitir dar nu am știut chiar de atunci, mai

încolo am văzut când s-a făcut ziuă deoarece nu mai am plecat din cameră și am stat să mă uit la desene. Dar totuși până atunci mai este deoarece mai întâi am mai umblat noaptea de capul meu pe străzile acelea ca să mă latre toți câinii întrebându-mă:

— Ce cauți măi să furi de pe aici?

Dar nu eram hoț, căutam să ies și eu undeva mai la lumină ca să găsesc un taxi sau dacă nu o trăsură cu cai. Și până la urmă am și ieșit undeva mai pe lângă elicea aceea iar când să traversez pe partea ailaltă la o discotecă unde era ușa deschisă și ieșea fumul afară ca la incendiu am auzit că pune frână o mașină care era să mă calce. Și ce să vezi? Căci era chiar tata care și-a scos-o de unde o avea la Stelică și nu l-a mai interesat de nici un Președinte care poate să-l vadă deoarece umbla să mă caute trimis de mama, dar cu dumneavoastră. Căci cred că mai știți de când a coborât din mașină și luându-mă de o aripă m-a băgat în spate că:

— Pe unde umbli căci m-a înnebunit măta?

Care nu este frumos să vorbești cu măta. Dar nu am putut să îi spun fiindcă știam că este cu Teroriștii și atunci am crezut că și dumneavoastră sunteți în mână cu ei dar acum mi-am dat seama că nu și îmi pare rău. Și după aceea v-am lăsat pe dumneavoastră mai încolo iar noi ne-am dus la hotel ca să înceapă mama să mă pupe și să îmi spună:

— Să nu mai pleci de lângă mine că îți-i crăp capul, m-ai înțeles?

Adică eu. Iar dacă a văzut că sunt cuminte și nu fac nimic decât mă uit așa să vadă dacă a plecat Tania mi-a luat hainele mizerabile și s-a dus să le spele în baie cât am adormit eu pe marginea canapelei pentru că eram frânt după drum. De aceea nici nu mai am avut când să îi spun atunci să vadă ce face cu tata care o pândește ca o Japiță Ordinară. Iar dacă i-am spus când m-am sculat ziua ailaltă a spus că:

— Ce eu nu știu?

Pentru că el nu îș-i vedea decât de interesul lui ca să se facă și mai mare de parcă nu îi ajungea câți bani are și vrea și mai mulți ca Președintele și de aceea s-a apucat și s-a luat de mână cu Teroriștii promițându-le că o s-o facă pe mama să facă ca Ei. Însă nu a fost chiar așa de la început, mai după aia când i-a făcut cunoștință cu Ei Tania căci cine alcineva? Care și ea era după interes pe o parte cu Pirații ca să scotocească pe la noi în apartament și când vedem toate întoarse noi să ne speriem și să plecăm de acolo ca să poată și ea să se mute cu măsa și cu tasu la apartament deoarece era sătulă să mai pățească ca mine la început între paturi. Dar pe partea ailaltă era și cu Teroriștii care am găsit un bilet la ea la ușă pe care scria că:

— Dacă faci ca noi te punem Mis Mamaia.

Și ea abia aștepta ca să poată pe urmă să vină înapoi la București și să se dea mare pe la ce școală este ea. Iar dacă ajungea Mis putea să o ia și Adi care l-a cunoscut când cu Pirații să cânte cu el în locul lui Kiti care a murit săraca și pe urmă s-a ales praful de ea. Care și el, adică Adi când a venit la mare era vai de capul lui de sărac însă dându-se cu Pirații a început să aibă bani și să îș-i cumpere blugi iar dacă mai fura cu Ei puteai să îl vezi după aceea și la televizor unde nu te dă dacă nu ai și tu ceva să le împingi la nas. Iar la început nu am știut ce interes are și Președintele acela al lui Tata să vină el și să ne strice nouă concediul cu peștii lui cu tot deoarece trebuia să vrea el ceva de la noi. Dar totuși mai m-a liniștit mama care când s-a întors cu plăcintă Dobrogeană de care am vrut eu mi-a zis că:

— Vrea să o înnebunească pe nevastăsa cu grătarul lui tactu ca să moară ea plecată cu lumea în cap și să îi rămână lui toți banii ei care l-a făcut om căci dacă nu avea Proastă să-l spele și să-l calce nu mai pupa nimic și rămânea tot un Terchea Berchea ca tactu.

Iar mie atunci a început puțin să mi se facă frică să nu cumva să se uite din greșală în caetul meu deschis unde tocmai atunci

când a venit ea scriam cum m-am întâlnit cu dumneavoastră și era Secret. Căci l-am uitat deschis pe masă dar ea a făcut decât așa cu mâna dându-l mai încolo ca să pună plăcintele și pe urmă m-a rugat că:

— Mănâncă dacă tot ma-i pus să bat toată Mamaia după ele căci dacă nu mănânci te arunc de la balcon.

Dar așa este ea mai glumeață, nu că vrea să mă arunce. Căci tot nu m-a aruncat chiar dacă n-am mâncat decât puțin. Dar m-a tuns căci a zis că până vine tata cu burta prăjită de la plajă să îi facem o surpriză și să scap și eu dacă cumva am luat ouă de păduchi de pe la ȝiganii la care am fost. Așa că a pus pe mine mașina lui de bărberit și m-a făcut ca pe Căpitanul acela din Star Trek, Picard. Și dacă am rugat-o frumos a luat și o forfecuță și mi-a scos cu ea Cipul ca să nu mai audă toată lumea ce vorbim noi. Dar nu l-a pus la gunoi deoarece și așa putea să ne audă. L-a aruncat de la balcon cum am învățat-o eu ca să cadă la alcineva în cap și Teroriștii să creadă că tot pe noi ne ascultă. Iar pe urmă a venit până la urmă și Tata la noi la hotel împarflat tot ca doamna directoare iar când l-a întrebat mama așa ca să mai schimbe o vorbă nu de alta:

— Cu cine tea-i mai întâlnit pe la plajă?

El a spus că:

— Cu nimeni.

Iar de mirosit mirosea așa pentru că au venit pe la el pe la șezlong niște fete care vindeau șpraiuri și l-au obligat să se dea ca să vadă cum miroase deoarece se gândeau că poate îl păcălește una și îi dă ei lănțisorul lui de aur de la gât. Dar nu i l-a dat. Și pe urmă cât a făcut el duș s-a apucat și mama să mă îmbrace ca să ne ducem la Ziua Marinei însă ea vrea să-mi dea pantaloni scurți dar până la urmă tot nu a avut ce să facă și mi-a dat lungi căci mă gândeam că poate mă întâlnesc cu dumneavoastră și să nu se vadă unde m-am juit pe la cavou. Și mai mi-a dat și bluza care se asorta cu toate că ea este cam

groasă cu toate că are mâneci scurte dar altele le aveam murdare și mi-a dat și adidașii. Că doar nu era să mă vadă Președintele în sandale? Dar nu de la Tata, căci acela m-a văzut și în labele goale, Președintele Țării care era acolo cu mai mulți de la el de la Politică fiindcă nici ei nu puteau să stea chiar toată ziua la plajă sau la pește și atunci trebuiau să facă ceva în concediu nu?

Și i-am văzut mai de undeva de sus, dar nu chiar pe ei, pe mai multă lume obișnuită care a venit și ea la Portul Tomis ca să se uite la marinari și să mănânce mici cu muștar și cu bere. Și a trebuit să coborâm pe niște scări pe malul mării, mai multe care credeam că nu mai se termină dar până la urmă s-au terminat lângă niște șalupe stricate puse pe ciment. Căci noi ne-am lăsat mașina mai sus, în oraș deoarece altfel nu aveai voie. Iar dacă mi-a arătat mama am văzut pe mare tot felul de vapoare de război și mai trecea și un elicopter pe deasupra ca să ne păzească să nu vină Teroriștii. Iar atunci mi-am adus eu aminte cum au spus Ei:

— Să îl omorâm pe Președinte când este mai multă lume.

Dar atunci credeam că este vorba despre Ovidiu însă nu era. Era de al Țării. Și cam a început să îmi pară rău că am rugat-o pe mama să îmi scoată Cipul deoarece poate mai vorbeau și acum și puteam să îi aud. Iar dacă și așa nu aveam ce să fac m-am dus mai încolo să văd și eu mai bine cum au început să se plimbe șalupele cu viteză și au mai venit și alte elicoptere din care au coborât scafandrii pe frânghii drept în mare. Și cum mă uitam așa și nu știam unde este mama a venit cineva pe la spate și m-a întrebat dacă:

— Nu vrei să bei un suc cu mine?

Și la început am crezut că este Japița de Tata dar nu era el, era altă Japiță Ordinară adică Căpitanul acela de la Teroriști și de aceea am început să fug dar nu am putut foarte repede căci m-am cam lovit de lumea care nu îi pasă și poate să te și taie în bucăți cu fierăstrăul lângă ea și tot degeaba. Dar după

ce am fugit tot nu am găsit-o pe mama însă l-am văzut mai de departe pe domnul Buliga cum stă cu costumul negru pe căldura aceea și îl păzește pe tatăl lui Nahabetian la un loc unde era făcut ceva din lemn cu scară și stăteau toți aceia cu Politica și Președintele. Și dacă l-am văzut am vrut să mă duc la el ca să îl întreb dacă a venit și Miruna căci nu știam că vrea să vină la mare, credeam că este la Vila ei de la munte. Însă nu m-au lăsat să trec fiindcă erau niște polițiști dar nu Ionel căci pe el îl cunosc, alții care se țineau de mână ca să nu se ducă o babă la Președinte sau la Ministru și să îi spună că:

— Am pensia mică și num-i ajunge de cașcaval.

Așa că a trebuit să mă întorc mai încet căci eram transpirat tot de m-a și luat mama la șuturi când m-a văzut în halul acela spunându-mi:

— De ce ai vrut să te gătești așa căci eu ți-am zis că este foarte cald?

Și nu din vina mea dar m-am scăpat și am stricat surpriza fără să vreau căci m-a luat repede și i-am spus:

— Cum să mă vadă domnișoara învățătoare cu pantalonii scurți?

Dar mai maț-i văzut dumneavoastră și în slipi atunci însă atunci nu știam că sunteți pe la litoral. Și când a auzit mama așa s-a și uitat cu niște sulite și m-a luat la întrebări ca Ionel că:

— De unde știi tu că a venit și ea să se bronzeze la plajă?

Iar dacă m-am scăpat o dată nu mai am avut ce să fac și i-am spus adevărul. Dar în loc să se bucure că nu mai țin Secret cu ea a început să îi dea lui Tata cu ciocolata din mâna ei pe la nas că:

— Na să te faci frumos deoarece de aceea plecai în fiecare zi la mici și ziceai că este coadă venind după 2 ore.

Iar el s-a mânjit tare și ca să nu îl mai văd eu m-a îndemnat:

— Tu ce te uiți așa la mine? Mai bine uită-te la aceia de la mare.

Și așa că l-am ascultat deoarece ce era să fac fiind totuși Tata? Dar când m-am uitat mai încolo am văzut cum se apropie prin mare un scafandru cam ca rechinul acela neamț care a venit la mine și se duce în față la aceia cu Politica lor. Dar avea și o pușcă în mână sau din aceea care se aruncă grenade cu ea și am zis:

— Gata îl omoară pe domnul Buliga.

Dar nu decât pe el și pe tatăl lui Nahabetian și poate și pe ea putea să o omoare dacă era acolo. De aceea mi-am dat seama că este un Terorist și am fugit repede dar nu în față unde era Poliția aceea, mai prin spate ca să le spun:

— Ferea!

Și acolo m-am întâlnit cu un om care avea un pistol ținut în sus să le dea semnalul la Teroriști dar m-am apucat de mâna lui și când a tras a tras mai în jos puțin, în aia de material de deasupra la tata lui Miruna pe care scria Ziua Marinei. Însă nu era un pistol cu gloanțe, era cu rachete de acelea cu lumină și din cauza aceasta a luat foc materialul și mai încolo a și căzut dar când a căzut aceia erau fugiți pe la mașinile lor de-a bușilea. Și tocmai când au plecat repede a venit și o torpilă de la un vapor care putea să îi omoare de tot și să ajungă Căpitanul acela Președinte ca s-o pună pe Tania Mis și pe tata tot Președinte dar mai mic, la el la asigurări. Însă dacă i-am scăpat de la moarte tot nu a venit nimeni la mine să zică măcar:

— Mersi.

Căci așa sunt ei dar și mama nu mai m-a lăsat să o ard pe acolo, m-a luat de mână plânsă și a plecat cu mine cu un taxi la hotel ca să ne facem bagajele și să îl lăsăm pe Tata să se distreze cu cine vrea el căci și așa mai era decât o zi de concediu care mai bine lipsă.

Iar pe urmă când am ajuns acasă am văzut că toată casa era sigilată de Poliție ca să nu putem să intrăm și să avem și

noi unde să punem noaptea capul pe pernă după atâta drum cu trenul care i-a Drăcuit mama căci ei spun că este Rapid dar oprește pe peste tot și și la Fetești. Și dacă am văzut așa nu am fost nici noi Proști căci ne-am dat seama că a vorbit Tata la telefon cu Cineva de la Poliție cât eram noi plecați și i-a spus să nu ne lase acasă ca să ne întoarcem la el și să îl iertăm de Japiță Ordinară. Iar de aceea au venit ei și au pus Sigiliu nu că a murit Kiti la noi și să nu se miște ceva căci dacă îi interesa veneau atunci să vadă și să ia amprentele însă nu era nimic de văzut deoarece așa a spus și Ionel. Și dacă am văzut așa nici nu i-am băgat în seamă și l-am rupt intrând înăuntru cu mama care era așa de obosită de nici nu mai a putut să își pună picioarele pe scăunel când s-a descălțat. Și cred că de la oboseală era așa de nervoasă fiindcă când am vrut să o ajut și să târâi și eu bagajele pe jos a început să țipe la mine:

— Lasă-le ca să nu zgării gresia căci din cauza ta s-a întâmplat deoarece nu puteai să ai și tu o învățătoare mai babă!

Dar ce vină aveam eu deoarece nu v-am ales eu în clasa I? Și nici dumneavoastră nu aveți nici o vină deoarece nu este adevărat că vă duceați să vă întâlniți cu Tata la hotel ca să vă dați huța dar de unde era să știu? Pentru că am aflat după aceea când a venit el a II-a zi cu coada între picioare și a început să spună pe la poartă ca un Milog că:

— Fata are probleme cu tasu care s-a omorât și vrea să îi pun o pilă ca să poată să ia Asigurarea.

Dar și așa mama tot nu l-a crezut fiind nervoasă și a aruncat o oală cu apă pe gard ca să îl ude și să plece însă este de beton și nu a trecut. Adică gardul. Iar dacă a văzut că Tata tot nu pleacă și în loc să o lase săș-i plângă liniștită zilișoarele care le-a avut el tot o ține langa că:

— Nu am unde să stau.

Ea s-a dus și a căutat pe undeva prin casă Pistolul care tot El i l-a luat și a început să tragă pe stradă după El însă nu l-a nimerit. A nimerit decât o roată care l-a ajutat după aceea tatăl

lui Nelu să o schimbe și să poată și El să se ducă să doarmă la hotel dacă nu a știut să-și țină casa casă. Și a trebuit să se ducă neapărat la București ca să dea o groază de bani deoarece la altul mai ieftin tușea dacă stătea ca să îi rămână mai mulți și să mai îm-i dea și mie de o ciocolată cu lapte sau de o pungă de cipși. Dar așa este El și nu aveai ce să ceri dacă se gândea decât cum să îi fie lui bine și în rest putea să moară toată lumea de foame dacă nici pentru Kiti care totuși a fost neam cu el nu cu noi nu l-a interesat să dea ca să aibă și amărâta aceea de Nela un loc unde să se ducă și să bocească toată ziua la cimitir. Iar dacă l-am văzut plecat mai m-am liniștit și eu puțin la cap căci m-a înnebunit cu scuzele lui care mai întâi omoară omul și pe urmă zice:

— Pardon.

Căci nu ne era nouă de pardonul lui și puteam să stăm și decât noi dar eu tot nu știam cu cine să rămân dacă se ducea mama la servicii deoarece nu putea să mă lase singur ca să vină El când este ea plecată și să mă ia și pe mine cu toată mobila din casă. Și de aceea mama a dat telefon la finiii Aurel și Marcela să vadă dacă nu poate să stea cu mine măcar el dacă și așa nu a fost în stare să îș-i găsească un servici. Dar nu a răspuns nimeni deoarece pe urmă am aflat că mai înainte i-a sunat Tata și s-au întâlnit cu El ca să li se plângă. Iar dacă nu erau acasă mama a spus că nu este nimic și că de mâine poate să mai mă ia pe la ea pe la Televiziune căci n-o fii foc. Iar pe urmă m-am gândit să mai mă duc și eu să îl fluier pe Robert ca să văd pe unde a mai ars-o și să îl întreb și cum a fost când a venit Poliția și a pus Sigiliu. Dar mama nu m-a lăsat și a spus să mai stau și eu cu ea și să plângem amândoi acumă dacă decât pe mine mă are. Așa că am rămas ce era să fac? Dar eu nu am plâns pentru că doar nu sunt fată să dau toată ziua bună ziua apă la șoareci ca Filimon. Am lăsat-o pe ea să se ducă la bucătărie și să facă niște scovergi deoarece nu aveam alceva cumpărat și eu m-am dus să mă uit la televizor. Și am văzut cum ziceau la Știri că:

— Armata i-a omorât ieri pe niște Pirați care au dat foc la o pânză ca să îl omoare pe Președinte.

Dar nu era adevărat însă cred că ei nu știau și de aceea i-au omorât ca să dea vina pe cineva și să nu spună lumea că Poliția degeaba ia banii și nu știe nimic. Și sincer să fiu cam îmi-i părea rău de Pirații aceia pentru că nu au făcut chiar așa de multe rele. Decât au omorât și ei pe câțiva ca să aibă de o conservă de ton iar pentru aceasta i-a împușcat pe toți cu maștele afară cum i-a arătat și cu muște care să îi bâzâie pe la gură. Și ziceau că i-a prins pe Pirați când erau cu barca pe mare și spuneau ei că pescuiesc dar în loc de pește când s-a uitat Poliția în barcă a văzut că aveau gloanțe și niște chimicale. Și de aceea i-a luat cu vaporășul și i-a dus la mal unde i-a legat la ochi și a spus un Colonel:

— Cu peștele care ziceați voi că îl aveți o să vă împușcăm.

Iar după aceea i-a legat la ochi și s-a dus cu Pistolul la cap la ei trăgând de le-a ieșit creierul afară deoarece Ei aveau gloanțe nu Pește căci cine a mai văzut Pistol cu Pește? Și la 1 care nu a vrut să îl lege la ochi i-a tras în ochi și apoi i-a tăiat degetele și i le-a băgat în găurile acelea ca să nu mai pună nimeni mâna altă dată pe ce nu este al lui. Însă totuși pe altul nu l-au omorât, decât i-au tăiat mâinile și picioarele cu un fierăstrău ca să îl audă cum strigă:

— Nu mai fac.

Și după aceea i-au dat drumul să se ducă și la alții care poate mai erau și să le spună că:

— Cine mai face ca mine ca mine să pățească.

Iar dacă am văzut așa am fugit la mama care dădea cu mâna cu făină pe la ochi și era mânjită toată și am rugat-o să sune și ea la ea la servici ca să le spună că nu este adevărat și că mai bine să îi prindă pe Teroriști. Și nu prea vrea ea dar nu a scăpat de gura mea pentru că dacă mi se pune ceva în cap mi se pune și nici nu putea să zică:

— Nu.

Ca să nu mă mut cu Tata la hotel. Însă bine că a dat telefon ca să afle și ea cu ocazia aceea cum stă treaba fiindcă i-a spus bărbosul acela că a dat-o Șeful afară zicând:

— Dacă nu vine aici când vreau eu atunci să nu mai vină deloc.

Adică pentru că nu s-a dus la el de la mare când l-au prins pe soldatul acela. Iar când a auzit așa mama a spus că îș-i bagă picioarele în ea de Televiziune și că dacă vrea se face iar profesoară însă nu vrea căci nu putea să mă crească decât din ce lua de la Moș Crăciun și de la Mărțișor iar salariul ajungea decât pentru semințe. Și așa a spus și finul Aurel când a trecut a II-a zi pe la noi trimis de Tata:

— Viața este grea.

Dar mai înainte de el a venit Ionel care a început să bată la poartă și să strige:

— Poliția!

Când mama nici nu era sculată. Și așa că și-a luat și ea săraca un capot pe ea și a ieșit invitându-l înăuntru dar nici nu era nevoie deoarece aceștia intră imediat când este să te ia la întrebări că:

— De ce aț-i rupt Sigiliul?

Însă nici mama nu s-a lăsat și după ce i-a dat și lui o cafea de amărât l-a luat cu legea care spune că doar nu era să mă țină pe mine afară pe stradă sau să mă ducă să dorm la canalizare deoarece sunt copil și nu e frumos să nu aibă grijă de mine. Așa că dacă el vrea să se uite cum a murit Kiti nu are decât să se uite dar mai repede deoarece ea trebuie să se ducă să îș-i caute servicii și să nu mă trimită la metrou să cânt:

— Mamelor din lumea întreagă.

Și a trebuit și el să îi dea dreptate pe o parte dar tot a zis că să facem cum a fost când a murit verișoarmea. Iar de aceea i-a chemat pe unii care stăteau afară ca niște Pămpălăi și i-a pus să pozeze și să filmeze cum se suie el cu o funie și cu scripetele pe perete. Iar pe urmă nu a căzut. Și-a dat mai încetișor

drumul în butoi dar la care nu ardea nici un foc și m-a pus pe mine să îl împing. Și cu toate că nu prea am vrut tot a trebuit să mă bag ca să plece o dată. Iar după ce a căzut a zis că mai se gândește și poate mai vine el pe la noi. Și la poartă s-a întâlnit cu finul Aurel care nimic nu este de capul lui deoarece nu i-a plăcut cartea și de aceea acum umblă să facă și el un ciubuc la cine are nevoie de el. Adică la Tata căci noi ce nevoie să avem? Și sigur era în legătură cu Ionel ca să nu ne lase în pace până nu îl primim înapoi deoarece și-au făcut 1 la altul semne cu ochiii. Iar mama când l-a văzut a și știut ce este cu el și l-a luat la sigur:

— Tacsu te-a trimis nu-i așa?

Iar de aceea a trebuit să spună drept și să ne tot explice cum a murit tatăl dumneavoastră care s-a pus pe linia de tren când a auzit că îi dau șomajul și nu a mai putut nimeni să stea de vorbă cu el deoarece până a ajuns cineva de la Poliție a venit locomotiva și i-a tăiat capul într-o parte iar corpul în cealaltă parte. Iar după aceea i-a povestit că dumneavoastră laț-i rugat pe Tata ca să spună că nu a vrut și că trecea și el pe acolo din întâmplare ca să puteți să faceți și dumneavoastră rost de bani pentru un inspector care v-a promis că poate că vă lasă tot la școală la noi dar trebuia să mișcați puțin din urechi. Adică să îi dați și lui să aibă cu ce să se ducă în Cipru. Dar mama după ce l-a ascultat ea cât l-a ascultat o dată s-a umflat tărața în ea deoarece nu mai suporta să o mintă atâta în față cu toate că el nu mințea și tatăl dumneavoastră chiar s-a tăiat la tren. Dar nici chiar așa să vină și să se dea cu ni, ni, ni pe lângă ea ca să îl primească înapoi pe tata care decât la el se gândește și ne-a lăsat pe noi la plajă să îl așteptăm cu orele ca să ne prăjim la soarele acela și să facem cancer ca să murim chinuiți căci dacă mai stăteam mult începea să cadă pielea de pe noi și rămâneam decât carne vie și putrezeam infectați. Iar după ce s-a umflat tărața a început să facă spume și să îl bălăcărească cu ouă și cu oțet că:

— Cum ai avut tu măi curaj să vii la mine după ce că eu v-am dat și covertura care o aveți pe pat și și covorul din sufragerie?

Și avea și ea dreptate căci le-a dat mai de mult dacă i-a văzut că nu sunt în stare de nimica. Iar el acuma când să plece a luat din sacoșa de la poartă care a lăsat-o acolo o mitralieră de jucărie și a vrut să mi-o dea. Dar era de la Tata care noi nu mai aveam nevoie de el și de aceea mama a luat-o și a aruncat cu ea pe stradă după nenea Aurel. Și și mai bine că a făcut așa pentru că așa vrea el să încep eu să mă joc cu mitraliera și pe urmă să mă pună să duc un geamantan cu dinamită ca să îl arunc pe Președinte în aer. Deoarece este cu Teroriștii și dacă s-a apucat să se înhăiteze cu Ei nu mai putea să spună:

— Nu.

Iar dacă am scăpat și de Aurel cam s-a făcut târziu deoarece a stat la noi de nu mai pleca și poate că aștepta să îl pună mama la masă dar nu l-a pus. M-a pus decât pe mine și după ce mi-a dat iar scovergi am crezut că acuma pot să mai mă duc pe la Robert dar tot nu am putut fiindcă ea a spus că nu se poate să o las de una singură și mai bine să stăm amândoi decât să bat maidanul. Care sincer să fiu m-a cam enervat fiindcă un pretenar aveam și eu și tot nu puteam să mă duc și să văd ce mai face și poate că dacă vrea îl luam să mai jucăm un biliard căci nu mai am jucat de hăhă. Așa că am spus că poate să joc cu mama dar nu a fost în stare neavând răbdare și nici nu știe să țină bățul bine iar de aceea s-a enervat și s-a dus la piață. Dar pe mine nu m-a luat cu ea, m-a încuiat în curte cu vorba bună căci:

— Trebuie să fie cineva acasă dacă vine Tactu să fure ceva.

Însă nu a venit. Iar dacă am văzut așa m-am dus și eu la bagajele care nu am avut timp să le desfacem până atunci și am luat caetul cu compunerea pe luna aceasta ca să mai scriu puțin la ea deoarece acuma se face toamnă. Și după ce am

scris a venit și ea să îmi dea ceva mai ca lumea de mâncat și să ne uităm la televizor unde am văzut-o la mare pe Tania care a câștigat un concurs de cântat dar nu știu cum se numește căci nu am prins de la început. Și când am văzut așa am fost precis că este mâna la Teroriști deoarece Ea este cu ei și bine că am plecat de acolo căci cine știe ce putea să se întâmple.

Iar după aceea în altă zi s-a apucat și a venit la noi la poartă Știuca care nici n-am știut ce vrea tocmai când s-a apucat mama să dea telefoane pe la pilele ei ca să vadă dacă își găsește și ea alt servici. Și dacă am văzut că nu pleacă ne-a fost frică să nu-i deschidem ca să nu cumva să ne pună ceva pe clanță. Poate un farmec de al ei care putea să ne facă să ajungem șchiopi sau chiori. Așa că mama s-a hotărât:

— Să-i deschidem dăo Dracului.

Și după ce a intrat în casă a și început să se uite roată căci parcă nu mai a fost la noi. Dar se gândea dacă să fure ceva. Și a spus că a venit la ea la poartă Poliția cu Ionel sau cu alcineva întrebând-o că:

— De ce ai dat atunci telefon ca să aprindă focul la smoală deoarece tot nu ai fost până la urmă?

Și a început să ne mintă în față spunând că ea nu a dat nici un telefon deoarece nici nu are nr. nostru de telefon. Dar nu poți să o crezi și de aceea când am văzut că este așa o hoască m-am dus și eu cu binișorul pe la ea pe la spate și am ieșit afară ca să îl fluier pe Robert căci mama avea treabă să îi facă o cafea și să o pună pe urmă să ghicească. Iar după ce am ieșit din curte i-am văzut pe unii care se făceau că trec de la piață pe la noi pe stradă și se uitau în curte. Și când m-au văzut că îi văd au întors capul în partea ailaltă. Dar nu erau decât ei. Mai erau și alții care se pitulau pe lângă gardul lui Vili și tot se ascundeau după copaci ca să ne pândească. Dar m-am făcut că nu îi observ ca să nu știe ei și pe urmă să spună că poate

le-a scăpat un porumbel de pe strada ailaltă și au venit să vadă dacă nu este pe aici. Și am început să îl fluier pe Robert:

— Fiu, fiu, fiu-fiu-fiu.

Iar dacă a auzit a și ieșit întrebând că:

— Ce faci măi Raluca?

Dar nu m-am supărat pe el că mi-a spus așa deoarece dacă suntem prieteni poate să îmi spună cum îi vine lui la gură. M-am supărat puțin când l-am întrebat:

— Care mai este viața ta?

Iar el mi-a spus că nu a făcut nimic decât s-a mai jucat puțin fotbal.

— Și cu cine tea-i jucat?

L-am mai întrebat eu deoarece acum știam de la Ionel cum să îl iau la sigur ca să îmi spună drept că:

— Cu Vili, Nelu și Bebi.

Care nu prea a fost frumos din partea lui dar nu aveam ce să fac căci așa sunt prietenii, cum te duci puțin până mai încolo cum încep să umble cu alții care te enervează și să spună pe la spatele tău:

— Aragaz cu 4 ochi.

Dar totuși nu am fost precis că chiar așa a spus așa că l-am iertat deoarece pe altul nu am la care să îi povestesc de Pirații de la mare și de Teroriștii care au venit după noi acasă și mi-au dat o mitralieră ca să mă dau și eu cu Ei.

— Și unde este mitraliera?

M-a întrebat atuncea Robert dar dacă nu o aveam tot nu i-am spus că a aruncat-o mama, i-am spus că este ascunsă în casă în bazinul de la vecu ca să îi fac puțină ciudă dacă l-a apucat fotbalul când am fost plecat. Dar tot i-am spus că pot să-i arăt niște Teroriști pe afară pe stradă însă nu am putut deoarece poate până am stat noi de vorbă s-au dus și Ei să mănânce de 12. Am putut să i-l arăt decât pe domnul Buliga care a fost și el la mare și de aceea avea un obraz ars de tot, de la materialul care a cam căzut pe el înainte să fugă Preșe-

dintele pe burtă. Și când ne-am apropiat am văzut că are o bubă cam nasoală deoarece i se vedea carnea neagră și cum umblă pe acolo niște viermi dacă nu a avut timp să se panseze cu serviciul lui care trebuia să stea acolo la poartă și să nu se miște ca să nu vină Teroriștii și pe la Nahabetian. Și când ne uitam noi la el a venit cineva din spate care ne-a și speriat când a spus:

— Miruna nu este acasă.

Findcă la început am crezut că este o Teroristă dar era decât Bucătăreasa lor care a venit atunci de la piață cu sarsanalele pline și ne-a zis că dacă vrem putem să ne ducem cu ea cât mai face mâncare deoarece atunci nu este nimeni pe acolo până seara iar Miruna nici nu vine până săptămâna ailaltă fiind în județele Harghita și Covasna. Așa că am intrat ca niște Proști și am stat să ne dea Ea biscuiți cu cremă de cacao cât face mâncare. Dar când a început să facă am plecat și noi la ale noastre ca să nu pățim ceva deoarece am văzut-o că pune pe masă un cap și niște carne de copil ca să facă ciorbă cu multe legume. Și degeaba tot spunea Robert că poate că avea dreptate Ea că:

— Este carne de miel.

Deoarece nu era așa. Căci îl cunoșteam pe acela la care i-a pus Ea capul pe masă fiind Neamțul care m-a speriat cu rechinul lui când am fost eu cu rățușca și așa mi-am dat seama că Neamțul era de fapt un Pirat la care i-au luat Teroriștii capul decât că acuma nu mai avea ochi fiindu-i scoși cu niște cuie, avea decât niște găuri așa. Iar asta însemna că au mai prins și au mai omorât și Teroriștii niște Pirați, nu decât Armata și Poliția căci aveau și ei interesul lor. Deoarece se gândeau că dacă se bat Pirații cu Armata și câștigă Ei și pun mâna pe Lume și pe Bomba Atomică lor nu mai le rămâne nimic și atunci Pirații o să îi omoare Ei pe Ei mai ușor, așa că s-au gândit să bată fierul cât este cald și să se bage printre Aceia cu Politica ca să știe unde sunt Pirații și să îi ia ca din oală. Și de aceea

m-am prins că Bucătăreasa este și ea cu Teroriștii deoarece chiar dacă sunt ochelarist nu sunt Prost. Căci poate că i-au dat și Ei 1 kil de aur ca să le spună ce mai aude în casă la Nahabetian când vorbește tatăl ei la telefon. Dar dacă tot i-au dat aurul poate i-au zis și să ia capul și copilul acela ca să îl facă mâncare și să nu mai știe lumea că l-au omorât și l-au tras de limbă. Care o vedeam că nu mai este find tăiată cu cleștele. Și era mai bine că nu era Miruna acasă pentru că Bucătăreasa putea să îi dea și ei să mănânce din acela și și mai rău. Putea să o otrăvească și să moară chinuită cu durere de burtă cum cred că am fost eu dar am scăpat pentru că sunt băiat și țin mai bine la toate prostiile care le pun Aceștia în mâncare pe la mol. Așa că trebuia să fiu atent și să îi spun să nu mănânce nimic de la Aceea când se întoarce dar de unde era să știu când se întoarce? Și mi-a venit o idee spunându-i lui Robert că:

— Să facem cu rândul.

Deoarece mai trebuia să ajung și eu pe acasă și nu puteam să stau toată ziua la ea la poartă ca domnul Buliga care nici lui nu puteam să îi spun să îi spună căci tot nu știam dacă nu cumva este mut. Și m-am și mirat că a lăsat-o singură iar el s-a dus la mare cu tasu. Iar tocmai atunci a ieșit mama pe poartă cu Știuca care a plecat încolo și m-a strigat:

— Vino încoace și nu mai sta acolo să te miri de 1 singur căci dacă vrei te fac eu să te miri de nu poți să o duci.

Și m-am dus deoarece este mamă și trebuie să o ascult. Dar sincer să fiu nu știu ce i-a făcut Știuca și ce i-a zis când am fost eu plecat fiindcă a început și ea să mă ia la întrebări cum a fost cu Kiti și de ce a dat foc la butoi dacă Baba nu a dat nici un telefon. Și a trebuit să îi spun iarăși că a dat pentru că altfel nu mai te înțelegi cu ea și trebuie să îi spun de 1000 de ori și că:

— Nu mai vreau pepene.

Deoarece cam uită și mă întreabă:

— Nu mai vrei pepene?

Dar nu îmi era mie de pepenele ei. Îmi era că poate să vină acasă Nahabetian și nu avea cine să îi spună:

— Păzea!

Căci nu eram vorbit cu Robert cum facem cu programul dar mă gândeam că mai bine să rămână el noaptea pentru că pe mine nu mă lăsa mama deoarece mă punea să dorm cu ea ca mamaia ca să fie sigură că nu vine Tata noaptea să mă ia ca să nu mai plătească pensie alimentară la cât de Zgârcit este.

Și nu decât noaptea și și ziua nu mai m-a lăsat să mai fiu și eu de capul meu ca copiii în vacanță și să mai scriu la compunerea care o am de făcut. Și a început să mă târâiască după ea pe la un Avocat care l-a cunoscut ea mai de mult deoarece vrea să dea Divorț de Tata. Dar nu ne-am dus la el cu nici o mașină deoarece nu mai avem nici una căci de unde bani să facă Dacia care tot ea a stricat-o când s-a speriat atunci degeaba? Ne-am dus cu tramvaiul și cu un metrou pe sub pământ unde umblă tot felul de Nespălați și încearcă să îți bage mâna în buzunar. Iar când am ajuns acolo Avocatul a spus că:

— Te rezolv dar să îmi dai mai înainte niște bani.

Care de unde era să îi dea? Și mai și mânca ca Nesimțitul un măr și nu a spus și el măcar:

— Nu vrei și tu?

Că și așa nu luam dar totuși de politețe. Dar așa sunt ei de Nesimțiți și nu se gândesc decât ce le iese iar eu dacă îmi era poftă puteam să și mor în fața lui. Însă tot nu am murit deoarece nu este după el și am plecat cu mama căci l-am văzut cum se uită la mine cam urât deoarece nu i-a convenit că eram și eu cu ea. Căci poate se gândea că dacă nu mă avea pe mine mama avea mai mulți bani să îi dea lui dar așa mai trebuia să mai îmi cumpere câte o dată și mie o șosetă sau ceva. Însă în ziua aceea tot nu mi-a cumpărat nimic deoarece nu aveam timp de mers la magazine fiindcă trebuia să ne ducem să îș-i caute ea servicii. Căci așa este ea și nu s-a gândit mai înainte

că poate să o dea afară și să rămână cu mine pe drumuri. S-a gândit decât cum să se bronzzeze mai bine și să îș-i dea cu tot felul de cremă iar să mai fie și nemulțumită zicând:

— Dacă aceasta este factor 24 eu sunt Andreea Esca.

Dar nu era și așa că nici nu avea ceva bani la ciorap și de aceea ne-am dus pe la un ziar unde era un coleg de al ei de la școală de când era mai mică. Și acela când ne-a văzut a început să se mire de mine ca un Tâmpit:

— Ce băiat mare ai!

Și a și vrut să pună mâna pe mine ca Teroristul acela luându-mă de obraji. Dar nu l-am lăsat căci nu știam pe unde a umblat cu mâinile cu microbi și poate că îmi-i dădea 1 pentru care nu există medicamente ca să mor chinuit cu bube mari cu Puroi. Și cred că am făcut foarte bine pentru că era și el în legătură cu Teroriștii deoarece vrea să mă lase mama singur acasă toată ziua ca să poată Ei să se răzbune pe mine deoarece ziceau că din cauza mea nu a vrut ea să dea o fugă la București cu soldatul acela și a fost dată afară. Iar de aceea Ei nu mai puteau să pună mâna pe Televiziune. Și acuma au vorbit să-i spună lui mama:

— Dacă vrei te luăm să umbli tu pe teren și dacă găsești ceva ne aduci dar nu suntem siguri că o să apară.

Adică să mai și cheltuie ea pușinul care îl avem și să mă lase și singur și nici să nu fie sigură de nimic. Iar nici să nu știe dacă mai se întoarce întreagă acasă deoarece dacă se ducea pe la mol pe unde erau Țiganii cu Facturi de vândut și se apuca să îi întrebe ce și cum puteau să o prindă și să o bage într-o casă cu mai mulți și după aceea să o vândă pe undeva, în Arabia ca să nu mai știe nimeni de ea și să mai câștige și ei un ban cinstit. De aceea a spus și ea:

— Nu mersi.

Și a plecat de la El văzând că nu mai poți să pui bază pe nimeni. Căci când a avut El nevoie ea l-a lăsat să copieze după ea și la engleză și la George Coșbuc care a scris Iarna pe uliță

dar el a tratat-o ca pe nimenea. Iar după ce am plecat de acolo ne-am dus și noi puțin în parc unde iar a început să ne urmărească cineva deoarece cum ne așezam pe o bancă venea l lângă noi. Iar dacă ne duceam puțin până mai încolo iar venea ca să ne întrebe dacă nu vrem să bem un suc cu el de a trebuit mama să îi arate degetul spunându-i:

— Uite verigheta.

Căci nu avea rost să și-o dea jos dacă când s-a măritat a luat-o din banii ei de la niște meditații căci Tata era cu pantofii rupți dar acum s-a ajuns. Dar totuși tot nu-i ajungea deoarece prima de concediu care trebuia să o ia acum nu a mai venit pe cardul care i l-a luat mama și asta însemna că a început să îș-i mute banii în altă parte ca un Scârțan.

Iar pe urmă când am ajuns acasă rupt de oboseală, când am trecut prin față la Nahabetian am văzut că acolo nu era decât domnul Buliga și Robert nu s-a dus să stea ca să îi spună lui Miruna să nu mănânce nimic deoarece Bucătăreasa putea să o otrăvească sau putea și mai rău. Să o taie pe ea și să spună că nu a venit de la Harghita și Covasna iar pe urmă să le-o dea la masă cu pătrunjel, făcută la cuptor cu vin pe deasupra ca să se rumenească bine și să nu se cunoască că este ea. Iar dacă am văzut una ca aceasta i-am spus lui mama că:

— Eu rămân pe aici.

Însă nu a fost de acord și m-a obligat să mă duc cu ea acasă ca să o păzesc toată ziua degeaba că parcă nu îmi-i ajungea cât am bătut tot orașul. Iar când am ajuns acasă tot nu m-a lăsat să fac ce vreau eu adică să mai compun puțin deoarece eram precis că Miruna de aceea s-a dus la Vilă ca să se inspire. Și mai bine a zis să stăm amândoi așa ținându-mă în brațe și bocind pe capul meu de ziceam că nu mai scap o dată. Dar totuși am scăpat căci a venit pe la poartă nea Costel care tot așa vrea:

— Scripetele.

Iar dacă l-a vrut i l-a dat mama ca să scape o dată de El. Dar de unde atâta scăpat căci cu aceștia nu trebuie să te pui fiindcă a vrut să ia și roaba din magazie spunând:

— Nu pot fără ea deoarece mă doare spatele.

Dar nu îl durea. Însă era pus de tot felul de lume să se uite ce mai avem noi prin curte și cum e cu mama care stă singură decât cu mine. Adică se gândea că nu mai este nici un bărbat în casă și puteau să dea Spargerea. Dar nici când era Tata nu era bărbat căci el și așa nu stătea pe acasă și și dacă era mai bine fugea decât să se bată ca atunci când ne-a urmărit cu mașina și el s-a băgat repede în casă ca un iepure fricos. Și este adevărat că cu unii nu trebuie să fii bun pentru că pe urmă nu te lasă să trăiești căci când să plece Costel i-a spus lui mama:

— Să aveți grijă la el deoarece el a omorât-o pe babă.

De i-a venit lui mama iar să tragă cu Pistolul și după El dar din păcate nu îl avea la ea. Că ea a fost bună cu El și El acuma în loc să spună:

— Sărumâna căci nu aveam cum să dau mâncare la copiii fără scripete.

Vine și zice:

— Măta este babă.

Care nu este frumos dar dacă a venit El tot am putut să scap și eu de la mama din brațe și am ieșit în curte ca să mai mă urc puțin în cais fiindcă acolo nu poate să se urce după mine ca să mă bocească mereu că:

— Of viața mea.

Și după ce m-am urcat acolo l-am văzut pe Costel peste gard cum stă de vorbă cu niște Teroriști și le spune să vină la noapte la noi ca să îi ia bijuteriile lui mama care le ține ea sus într-o cutie iar pe mine să vorbească cu cineva și să mă vândă într-o țară străină ca să-mi sugă cu pompa șira spinării și să o pună la alcineva. Și tocmai când mă uitam eu la El m-a împușcat cineva de am crezut că o să cad din cais și o să rămân toată viața în cărucior ca un Schilod. Dar nu m-a împușcat

chiar cu un glonț adevărat, cu o scoabă de sârmă dar care este foarte tare pentru că așa sunt Vili și Nelu, nu îi interesează decât guguștiucii care sunt și ei niște păsări fără să facă rău la nimenea. Dar Vili vrea să îi omoare cu praștia și de aceea are mereu scoabe la el cu care a tras în mine râzând ca un Tâmpit ce este că:

— Ce măi vrei să zbori?

Adică pentru că eram în cais. Dar dacă în curte nu mai pot și eu să stau liniștit fără să mă mozească mama cu lacrimile ei ce să fac? Căci parcă nu știu ce are deoarece ea i-a spus lui Tata să plece Dracului și acum îi pare rău. Dar nu i-am spus nimic lui Vili deoarece nu se merită să te iei în gură cu toate Pramatiile și să te cerți cu ei. Mai bine îi lași să crape în Prostia lor și îți vezi de compunerea ta care totuși mai am scris puțin și nu mai sunt chiar cu 2 săptămâni în urmă. Dar după ce a luat Costel scripetele nu mai am putut să scriu chiar așa de mult deoarece eram învățat cu el noaptea la geam și acuma dacă nu mai era mi se părea că a venit cineva și îl fură. Dar nu aveau Ei treabă cu asta, Ei vreau bijuteriile lui mama ca să o lase fără nimic și de aceea s-au gândit mai întâi ca să vadă cum stăm și să își facă planul. Și îi auzeam cum tot se şușotesc ziua pe la gard și măsoară și după ce au măsurat și-au luat niște haine mai de muncitori ca să nu îi cunoască lumea și s-au apucat să sape pe la noi pe stradă un șanț. Iar dacă i-a întrebat coana Mare:

— Ce Dracului zgândăriți măi la strada aceasta?

Ei au răspuns că:

— O să vină unii să bage ceva dar noi nu știm ce căci suntem decât cu săpatul.

Însă nu era nimic de băgat căci avem și gaze și curent și cablu. Și nu vreau decât să sape ca să intre pe dedesubt în curte la noi deoarece pe deasupra nu poate nimeni, poate decât cu prăjina. Iar de aceea noaptea dormeam și eu mai așa ca iepurele căci nu am vrut să îi spun lui mama să mai păzească și ca să

nu se sperie și pe urmă să o apuce iarăși țipatul. Dar bine că am putut să o conving să doarmă ea la perete și să mă lase pe mine la margine ca bărbatii deoarece dacă eram la margine puteam să mă dau jos din pat tiptil și să mă duc la geam ca să văd dacă e cumva o grămăjoară de pământ în curte de la săpat. Dar nu era. Și abia mai pe urmă m-am prins eu că de fapt nu vreau deloc nici un fel de bijuterie și nici să intre la noi în curte. Dar vreau să stau eu toată noaptea la geam ca să fiu obosit ziua și să adorm când mă duc la colț ca să văd dacă nu se vede Nahabetian. Căci nu aveam de păzit decât la curtea noastră, dar mai era și dincolo unde Robert nu puteai să pui nici o bază pe el și când îl întrebai ceva spunea:

— Da măi am păzit.

Însă nu era adevărat deoarece am vrut să îl încerc și am pus o dată un semn unde zicea el că o să stea pe stradă și a rămas tot acolo și ziua ailaltă când m-am dus eu înapoi. Iar dacă am văzut semnul mi-am dat seama că și Robert acesta nu prea mai era să am încredere în el dar atunci în cine? Deoarece alt prieten mai de suflet cum se spune nu am. Însă bine că nu s-a întâmplat nimic atuncea deoarece Miruna tot nu era venită și stătea la Vila ei ca să compună cu extraterestrii care mie nu prea îmi-i plac deoarece nu este adevărat că există. Și iar m-am întâlnit atuncea cu Bucătăreasa care venea tot de la piață dar cu 2 găini tăiate la care li se vedea Capul cum atârnă în sacoșă și mi-a venit ideia că poate că este în legătură cu Știuca ca să facă farmece cu găinile cum am văzut eu o dată la mama la Știri. Însă nu mi-am dat seama dacă erau bune de asta pentru că erau jumulite nu Negre.

Și tot într-o zi atunci a venit pe la noi tanti Nela care este sora lui Tata și s-a făcut că trece așa din întâmplare pe stradă iar văzându-mă cum stau la colț și mă uit la gardul lui Nahabetian s-a uitat și ea și când l-a văzut pe domnul Buliga s-a speriat:

— Îu!

Pentru că avea rana de la față și mai nasoală iar viermiii mergeau peste tot: pe nas, pe ochi, pe obraji, pe urechi și pe păr. Ce era să-i fac dacă poate nu avea și el pe nimeni să aibă grijă de el? Căci nu era să mă duc eu și să îi pun un leucoplast. Dar după aceea și-a scuipat în sân și m-a întrebat:

— Pe tine de ce te lasă măi măta să bați maidanul toată ziua?

Dar nu era adevărat că mă lăsa și nici nu aveam maidan, aveam stradă chiar dacă acuma cam era întoarsă în sus cu șanțurile la Aceia. Însă tanti Nela vrea să spună că mama nu are grijă de mine și mai bine să mă duc să stau la hotel cu Tata și cu toate Fufele picior peste picior. Iar de șmecheră nu spunea direct. Mă lua pe ocolite ca să nu mă prind eu și să cred că mama nu are grijă de mine dacă mai bea și ea câte o vișinată de care a făcut mamaia astă toamnă. Dar ce era să facă cu ea? Să o arunce? Mai dădea și ea la un musafir și și lui tanti Nela i-a dat cu toate că era trimisă de Tata pentru că avea și ea supărarea ei cu Kiti vrând să îi arăt cum a murit aceasta. Că parcă ce eram eu? Mai întâi a venit Ionel, pe urmă ea și doar nu era să mă apuc să spun la tot cartierul dacă venea. Iar dacă a văzut că nu vreau să spun a început să spună ea de mine că:

— Decât din cauza ta a murit.

Deoarece parcă eu am pus-o să se dea cu cracii în sus. Dar zicea că dacă nu eram eu să vină să stea cu mine stătea și ea acasă unde nu avea loc la apartament să fiarbă nici o smoală chiar dacă vrea. Însă tot nu m-am supărat pe ea, putea să spună. Căci mi-a făcut mama semn că tanti Nela nu prea ține la vișinată de parcă nu era soră cu frasu. Adică Tata. Dar după ce a plecat tot a început și mama să mă întrebe de toate și adică de ce zice toată lumea că din cauza mea a murit Kiti. Căci așa i-a spus ei și Știuca că ea nu a dat nici un telefon și că eu am mințit-o pe Kiti ca să dea ea foc la smoală. Dar ce interes aveam? Ca să nu mai spun că nu era frumos să spună de mine că mint deoarece eu nu mint nici o dată, decât mai rar, când îmi-i dă să mănânc ce rețete mai aude ea pe la ea la

servici și le încearcă pe mine obligându-mă. Însă nici atunci nu am încotro pentru că trebuie să trăiesc și eu și nici ea să nu se supere. Dar alfel nu. Și dacă am văzut-o că mă întreabă ca la Poliție:

— Dar Costel de ce a spus că tu ai omorât-o pe mamaia?

I-am zis și eu:

— Mai lasă-mă domne în pace.

Și m-am mai dus în grădină cu toate că nu este așa de mare și nici nu prea ai unde să te joci în ea dar nici nu aveam cu cine deoarece Robert iar o ardea aiurea pe la Internetul lui și poate pe la fotbal cu Vili, Nelu și Bebi. Decât că nu se auzea nici o minge bătută de peretele de la stradă al lui tanti Cărtăleanu. Iar fiind singur m-am apucat și eu să fac o groapă că poate că găseam o rămă sau alt fel de insectă care ne tot spuneți pe la școală să le punem la insectar cu vată și cu bold însă eu nu mai sunt obligat deoarece am făcut 1 frumos anul trecut și este la panou. Și după ce am săpat puțin am găsit o punguță de celofan cu bani de am crezut mai întâi că este comoara la Pirații aceia dar nu putea să fie fiindcă Ei o căutau pe la mare nu pe aici. Și nici nu erau chiar atât de mulți bani, decât cam 2 milioane și de aceea mi-am dat seama că sunt banii mei care i-a furat Kiti și i-a îngropat în grădină când m-a adormit ca să nu-i mai găsesc eu și nici la ea să nu fie dacă o controla cineva când pleca. Dar nu a controlat-o nimeni. Și cu toate că i-a furat tot nu a putut să se bucure de ei pentru că a fost pedepsită. Iar tocmai când mă gândeam eu dacă să îi dau banii lui mama ca să mai aibă și ea de o fructă sau de un pește am auzit că strigă cineva:

— Un mort!

Care se auzea de la stradă așa că am fugit repede să văd pe cine mai au omorât acuma Teroriștii deoarece îmi era frică să nu fie Nahabetian. Dar totuși dacă era ea strigau:

— O moartă!

Nu:

— Un mort!

Și aveam dreptate că nu era ea căci și așa nu se cunoștea cine este, decât se vedeau niște oase de la un Schelete care l-au dezgropat Ei din Șanțul acela. Iar mai întâi m-am gândit că este un Pirat care l-au omorât Ei, poate acela care au înfîpt în el o umbrelă și care au turnat după aceea peste el acid ca să nu se cunoască cine este. Dar nu aveau de ce să muncească atîta și să mai strice și o mașină ca să îi ia acidul de la baterie, așa că totuși cred că era acela care l-au dezgropat Ei noaptea din cimitir și acuma decât se făceau că l-au găsit acolo din întâmplare, sanchi. Deoarece de aceea l-au și dezgropat de acolo, ca să se prefacă acuma că sunt decât niște muncitori care se sperie și să vină toată lumea grămadă după stradă, cu coana Mare și cu Frigioaica și Cărtăleanu iar eu să mă bag cu copiii mai mulți ca să nu mai fie lumea atentă când mă bagă într-un sac de plastic și aruncă 2 lopeți de pământ deasupra. Dar totuși m-am prins ce urmăresc Ei căci dacă au văzut că nu mai ies să stau la colț să văd când vine Miruna s-au gândit să mă scoată într-un fel din curte și și au putut dar tot nu m-am băgat chiar cu toată lumea. Am stat și eu mai așa deoarece de la noi din familie nu ne luăm după Lume. Poate mamaia dar ea este moartă și tanti Nela care totuși este din familie de la Tata nu de la noi. Iar nici nu a trecut foarte mult timp după aceea și a și venit Poliția cu tot cu Televiziunea de la mama de la servici. De aceea mi-a picat fisa mie că Ei de fapt s-au făcut că l-au găsit pe Mortul acela în față la noi ca să îș-i facă ea sânge rău că au dat-o afară și pe urmă să se răzbune pe mine spunând:

— Pentru tine nu am vrut să plec din concediu ca să îț-i fie bine.

Dar nu le-a mers deoarece când l-a văzut pe bărbos cu microfonul a ieșit la poartă și m-a chemat imediat că:

— Marș imediat în curte.

Nu să sară cu scandal la el că a vorbit-o de rău la Șeful și a spus cum a spus ea:

— Îm-i bag picioarele în el de soldat.

Iar de aceea am stat și eu pe la gard și m-am uitat mai pe la o crăpătură de poartă de spuneai că sunt coana Mare când pleca cineva sâmbătă seara de acasă. Și am văzut cum i-au luat la Mort oasele de pe acolo punându-le într-o pungă de plastic ca să le ducă Poliția să le facă analizele și să știe dacă a murit bolnav de ceva sau i-a dat cineva în cap. Dar la noi pe stradă cine să îi dea? Poate Vili și cu Nelu căci sunt mai animalii și mai răi dar totuși dau decât cu mingea care nu te omoară decât dacă cazi cu capul de bordură.

Iar după ce am intrat în casă mai târziu după Televiziune a venit și Poliția care după ce a luat oasele la Mort a început să bată la poartă ca să ne sculăm noi de la masă când tocmai ne-am pus. Iar când ne-am dus am văzut că nu era altă Poliție, tot Ionel deoarece pe el a căzut măgăreața de fiecare dată în cartier la noi dar poate vrea și el să se facă mai Șef și de aceea stătea ca mama până târziu. Când i-a deschis ea el a spus că:

— Îm-i pare rău.

Dar totuși trebuia să ne întrebe dacă i-am auzit mai de mult pe cineva care să se bată pe la noi pe stradă și să îl omoare pe 1. Dar nu am auzit deoarece noi nu stăm aici de așa de multă vreme, poate mamaia însă care dacă a murit nu avea decât să se ducă la cimitir și să o întrebe și să nu mai ne înnebunească pe noi la cap. Dar totuși el nu era așa de Prost căci expre vroia să tot vină pe la noi fiind trimis de Tata care se cunoaște cu 1 mai mare de la ei de la Poliție și de aceea vrea mereu să știe ce este în curte la noi și dacă are mama servicii sau nu. Căci totuși a trebuit să ne gândim și să ne dăm seama că tot El a pus o pilă să o dea pe ea afară deoarece El lucrează cu Bani care nu e nimenea Prost să zică:

— Nu iau.

Dacă El vrea să îi dea. Iar văzând așa mama i-a spus lui Ionel să se ducă pe la coana Mare căci ea este pe stradă de când a făcut-o mama ei și nimica nu îi scapă iar pe noi să ne mai lase în pace plimbând ursul. Și atunci am văzut noi că are ceva cu noi deoarece în loc să îl plimbe el a început să ne întrebe că:

— Unde este Scripetele?

Și tot zicea că nu aveam voie să îl dăm de acolo căci el nu este lămurit cum s-a întâmplat cu mamaia și cu Kiti care era cam suspect atâția Morți la noi în curte de la Scripete. Dar totuși mama i-a închis gura ne mai având ce să spună când a auzit că:

— Și dacă este ceva cu el vrei să îl mai țin ca să mai moară și alcineva?

De aceea a tăcut și pe urmă a luat-o pe mama mai la o parte cu:

— Ascultați doamnă.

Ca să nu aud eu căci parcă mama are secrete și nu îmi spune tot. Și i-a zis că știe că ea nu are nici un servici și totuși trebuie să mă crească. Iar ca să nu mai zică la nimeni că ea a dat Scripetele și să se facă că plouă vrea să o ia pe ea să lucreze cu Poliția dar pe ascuns, nu așa pe față căci doar nu era nici el atât de Prost să creadă că mama se îmbracă cu ce uniforme le dă lor de la Poliție. Și i-a zis că are el un Băiat care este cu unii care fură Benzină de la o țeavă și dacă vrea mama să se facă că este cu Ei și Ei să îș-i bage Benzina la noi în curte, în magazie. Iar ea ca o fraieră ce este a spus că:

— Da.

Iar eu degeaba am ținut-o că:

— Te păcălește deoarece aceia sunt Teroriști.

Căci nu m-a crezut pe cuvânt și m-a sfătuit mai bine să mă duc să mă culc decât să mai mă uit la Televizor. Iar cam a început și ea de aceea să cam mă enerveze căci eu o învăț de bine și nu vrea de loc să asculte făcând decât după capul ei și

mai greșește și ea ca omul, dar nu că vrea. Căci așa a greșit și când nu a vrut să se ducă puțin până la servici și pe urmă și normal că au dat-o afară dar ea tot spunea că din cauza mea nu s-a dus de parcă am ținut-o eu legată pe șezlong să o mănânce Pescărușii. A stat singură de capul ei și tot de capul ei și-i a luat și crema aceea care de nimic nu era bună iar acum trebuie să găsesc eu prin casă tot felul de bucăți de piele care se cojește de pe ea și cade mereu căci a ajuns bălțată de tot deoarece pe undeva i-a căzut iar în altă parte nu. Și nu m-a ascultat nici când i-am spus să nu îi deschidă lui Costel care era pus să ia Scripetele ca să poată pe urmă să zică Ionel să bage Benzină în loc. Iar dacă nu îi deschidea și nu i-l dădea, adică Scripetele nu mai putea nici Poliția să spună:

— Așa și pe dincolo.

Și să o oblige să îș-i bage în cârd cu tot felul de Teroriști de-a-i lor. Care nu vreau decât să o prindă puțin de nas cu niște Bani și pe urmă să ajungă ca ei cum a și ajuns dar atunci nu știam. Ca să nu spun că putea să mai asculte puțin și de amărâta aceea de Nela care i-a spus pe bune că totuși Tata nu s-a dat huța cu dumneavoastră sau cu alcineva. Căci măcar pe ea putea să o creadă deoarece ne vrea binele ca să mai câștige și altă dată de la noi nu ca Aurel care nu prea a pupat nimic deoarece nu poți să îl înveți așa și după aia să îi curgă mereu nasul pe la tine prin casă. Iar după aceea m-am dus și eu și m-am culcat deoarece dacă așa a spus nu mai puteai să te înțelegi cu ea dar nu prea am putut să dorm și am zis:

— Ia să mai compun eu.

Dar când m-am dat jos din pat deoarece acum aveam voie să dorm și singur mi-am dat seama că mi-am lăsat caetul jos în sufragerie unde am compus ziua și când m-am dus să îl iau tiptil am văzut că nu pot deoarece mama se uita la Televizor pe întuneric și îmi-i era să nu mă ia iarăși la goană pe scări. De aceea am stat și eu mai așa în spatele ei pe hol unde era ușa deschisă și mai m-am uitat la Televizor dar nu puteam

foarte bine fiindcă tot schimba posturile de la 1 la altul. Iar o dată când a trecut repede am văzut-o pe Nahabetian care stătea la ea la Vilă pe un deal și aduna de pe jos niște sticle de plastic care le-a aruncat lumea care a trecut pe acolo. Dar totuși nu am putut să văd mai mult și să îmi-i dau seama despre ce este vorba căci a schimbat repede și nu îmi-i venea să îi spun:

— Dă înapoi.

Ca să nu îmi-i zică ea mie după aceea:

— Dă tu înapoi până în pat.

Așa că am rămas să mă uit cum spunea cineva ceva de niște Teroriști care s-au gândit să pună mâna pe toată Lumea ca să nu mai le fure cineva Benzina iar pe urmă a fost cu un astroid care vine spre noi dar poate că totuși nu ne ciocnim cu el. Iar dacă am mai stat puțin și am văzut că nu mai dă înapoi la Miruna m-am dus iarăși la mine în cameră ca să văd de la geam dacă mai este cineva pe stradă la ora aceea. Însă nu era nimeni și cred că nici Robert nu se ducea la Nahabetian cu toate că nu am cum să bat până acolo fiind după colț deoarece este o Japiță care îi place să doarmă. Adică Robert, nu Nahabetian.

Și în altă zi când stăteam și mă uitam la domnul Buliga văzând cum au început viermii să îl mănânce și de gât și cred că erau și mai jos dar nu se vedea deoarece stătea îmbrăcat tot în cămașă cu cravată l-am văzut mai de departe pe stradă cum vine crăcănat pe Adi. Însă nu eram precis unde se duce iar dacă tot s-a apropiat m-am dat și eu mai după un pom ca să nu mă vadă. Dar tot degeaba fiindcă venea drept la mine așa că nu mai am avut ce să fac și am tulit-o la goană acasă intrând în curte încetișor ca să nu mă audă mama deoarece ea tot stătea mereu la Televizor și nu știa că sunt plecat căci dacă afla nu mai pupam. Și am stat și eu mai după gard ca să îl pândesc când trece și să mă întorc la observat dar nu a trecut. S-a oprit la poartă strigând ca Disperatul:

— Alo!

Iar eu nu i-am deschis căci nu eram Prost așa că a venit până la urmă mama care s-a uitat la mine cu niște sulite, adică:

— Te doare mâna să deschizi?

Și a deschis ea ca să înceapă Japița aceea Ordinară să o vrăjască întrebând-o:

— Nu aț-i văzut cumva o mufă?

Pentru că spunea că și-a uitat-o la noi când și-a strâns atunci repede catrafusele. Dar de unde era să vedem căci nu era nici o mufă la noi în curte însă totuși mama l-a poftit frumos să intre și i-a spus:

— Cautățio singur.

Iar după ce s-a uitat după ea în toate părțile s-a uitat și la mine întrebându-mă:

— Nu ai luat-o tu?

Adică mufa. Dar ce era să fac eu cu ea? Căci nici nu era nici o mufă deoarece El a venit ca să vadă dacă nu poate să mă deranjeze pe mine de la compunere căci știe că o fac și decât așa de al Dracului deoarece l-am observat la mare cum este cu Teroriștii și degeaba spunea Tata că nu este El deoarece El era și acolo. Iar când a plecat până la urmă s-a apucat să îmi spună:

— Să fii cuminte.

De parcă eu nu eram, nu el. Însă vrea să mă toace la cap căci cam tremura maieul pe El de frică să nu cumva să îl ia Poliția deoarece tot a aflat până la urmă că l-am spus cum a fost când m-a luat cu Onedin pe sus. Și cred că tot de la Poliție știa deoarece ea este în mână cu toți Borfașii și și cu Teroriștii. Findcă dacă era înțeleasă cu El era și cu Aceia de la stradă care au venit când a plecat el pe poartă și a strigat la 1:

— Ce faci vere aici tea-i băgat?

Iar Acela i-a zis:

— Ce să fac dacă sunt în vacanță?

Deoarece vrea să mai ia și el un ban și s-a băgat la săpat șanțuri. Iar acum era clar dacă mi-am dat seama că este verișor cu un Terorist care săpa pe la noi. Deoarece Acela îi spunea

tot ce fac și eu nu mă feream special de El dacă nu știam că sunt neamuri. Dar tot a fost Prost dându-se de gol singur deoarece l-am auzit. Iar dacă i-am auzit așa cum vorbesc nu am mai putut nici eu să stau pe loc căci cât să mai rabde omul? Și ca să îș-i dea seama că știu de Planurile lor am ieșit la poartă și am strigat la Adi:

— Auzi Adi!

Și El că:

— Aud.

— Ți-a plăcut la mare?

L-am întrebat eu ca să văd cum se dă de gol că a fost cu Teroriștii însă El s-a făcut că plouă pentru că l-au învățat Ei cum să facă când îl ia cineva la întrebări spunând că:

— Nu am fost eu, a fost Rambo.

De parcă eu eram Prostul lui să mă ia la mișto. Iar dacă am văzut una ca aceasta mi-am luat iarăși caetul pândindu-l să plece și să plec și eu înapoi la colț la Nahabetian ca să o las pe mama să mai poată și ea să îș-i ghicească în pace în cafea deoarece vrea să vadă când o să găsească un servici și ce salariu o să ia. Iar sincer să fiu cam îmi-i părea rău că nu poți să pui nici o bază pe ea, nici să nu îi lase pe toată lumea în curte și nici să observe pe la poartă Teroriștii. Dar din păcate nu prea am putut să scriu foarte bine acolo căci nu aveam cum să țin caetul decât pe genunchi, ghemuit și chinuit ca hoții de cai cu toate că nu am furat nici 1 de la Mamaia. Și și mai tare m-am chinuit când a trecut pe acolo Vili ca o Japiță Ordinară și m-a întrebat dacă:

— Ce măi vrei să iei premiu și la vacanță nu decât la școală?

Căci parcă ce îl interesează pe El? Și dacă a văzut că nu îl bag în seamă și îl las să vorbească ca un Prost ce este a venit mai pe la spate zicând:

— Ce socotești acolo?

Pentru că El credea că fac la aritmetică nu la compunere. Și cam îmi-i venea să îl pun pe Robert să îi tragă una cu tubermanul dar nici Acesta nu mai stătea pe acasă ca să nu mai spun că a început să se înhăiteze cu alde Ei și să mă lase să

joc biliard de 1 singur dar ture cu bicicleta tot mai vrea. Ciuciu. Iar după aceea Vili s-a făcut că pleacă și mă lasă în plata mea dar s-a furișat ca un Terorist tot pe la spatele meu și mi-a luat repede caetul din mână ridicându-l sus și urlând ca un Animal:

— Ți-am furat caetul!

Că parcă eu nu vedeam. Iar când l-am rugat:

— Dă! Înapoi căci te sparg la nară.

A început să râdă ca un Dobitoc și să spună că mi-l dă decât dacă mă apuc să merg puțin pe burtă în șanțul acela care l-au săpat Teroriștii. Și m-am gândit și eu că dacă mă bag poate să împingă repede pământ pe mine cu picioarele dar nu aveam ce să fac căci nu puteam să rămân fără compunere. Dar m-am târâit mai repede și nu a apucat deoarece m-am ridicat imediat în picioare însă tot nu a vrut să mi-l dea și a zis că:

— Acuma mănâncă și puțin pământ.

Căci poate credea că în-i este scârbă dar nu avea de ce deoarece dacă pământul a fost îngropat este curat fiindcă nu a aruncat nimeni cu nimic pe el și nici nu era de la cimitir să zici că a fost un Mort pe acolo. De s-a mirat și Vili văzându-mă cu gura plină iar pe urmă mi-a aruncat caetul și s-a făcut că îi vine să vomite că:

— Băi boule ai înghițit și o rămă.

Dar nu cred că era adevărat căci dacă era o simțeam eu în gură cum dă din coadă. Sau din ce are ea deoarece este cam toată ca o coadă. Iar când m-am întors cu spatele de la Vili ca să nu mai îl văd în fața ochilor de Japiță Ordinară l-am văzut pe Robert care nu era frumos că a stat mai încolo și decât s-a uitat ca domnul Buliga cum mă cert cu El. Adică cu Vili. Dar dacă tot fugea mai încolo de mine l-am lăsat și eu și nu mai am vorbit cu El căci poate că îi era ciudă că eu am fost la mare și el nu.

Iar după aceea mai încolo când s-a făcut mai seară, aproape noapte am plecat și eu de la colț deoarece nu mai puteam de

foame și m-am dus acasă ca să văd ce găesc pe undeva deoarece mama nu prea mai făcea cine știe ce căci s-a plictisit repede fiind învățată să facă mamaia și ea decât să vină seara ca Tata și să spună:

— Punete masă!

Și îmi-i părea rău că nu mai pot să stau dar nu cred că venea Miruna noaptea pe drum deoarece este totuși mică și ea, copil și nu era nici domnul Buliga cu ea ca să o păzească. Dar tot nu am mâncat chiar imediat fiindcă la noi la poartă era Ionel care când m-a văzut a și spus:

— Hai dute și cheam-o pe doamna căci acum vine Băiatul cu Benzina.

Căci Benzină ne trebuia nouă dacă Dacia lui mama stă degeaba pe bordură, stricăta. Dar tot am chemat-o ca să nu zică pe urmă nu știu ce. Iar când a venit a fost de acord să mai dea din acelea din magazie la o parte și s-a și apucat de treabă cu un batic în cap ca o Babă. Și numai Drăcuia aruncându-le înapoi și încolo. Dar până la urmă tot a tăcut deoarece a venit la noi la poartă o Dubiță care a tras cu spatele și din ea au ieșit niște Mascăți, dar nu de la Poliție, Teroriști. Și imediat s-au apucat să descarce niște Butoaie cu Benzină grăbindu-se ca să nu îi vadă coana Mare sau madam Gina care mă miram și eu că nu se văd pe la ele pe la gard dar poate că erau duse să se uite la ceva cu dragoste la Televizor. Iar când au descărcat Teroriștii Benzina Ionel era mai încolo în Civil și îi Filma cu un Aparat mic, nu ca la Televiziune deoarece nu trebuia să îl observe. Dar degeaba spunea el că este de la Poliție și nu lasă pe nimenea să facă Prostii deoarece nu s-a băgat de loc atunci când au început Teroriștii să se ia la bătaie. Deoarece un Mascat a scăpat un Butoi cu Benzină pe piciorul la altul care imediat a și început să țipe și să Drăcuiască iar după aceea s-au apucat imediat mai mulți să scoată Cuțitele și să se taie și mă gândeam că mama dacă era ceva de capul ei se ducea și ea și dădea telefon la Televiziune ca să vină cineva să îi filmeze. Și poate că o primeau și pe ea înapoi ca să mai

aibă un servici și să pot și eu să mai stau toată ziua de capul meu cu compunerea și cu biliardul sau ce treabă mai am ca un copil. Nu să bea vișinată de una singură deoarece nu o chema nici pe coana Mare să mai îi dea și ei ca să adoarmă și să nu mai stea ca Spionii pe la colțul de la gard. Dar nu s-a dus la nici un telefon și a stat uitându-se cum i-a căzut la 1 Mâna Tăiată jos și după aceea a pus-o într-un ziar grăbindu-se să se ducă la Spital ca să i-o coasă la loc. Căci parcă și era Cineva în stare să mai o coasă dacă Ei nu au fost în stare nici să mă facă pe mine bine cu burta de a trebuit să ne băgăm în cârd cu toate Vrăjitoarele. Iar dacă am văzut-o pe mama că nu se gândește și ea să facă acest pustiu de bine m-am gândit că:

— Mai bine s-o las în plata ei.

Deoarece nu prea mai aveai ce să vorbești și tu cu ea și cum îi ziceai:

— Bună ziua.

Se lua de om că:

— Poate să fie bună la tine dar la mine este foarte rea.

Însă nici nu avea cum să fie dacă l-a gonit cam pe degeaba pe Tata de acasă care a vrut și el să facă o faptă bună și acuma nu mai putea să calce pe la noi în curte care tot el a dat Banii când am cumpărat cimentul și l-am pus pe jos să avem o Potecuță nu decât Pământ. Iar după aceea a II-a zi s-a apucat și să mă facă de răs la vecini și și la dumneavoastră căci cred că mai știți când aț-i venit cu Tata pe la noi ca să îi spuneți că:

— Nu s-a întâmplat nimic.

Dar în loc să se calmeze și ea și să vă dea niște gem sau dulceață dacă Vișinată nu mai este a început să strige și să spună:

— Ieși afară din curtea mea oafo!

De s-a auzit până la tanti Cărtăleanu care totuși nu este chiar toată ziua pe la Bârfă și i-a și spus după aceea:

— Nu este nici o oafă, este și ea o fufă.

Însă nu putea să se înțeleagă cu Mama care tot o ținea pe a ei și a trebuit să îi explice ca la Proști că:

— Oafele sunt cu părul roșu iar fufeile cu părul blond.

Adică așa ca dumneavoastră. Dar și ca Ea la care i-a sărit Muștarul exclamând:

— Adică mă faci tu pe mine Fufă femeie bătrână nu ți-ar fii rușine!

Iar tanti Cărtăleanu a plecat căci nu mai vrea să o supere și ea și să arunce și după ea cu niște cratițe deoarece oale nu mai avea fiind aruncate după dumneavoastră și după Tata. Dar cred că totuși nu vaș-i supărat ca să nu mai vă placă Compunerea căci eu nu am nici o vină și dacă era după mine puteam să vă pun și la masă și îl trimiteam repede pe Tata să cumpere niște cărniță și niște mici deoarece cărbuni de grătar avem o grămadă care să stea prin toată curtea ne mai având loc în magazie de Benzina aceea. Căci nu aveam ce să fac dacă nu mai aveam loc în curte din cauza Ei deoarece Mama s-a dat cu Teroriștii și cât este ea de Mamă de mine nu mai îi păsa deloc și nici nu mai vrea să știe ce o să fac pe la școală când o să înceapă din nou deoarece dacă îi păsa mai mă întreba și Ea dacă:

— Ție ți-i este greu cu Compunerea?

Dar nu m-a întrebat și în loc de aceasta zicea mereu că să mă duc cu Ea pe la Avocatul acela din nou căci știți că Tata dacă a văzut că nu se mai înțelege omul cu Ea s-a hotărât spunându-i:

— Dacă vrei tu neapărat atunci putem să dăm și Divorț dar măcar să nu mai faci Tămbălău ca să te audă lumea și să ne râdă.

Deoarece el nu are încotro și trebuie să îi pese de lume dacă vrea să ajungă Președinte așa cum a spus și Președintele, Ovidiu care a venit mai după aceea pe la noi ca să se roage de Mama măcar să îi mai dea lui Tata niște cravăți căci altele

și-a cumpărat el dar de acestea nu este în stare singur și îl râde Lumea pe la Borduri când îl vede Bălțat ca Bălțata Românească de care mai țin minte că dă cel mai mult lapte din Lume. Deoarece Lumea altă treabă nu are decât să îi rădă pe alții dar pe Ea nu se vede cum iese pe la poartă cu capotul rupt și în loc să se uite pe cine au mai omorât Tero-riștii se uită la tine peste gard și după aceea mai și spune la 1 și altul că:

— Nu se vede nimic de parcă este la Pușcărie.

De parcă și era ceva de văzut căci dacă nu am vrut să mă duc cu ea iar la Avocat Mama m-a încuiat acasă și nu mai m-a lăsat pe stradă să văd ce mai face și pe cine mai otrăvește Bucătăreasa. Așa că a trebuit să compun ca să mai mă apropiu și să nu mă intereseze ce Bilețele îmi-i aruncă Pamela peste gard. Deoarece și pe aceasta iar a apucat-o ca să vină și să îmi-i spună:

— Taci din gură.

Dar poate că era din cauza lui Ionel care s-a dus pe la ea pe acasă și dacă i-a dat ceva lui Bandi, poate un biscuite Bandi s-a apucat să îi povestească și să se dea el mare cum m-a păzit pe mine cu Toporișca. Și poate că de aceea s-a și scăpat povestind cum l-a tăiat Costel în baie pe Onedin. Dar nu pot să fiu precis deoarece dacă nu a spus nimic atunci înseamnă că a găsit Ionel un Rinichi de al lui Onedin care a căzut pe jos din sacoșă în holul de la bloc și așa și-a dat seama că acolo l-au tăiat și a început să o tragă de limbă pe Pamela care credea că eu am ciripit.

Însă tot era bine deoarece nu se ducea nici Ea chiar în fiecare zi pe la Avocat și mai puteam să mă duc și eu pe stradă să mai văd ce fac Aceia care ce să facă și ei? Decât să sape mai mult stăteau pe acolo și jucau Lapte Gros deoarece nu prea le ardea de săpat dacă munca lor era să mă spioneze pe mine. Dar tot o dată au fost Băieți buni căci a scăpat Câinele acela

Lup și a venit pe la mine ca să mă miroasă și să vadă ce scriu de parcă era Vili. Iar atunci am stat și eu pe loc făcând pe Mortul cum neaș-i învățat dumneavoastră dacă vine Ursul căci poate că așa este bine și la Lup. Și a și fost până s-au apucat Ei să strige la El ca să îl gonească deoarece nu vreau să mă mănânce ca să mă aibă pentru Ei. Iar când s-au apucat de strigat și de dat cu cataroale Căinele s-a supărat și a sărit cu labele și cu limba cu bale pe mine de am crezut că m-a încurcat cu Scufița Roșie căci aveam o bluză roșie cum mă îmbracă Mama ca pe fete și nu era bine. Findcă știe toată lumea că când vede Roșu se supără și Taurul dar Lupul. Însă am scăpat căci a călcat din greșală pe o Grenadă care cred că era pusă acolo de Teroriști ca să mă omoare în bucăți. Dar așa eu am scăpat având mare noroc și l-a omorât decât pe Căine cu burta și cu mâțele afară și cu gâtul rupt în 2 de nu a mai putut să spună nici:

— Ham!

Însă după aceea nu a mai venit nici o Poliție, decât Teroriștii l-au luat și l-au aruncat în curte la loc de unde era scăpat iar pe mine m-au lăsat totuși în pace ca să mă șterg de Sânge și de ce Mizerie mai eram plin și se mirau că:

— De ce nu te duci acasă ca să te speli și să te îmbraci cu alceva?

Dar m-am prins că ziceau așa ca să mă gonească de acolo și cred că știau ei că trebuie să se întoarcă Nahabetian și de aceea nu mai știau cum să scape de mine ca să nu îi spun:

— Fugi!

Deoarece vroiau să pună mâna pe ea ca să poată pe urmă să îi zică lui tatăl ei că:

— Dacă o vrei înapoi atunci trebuie să ne ajuți să punem mâna pe Țără.

Findcă dacă mama nu mai lucra la Televiziune cred că s-au răzgândit și au zis că dacă tot sunt la noi în cartier atunci să încerce cu Miruna și cu tatăl ei. Iar de mine vreau să scape ca

să nu îi spun și să îi aresteze Poliția iar Armata să le tragă cu ceva în cap. Poate un Glonț. Dar atunci nu știam de unde știu Ei că eu o aștept pe Miruna însă după aceea m-am prins. Căci era de la Cipiii din capul meu care sunt Puii de la Acela care l-a aruncat mama de la balcon. Deoarece doar nu erau chiar așa de Proști și mi-au băgat 1 ca să cred eu că este decât atât și să îl scot după aceea aruncându-l cum am făcut. Însă când l-au băgat în cap el a și făcut niște Pui mici căci așa era reglat din Fabrică, să cred eu că am scăpat și Teroriștii să mă Urmărească la ce îmi este mintea și să se uite la ce mă gândesc eu la mai multe Televizoare mici ca la Mama la Televiziune unde am fost în camera ailaltă la Montaj. Și m-am mirat eu de ce nu m-am prins până acuma dar cred că fiindcă mi-a zis atunci Mama că:

— Gata ai scăpat.

Deoarece cred că sigur era și Ea în legătură cu Ei pentru că de la Ea le-a venit și lor ideia cu mai mulți Cipi ca să stea 1 la o masă ca la Televiziune și să spună că:

— Acuma zice că se duce la colț la Nahabetian.

Adică de mine. Și pe urmă să zică:

— Acuma zice că o să-l muște rău Câinele acesta.

Și să și le spună repede la aceia care erau pe Teren, adică la Șanț ca să vină și să mă scape ca să nu mă apuc să țip și să vină Poliția ca să îi prindă. Căci și dacă erau Ei în legătură cu Poliția poate că nu erau chiar cu toată deoarece niște Poliție ține cu Unii și alta cu Alții. Iar de aceea au și aruncat repede Câinele în curte ca să nu se vadă urmele de la Grenada Explodată și să fie luați la întrebări că:

— De unde a apărut Grenada în șanțul acesta?

Și dacă am văzut că am Cipiii aceia puși în cap m-am gândit să scap de Ei ca să se defecteze și așa că m-am dus repede și am intrat în curte la Robert fiind mai aproape de colț și am dat drumul la canal băgându-mi capul la apă ca să se ude și să se defecteze. Iar dacă se defectau Teroriștii puteau să vadă decât niște Purici ca atunci când ne-a tăiat cablul deoarece

a uitat Tata să îl plătească. Însă când am ieșit iarăși pe stradă l-am văzut pe Robert care m-a văzut că ies de la El tocmai când se întorcea de la Fotbal cu Nelu, Vili și Bebi. Și a și început să strige la mine că:

— Ce cauți măi în curtea Mea?

De nici nu știam că este așa de Scârțan și se uită că i-am consumat puțină apă dar nu mai ținea minte când îi venea roaga la bicicleta mea căci așa sunt Prietenii. Și mai a și început să facă mișto împreună cu Vili că:

— Mai are măta oale de aruncat pe stradă?

Iar după aceea au început să mă întrebe de ce arăt în Halul acela ca la Porci și ud și cu alea de la Câine curse pe mine dar mie nu mi-a păsat căci caetul cu Compunerea îl aveam băgat la burtă la pantaloni de când m-am udat și nu puteau să mi-l ia. Dar nici nu îi interesa pe ei de caet căci mai mult îi interesa că l-a dat Mama afară pe Tata și se chirăiau ca niște Proști că acuma nu mai am Pasat să mă plimb toată ziua cu el și nici nu o să mai iau Premiu deoarece dacă nu mai am Tată nu mai are cine să cotizeze la dumneavoastră. Care nu era corect căci nu am luat Premiu de aceea, am luat că am învățat eu dar Cine să stea să te asculte? Findcă nici Mama nu m-a ascultat ca să îș-i țină Oalele și Cratițele și să îl lase pe Tata să stea și el pe acasă căci și așa nu stătea prea mult.

Iar pe urmă într-o zi când m-a văzut că scriu și că din cauza aceasta nu vreau să mă duc cu Ea prin Magazine ca să vadă ce mai este pe acolo, dar nu că vrea să cumpere ceva, decât să se uite căci nu avea Bani a mai început să mă și Persecute cu ouă și cu oțet spunând:

— Toată ziua ești cu nasul în caetul acela.

Iar dacă eu nu am băgat-o în seamă a venit să se intereseze ce tot scriu atâta deoarece sunt în Vacanță. Iar dacă i-am spus că fac la Compunere ca să nu mai fie decât Nahabetian cu foarte bine a început să Râdă de mine spunând că:

— Nu se uită Miruna la tine.

Dar de fapt pe Ea o interesa să nu vă uitați dumneavoastră deoarece nu știu ce are cu dumneavoastră dacă i-a spus toată lumea că:

— Nu este ea.

Adică dumneavoastră. Și în loc să vadă dacă mai am și eu o bluză sau o șosetă curată ea tot vorbește cu Teroriștii spunându-le ce fac eu de parcă Ei nu știu și singuri. Căci după prima oară a venit și a II-a oară Băiatul acela și a mai adus niște Benzină spunând că o să luăm și noi până la urmă partea noastră dar mai bine lipsă deoarece a început să Miroasă peste tot, în toată curtea și și în casă de la magazie. Iar eu nu am înțeles de ce nu înțelege ce este cu Ei căci era cu mine la Televizor când s-a zis că:

— Cine se încurcă cu Ei o încurcă.

Dar poate că Ea se baza pe Ionel care și el este o Japiță Ordinară pentru că după ce a plecat Ea și eu nu am vrut să mă duc cu Ea la Magazine a venit pe la noi fiind înțeles cu Ea care l-a trimis să mă păzească și să nu mă lase să scriu și a început să mă întrebe iarăși:

— Ești sigur că nu știi cine l-a tăiat pe Onedin?

Și măcar nu m-a întrebat la colț, m-a Obligat să merg cu El în curte ca să nu văd dacă se întoarce Miruna de la Vilă. Iar pe urmă a început și cu mamaia ca să îi spun dacă nu am văzut pe undeva o Pușcă cu Laser fiindcă sfoara care s-a rupt și i-a căzut lădița aceea în cap a fost arsă cu Laserul. Dar nu am văzut așa ceva căci Laser au decât Extratereștrii și la noi pe stradă nu a venit nici 1, decât Nahabetian mai trece cu bicicleta și poate că ea i-a văzut. Iar când vorbea cu mine Ionel tot se uita peste tot în curte iar când a bătut 1 cu o lopată de pe stradă i-a deschis și i-a dat o cană cu apă ca la El acasă și măcar nu m-a întrebat și El:

— Măi Prostule să-i dau?

Deoarece sunt Toți în Legătură și îș-i fac semne ca să nu pot eu să termin Compunerea fiindcă dacă o fac bine sunt luat

la ochi de bun și iar iau Premiu învățând bine. Iar pe urmă pot să merg și la Facultate și să mă pună după aceea Președinte căci mă vede toată lumea că sunt Deștept și pe Teroriști nu mai îi bagă în seamă. Îi bagă la Pușcărie cu tot cu Poliția care este cu Ei. Și abia acuma mi-am dat și eu seama ce urmăresc Ei deoarece dacă Ionel a stat de vorbă cu Știuca Aceasta i-a povestit cum a venit atunci la mine când mă durea Burta și ghicindum-i mi-a spus că:

— O să ajungi Om Mare.

Și poate că vrea să zică Președinte dar la Toată Lumea nu decât la Țară, adică mai Mare ca Căpitanul acela care a început să se ia de mine la mare dar pe urmă nu mai l-am văzut deoarece stă ascuns pe undeva și decât se uită la Televizoarele care mă Filmează cu Cipiii la ce mă gândesc ca să știe și să mi-o ia înnainte. Și de aceea i-a pus pe Aceia ca să Sape pe la noi în Cartier, ca să Împuște 2 iepuri o dată. Să o prindă pe Nahabetian ca să îl pună tatăl ei Președinte la Țară și nici să nu mă lase pe mine în pace ca să nu cumva să ajung Președinte la Lume.

Și după aceea Mama s-a dat și mai tare cu Ei căci i-a lăsat să îș-i lase Noaptea la noi în curte Lopețile și ce mai aveau Ei căci parcă nu a stat destul Scripetele lui Costel care a venit zicând că:

— Să vă dau roaba înapoi.

Dar s-a vorbit cu Mama ca să mă Spioneze când sunt în curte și de aceea m-am gândit că poate că s-au stricat și Cipiii aceia fiindcă alfel de ce să vină El? Iar când a venit a și plecat repede înapoi căci avea o bluză care am cunoscut-o că este a lui Onedin de la Pamela și vrea și El să o cunosc ca să știu și să Tac din Gură. Și precis că și Mama era cu Pamela deoarece atuncea la mol m-a dus direct la Ea ca să îm-i dea să mănânc și să mă Doară Burta ca să mă gândesc mai bine ce spun la Poliție, adică să nu mai am timp să spun și și de aceea l-a gonit

pe Tata de acasă căci poate că el tot mai mă scăpa cu Șeful de la Poliție care îl cunoaște El. Și mai mi-am dat seama că și la Plajă tot de aceea nu mă lăsa deloc să plec de lângă Ea și să mă duc și eu pe la apă. Adică ca să nu mă întâlnesc cu Cineva și să mă ia gura înaintea spunând cum m-a lăsat la Kiti iar când era să mă Taie nu mai s-a dus și Ea să reclame ca alți oameni făcându-se că:

— Tot degeaba deoarece și așa nu îi prinde pe nici 1.

Iar după ce a plecat Costel s-a apucat să facă iar Curățenie după El pentru că i-a murdărit Preșul de la ușă când a trecut și de aceea trebuia să Scuture și să dea cu Aspiratorul pe toate Covoarele căci dacă se apucă se apucă. Și când a ajuns cu Curățenia la mine în cameră a început să Țipe și să mă facă în tot felul care îi venea la gură că:

— Ești ca Tactu.

Iar după aceea mai a spus și că:

— De ce ți le-a aruncat pe toate în toate părțile și nu mai știe Omul de unde să se apuce mai întâi?

Însă mi le-am aruncat și eu cum am putut dacă nu mai aveam când să mai le pun în sertare căci decât de Ordinea Ei nu îmi-i Ardea dacă trebuia să termin Compunerea, adică să mai mă apropiu de azi ca să fie gata pe 15. Căci tot mai eram Înnapoi cu 3 zile și mi-am dat seama că dacă dau Compunerea pe 15 cu ce am făcut până la 12 nu este bine. Și iarăși putea să mi-o ia Nahabetian Înainte deoarece dumneavoastră vă place de ea fiindcă este o fată veselă și pusă mereu pe șotiii. Iar după ce s-a apucat să facă Curat și la mine în cameră Mama a găsit în mijlocul casiii Biliardul meu și s-a apucat să Plângă pe pat deoarece este de la:

— Japița Ordinară de tactu.

Adică așa a spus Ea, nu că este de la tata dumneavoastră care l-a călcat trenul. Pentru că este de când era El mai mic și se juca ca mine iar Ea nu mai vrea să aibă în Casă nimic de la El ca să nici nu mai știe de Neamul lui Ordinar. Iar pe urmă chiar dacă m-am Rugat de Ea cu Cerul și Pământul tot

s-a apucat să pună Ciocanul pe el Fărâmbându-l bucățele mici ca să poată să îl arunce la Gunoi fără să se care cu el fiind greu. Dar tot NU am Plâns căci eu NU Plâng nici o dată și mi-am luat și eu frumușel caetul cu August ducându-mă mai încolo, pe stradă. Unde am văzut că Teroriștii bagă niște Lăzi într-un Șanț dar atuncea nu mi-am dat seama pe loc că sunt cu DINAMITĂ ca să Sărim în Aer toată Lumea și să ne fie Frică iar Ei să pună Mâna pe toate Bogățiile. Iar tot nu știam pe unde o Arde Robert însă după aceea mi-am adus aminte că nu mai este pretenar cu mine dându-se cu Vili, Nelu și Bebi. Iar Miruna tot nu era întoarsă de la Vilă ca să mai vorbesc cu ea și să mai știu cum să fac la Compunere.

Iar când m-am întors seara Acasă nu mai am cunoscut Nimic deoarece Mama s-a apucat să Mute mobila și a pus-o alfel. Dar în loc să îmi-i explice pe unde le-a Mutat și pe altele ca să nu mai fiu ca un Străin m-a pus imediat la masă și la Ciupercile care mi-am dat seama imediat că vrea să mă Otrăvească și tot degeaba o ținea pe a Ei că:

— Trebuie să Mănânci ca să te faci și tu Om.

Căci cum mai era să am poftă dacă o vedeam cu ochiii mei și și fără ochelari că are ceva cu mine și adică până acuma nu eram Om. Iar pe urmă a vrut să mă Giugiulească și se tot dădea pe lângă mine s-o iert că a aruncat Biliardul dar știam că este o Prefăcută care nici în curte nu mă lasă să fac ce vreau eu și și când ies pe afară zice să mă întorc repede ca să stea Ea Comodă și să nu mai aibă nici o Grijă. Iar văzând-o așa m-am dus sus la mine cu caetul la burtă însă când am vrut să îl pun lângă alelalte nu mai le-am găsit pe NICĂIERI deoarece s-a apucat să facă Curat.

Și când am țipat la Ea că:

— Unde mia-i pus COMPUNEREA?

Nu a știut să îmi-i spună și mi-a zis că Ea s-a săturat de troace și că a aruncat niște caete dândule FOC deoarece nu mai avea loc de atâtea hârtii la Gunoi și că:

— Ce tu nu ai văzut că iese Fum?

Căci așa s-a gândit Ea că nu este nimic dacă fisu a scris toată Vara la COMPUNERE iar Ea să io arunce la Gunoi și să mai îi dea și FOC. Deoarece nu îi pasă de mine și și mai înaintea în loc să spună că stă și Ea ca să mai facem lecțiile se ducea la Televiziune chiar dacă aveam Bani destui de la Tata lăsându-mă decât cu mamaia care era la fel ca Ea deoarece era Mama ei. Și în loc să mai mă întrebe:

— Tu știi să faci la ale tale?

Stătea toată ziua la Cafeluță cu Coana MARE care așa de bună prietenă îi era că de când a Murit nu mai a dat nici o dată pe la noi să ne întrebe:

— Voi ce mai faceți?

Și când venea seara acasă decât îi Tuna și îi Fulgera și pe mine și pe Tata că parcă aveam noi o Vină dacă pe Ea o Freacă Șeful ei. Căci decât la Ea se gândește mereu cum a fost și cu Kiti care când m-a Pus să stau la ea și când a spus să stea ea la noi ca să nu mai am nici un Rost al meu Trambalându-mă Toată Ziua de nici pe Robert nu mai l-am văzut și și el dacă a observat că nu mai stau pe acasă ca să îi dau bicicleta s-a dat cu JAPIȚELE ORDINARE de la Fotbal deoarece nu putea să stea Toată Ziua la Internet. Căci dacă era și ea o Mamă ca altele putea să îl Bată pe Tata la cap și să îmi-i cumpere totuși un calculator măcar să mai se joace alții venind pe la mine chiar dacă NU este bun la ochi. Însă pe Ea o interesează să fie UNIFORMĂ dar pentru că este așa de a Dracului tot nu a avut parte deoarece Pielea care s-a bronzat pe Ea la Mare îi cade Toată. Dar așa este Ea cu Toată Lumea și nu degeaba cred că a dato Afară de la servicii și nu mai o primește nicăieri deoarece Lumea o știe că face Tâmbălău cum a făcut și cu dumneavoastră ca să mă facă pe mine de Râs pe la școală și tot nu i-a ajuns căci a trebuit să mai îmi-i arunce și Caetele. Iar ca să nu mai spun că s-a apucat să se Înghăiteze și cu Teroriștii și și cu Poliția care este cu Ei. Deoarece în loc

să țină și Ea cu mine ca o Mamă și să se bucure când a spus Știu că o să ajung Om MARE i-a părut rău să nu ajung mai MARE ca Ea și eu să mă văd la Televizor și Ea NU, să stea și să scrie acolo mai departe Știrile ei. Și de aceea s-a Gândit să îmi pună Bețe în Roate ca să nu mai iau PREMIU și mai departe căci și când am luat abia aștepta să vină acasă la Finiii Ei și nu mai a vrut să stăm de vorbă cu dumneavoastră. Dar este foarte Ascunsă și mai întâi când o vezi zici că nu pentru că se Preface cum s-a Prefăcut și cu Pistolul care i l-a luat Tata deoarece mai la început nu a vrut să audă de El dar după aceea l-a luat și l-a Ascuns ca să știe decât Ea de El. Iar acum când cu Curățenia Ei poate iar l-a mutat să nu mă uit eu în Sertare și în Bazinul de la Veceu căci pe Ea alfel o interesează Curățenia dar nu se uită că miroase a Benzină în Toată casa și în Toată curtea și poate să ne miroasă Cineva ca să ne bage la Pușcărie zicând că noi am Furat. Căci Ea se bazează pe Teroriștii Ei cu care este în Legătură de la Mare sau și mai de de mult și i-a ascultat ca să ude Cipul acela mai mare deoarece așa era El făcut când îl uzi să iasă din el Alții mai mici și mai Mulți și El să se strice ca să creadă Omul că a scăpat. Dar nu am scăpat și nici Miruna deoarece după aceea mi-a venit mie Ideia că și ea are un Cip sau mai Mulți căci când am venit atunci pe la spatele lui Mama la Televizor era Miruna care ea o Urmărea de departe cum mă Urmăresc și pe mine alții și poate că m-a auzit când am venit ușor și de aceea a schimbat Postul ca să nu mă prind că Ea îș-i Scrie Tot ce face Nahabetian și vrea să îl Prindă pe tatăl ei la Înghesuială ca să pună Teroriștii mâna pe Țară. Căci nu știu dacă Tata era sigur în Legătură cu Ei dar Ea era. Și s-a făcut ca să dea Vina pe El și să cred eu că El este de Vină cu ce se întâmplă nu Ea. Iar și cu Kiti a fost la fel, pe o parte i-a spus lui că nu mai ne ajung Banii și pe alta l-a Certat că nu a dat destul dar El de unde să mai știe ce să facă? Și a făcut și El cum a crezut că este mai bine ca să o mulțumească dar Ei tot nu i-a Plăcut

deoarece Mereu i-a căutat MOTIV cum a fost și cu dumneavoastră ca să îl Izgonească de acasă și să rămână decât Ea cu mine și să mă pună să fac ce Vrea Ea. Căci de aceea nu mai s-a dus la servicii și poate că nici nu era dată afară deoarece eu NU am auzit când i-a spus la telefon Bărbosul Acela al Ei care precis că este și el Terorist fiindcă l-am văzut mai de de mult când am fost pe acolo cum se Antrena la un calculator ca să Împuște Oamenii și El să scape luând Sănătate și Arme de pe unde se putea cum fac și Aceia de pe Stradă. Care mai au și Plătit pe Toată Lumea și poate că și pe Robert deoarece nu mai pot să mă bazez nici pe El și poate că ori s-a Prefăcut și el pretenar ori poate că i-au spus că dacă nu se dă cu Ei îi Fac Ceva, poate îi pun FOC la casă sau poate îl FURĂ și pe El ca să îl Taie de Viu cu Fierăstrăul și pe urmă să îl Bage la Ciorbă sau la Cuptor. Sau poate că i-au zis că îi Rup Carnea de pe El cu Cleștele în FOC cum neați-i zis de Gheorghe Doja care nu a vrut să se lase cu Teroriștii și de aceea a Pățito. Dar chiar dacă o să vrea Ei să o Pățesc și eu tot NU o să mă las și nici pe Ea să mai aibă Grijă de mine deoarece cunosc eu Grija Aceasta care îmi spune Tot Timpul CE să fac și UNDE să stau și Vrea Ea să fie DECÂT Ea Mare și Tare iar eu să ajung ca Țiganiile de la Mare să am decât un cal și să ajung să Ascund o bucățică de Kaiser dacă am de mâncat dar nu de Răutate, de Sărac ce sunt. Așa că tot trebuiește să mai fac la COMPUNERE deoarece poate că totuși până la urmă nu mă dați Afară din clasă că NU o am pe TOATĂ dar nu a fost Vina mea deoarece eu am făcut-o dar Ea a trebuit ca să mi-o Arunce la GUNOI. Și de aceea mi-a venit o Ideie dar poate că o să vio spun mai târziu ca să NU cumva să Vină și să Citească aici în caet cu toate că am de gând să îl Ascund dar să nu îl găsească din întâmplare. Și poate că dacă nu o scriu acum nu poate nici Căpitanul de la Teroriști să o Vadă la Televizor și pe urmă să Vină aici cu Armata și cu Poliția cu Elicopterul sau pe Cine mai au Plătit Ei.

Septembrie

După vară toamna este cel mai frumos anotimp. El este anotimpul fructelor și al legumelor. Tot așa el este anotimpul când se înnumără bobocii. Bobocii pot fii: de găină, de rață sau de găscă. Păsările călătoare fac și acestea copiii dar ei nu se numesc boboci. Se numesc pui pentru că sunt sălbatici. Toamna puii păsărilor călătoare s-au făcut mari în timpul verii și au învățat să zboare iar acum pleacă în țările calde stoluri, stoluri. Însă nu pleacă chiar acum deoarece în septembrie mai este cald și de aceea pleacă în octombrie sau în noiembrie când se face frig și începe să plouă deoarece dacă le apucă ploaia le udă aripile și pe urmă îngheață căzând jos moarte și zgribulite de frig. Adică toate păsările, nu decât puii, și acelea mai mari. Singurele păsări care nu îngheață sunt vrăbiile deoarece ele stau tot timpul în țara noastră și s-au călit. Când cad jos păsările nu cad direct pe pământ, ele cad pe covorul de frunze moarte care acoperă dealurile, văile și șesul. Deoarece pentru că dacă le-a bătut soarele toată vara frunzele s-au uscat înroșindu-se și li s-a rupt pețiolul de care neaț-i spus că este o codiță cu care ele s-au prins de crengi astă primăvară. Covorul de frunze este foarte folositor pentru natură deoarece după ce au căzut pe pământ frunzele încep să putrezească și să intre în pământ iar în felul acesta pământul are îngrășămintă naturale chiar dacă nu trece pe acolo nici un cal. De aceea este bine să lăsam frunzele să stea pe acolo pe unde au căzut ele și

să nu le strângem ca să le dăm foc decât dacă au venit mai pe ciment. Dar nici așa nu este bine deoarece suntem copiii și cine știe ce mai poate să se întâmple. Așa că până la urmă tot mai bine este să le lași pe unde au căzut căci roțuși cele mai multe sunt pe pământ și acolo mai vin și altele după aceea care se pun pe câte o păsărică care a murit și care este și ea bună de îngrășământ ca și strămoșiii noștri care au murit în bătălii și au rămas pe câmp iar de aceea noi avem un pământ așa de gras și de bun pe care cresc: grâu, porumb, orz, ovăz, secară și alte plante. Căci dacă și pe ei era cineva ca să îi adune și să le dea foc atunci rămânea decât deșert ca în Sahara unde nu crește nimic și este foarte cald de te frige nisipul la tălpi și nici nu poți să mergi decât cu cămila. Dar și la noi acum este cald chiar dacă a venit toamna iar luna septembrie a început de mai de mult, dar totuși eu nu mai am avut timp să scriu la compunere fiind ocupat cu tot felul de treabă dar nu că m-am jucat deoarece de jucat nu m-am jucat căci și așa nu prea mai am cu cine iar în afară de aceasta nu prea mai este nimeni care să mai vină pe la mine și să mă întrebe:

— Ce mai faci tu măi Luca?

Sau dacă îmi-i este foame sau sete sau dacă poate mai m-am plictisit și eu căci așa este omul și fiecare îș-i vede de interesul lui dar poate că și ei sunt ocupați deoarece poate că le-a dat și lor cine îi are o compunere de făcut și poate că au lăsat-o ca niște leneși și lepre ce sunt până acuma ca să îngrășe porcul în ajun dar nu la Crăciun, puțin mai înnainte deoarece școala trebuie să înceapă mai acum. Iar de Crăciun și așa iarăși suntem în vacanță. Iar de aceea și eu ce era să fac decât să stau și să mă uit de la geam cum nu se vede nimeni care să se joace pe jos și nici în afară de copiii nu prea sunt oameni, decât câte o dată un Terorist mai trece ca să spioneze și să vadă dacă nu cumva am ieșit de 1 singur pe acolo ca să dau ca prostul singur cu o minge de zid. Dar nu am ieșit deoarece eu nu sunt Prostul lor deoarece de abia mă așteaptă ca să mă înțepe cu o umbrelă

mai mare, ca acelea de la plajă iar după aceea să mă pună pe foc și să mă învârtască ca un pui de găină. Și sincer să fiu nici nu prea mai îmi dau seama ce mai au aceștia cu mine căci eu credeam că dacă au pus mâna pe țară am scăpat și pot să îmi văd și eu liniștit de ale mele de copil care nu deranjază pe nimenea. De toată lumea și și tanti Nela spune că:

— Parcă nici nu este în casă.

Dar eu sunt deoarece nu mai am unde să mă duc fiindcă pe aici sunt plecați toți și decât 2 mai mici mai au rămas dar pe la scara ailaltă care sunt niște Japițe Ordinare de nu mai îi ține Pământul și poate că o să îi înghită într-o zi ca să mai îl îngrășe. Deoarece tot umblă cu niște cutii de conserve pe la ei și se dau pe lângă tămbăraiele de gunoi ca să vadă dacă nu cumva vine pe acolo o pisică ca să o prindă și să le lege de coada ei. Dar nu vine. Vine decât o Țigancă care mereu scoate bucățile de pâine care le aruncă lumea și poate că are Porc sau face borș și îl vinde ca să mai trăiască și ea dar ca să moară aceia care cumpără fiind cu Microbi și cu Mizerie de la Gunoaie.

Iar peste tot sunt gunoaie deoarece dacă Teroriștii au pus mâna pe Țară cine să mai se apuce să curețe căci nu mai este nimeni fiind toți omorâți de aceia și dați foc când au explodat strada cu tot cu lume care a început să țipe și să se vaite dar Lor nu le-a păsat deoarece vreau să îș-i facă interesul lor și să se ducă pe la Televizor ca să spună că:

— Noi suntem niște oameni foarte buni.

Dar nu erau deoarece sunt în legătură toți ca să fure Benzină și să plătească pe câte 1 ca Tata care a ajuns Prostul lor și îl joacă așa cum vreau ei. Iar și tanti Nela și nenea Luci care și așa nu a fost mare lucru de capul lor până acum s-au lăsat vrăjiți căci vreau să mai pupe și ei un ban de pomană ca să aibă să îi facă pomană lui Kiti. Și nu că îmi este mie de ei căci nu îmi este dar să nu cumva să pățiți ceva și dumneavoastră sau Miruna deoarece pe lângă ea nu mai este nici domnul Buliga

)
ca să umble cu bicicleta după ea și să o apere căci tot nu s-a întors de la Vila ei sau poate că nu știu eu deoarece nu mai am prea ieșit afară din casă fiind Prizonier. Dar într-o zi nu mai am avut răbdare să stau și să mă uit la Televizor la desene animate și m-am gândit că:

— Ce ar fi dacă îi dau eu un telefon lui Miruna ca să văd dacă nu cumva s-a întors de la munte?

Așa că i-am dat telefon dar acolo am văzut că nu a răspuns ea, a răspuns tot Bucătăreasa aceea și dacă am văzut așa nu prea mai am știut dacă poate a venit și a făcut-o ciorbiță sau friptă sau dacă poate nu a venit și mai o așteaptă ca să o prindă când intră stând după ușă cu o sacoșă ca să i-o pună în cap. Iar dacă am văzut una ca aceasta m-am încălțat și eu cu adidașii ca să pot să fug repede dacă este ceva, dar nu că sunt fricos însă este mai bine să se păzească omul ca să poată pe urmă să se întoarcă cu Armata și cu Poliția pe capul Lor. Însă nu chiar cu toată, decât cu aceea care mai este de înțeles și nu s-a dat cu Ei. Și a trebuit să mă duc pe jos până hăhă în Cartier unde am stat ca să observ care mai este situația pe acolo deoarece nu mai aveam nici un ban de bilet căci nu mai îmi lasă ca niște Japițe Ordinare. Iar punga care am avut-o cu banii mei găsită în grădină de când a vrut Kiti să mi-o fure s-a pierdut sau poate că a furat-o un pompier sau cineva de la Salvare căci doctorii aceștia decât să pună mâna sunt buni. Însă tot a fost bine deoarece până la urmă când au aruncat afară sertarele de la biroul meu unde îmi făceam lecțiile mi-au venit în cap mai multe caete și când a vrut coana Mare ca să le adune de pe jos nu am lăsat-o deoarece m-am bucurat că am văzut că pe 1 scria ceva cu IULIE și ce să vezi? Erau chiar caetele mele cu Compunerea care am crezut că le-am pierdut dar totuși s-au găsit chiar dacă cam târziu dar mai bine decât nici o dată.

Iar când am plecat în Cartier bine că am plecat mai de dimineață deoarece dacă plecam mai încolo se făcea seară

de tot până să ajung și când am ajuns am văzut că domnul Buliga era făcut și el o grămăjoară mai mică pe bordură unde sta de obicei fiind mâncat de tot de VIERMII ne adormiți și nici nu mai ziceai că este el căci era cam ca toată lumea cealaltă care sta căzută pe stradă și nu mai era cine să îi adune și să îi ducă la Groapă ca să putrezească în Pământ. Decât mai venea câte un câine și mai se apuca să mănânce din ei ori un picior ori o costiță. Și cam îm-i era să nu se repeadă 1 și la mine dar totuși nu s-a repezit căci poate că nu erau nici ei așa de Proști ca să stea și să se lupte cu mine când aveau pe atâta lume. Iar când am ajuns la ușă la Nahabetian m-am gândit dacă să sun căci ce era să mă fac dacă iar venea Bucătăreasa? Însă totuși nu am avut cum să mă dau pe la geam ca să mă uit înăuntru și am sunat. Iar când am sunat nu a ieșit nimeni căci ori nu era nimeni acasă ori se ascundeau pe după un dulap crezând că este alcineva. Și nici eu nu puteam să strig că:

— Eu sunt.

Ca să iasă dacă erau pe acolo căci până atunci am scăpat și nu m-a urmărit nici un Terorist și dacă strigam poate mă auzeau și veneau după mine ca să mă ascundă și mai nasol în altă parte, poate pe sub Pământ la un Buncăr. Dar și așa tot mă gândeam că se poate să mă vadă pe unde sunt și la ce mă gândesc de la Cipiii aceia din capul meu deoarece tot nu eram precis dacă s-au stricat de la apă mai de demult atunci când am băgat capul la canal și a venit Robert începând să facă Mișto de mine și cum îi venea la gură. Însă degeaba mă gândeam eu cum să îi scot deoarece Ei puteau să îș-i dea seama și de aceasta așa că mai bine am spus că:

— Să vedem.

Adică dacă se prind Ei sau nu se prind deoarece totuși poate că nu prindeau foarte bine, poate decât cu Purici de la cum se radiază căci și la Televizor la tanti Nela tot cam cu Purici se prinde de când nu mai a avut bani ca să dea la cablu și a

trebuit să pună nenea Luci o antenuță mai mică în balcon ca să mai vadă și ei cum mai spun aceștia pe la Televizor dacă mai s-a scumpit ceva ca să știe și să îș-i ia mai mulți bani când pleacă de acasă la piață. Însă tot degeaba știau căci bani de unde și mi se pare că nici TATA nu prea mai le-a dat de când s-a făcut așa de Scârțan și decât la el se gândește.

Dar după ce mai am stat așa cât am stat m-am gândit că poate expre m-a lăsat afară și nu a vrut să îmi-i deschidă căci poate că Nahabetian tocmai atunci a venit iar ea s-a apucat să o Taie însă poate că nu chiar din prima dată. Poate că mai întâi a Legat-o de calorifer și s-a dus la piață ca să cumpere altele de pus la mâncare: ceapă, morcovi, păstârnac, leuștean, cartofi și ce mai se pune. Și poate că mai stătea puțin până o Taie ca să vadă dacă nu cumva vine Tatăl ei ca să sară cu banul. Iar de aceea poate că totuși mai aveam puțin timp și în loc să stau ca Prostul pe bordură degeaba mai bine vedeam dacă pot să intru pe undeva pe dedesubt. Așa că m-am dus mai încolo puțin cam pe unde se vedea o Groapă de la un Șanț săpat dar tot am fost atent ca să nu calc în Sângele acela care era pe peste tot pe stradă ca să nu mi se ia pe adidași și să alunec sau să mă ia cineva după urme. De s-a și mirat o babă care trecea și ea pe acolo de ce umblu așa ca pe ouă dar treaba ei. Căci omul ce să mai facă dacă ajunge babă sau moș decât să stea și să se mire de tineret? Iar după ce m-am băgat în Șanțul acela am văzut că nu este decât un ȘANȚ, este o Cazemată unde poate că mai venea câte un Terorist ca să se ascundă și să o pândească pe Nahabetian când se întoarce deoarece am găsit un pachetel cu puțin parizer mușcat din el dar nu am mâncat căci poate că totuși era o CAPCANĂ ca să mă Otrăvească sau ca să mă Adoarmă. Așa că l-am dat cu piciorul mai așa și m-am băgat pe brânci pe o țeavă că doar nu era să mă uit la bluză că se murdărește și lui Miruna să îi scoată Bucătăreasa mațele ca să le umple cu carne Tocată făcând cârnați? Și să mai pună la ei și PIPER ca să o Usture.

Dar după ce m-am băgat mai încolo pe țeavă am văzut că dă la un Tunel care o ia drept în Jos și nu prea știam până unde este căci mă băgam eu dar îmi era să nu Cad prea de sus și de aceea m-am gândit și m-am căutat în buzunar ca să văd ce aveam și eu la mine ca un băiat Sărac. Și ce să vezi? Căci am găsit o linguriță care nu știu de unde era, poate că am băgat-o eu din Greșală de dimineață după ce am pus gem pe pâine dar poate că mi-a pus-o cineva ca să spună ca am Furat-o de la tanti Nela și să mă dea afară din casa ei de HOT. Așa că nu mi-a părut rău să o arunc și să ascult până unde cade care nu era așa de departe ca să îmi Rup Gâtul și să stau pe urmă mereu cu Capul atârnat într-o parte. Iar de aceea mi-am dat drumul ușurel și bine am făcut deoarece pe margini era cam zgrunțuros și puteam să mă Zgârii Nasol de tot. Iar când am ajuns acolo am stat puțin așa căci nu vedeam nimic și decât stelute dar până la urmă tot m-am obișnuit și cam îmi părea rău că nu am luat din cutia de plastic din debara lanterna lui nenea Luci cu care mai repară el lumina pe la vecini când bagă reșeul și cade Siguranța. Însă totuși nu era nevoie deoarece după ce mai am stat puțin pe acolo am văzut că nu am văzut bine și că acelea care am zis eu că sunt stelute erau de fapt niște BECURI Verzi puse pe un perete dar Slabe Rău deoarece cred că cine le-a pus făcea Economie la Sânge căci trebuia să te Chinuiești ca să vezi cu ele. Dar decât să nu fie de loc mai bine mai puțin căci așa m-am luat și eu după ele ca să văd unde duce TUNELUL acela fiindcă cam mi se părea că o ia spre casa lui Nahabetian iar dacă aveam puțin noroc poate ieșeam la ea în Baie sau în Altă Parte, în Veceul de Servici. Și când am început să merg am văzut la un moment dat că într-un Cui pe perete era atârnat un PISTOL care l-am luat ca să fie căci nu aveam de unde să știu dacă nu mă întâlnesc cu un TERORIST căci se putea find băgat în Bârlogul Lor fiindcă decât EI au așa PISTOALE peste tot pe perete deoarece la alcineva nu am văzut până acum. Iar bine am făcut că l-am luat deoarece

mai încolo puțin mi s-a părut că Mișcă ceva și nu știam ce este de mă și miram:

— Ce o fi?

Și poate că era un TERORIST dar pentru că nu am fost precis l-am întrebat:

— Cine ești măi acolo?

Dar nu că credeam eu că o să spună drept deoarece nu sunt Tâmpit și știu că sunt Prefăcuți dar ca să îl cunosc după vorbă. Însă totuși nu era TERORIST, era un Șobolan mare de tot cam cât un Cățel de acela cu părul creț și care îi vine în ochi, am uitat cum le zice. Așa că a trebuit totuși să îl Împușc deoarece nu aveam pe unde să trec de el căci nu vrea să se dea la o parte cu vorba bună și îmi-i era să nu cumva să mă Muște de un picior sau să îmi-i Dea una peste ochi cu Coadă. Dar totuși decât după ce am sărit peste el am văzut că are o Coadă mare cât un Șarpe Veninos, Cobră. Iar pe urmă am văzut eu că pe acolo era plin de tot felul de Animale și de ȘOBOLANI de toate culorile, adică verzi deoarece așa se vedeau de la becurile acelea. Și bine că mai am găsit mai încolo puțin niște Gloanțe într-o cutiuță pusă pe jos și le-am luat cu mine deoarece a trebuit să Împușc mereu pe câte 1. Însă nu decât ȘOBOLANI și și: Urși, Lupi, Leoparzi, Pantere, Crocodili și altele. Căci mă și miram:

— De unde au apărut?

Dar totuși până la urmă m-am prins și am văzut că erau aduse acolo de TERORIȘTI ca să facă Experiențe cu ele și poate să le dea FOC, dar nu decât. Căci poate pe unele putea să le Taie un doctor și să scoată mușchii de la ele, de la Urs, și să le pună la TERORIȘTI ca să aibă Ei Putere mai Mare. Iar dacă era și o Cămilă putea să ia de la ea Cocoașa ca să le-o pună Lor și să nu mai le fie Sete când este foarte cald și au mult de mers prin oraș unde nu găsești decât suc Borșit deoarece vara nu mai face față nici un frigider. Și am avut dreptate că aceia sunt pe acolo cu EXPERIENȚELE Lor deoarece mai încolo puțin s-a făcut mai mult loc și când m-am uitat ce să vezi? Căci pe margine

pe pereți erau tot felul de Ciborgi puși în Borcane cu SPIRT. Dar nu erau Ciborgi obișnuiți ca alții, căci unii aveau BOT de Câine Lup și Labe așa cam ca Focile ca să poată să vină la tine pe sub apă și să te Muște. Și când m-am uitat mai încolo am văzut și alții cu niște urechi Mari dar nu știu de ce erau, care poate că i-au făcut acolo la Laborator ca să îi pună la SPIONAT ca coana Mare, dar decât să se chinuiască mai bine o lua direct pe ea. Și sincer să fiu cam mi s-a făcut puțin așa deoarece dacă venea repede 1 pe la spate și mă lua și pe mine băgându-mă într-un Borcan de acela cu SPIRT și cu un tub ca să am pe unde să respir? Căci puteam să îmi-i rămână Oasele pe acolo deoarece Borcanele în care erau aceștia aveau Ghivent și nu aveam cum să îl deschid pe dinnăuntru.

Iar după aceea a fost cât pe aici să o Încurc deoarece tocmai când mă uitam eu la 1 din acesta dar puțin mai alfel, cu Cioc a scos Ghearele repede prin Borcan de s-a spart și a curs pe jos Spirtul acela și a vrut să mă APUCE DE GĂT dar până la urmă decât m-a Zgâriat puțin căci doar nu eram Fraier să stau pe loc și m-am dat și eu puțin mai în spate trăgând în el cu PISTOLUL. Însă tot nu a vrut să Moară și de aceea m-am gândit că poate era mai bine cu o Rachetă dar de unde? Așa că am luat-o repede la Goană și norocul meu că nu putea să fugă prea repede de la Șenilele care le avea la picioare, adică putea dar nu putea să cotească așa de repede deoarece eu o făceam așa în toate părțile până când am găsit o SABIE băgată într-un perete și am scos-o repede chiar dacă nu era așa de bună ca PISTOLUL ca să poți să îi Omori mai de departe dar tot a fost bună căci când m-am întors eu cu ea în mână vrând să o arunc mai de departe nu mai am avut timp deoarece acela a venit și s-a băgat cu burta în ea și a Murit făcând:

— Hor, hor.

Și când a Murit pe unde am BĂGAT SABIA și pe GURĂ au început să îi iasă niște ȘERPĂLĂI MARI de tot care se

mișcau în toate părțile ca să nu pot eu să fiu atent la toți o dată și să mă Muște cu Veninul lor. Dar nu eram nici eu așa de PROST ca să nu fiu atent și cum vedeam 1 care se duce într-o parte eu mă uitam la alții care o luau în partea ailaltă ca să mă apuce de acolo și în afară de Capul lor cu Colți mai trebuia să mă feresc și când scotea câte 1 Limba la mine ca Nesimțitul care este în 2 Părți și să mă Scuipe cu BALE. Iar pentru că era greu ca să îi nimerești cu PISTOLUL am scos SABIA din acela și am început să Tai la Capete de ȘERPĂLĂI zi de vară până seara chiar dacă acuma era toamnă și nici nu eram precis cât s-a făcut ceasul. Dar nu aveam încotro și a trebuit să îi termin căci eu dacă mă apuc de o treabă mă apuc. Iar după ce i-am terminat pe Toți mi-am dat seama că nu prea mai am pe unde să trec deoarece cam am stat cu Spatele la un perete și dacă au fost Mulți s-au adunat în fața mea o Grămadă MARE până la Gât. Așa că a trebuit să pun mâna pe Ei ca să îi dau mai încolo și cam îmi-i era puțin Scârbă dar și mai tare îmi-i era ca să nu iau OTRAVĂ de la Ei și să mă ating de ea ca să mi se facă pe urmă pielea ca a lui domnul Buliga care l-a mâncat ca ACIDUL făcându-se Viermi de nu a mai rămas nimic din el.

Iar după ce am trecut de ȘERPĂLĂI am luat-o la goană înapoi pe holul acela cu becurile verzi ca să nu mai se trezească 1 și să iasă la mine din Borcan căci cam eram obosit și mai îmi-i curgea și puțin Sânge de la o mână cum am dat pe mânecă cu Sabia ca să se șteargă de Sângele acela de la Ei și m-am Tăiat din Greșală. Dar tot am avut puțin noroc deoarece mai încolo am găsit și o cutiuță cu Crucea Roșie dar era cu lacăt așa că a trebuit să trag cu PISTOLUL ca să pot să o deschid și să iau și eu puțin tifon ca să mă pansez. Dar din păcate tot nu s-a oprit Sângele căci atunci am văzut că m-am Tăiat până mai încolo, cam Rău dar tot nu mi-a venit să Leșin și și mai bine deoarece dacă nu am Leșinat am dat așa de Supărare cu mânerul de la Sabie pe jos și atunci am văzut că i-a sărit

Capacul. Căci nu știam că mânerul este Găurit pe dinnă-untru. Iar când m-am uitat acolo ce să vezi? Am găsit niște ac și ață și chiar dacă nu mă pricep eu să cos ca o fată tot m-am chinuit la lumina aceea Chioară și am băgat niște ață în ac începând să mă cos la rană ca să nu cumva să mi se Scurgă Sângele de tot și pe urmă o dată să dau ochiii peste cap. Dar nu i-am dat și am plecat și eu mai departe ca să ies de acolo deoarece am văzut că nu se iese la Miruna la baie și degeaba m-am uitat eu mereu în sus deoarece nu era nici un Capac ca să îl dau la o parte și să ies. Dar după ce mai am mers așa mi-am dat seama că am apucat-o pe Altă Parte decât am venit și și normal căci când am intrat prima dată nu am găsit nici o cutiuță cu Crucea Roșie, așa că cam am avut dreptate să Înghețe Păduchii pe mine dar nu că aveam, așa se spune.

Iar dacă am văzut așa m-am gândit dacă să mă întorc înapoi dar totuși nu era bine așa. De aceea am zis să mai merg deoarece până la urmă tot trebuia să ies eu pe undeva afară și chiar dacă nu mai ajungeam în casă la Nahabetian puteam să mă duc și pe afară la ea ca să bat la ușă. Dar după ce mai am mers puțin nu știu în ce am călcat care era mai moale și am căzut într-o Groapă deoarece TERORIȘTII la care am intrat au pus peste tot Capcane să nu îi prindă cineva. Și m-am dus în jos până când am ajuns pe o saltea căci m-am și gândit că:
— Bine că nu au pus aici niște Sulițe.

Iar după ce m-am sculat după saltea am văzut că este undeva unde curgea o apă pe alături, poate de la canalizare deoarece cam Putea și m-am dus și eu ușurel pe lângă apă căci tot trebuia să ies pe undeva dar îmi era Frică să nu fie prea târziu și să vină acasă Nahabetian iar până să ajung la ea să o Sugrume Bucătăreasa. Iar mai încolo am văzut că apa se bagă pe jos într-un perete și nu mai aveam ce să fac căci nu încăpeam să mă bag și eu ca scafandrii. Dar tocmai când mă pregăteam să mă întorc ce să vezi? Căci am auzit că vorbește Cineva la

peretele acela, așa că dacă am văzut că este subțire am început să fac și eu o Găurică ca să mă uit cine este acolo. Și am văzut că sunt niște TERORIȘTI care se uită la Ecrane ca să vadă la ce mă Gândesc eu să fac de erau cât pe aici să pună mâna pe mine și de aceea am început să mă Gândesc cum să mai fac la Compunere ca să nu știe că sunt pe la spate și să întoarcă capul văzând Găurica. Și m-am Gândit cum se duc copiii să îș-i cumpere caete și cărți de la librărie unde este o înghesuială de nu se mai vedea om cu om și de aceea un băiat mai sărac care nu avea bani să îș-i ia ce vrea el s-a apucat să fure niște pensule de desen cu Smoc de Veveriță cum ne cereați dumneavoastră și le-a băgat la burtă. Dar totuși l-a văzut cineva care nu era Nahabetian deoarece ea era la munte, era Agache Cristina care a început să strige la el:

— Ce faci măi hoțule?

Așa că el ca să nu îl prindă cineva s-a dus repede în lume și s-a ascuns pe după oameni dar mai lângă ușă. Însă tot a auzit o vânzătoare care a început să se uite pe jos pe la picioarele la lume și până la urmă l-a văzut tupilat după o tanti mai cocoasă cu tocuri dar când s-a ridicat și s-a uitat să vadă unde este aceea tot nu a văzut-o deoarece pe sus era decât Capul la un bărbos. Așa că vânzătoarea nu mai a știut ce să facă căci totuși nu se putea să îl țină aceea mai coconasă pe bărbos în brațe ca să se vadă decât el. Iar până să se aplece ea iar băiatul a plecat cu pensulele la burtă de acolo și a intrat în lift ca să se ducă la etajul cu șampoane și să iasă de acolo pe ușă. Iar în timp ce mă gândeam la acestea și îi vrăjam pe Teroriști ca să se Gândească și ei de ce avea aceea barbă eu tot mă duceam binișor mai în spate cu spatele, cu grijă. Și când am văzut că este un Tunel pe deal la care se vedea la Capul lui Lumină am luat-o la goană dar nu am putut să alerg chiar foarte tare deoarece era la Deal și cam îmi-i Alunecau adidașii în praf de am început să am impresia că nu sunt originali, sunt făcuți în Bulgaria. Dar erau însă decât că mă grăbeam eu prea tare

și demaram ca Tata când a alunecat o dată cu Pasatul de am zis că gata intră în poartă la 1. Iar dacă mă grăbeam cam am uitat să mai mă gândesc ce mai face băiatul cu Smocul de Veveriță și de aceea Teroriștii s-au prins și au început să fugă după mine cu Pistoalele dar tot nu vreau să mă Împuște, vreau să mă prindă de viu ca să îmi-i dea niște Pastile să Adorm și după aceea să mă stropească cu Benzină și să îmi-i dea FOC ca să nu mai știu ce este cu mine când mă trezesc că Ard și să încep să mă mir:

— Ce este aceasta?

Iar până să îmi-i dau eu seama să începă să îmi-i cadă Pielea de pe Oase deoarece Carne nu prea am fiind slab și sunt decât Pielea și Osul. Dar totuși până la urmă tot nu m-au prins deoarece am putut să ies de acolo mai înainte de Ei. Și când am ieșit ce să vezi? Findcă l-am văzut pe Tata care nu știu ce făcea acolo în costum de cauboi căci eu credeam că este la servici cu cravata cum a plecat de dimineață și stă și bea cafea cu domnul Ovidiu. Dar poate că i-a dat drumul mai devreme și de aceea a avut timp să îș-i cumpere hainele acelea, dar de pălărie nu mai a avut timp. Iar când l-am văzut m-am dus la el căci ce era să fac chiar dacă este o Japiță Ordinară? Dar totuși nu chiar așa de Japiță findcă când au ieșit aceia după mine cu un elicopter de mă și miram că a încăput pe gaura aceea a luat o piatră de pe jos și mi-a zis:

— Dăte mai așa.

Adică să nu mă lovească pe mine din greșală. Iar după ce m-am dat a dat și el cu piatra aruncând-o în elicopter de l-a nimerit direct pe pilot. Și dacă i-a spart capul acela nu mai a avut ce să facă și a intrat cu elicopterul într-un pom și după aceea a căzut și a luat Foc. Iar Tata când m-a văzut scăpat s-a gândit să mă atingă puțin pentru că mai era înfierbântat de la bătlia cu aceia și nici nu s-a uitat că mai am Pistolul la mine și că dacă vreau pot să îi Trag una în picior ca să rămână în Cârjă. Dar totuși până la urmă s-a mai calmat și m-a luat

de o aripă băgându-mă în mașină ca să nu mai stau pe acolo căci nu aveam ce să văd. Dar nu i-am spus cu toate că nu îmi era mie să mă uit la aceia cum se tăvălesc ca să scape de Foc, îmi era să nu fii venit Miruna pe acasă dar totuși tot nu știam ce este cu el deoarece dacă se are bine cu Poliția și cu Teroriștii lor putea să se prindă că vreau s-o scap. Și de aceea m-a cam enervat rău punându-mă să stau în spate deoarece nu mai avea nici un rost să mă uit dacă nu s-a luat cineva după noi căci aceia au crăpat și alții mai dura puțin să se ducă la parcare ca să îș-i ia mașinile iar noi până atunci eram ajunși la tanti Nela.

Iar când am ajuns m-au și pus la masă cu toate că nu îmi era foame să mănânc ciorba lor dar nu am avut ce să fac deoarece și așa ziceau mereu de mine că:

— Este șocat.

Cu toate că nu sunt și dacă nici nu mai mâncam poate se apucau să îmi-i îndese mâncarea pe gât cu forța, cu un furtun ca să mă înnece iar de aceea tot a trebuit să dau cu lingura prin farfurie dar nu îmi era să mă gândesc la mâncare. Mă gândeam că nu știam nr. de telefon al lui Nahabetian de la munte și când am dat la ea acasă nu a vrut să mi-l spună. Adică Bucătăreasa. Deoarece mi-a spus că acolo nu este telefon fiind la o cabană dar nu se putea căci dacă venea ursul era la el acasă în pădure și Miruna nu putea să o facă pe moarta în păpușoi prea mult până se plictisea el ca să plece. Și în afară de aceasta nici adresa nu o știam ca să îi scriu o scrisoare cu toate că este cam nașpa cu scrisorile căci te plictisești de tot până să ajungă și până să vină omul de la Moldova sau de unde este el trebuie să îngropi mortul căci cât să îl ții așteptând?

Iar tocmai când mă gândeam eu așa am auzit de la Televizor cum au spus că săptămâna viitoare trebuie să vină extraterestrii de m-am și mirat știind că nu există și că decât Nahabetian tot are ce are cu ei de îi bagă pe peste tot. Dar era adevărat căci au spus și ora la care o să vină însă totuși nu am fost așa de atent să o țin minte căci au zis-o mai la început când nu știam

de ce e vorba. Iar când i-am întrebat pe Tata și pe nenea Luci căci tanti Nela era la pus felul 2 au început să îș-i facă semne și să se uite așa zicând:

— Ce extraterestri căci nu există?

Iar dacă am țipat la ei că a spus la televizor tot nu m-au crezut și au vrut să schimbe vorba zicând că:

— Dacă vrei mâine mergem să îț-i iei rechizite.

Căci parcă de rechizite îm-i era mie de parcă nu puteam să le iau când vreau mușchiii mei. Iar mai încolo când a venit și tanti Nela cu tocănița ei au început să o întrebe așa la mișto dacă:

— Tu ai auzit ceva că vin extraterestrii?

De și-a făcut cruce și a început să se uite și ea la mine mai nu știu cum și să zică că:

— Am auzit ceva mai acum 30 de ani dar până acum nu am văzut nici măcar un picior de al lor.

Căci parcă și putea să vadă decât piciorul nu 1 întreg. Iar dacă i-am văzut că tot îș-i fac semne și tușesc mai așa m-am prins că sunt în legătură și că nu vreau să îm-i spună deoarece poate că extraterestrii sunt dușmani cu Teroriștii lor de la care tot iau bani căci nu mai îi satură o dată. Și nu vreau să aflu eu ca să nu mă duc la ei și să le spun să mă scape și să o scape și pe Nahabetian. Dar totuși și pe dumneavoastră căci eu nu sunt din aceia care decât la el se gândește cum să îș-i umple Burdihanul mai repede și după aceea să se grăbească repede la hotel ca să se culce făcându-se că:

— Este târziu.

Dar totuși tanti Nela nu ne-a lăsat să plecăm așa de repede deoarece mi-a spus că:

— Nu ția-i mâncat tocănița.

Dar nu că num-i era foame dar m-am gândit că precis a pus în ea ceva ca să mă facă pe mine să spun tot ce știu căci ei erau decât după interes și vreau să mă facă să vorbesc ca să se ducă pe urmă la Teroriștii lor și să le spună că degeaba

umblă ei cu tot felul de Cipi căci ei știu mai multe și să nu mai cheltuiască Teroriștii pe tot felul de aparatură iar mai bine să le dea lor baniii căci mă păzesc bine și nu mă lasă să ies din casă și și când mai ies cum am ieșit atunci de m-a adus tata tot mă fac să spun pe unde am fost și ce am făcut. Iar dacă am văzut așa nici eu nu m-am pus la mintea lor și le-am zis de la obraz că:

— NU.

Căci eu nu sunt păpușa la nimenea să mă facă cum vreau ei și să mă mute de colo până colo ziua la ei și noaptea la hotel cu Tata care alfel nu suportă ca o Japiță Ordinară ca să se uite la Televizor fără să îl bată nimenea la cap și să sforăiască toată noaptea în cameră cu mine făcându-se că doarme ca să mă prindă când mai mă duc și eu pe la baie și să vină repede că:

— Ce ai?

Și că dacă mă doare burta de parcă îl și interesa pe el să nu mă doară pe mine burta, îl interesa decât să îl pună Președinte ca să aibă mai mulți bani de altă casă și dat la neamuri care totuși îi spălau ele izmenele sau ce avea el fiindcă este și Zgârciob și nu se îndură să dea pe la o femeie de la hotel căci spune că:

— Lasă-le să mai stea și fără atâtea ciubuce.

Și de aceea nici nu vrea să le lase să intre ziua în cameră ca să mai facă și ele o ordine de sunt toate aruncate în toate părțile ca la Bețivi, la familia lui Pancu Iancu la care am fost o dată când era bolnav ca să îi duc lecțiile și nici nu l-am văzut până a venit mama lui și mai a aruncat din ele ca să aibă și el pe unde să scoată capul de pe sub o țoală.

Pe urmă m-am gândit că dacă Miruna tot a scris ea cu extratereștrii poate că îi cunoaște de undeva căci dacă tatăl ei era pe la Politică sigur știa ceva despre ei dar nu vrea să le spună și la lume ca să nu se sperie și să fugă cu mașinile ca

să se calce 1 pe altul în picioare și să mai facă și accidente iar de aceea era Secret. Și sigur că ea de la el știa deoarece din altă parte nu avea de unde. Și poate că și domnul Buliga era extraterestru deoarece îl știam că nu vorbește nici o dată căci dacă era de unde să ne cunoască limba? Iar ca să nu se prindă lumea că vorbește mai așa cu puțin accent de extraterestru nu vrea el să spună nimic nici dacă îl întrebai:

— Cât este ceasul?

Și mai și stătea săracul toată ziua și toată noaptea drepti și putea să îl ningă și să îl plouă deoarece nu îi păsa căci avea pielea mai groasă cum o au ei dar nu se vedea de costum. Și cât era să se vadă puneă și el niște mânuși și o mască ca să credem copiii că este om dar el era spion de al lor ca să vadă cum mai este pe aici pe pământ și dacă pot ei să vină liniștiți cu navele. Și de aceea a dispărut el de nu mai îl vedeam pe la poartă lăsându-i decât costumul acolo și și ochelarii. Pentru că mai înainte să vină au trimis extraterestrii o navă mai mică să îl ia și să îl ducă la ei ca să le spună cum stă treaba. Iar poate că el îi spunea lui Nahabetian povești de ale lor de pe ce planetă stau ca să le bage la ea în compunere și să iasă mereu prima. Și pentru aceasta a trebuit să o învețe mai întâi limba lor dar putea și dacă avea un aparat de tradus unde pe o parte bagi compunerea în limba străină și pe partea cealaltă iese în românește. Însă cred că dacă a stat ea atâta cu el tot a putut să învețe ceva pe limba lui și așa că trebuia neapărat să o găsesc ca să îl cheme de unde este el și să vedem ce facem cu Teroriștii care nu mai poți să mergi pe nicăieri pe stradă de ei deoarece se iau după tine și se fac că sunt țigani ca să îți bage mâna în buzunar și să se facă că vreau să fure niște bani sau cheile sau ce ai pe acolo dar ei de fapt se gândesc să ajungă la compunere. Dar totuși nici eu nu mai sunt așa de prost căci m-am prins că acesta este planul lor ca să pună mâna pe ea și nu mai o las pe la nici un sertar fiindcă nu se știe nici o dată. Și o țin cu mine mereu la burtă, toate caetele iar de aceea de loc nu îmi

pasă că îmi-i bagă mâna în buzunar deoarece tot degeaba ne având cum să ajungă chiar până la ea.

Iar de aceea trebuia să o găsesc pe Nahabetian deoarece nu știam ce tot face de nu mai s-a întors o dată căci lumea cam a început să umble să îș-i cumpere pantofi și altele de școală și și rechizite: caete, pixe, stilouri, creioane, acuarele, pensule, cerneală. Iar dacă mai întârzia mult putea să nu mai găsească chiar ce vrea ea dar poate că era bazată cu tatăl ei care dacă este așa de mare se duce și cumpără de la depozite cu pilele lui. Așa că dacă am văzut că nu mai dă nici un semn de viață mi-a venit o idee și am plecat într-o zi pe stradă luându-mi cu mine un pix și niște hârtie și o sfoară iar după ce am mers puțin dar nu știu cât am văzut pe undeva un porumbel la care i-am aruncat o sacoșă în cap ca să îl prind și după ce l-am prins dar mai greu căci nu am putut chiar de prima dată și mai întâi a trebuit să dau cu niște apă pe el ca să îl ameteșc și să nu mai poată să zboare am scris un bilețel pentru Miruna ca să o întreb în el pe unde tot umblă. Iar după aceea l-am legat de piciorul la porumbel dar totuși mai întâi a trebuit să vin acasă cu el ca să îl usuc cu fenul și după aceea să îi dau drumul să zboare zicându-i:

— Dute la Nahabetian Miruna.

Căci ei au ceva în cap ca avioanele și pot să se orienteze ca să zboare direct unde îi trimiți căci o dată a venit 1 tocmai din Spania de a luat și un premiu. Dar până la munte cred că făcea mai puțin, nu chiar 3 zile și după aceea trebuia să stau pe lângă telefon deoarece i-am scris și nr. de la tanti Nela lui Miruna fiindcă și dacă nu avea ea telefon acolo tot găsea 1 public. Dar din păcate cred că nu mai am fost atent ce fac și la ce mă gândesc deoarece cred că Teroriștii m-au văzut și au venit repede la mine cu o mașină de a trebuit să fug și să mă ascund dar nu prea am avut nici un loc așa că tot m-a luat 1 de o aripă întrebându-mă:

— Ce ai avut cu porumbelul măi?

Iar când i-am zis că:

— Nimic.

Mai m-a întrebat și că:

— Ție îți place dacă îți fac și eu ție la fel?

Dar bine că a trecut pe acolo o femeie cu 2 sacoși care m-a scăpat de acela luându-se de el și eu am putut să fug repede dar nu că îmi era frică dar tot nu mai aveam nici o treabă decât să mă întorc la apartament ca să mai scriu la compunere deoarece mai aveam hăhă căci tot vream să mă apuc și de septembrie și nu știu ce făceam mereu căci aveam altă treabă.

Și în altă zi cred că după aceea mai m-am dus iar pe stradă pe la Nahabetian deoarece se putea să plece de la munte înna-
inte să ajungă porumbelul la ea și să se petreacă cu el pe drum findcă nu avea de unde să știe că îl trimit și nici nu mai putea să afle ca să îmi dea telefon. Iar pe acolo tot așa era, decât niște Gropi mai mari de la ce tot Săpă aceștia și mă bucuram că nu mai este așa de cald de mai poate să respire omul. Și mi-a venit ideia că până la urmă nu era așa de bine să stau și să aștept să mă lase cineva în pace sau să mă scape alcineva căci tot decât pe mine trebuia să mă bazez. Și dacă m-am gândit așa m-am gândit și că poate era mai bine ca să intru iar la bârlogul lupului ca să le stric ceva la aparatele acelea ale lor și să nu mai poată să mă urmărească. Așa că m-am băgat iarăși pe acolo și i-am văzut mai de departe cum l-au prins pe Nelu și l-au pus legat pe un scaun ca să facă Experiențe cu el. Și nu că îmi era foarte milă dar parcă nu era bine să îi Taie Capul și să îi coasă în locul lui 1 de la un Pelican cu o Gușă Mare care îi atârna până la brâu. Și așa mi-am dat și eu seama ce era de data trecută cu Ciborgiii aceia în Borcanele lor cu SPIRT deoarece și pe Nelu l-au pus tot într-un BORCAN cu SPIRT ca să se vindece Rana unde era Tăiat și să nu poată să scape. Dar tot l-au lăsat să respire cu un Tub care ieșea pe sus pe la Capac. Iar după aceea CAPUL lui l-au cusut

la un Pește mai mare dar nu chiar așa ca să se potrivească la fix căci nu cred că aveau de unde și l-au aruncat într-un Acvariu unde mai erau și alți pești dar cred că și cu aceia au făcut niște Experiențe căci nu păteau nimic în Acvariul acela unde în loc de apă era BENZINĂ. Și când am văzut una ca aceasta m-am gândit că poate să îl scap pe Nelu ca să vadă și el că decât Proștii țin supărarea și eu nu sunt. Dar totuși nu prea puteam să îl scap și pe 1 și pe altul așa că am zis că mai bine să îi scap CAPUL deoarece dacă celălalt nu putea să meargă singur de la Rană nu aveam cum să îl Car în Cărcă ca un Tâmpit iar peștele era totuși puțin mai ușor. Iar așa că i-am pândit până au plecat TERORIȘTII și după aceea am ieșit și eu din spatele la dulap și m-am dus la Acvariu unde Nelu se uita la mine de parcă zicea că:

— Ajutor!

Și așa că l-am scos de acolo dar i-am spus să tacă și nu mai știu cum s-a întâmplat după aceea căci cred că a căzut un Fir care era băgat în Acvariu și făcând Scurt a luat FOC BENZINA din el EXPLODÂND iar toți peștii care înnotau pe acolo au Sărit în sus dar totuși nu întregi, mai Bucățele. Iar eu am fugit repede cu Nelu în brațe întrebându-l să vadă dacă poate să vorbească:

— De ce laț-i luat de partea voastră pe Robert mări?

Însă el nu spunea nimic căci era Adormit și Leșinat de Frică de la ce a Pățit și decât mai dădea așa puțin din Coadă. Și când am ajuns pe stradă nu prea am știut ce să fac cu el căci nu puteam să îl pun jos fiindcă nu putea să meargă ne având picioare și m-am uitat să vadă dacă vine cineva să îi cer o sacoșă ca să îl pun în ea și să îl duc acasă la el mai împachetat ca să nu se sperie bunicăsa când îl vede în halul acela de prima dată. Dar totuși nu a trecut nimeni și eu am scăpat fără să mai trebuie să mă duc la el deoarece după mine a venit și restul de Nelu cu Capul de Pelican de mă și miram cum a scăpat dar cred că s-a Spart Borcanul de la EXPLOZIE. Așa că am luat și eu de jos un Cuțit și i-am Tăiat Gâtul și și la pește iar

pe urmă l-am reparat cum a fost fiindcă nu era așa de mult de când l-au Tăiat Aceia și s-a prins la loc. Iar după ce s-a prins el nu a mai știut ce a fost cu el și cum l-am salvat și a început să mă întrebe că:

— Ce faci măi cu cuțitul acela?

Crezând că poate vreau să îl bag în burtă la el ca să îi scot mațele. Dar nu vreau. Însă el dacă îș-i uitase s-a speriat și a fugit țipând ca din gură de Șarpe Veninos, Cobră de cred că atunci laț-i auzit dumneavoastră și aț-i venit la mine să mă întrebați dacă:

— Nu vrei să vii cu mine la școală ca să facem curățenie înaintea să începă?

Iar dacă am venit și am vrut ca să vă ajut nu maț-i lăsat să fac nimic și iaț-i dat telefon lui Tata să vină și să mă ia de acolo de s-a și supărat că nu am stat să mă uit cuminte la Televizor la tanti Nela dar nu puteam să stau dacă aveam treabă. Și de atunci a început el să se gândească să mă Încuie bine pe dinnă-untru ca să nu mai scap și să stau ca la pușcărie. Dar nu știu ce avea cu mine de s-a luat cu mâinile de cap căci totuși nu îl încurcam de la serviciul lui și din partea mea putea să ajungă Președinte de Japiță Ordinară ce este. Pentru că este mereu în legătură cu Teroriștii și de aceea l-au prins ei pe Nelu să facă experiențe ca să mă prindă după aceea pe mine și să îmi Taie Capul ca să îl pună la Căpitanul lor deoarece el era un Prost și lumea îl vedea și poate că vrea și el să îl mai Taie Capul puțin și la altele decât la Rele și să știe care sunt capitalele de județ și cum să facă la mulțimi iar dacă eu sunt premiant ce s-a gândit el?

— Ia să iau eu capul de la Luca care este mai deștept.

Și pentru că nu știa dacă îi iese din prima a spus să încerce mai întâi cu Nelu ca să știe dacă se poate și nu pățește nimic.

Iar până la urmă ce s-a gândit Tata ca o Japiță Ordinară? Căci le-a spus lui tanti Nela și nenea Luci să mă Încuie Singur în casă până venea el de la servici căci știa că am de făcut la

compunere și a crezut că dacă văd că nu am pe unde să ies n-o să mai îm-i Ardă mie să bat străzile toată ziua ca un Golan. Dar nici nu îm-i Ardea decât că trebuia să vorbesc cu Miruna ca să aibă Grijă căci și ea este Premiantă și dacă nu mai mă găseau pe mine puteau să o ia pe ea și să îi Taie Capul. Căci fiind Proști nu se gândeau cum să îi stea la Căpitanul lor cu capul ei, cu codițe? Așa că am încercat eu de 1 singur să deschid ușa dar nu am putut deoarece este de lemn mare și gros și la broască mai rău se strica dacă încercam cu un tirbușon. Dar totuși am avut noroc până la urmă deoarece am auzit că sună cineva și atunci m-am dus repede întrebând:

— Cine e?

Și mi-a zis că:

— Lumina.

Iar de aceea am început să mă rog de el să îm-i dea drumul de acolo pentru că sunt închis și de aceea nu pot să deschid, nu că a pus nenea Luci un magnet la contor. Și când a auzit așa Lumina s-a dus și a dat telefon la Poliție care a venit imediat, cam după o oră dar nu Ionel. Alcineva care a început să spargă ușa și să mă salveze dar nu puteam să le spun să nu mai mă salveze pe mine și mai bine să se ducă după Miruna căci nu mă credeau și nici eu nu eram chiar așa de precis că nu sunt și ei cu Teroriștii. De aceea i-am lăsat să intre și când a venit 1 și a spus că să stăm de vorbă m-am dus mai întâi puțin la baie și când am ieșit am uitat să mai mă duc la el în sufragerie și am plecat afară lăsându-l de Japiță Ordinară să se uite la un film cu unii la plajă. Iar dacă am plecat trebuia să fiu atent ca să nu mă urmărească cineva și să știe unde mă duc ca să mi-o ia ei repede înaintea cu mașinile lor și să o prindă pe Miruna la care nu am avut cum să îi scriu mai cu amănunte în bilet deoarece era mic cât piciorul la un porumbel și nu încăpea. Iar pe stradă a început toată lumea să se uite după mine pentru că poate că mă cunoșteau deoarece cred că Teroriștii le-au dat la toți o poză cu mine și pe cine nu

l-au găsit acasă i-au pus-o la poștă ca să le dea lor raportul urmărindu-mă pe toate părțile și și cu Cipiii și mai făcându-se și pe niznaiiii ca vânzătoarea aceea care s-a luat de mine și m-a întrebat:

— Ce ai de calci în felul acesta?

Căci ea poate credea că este ceva în față la tonetă dar eu călcam mai la distanță ca să nu știe în ce parte mă duc dacă vin cumva după mine cu un Aparat cu Raze ca să vadă urmele la adidași pe unde am fost. Iar tocmai când să mă apropiii de cartier am văzut cum merge într-o mașină tatăl lui Naha-betian care stătea la un stop și m-am dus repede la el ca să îl întreb dacă:

— A venit Miruna?

Dar până să ajung eu la el a plecat și și mai bine că nu m-am grăbit foarte tare deoarece nu era singur, era cu 1 la care i-am văzut Pistolul când și-a dat haina mai așa ca să scoată un șervețel și să îș-i sufle nasul. Iar atunci m-am prins că l-au prins și că face și zice ce îi spun ei deoarece dacă nu îl împușcă. Și după aceea ce să vezi? Căci când am trecut de un magazin a ieșit repede cineva de acolo de la pază strigând că:

— Prindeți hoțul!

Iar lumea care era pe acolo a și pus mâna pe mine și când a venit acela a început să îmi spună:

— Scoate repede ce ai furat.

Dar nu aveam ce să scot și de aceea s-a apucat să mă pună cu fața la un perete și să pună mâna pe mine ca să vadă dacă am ascuns ceva. Iar nu aveam ascunse decât caetele care le-a găsit și a început să se mire ca un Prost că:

— Pe acestea când le-a furat?

Dar totuși s-a lămurit și el că nu am fost eu deoarece a văzut că sunt scrise și mi-a dat drumul dar totuși nu cred că degeaba căci mi-a băgat în buzunar o cheie ca să mă prindă iar după aceea și să spună că am luat-o ca să aibă Motiv. Iar dacă am găsit-o când am început să mă cotrobăiesc am aruncat-o repede

la o canalizare căci cine știe? Poate că el nu vrea să zică că am furat-o dar mi-a pus o Bombă mai mică ca o cheie ca să mă Explodeze când mă duc mai departe și el să nu pățească nimic. Iar după ce am aruncat-o nu știu cum m-am uitat în sus și am văzut o vitrină unde se uitau mai multă lume la mine în spate dar când m-au văzut că i-am văzut s-au făcut și ei că se uită la niște schiuri care erau acolo în vitrină ca să nu mă prind eu că mă urmăresc și să îi întreb:

— Ce aveți măi cu mine căci nu v-am făcut nimic?

Și dacă i-am observat am luat-o și eu la goană căci nu era să stau ca un Prost acolo să dea ei raportul despre mine. Iar degeaba fugeam deoarece am văzut că se schimbă și nu e decât 1 ca să îl obosesc și să cadă Mort după aceea cu mâna la inimă. Erau mai mulți care cum mă duceam mai departe de 1 se apuca altul să se uite după mine. Și dacă nu mai am avut încotro ce să fac am zis:

— Ia să intru eu pe undeva ca să nu mai vină după mine.

Așa că am intrat undeva la un restaurant deoarece am văzut în geam că este și biliard înăuntru și dacă nu mai aveam și n-am mai jucat de mult ne având cu cine cam vream să mai joc. Dar și acolo era cam pustiu la ora aceea deoarece poate nu le era sete ca să se apuce să toarne în ei bere fiind pe la service. Era decât 1 pletos și cu barbă de prima dată am crezut că este bărbosul de la Televiziune dar nu era el. Era altul care când l-am întrebat dacă:

— Te fac un biliard?

A zis că:

— Păi ce ai tu bani de biliard?

Iar dacă nu aveam a trebuit să dea el bani la un ospătar căci era cu închiriat, nu degeaba deoarece nimic nu mai este degeaba. Și pe urmă am început să jucăm și să îl bat de cam i-a sunat apa în cap iar văzând așa el a dat telefon și mai au venit și alții repede care cică să vadă cum joc eu, sanchi. Deoarece au venit ca să mă prindă dar dacă i-am ghicit am mai

făcut-o și eu pe Prostul ca să le văd fețele de Bețivi cum se miră. Iar acela m-a întrebat dacă am curaj să joc și pe bani și că dacă nu am bani pot să pun la bătaie ce am la burtă. Adică caetele. Findcă caetele îi interesează pe ei de Japițe Ordinare ca să rămân eu mai prost pe a V-a și să vadă ei cum mi-am petrecut vacanța și ce am în cap find puși de alții care nu îi știam. Iar dacă m-a întrebat am spus și eu că:

— Da.

Findcă dacă sunt bazat sunt bazat iar la biliard nu mă ia nimenea. Dar acela m-am prins după aceea că la început s-a lăsat mai prost ca să îl bat și după aceea a zis să jucăm pe caete ca să mă vadă cum joc și pe urmă să mi le ia find și el bazat. Dar Tâmpitul de el nu știa că dacă l-am văzut prima dată mai Prost nici eu nu am fost chiar foarte bun, foarte bun deoarece doar nu era să stric orzul pe găște. Și de aceea cam s-a făcut de răs la pretenarii lui care venind au început să râdă de el și să îl ia la Miștocăreli căci nu mai a pupat să bage nici o bilă. Așa că am tot câștigat dar tot eram atent și ce se întâmplă pe la spatele meu ca să nu vină cineva și să împingă aiurea de băț ca să pierd și după aceea să pic eu de Prostul lor. Și tocmai când era să dau o dată am auzit la televizorul care era acolo cum zice cineva că o să vină extraterestrii și că o să ne invadeze ca să nu mai poată să scape nimenea. Iar când i-am întrebat când o să vină au început să râdă și să facă mișto zicând că:

— Ce-i măi îț-i este frică?

Dar nu îm-i era. Îm-i era să vină mai repede cu domnul Buliga ca să mă scape de ei de Japițe Ordinare. Și chiar dacă nu au vrut ei să îm-i spună chiar de la început până la urmă tot am aflat că mai sunt 3 zile. Și m-am bucurat că totuși trebuie să vină înaintea să înceapă școala ca să pot să mă duc și eu să mai învăț liniștit. Iar de bucurie am dat puțin pe alături și când l-am rugat pe acela ca să mă lase să repet căci nu am fost atent mi-a zis că:

— Nici o șansă.

Dar totuși alcineva a început să țină cu mine deoarece sunt copil și nu trebuia să se pună și pentru că acela nu a vrut au început să se înjure 1 pe celălalt și să se ia la bătaie cu pumnii și cu picioarele. Dar și cu unghiile căci 1 l-a zgâriat pe altul de i-a dat borșul la gât și din cauza aceasta au început să se bage și alții dând cu scaunele și spărgând pe acolo niște sticle care totuși nu erau chiar pline ca să se facă mare pagubă. Iar până la urmă a scos cineva un Pistol dar nu de acela de care am avut și eu cu aer, 1 cu Laser care a început să tragă cu Raze în toate părțile. Așa că nici aceia care erau dușmani cu el nu mai au stat degeaba și au scos și ei Pistoalele și Mitralierele cu Laser de mă și miram de unde le-au cumpărat căci nu știam că au și apărut, eu credeam că mai încolo. Și cred că de la un Laser de acela a fost când m-a lovit dar fără să mă omoare de tot, decât m-a adormit puțin.

Iar după aceea când m-am trezit m-am gândit că acela eram deoarece mi-am dat seama că atunci când m-au pus să joc biliard m-au băgat la Capcană ca să poată să mă Împuște și să mă prindă ca să mă Bage după aceea într-un BORCAN cu Tuburi în toate părțile pe unde să scoată de la mine ce știu și nu vream să le spun. Deoarece m-am trezit la Subsolul acela și nu aveam pe unde să ies de unde mă țineau ei la Sticlă căci eram cu mâinile și cu picioarele Legate iar cu gura nu puteam să ajung ca să mă dezleg. Așa că nu aveam ce să fac decât să stau și să îi aștept până să mai vină cineva pe la mine ca să îmi Taie Capul căci totuși nu îl aveam Tăiat fiindcă prima dată când m-am trezit m-am și uitat să văd:

— Nu cumva mi-au pus Capul la un Pește?

Dar nu era așa. De aceea cam nu prea am știut ce au avut atunci cu mine deoarece era mai ușor pentru ei ca să mă Taie cât eram Adormit și nu Țipam dar poate că vreau să fiu treaz ca să știu când mă Operează și să mă Doară mai Tare. Și m-am prins că totuși am fost puțin Fraier când i-am lăsat să joace

biliard cu mine fiindcă așa sunt ei cu 2 fețe ca să se împrietenască mai întâi cu tine ca să nu mai fii așa de atent și să îți Tragă una în Cap când nu te aștepti și te gândești că poate o să vină extraterestrii. Iar atunci mi-a picat și mie fisa că se putea să nu mai vină nimeni și să mă scape iar ce am văzut la Televizor să fie DAT de Ei căci și așa au pus mâna pe Televiziune, dar nu decât pe una, pe Toate. Și le-au zis la lume că vin extraterestrii ca să se gândească la aceasta și să nu mai fie atentă la ei când se apucă să Fure Benzină și să pună mâna pe Țară și pe toată Lumea. Dar dacă totuși era cineva care cam se gândea el care este Planul lor puteau să îi dea FOC la Casă sau să îl Amețească cu Vitamine și altele. Însă eu am scăpat fiindcă m-am ferit mereu de ei și de aceea aveau cu mine ce aveau Ei căci am fost atent deoarece trebuia să scriu despre vacanță și ce mai se întâmplă. Iar Ei au tot încercat să mă facă să nu fiu atent de mai de mult, cu Onedin și cu Costel și și cu Pirații care totuși erau decât niște Teroriști mai Fraieri de care nu le-a părut rău să îi dea pe mâna la Armată și să îi Omoare ca să creadă că gata, atâția sunt. Dar ei erau mai Mulți și s-au dus peste tot și și la munte unde poate că de aceea era fugită Nahabetian. Căci a aflat ea ceva de la tatăl ei care știe mai multe dar nu spune la lume ca să nu se sperie și atunci s-a dus decât ea din București iar el a rămas aici să mai îi întârzie puținel pe Aceia. Dar cred că totuși nu putea să îi întârzie foarte mult și de aceea trebuia să scap ca să mă duc la ea și să îi zic să se bage prin altă parte deoarece dacă pe el l-au Chinuit ca pe Hoții de cai cu mâna la ușa poate că tot le-a spus unde s-a dus ea.

Iar după aceea nu mai știu cât am stat așa dar cred că a fost mai mult, poate 2 zile când nu am mâncat deoarece nu a venit nimeni ca să îmi-i dea. Dar totuși până la urmă a venit Tata cu o oafă cu rochie albă mai scurtă și și cu mâneci scurte și a început să mă întrebe:

— Ce mai faci tu măi Luca?

Căci parcă nu mă vedea ce fac. Dar dacă s-a dat cu Teroriștii cred că l-au pus aceia să facă mișto de mine cum i-au pus și pe Vili, Nelu și Bebi decât că pe ei de mai de mult. Pentru că așa sunt ei care intră în legătură cu lumea și nu te prinzi de prima dată, decât te miri că ce au cu tine căci nu lea-i făcut nimic. Și nu îmi-i părea rău de aceia, dar de Robert da fiindcă eu credeam că mă bazez pe el și pe tata dar mai puțin dar am văzut că până la urmă deloc. Iar după aceea a zis să mă scoată de acolo și după ce m-a scos tot nu mi-a venit să cred deoarece cred că era o capcană ca să nu fiu atent și să fug, de aceea se purta el așa cu ni, ni, ni cu mine. Și și oafa aceea care a început să mă întrebe și ea dacă:

— Vrei să mă iei de mână?

De parcă mai eram de 2 ani să merg de mână cu ei. Și cred că cu ea era Tata în legătură căci de aceea a spus să o iau de mână ca să îmi-i dea un microb care nu îl cunosc doctorii și pe urmă să intre în mine și să mor cu bube cu puroi. Dar nu repede, să mă chinuiesc. Iar când eu am spus că:

— Nu.

A zis și ea:

— Cum vrei.

Căci eram precis că mai are și alt plan cu mine deoarece nu putea să fie bazată decât că o iau de mână căci dacă aveam cumva mânuși ce făcea? Iar după aceea ne-am dus la un birou la Teroriști care era mai la o curte fiindcă m-am prins deoarece nu am urcat ca să ieșim de acolo și de aceea m-am prins și că aveau mai multe locuri unde să țină omul, nu decât pe acela de mai întâi și nu m-au dus acolo căci era prea aproape de ecranele unde mă urmăresc și să nu cumva să scap și să dau cu ceva în ele, poate o piatră stricându-le. Și era adevărat că are și alt plan dar nu am putut să fiu sigur ce vrea de la mine și cum este acesta căci când am ajuns acolo am început să vorbim întrebându-mă ce îmi-i plăcea mie să fac când eram mai mic și cu ce mă jucam. Și mai m-a întrebat și alte feluri de prostii pentru copiii mici că pe cine iubesc eu mai mult și ce

vreau să mă fac când o să fiu mare. Căci parcă ori era proastă ori mă lua pe ocolite ca să nu fiu atent și când mă întreabă:

— Unde este Miruna?

Să mă dau de gol și să îi spun că:

— La munte.

Ca să se ducă ei și să o prindă. Dar totuși nu m-a întrebat de ea, decât s-a apucat să îmi-i arate niște desene care le-a făcut ea, poate mai de mult când era la școală căci dacă s-a făcut mare de ce să mai deseneze omul? Și m-a pus să spun ce văd acolo dar poate tot ca să mă încerce și să mă ia pe departe ca să nu fiu atent când vine cineva pe la spate și mă ia pe sus. Iar de aceea cred că m-a și întrebat:

— După cine te uiți mereu?

Dar nu i-am spus, i-am spus decât de desenele acelea ca să văd ce față face când o iau la mișto și să văd dacă se prinde. Dar cred că nu s-a prins deoarece când mi-a arătat pe cineva care se uita pe geam am băgat și eu din top că se uită după Omul Paianjen ca să vină pe sus pe la bloc și să o scoată de acolo fiind pericol. Căci era un Terorist care a pus o bombă în bloc și mai i-a făcut și pe alții să cadă cu telefericul iar de aceea el, adică Omul Paianjen trebuia să se ducă în toate părțile o dată deoarece nu avea timp să îi ia pe rând. Dar expre am zis de Terorist ca să o văd dacă mă întreabă ce știu despre ei, dar nu m-a întrebat, decât se uita la mine și făcea așa cu pixul pe niște foi. Și nici Tata nu a spus nimic căci poate că se simțea cu musca pe căciulă fiind cu ei, decât se uita la ceas și pe urmă a zis că vine repede având puțină treabă. Iar de aceea am rămas decât eu și cu oafa aceea care am văzut că o cheamă Silvia și care s-a apucat să mai îmi-i arate și alte desene căci poate că ei îi plăcea cum le-a făcut și nu avea cine să o laude. Iar de aceea nu m-a durut gura nici pe mine să îi spun că:

— Ce frumos este.

Dar tot nu s-a prins că era cum spunea mai de demult Robert:

— La hoha.

Și a zis că:

— Știi că este frumos dar ce este aici?

Iar așa că am început iarăși să îi spun că este un copil la care Tata lui i-a dat o vioară ca să vadă dacă poate să cânte la ea. Decât că în vioară era băgată o grenadă care să îl explodeze când se apucă de cântat. Iar după aceea totuși nu mai am avut chef să îi spun nimic căci cine era ea ca să mă ia pe mine la întrebări ca Ionel? Dar puteam să mai îi spun și că dacă se apuca copilul acela să cânte într-un fel îl auzea alcineva care știa că este un semnal și atunci venea repede ca să îl ia și să se ducă amândoi la plajă ca să urmărească Pirații cu benoclul și să vadă ce mai au furat ca să le dea și lor să nu îi spună la Armată. Dar totuși m-am cam plictisit să mai îi bag atâta din top și dacă a văzut așa m-a lăsat și ea în pace chemându-l pe Tata să vină și să mă ducă acasă. Adică la hotel căci poate că tanti Nela era supărată pe mine dacă au venit niște Poliție și l-au luat pe nenea Luci întrebându-l:

— Cât ai consumat?

Adică curent. Dar el nu a consumat mult, mai mult ea care tot spală la mașină și și Kiti care toată ziua lăsa Televizorul deschis pe Sărăcia aceea. Iar atunci eu am crezut că am scăpat dar nu am scăpat deoarece tot a mai trebuit să mă duc o dată pe la ea ca să o laud cu desenele dar cred că și ea s-a plictisit deoarece a II-a oară nu a fost atentă și mi-a arătat o foaie care nu era desenată deloc și ca să nu se supere și să se apuce de țipat că:

— Uite căci decât din cauza ta este.

Mai am vrăjit-o puțin și de aceea nu a zis nici ea nimic văzând că sunt băiat politicos și că nu i-o arunc Dracului încolo dacă nu a făcut nimic pe ea.

După aceea stăteam într-o zi la geam la tanti Nela care totuși nu s-a supărat pe mine și tocmai când mă uitam la Televizor ca să văd dacă mai spune ceva de extraterestrii aceia s-a deschis

ușa și a venit Tata cu o surpriză, surpriză căci era chiar Naha-betian care când m-a văzut a și spus:

— Salut!

Care nu știam că vorbește cu:

— Salut!

Dar poate că s-a învățat pe acolo unde a fost. Iar când am văzut-o am și întrebat-o dacă:

— Ai venit tu așa sau ai citit biletul de la porumbel?

Dar nu mi-a zis imediat, a stat mai întâi să se ducă Tata să cumpere niște suc deoarece nu vrea s-o audă când spune că:

— Am citit biletul.

Deoarece era și normal căci și ea știa că este cu Teroriștii și atunci mai bine că se păzea. Însă trebuia să se păzească și mai bine și să nu se ducă pe acasă pe la Bucătăreasa aceea care ea nu știa că este cu ei și vrea să îi scoată inima și s-o fiarbă iar când i-am spus a început să se mire că:

— Păi nu mi-a făcut nimic.

Pentru că mi-a spus cum a venit ea de mai de mult, de 2 zile și că nu a pățit nimic decât s-a julit puțin când s-a împiedicat pe stradă de o țevă. Iar pe urmă nu știu cum a făcut căci a schimbat vorba și iarăși a început să mă întrebe de compunere de abia atunci mi-am adus și eu aminte de ea și că nu mai am scris nimic pe septembrie dar dacă mai aveam cam o săptămână m-am gândit că:

— Lasă că mai am puțin timp ca să mai scriu și din urmă.

Dar totuși nu mai îmi aduceam aminte pe unde sunt caetele alelalte care bine că mai le-am ținut la burtă căci o dată a fost cât pe aici să le pierd și să ia Foc dar bine că totuși m-am trezit cu ele în cap căci eu credeam că mi-am luat gândul de la compunere dar cred că m-a păcălit cineva. Iar de aceea m-am și dus repede în cameră la mine, care am avut-o mai de demult și am început să răscolesc toate pentru că nu îmi era mie frică că fură ea ceva din sufragerie fiindcă avea de toate și nu mai îi trebuia nimic. Iar văzând-o nici nu mai mi-a fost

aşa de frică să nu o Taie cineva ca să o facă Tochitură cu sos şi cu usturoi. Adică Bucătăreasa căci la ei în casă decât ea făcea de mâncare de mă şi miram cum au avut curaj să o lase pe una care s-a dat cu Teroriştiii să le dea de mâncare. Căci şi dacă nu o tăia putea să o ia şi pe Miruna durerea de burtă cum m-a luat pe mine şi nici eu nu mai puteam ca să îi pun o pilă la Ştiuca care este supărată şi nu mai vorbeşte cu mine. Dar totuşi ea nu a stat decât în sufragerie, a venit repede după mine ca să mă întrebe:

— Ce cauţi aici?

Iar atunci am început şi eu să mă gândesc dacă:

— Aceasta este Miruna?

Pentru că putea foarte bine să fie alcineva, un Ciborg la care decât i-au pus Capul ei dacă cumva au pus mâna pe ea la munte şi l-au trimis ca să mă Spioneze şi să vadă dacă mai am compus ceva. Şi când m-am făcut că nu aud deoarece nu mi-a venit nimic în cap şi nici nu vream să îş-i dea seama că iar am pierdut compunerea ca să nu i se ridice nasul la purtare s-a apucat să mă întrebe:

— De ce ȕia-i pus bluza pe dos?

Iar abia atunci m-am uitat şi eu pe lângă mine şi mi-am dat seama că aşa este căci când m-a trezit Tata dimineaţa la hotel eram cam adormit şi nu am văzut şi nici el nu a fost atent fiindcă de nimic nu este în stare şi mă lasă aşa fiind Comod şi şi pentru că îl interesează decât de el. Şi bine că a venit tocmai atunci cu sucul ca să pot să îl iau la rost întrebându-l:

— Unde mia-i pus caetele?

Iar nu ştiu ce mi-a venit să îi fac când l-am văzut că le scoate din Diplomatul lui căci ce treabă avea cu ele ca să le ia pe la servicii? Dar nu le-a luat la servicii, le-a dus la Oafa aceea a lui căci s-a vorbit cu ea şi cu Teroriştiii ei ca să Copieze după mine şi să vadă ce am făcut în vacanţa căci poate avea şi 1 de la ei un copil ca să îi dea lui compunerea Copiată de la mine. Iar de aceea m-am supărat şi eu şi m-am gândit că măcar de acum

să nu mai Copieze, pe septembrie. Și m-am și apucat să scriu cu frunzele și cu păsările călătoare așa cum neaș-i învățat dându-i pe ei afară care dacă au văzut că am treabă m-au lăsat deoarece doar nu era să stea Miruna lângă mine și să se uite fiindcă ea are mai altfel de compuneri. Iar după ce am scris mai mult m-am dus și eu iar în sufragerie căci trebuia să îi spun să se spele bine pe mâini ca să nu îi dea cineva un Microb dar nu mai am găsit-o fiind plecată și era decât Tata cu tanti Nela care s-a întors și ea plânsă și zicea că:

— Pe unde să mai o scoatem cu el?

Adică cred că cu nenea Luci. Iar când l-am luat la întrebări că de ce a lăsat-o să plece m-a luat și el că:

— Să vorbim ca bărbații.

Căci parcă de meciurile lui îmi-i ardea mie. Dar nici el nu vrea să vorbim de nici un meci, vrea decât să mergem într-o zi ca să îmi-i iau ce rechizite îmi-i trebuie și și niște haine și penar. Și mai a spus și eu ce părere am, dacă vreau să merg cu el să ne uităm de un apartament de închiriat pe undeva care îmi-i place și mie căci doar nu era să stăm toată viața la hotel. Și nici pe capul lui tanti Nela. Dar totuși decât să mă gândesc la apartament mai bine mă gândeam la Nahabetian care a plecat fără să mai ne vedem și nici nu mai a apucat să îmi-i dea elasticul ei de la păr deoarece nu mai am avut când să i-l cer ca să aibă Știuca ceva cu care să facă un farmec dacă se îmbolnăvește de la ce îi face Bucătăreasa. Deoarece totuși m-am gândit că și Știuca este tot după bani și dacă fac rost de undeva și mă duc să îi dau nu mai este supărată pe mine fiindcă doar nu este așa de Tâmpită și nu îi strică nici ei să ia de la mai Mulți căci îi ia nu îi dă.

Iar după aceea dacă tot mi-a adus aminte Miruna am zis să mai scriu și eu la compunerea pe septembrie deoarece nu știu ce tot am făcut de nu mai am apucat și și am uitat. Dar

totuși acum era mai greu deoarece trebuia să mă uit mereu ca să nu mă Spioneze cineva adică Teroriștii care sunt în legătură cu Oafa aceea care nu știu de unde o cunoaște Tata de i-a dat ei ce am scris. Dar totuși m-am și bucurat puțin pentru că dacă s-a apucat să îmi-i Fure caetele înseamnă că mi s-au stricat Cipii aceia de când m-a Împușcat la biliard cu Laserul deoarece poate că Raza aceea a făcut scurt cu Razele de la Cipi și atunci s-au Ars. Adică ca să nu mă vadă trebuie să mă uit mereu căci cred că au luat cheile de la Tata și și-au făcut și ei altele după model ca să intre la tanti Nela pâș, pâș când nu sunt eu atent și să pună niște aparate să mă Înregistreze la Camera Ascunsă de sus, dar să vadă și ce scriu ca să știe și ei și să Copieze după mine ca niște Japițe Ordinare. Iar de aceea trebuie să stau mai așa ca să nu se vadă peste mine de la lustră unde poate că le-au pus deoarece mai m-am dus și eu pe la baie și nu am putut să pândesc chiar așa mereu. Dar tot nu pot să scriu chiar toată ziua fiindcă mai am și altele de făcut cum a fost când mi-am adus aminte că:

— Oare au omorât-o pe Miruna?

Pentru că eu nu sunt ca alții care decât la ei se gândesc căci dacă eram așa nu mai mă duceam la ea ca să îi spun:

— Păze!

Și mă bucuram de răul altuia că adică dacă nu mai este ea o să le-o iau eu sigur înaintea la toți cu compunerea. Dar totuși m-am mai gândit că totuși nu mi-a zis de loc unde a venit porumbelul acela la ea și de ce nu îi este frică dacă l-au luat pe tatăl ei căci poate că l-au și împușcat fiindcă alfel nu o lăsa el aici la București, o trimitea înapoi. Și nici de domnul Buliga nu i-am spus ca să îi dea telefon pe nava lui să vină mai repede. Așa că mi-am băgat iar caetele la burtă ca să mă duc la ea să mai vorbim dar totuși nu am apucat deoarece iar a apărut Nelu care când m-a văzut a și început să strige:

— Fugi măi căci vin extratereștrii!

Un Prost. Căci nu avea de ce să î-m-i fie frică de ei care sunt oameni buni ca și noi decât că poate mai verzi de la clorofila care se hrănesc prin fotosinteză.

Iar alaltăieri când au venit extratereștrii eu eram cu Tata în oraș să î-m-i cumpăr caete și penar și și niște haine ca lumea căci acum nu mai trebuie să venim decât în uniformă la școală și vine fiecare cum vrea el ca să se dea mare cu parada modei. Dar cam m-a enervat căci nu prea se pricepe deoarece nici o cravată nu poate să îș-i cumpere de 1 singur și mai mă învăța pe mine ce să î-m-i iau. De aceea cam a trebuit să mă cert cu el căci avea el un plan al lui ca să mă fac de răs la școală și dacă mă vedeți că sunt îmbrăcat ca un Prost să aveți impresia că chiar sunt Prost și și alții de la alte materii ca să î-m-i dea note mici și să nu mai pot pe urmă să ajung Om Mare. Dar dacă așa a spus Știuca tot o să ajung eu deoarece așa î-m-i este mie scris să fiu Președintele la Lume dar decât că mai trebuie să mai învăț puțin. Iar lui îi era frică să nu cumva să ajung eu să fiu Președinte în locul lui la servicii căci decât la asta se gândea și vrea să î-m-i bage bețe în roate. Dar poate că nu era decât din cap de la el, mai era și de la Teroriști ca să nu pun pe urmă Poliția pe ei și să îi bag pe ei la Borcan ca să le Tai Capul să vedem:

— Ce au înăuntru de sunt așa de răi?

Pentru că decât se Preface că este bun și se dă cu ni, ni, ni dar alfel mă Persecută cum poate el mai bine și cum îl duce capul deoarece după aceea m-a dus la hotel și a început să-m-i povestească cum a fost el și a găsit pe undeva un apartament ca să ne mutăm acolo și să nu mai stăm pe capul lui tanti Nela toată ziua deoarece are și ea necazurile ei. Care era mai bine căci și eu m-am cam săturat să mă cunoască vecinii care îi știu mai de dinainte și să se uite toți după mine nu știu cum. Dar totuși el a spus că să ne mutăm mai departe, pe undeva

pe la mama Dracului, în Drumul Taberei. Deoarece spunea că acolo este mai verdeață de parcă mie verdeață îmi trebuie. Ce sunt eu cal ca să mă duc să mănânc verdeață? Dar cred că vrea ca să fiu mai pe lângă aceea de la mare, Tania care este și ea în mână cu ei ca să poată să mă Spioneze mai bine și să nu mă lase în pace zicând că vine să caute o comoară dar de fapt ca să mă Deranjeze pe mine să nu pot să îmi fac lecțiile care ni le dați. Iar când i-am spus așa a început să se scarpine în cap, cred că ca să îi facă mai atenți pe aceia care i-au pus și lui Cipiii aceia și să îmi spună că:

— Păi n-o s-o mai ai pe ea.

Adică pe dumneavoastră. Deoarece este o Japiță Ordinară care vrea să mă mute la altă școală, unde nu mă cunoaște nimeni ca să înceapă toți să se ia de mine și să mă facă cu Ouă și cu Oțet. Pentru că acolo nu o să mai fie nici Robert care să mai se pună cu ei cu toate că și el s-a Prostit de tot dar mai cunoșteam și eu pe cineva. Și afară de el n-o să mai îl am nici pe Dima Sandu care chiar dacă este Tocilar totuși o să ajungă ceva de capul lui fiindcă nu este Pârâcios ca alții iar dacă nu poți să faci tumba la sport mai te împinge puțin de la spate căci nu îl doare mâna. Și mai mi-a părut rău și de Agache care la lucru manual face milee frumoase și și semne de carte de care ne-a dat și la colegiii ei făcând mai multe. Dar nu chiar la toți deoarece doar nu are 7 mâini, decât mie, lui Nahabetian și lui Pițigoi Mihai. Iar atunci Precup s-a supărat pentru că este coleg de bancă cu mine și cam îi place de ea dar să nu îi spunei că v-am zis. Și dacă vreți să știți și de Pancu Iancu mi-a părut rău deoarece chiar când îi curge nasul pe fața de bancă și dă așa cu mâna tot nu este Japiță dar ce să facă și el dacă așa a văzut pe acasă? Dar nu de ei mi-a părut mie cel mai rău căci cel mai rău mi-a părut de dumneavoastră deoarece a apucat atuncea la mare să îmi spună că o să vă avem și acuma făcea tot ca el care mereu își ia vorba și nu poate nimeni să pună nici o bază.

Căci dacă mi-am adus aminte și am văzut cât am compus după părerea lui nu este nimic și poate să arunce încolo cu munculița la alții cum făcea cu ciorba lui mamaia. Pentru că poate așa l-au învățat pe el Teroriștii să chinuiască lumea și pe o parte să le ia caete dar nici să nu îi pese ce scrie acolo. Adică să îi pese decât dacă dă la alții să Copieze. Căci atunci mi-a picat și mie fisa că este Înțeles cu cineva de la noi din clasă ca să îi dea lui ce am compus și pe mine să mă Mute ca să nu pot să zic nici:

— Păs.

Dar tot nu am putut să mă prind:

— Cu cine?

Deoarece nu mai este nimeni care să mi-o ia și să nu vă prindeți și dumneavoastră că este Copiată fiindcă decât Naha-betian mai face așa de frumos, dar mai alfel nu chiar ca mine. Dar poate că nu vrea să o dea la alcineva, vrea decât să mă fac eu de râs în altă parte căci pe cine o să avem să nu știe că învăț bine și să mă scoată mereu la tablă. Pentru că așa era Planul lui și la Teroriști ca să nu ajung Om Mare, adică poate Președintele la Toată Lumea. Dar cred că totuși chiar dacă se pune el contra tot o să ajung și o să dau Ordin ca să NU mai fie Voie să se Mute nici un copil de la o școală la alta. Decât poate dacă îi mai pune lipici pe scaun un Nesimțit ca Zaman și vrea el neapărat să plece, alfel NU. Iar când l-am întrebat că:

— Și compunerea?

A spus că acolo nu o să știe nimeni că am avut-o de făcut și și mai bine să nu o arăt căci eu am muncit ca un Prost Degeaba deoarece i-a spus lui Oafa lui că mai bine să nu mai îi arăt decât ei ce mai fac. Căci poate că are Ea pe cineva care vrea să mă Copieze și să le dea la alții și eu să rămân de Prost. Dar m-am gândit și că poate este Înțeles cu Cineva să zică decât așa că mă Mută ca să mă las eu pe tânjală și să nu mai compun mai departe ca să mă Înnec ca țiganul la mal și atunci dumneavoastră să ziceți:

— Totuși nu ai făcut chiar cum Ția-i petrecut toată vacanța de vară.

Și să vă supărați pe mine deoarece neaȚi mai spus că mai tare vă supărați pe Leneși decât pe Proști de la care nu ai ce să ceri dacă așa sunt ei. Dar eu nu sunt și de aceea nu a putut nici el să mă Prostească ca să mă las, decât că de acuma cam trebuie să scriu puțin mai pe scurt căci dacă mă lungesc săptămâna viitoare începe școala și nu mai am când să scriu chiar de cum mi-am petrecut-o pe toată. Adică vacanța.

Iar pe urmă au venit Extratereștrii iar eu am crezut că le-a dat Nahabetian telefon deoarece nu credeam că o să vină așa de repede. Dar nu le-a dat ea fiindcă mi-a și spus când i-am dat eu ei telefon că ea nu a dat la nimenea, decât a mai stat pe acasă și s-a plimbat cu bicicleta dar decât ea căci domnul Buliga nu mai era. Și de Bucătăreasă mi-a zis să stau liniștit pentru că până acum nu a Otrăvit-o decât puțin cu Pilaf care l-a uitat pe Foc Afumându-se. De m-am și mirat dar poate că vreau să o țină și pe ea să nu o Omoare căci dacă nu aflau ce vreau de la mine poate că aflau de la ea. Însă nu cred că mai pupau ei deoarece acuma ne-au ocupat Extratereștrii care nu au venit așa cum credeam eu decât cu o navă, au venit cu mai multe care s-au apucat să înconjoare Pământul ca să nu mai aibă nimeni pe unde să fugă. Adică Teroriștii.

Extratereștrii sunt oameni ca și noi decât că mai verzi poate de la clorofilă dar totuși puțin mai mici și slabi cam ca mine. Spre deosebire de oameni ei nu au deloc păr în cap și nici cap. Adică au și și mai Mare dar decât că li se vede Creierul prin sticlă. Iar mai au și ochiii mai Mari poate de la aceea că le-au ieșit din cap stând toată ziua la Calculator și la Benoclu ca să vadă dacă nu se vede Pământul și dacă nu mai au ajuns o dată. Pentru că sunt mai mici ei pot să intre într-un om pe dinăuntru adică să se prefacă pe afară că sunt oameni ca noi

cum s-a prefăcut domnul Buliga dar să fie tot Extraterestrii și să se dea de gol decât dacă îi pune cineva să cânte sau să spună ceva. Iar de îmbrăcat se îmbracă mai alfel, cam cum am văzut la cineva la Mamaia, cu o Mantie Strălucitoare de AUR pentru că cred că sunt foarte Bogați, mai Bogați ca Mimi, decât DIAMANTE nu am văzut să aibă. Iar când au venit mai întâi nu au venit la noi în Țară deoarece poate credeau că nici nu există pentru că de departe nu se vede nici un Zgârie Nor mai înalt. Așa că s-au dus direct în America să vadă ce mai este pe acolo și dacă este cumva un Terorist care să îi Împuște pe oameni. Dar cred că erau mai Mulți deoarece s-au cam supărat și s-au apucat să zboare mai jos ca să mai vadă dacă și în altă parte este la fel. Iar atunci au ajuns și la noi în Țară și m-au văzut pe lângă casa lui Nahabetian când m-am dus să văd dacă nu cumva îș-i aduce aminte ca să îm-i dea elasticul acela. Dar când i-am văzut cu Navele lor am rămas să mă uit cu un ochi în sus la ei și cu altul să văd dacă nu iese și ea pe afară. Iar Ei poate că s-au gândit:

— Iată un băiat de pe Pământ.

Iar văzându-mă s-au apucat să aterizeze și după aceea a ieșit o scară din Nava lor care este cu Multe lumini și cu niște Aripi așa mai ca de zmeu dar care se bagă înăuntru când se lasă jos. Și tocmai când mă uitam eu la scara aceea ce să vezi? Căci pe ea a coborât un Extraterestru care mi-a făcut cu mâna și m-a întrebat:

— Ce mai faci?

Iar eu că:

— Bine.

Deoarece nu puteam să îi spun că nu prea findcă nu puteam de loc să îl conving pe Japița de Tata să mă lase la școala la care am fost, adică la dumneavoastră și nici că sunt teroriști peste tot pentru că era totuși musafir și ce impresie îș-i făcea? Dar tot degeaba am vrut eu să nu ne dăm de gol căci atunci a apărut și Robert de mai încolo cu o Coropișniță care avea

un Băț Băgat prin ea și s-a Repezit cu ea la mine ca să mă sperie și să mă întrebe ce mai caut pe acolo după ce am făcut. Dar nu am făcut nimic și nici nu m-am speriat, decât m-am dat mai așa căci nu credeam că o să se facă și el o Japiță Ordinară chiar așa de tot. Iar văzându-mă Extraterestrul acela m-a rugat să mă sui cu el în Navă ca să îl lăsăm pe Robert cu Răutățile lui. Așa că m-am urcat dar cam repede căci am uitat să îi spun că tocmai acolo stă Nahabetian și că dacă poate să o ia și pe ea căci mereu a scris frumos de ei. Dar nu mai a fost timp fiindcă a decolat imediat și a trecut pe lângă un stol de rândunele care fiind toamnă au început să se ducă în Țările Calde.

Dar totuși tot Degeaba m-am încrezut eu în Ei că sunt Extraterestrii căci și Ei decât după interes umblă dar atunci nu mi-am dat seama pe loc însă am văzut ieri după ce m-au lăsat iarăși jos pentru că i-am rugat eu ca să mai am timp și de ale mele deoarece era sâmbătă și marți trebuie să începă școala. Și după ce m-am dat jos am început să mă caut să văd pe unde este cheia de la tanti Nela fiindcă totuși TATA nu a găsit așa de repede apartament. Iar când colo nu mai am găsit-o și nu avea cine să mi-o ia decât Ei fiindcă Robert nu a venit așa de aproape de mine. Și nu știam ce vreau să fure de la ea deoarece este săracă dar m-am prins că poate că Ei vreau decât să mă facă pe mine de Prost că am scăpat-o pe jos și degeaba o aveam de gât și să stau pe la ușă ca să mă întrebe vecinii ca pe Milog:

— Te-au lăsat pe afară?

Căci și aceștia decât de alții îi interesează dacă tanti Nela este la piață iar pe ei nu se văd. Însă tot am avut noroc deoarece când credeam eu că o să stau pe acolo a venit Tata mai devreme de la servicii unde avea un Bord dar mai alfel fiind Urgent de m-am și mirat:

— Oare ce o fi cu el?

Iar după ce m-a băgat în casă s-a luat cu mâinile de Cap și a stat așa și când l-am întrebat:

— Ești Bolnav?

Tot nu a spus nimic, decât mai încolo că:

— Nu știu ce o să ne facem căci m-au dat Afară.

Adică de la servicii. Iar mai întâi nu a vrut să-mi spună de ce dar totuși până la urmă mi-a spus. Căci nu a putut să Agățe pe cineva, adică o Firmă la care să facă Asigurare la Toată Lumea deoarece Șeful de la Firma aceea s-a răzgândit și a plecat zicând că este Semn Rău. Iar dacă nu am înțeles dar nu că sunt Prost, că nu mi-a explicat el mai cu amănunte a zis până la urmă că:

— De la Barbă.

Deoarece luna aceasta a trebuit să nu mai se Bărberească și să și-o lase Mare. Iar atunci Președintele, adică Ovidiu l-a dat Afară iar tot Degeaba ne-am stricat noi concediul ducându-ne cu El la Șpriț deoarece El nu se gândește la om, se gândește decât la Bani lui. Și norocul meu că am apucat să îmi iau acelea de școală căci ce mă făceam dacă nu le luam și eram fără nici un Leu? Deoarece Tata de Nimic nu este în stare și nici măcar să îș-i țină Serviciul fiind cam ca finul Aurel de care degeaba zicea. Și dacă i-am zis sincer a început tot pe mine să mă Persecute și să spună că decât din Cauza Mea a ajuns în acest Hal dar eu ce Vină am? Iar tocmai când mă Persecuta El mai Tare i-am auzit pe Extratereștrii care s-au apucat să Bombardeze pe Toată Lumea.

Dar totuși nu s-au apucat să o Bombardeze de la noi, s-au apucat de la Americani de unde au fost ei mai întâi. Căci s-au dus pe deasupra la un oraș și au aterizat mai încolo puțin pe câmp unde trecea cineva cu un camion cu Vacii. Dar totuși el nu s-a prins că sunt Extratereștrii, decât Vacile au început să facă:

— Muuuu!

Și să dea din copite. Iar acela care era șoferul a oprit mașina și s-a dus la ele întrebându-le:

— Ce aveți măi căci dacă nu tăceți din gură vă Tai?

Și Extratereștrii l-au Ascultat de mai departe cu niște Microfoane de Spioni iar când l-au Auzit așa s-au Gândit să îl Împuște cu Laserul pentru că la Ei pe Planetă Vacile nu se Taie, ele stau pe lângă casa omului cam ca pisicile la noi și este Păcat să le legi ceva de Coadă, o Conservă sau alceva. Iar atunci au Tras cu Laserul în el și i-au făcut o Gaură Mare în Burtă, de se vedea prin ea cum vine un Elicopter de la Poliție, dar Americană, nu de aceasta de a noastră. Căci Aceia imediat cum au văzut că este cineva Împușcat au început și ei să Tragă cu Pistoalele în Extratereștrii care s-au băgat repede la ei în Navă ca să nu îi nimerească. Dar cred că totuși nu le era lor chiar așa de Frică deoarece au pielea mai Tare și poți să Tragi în Ei și cu Bomba căci nu pățesc nimic fiindcă sunt căliți de câte Bătălii au avut ei parte în Cosmos. Iar după ce s-au urcat în NAVĂ s-au luat repede după Elicopterul de la Poliție care a fugit imediat în oraș ca să se Ascundă după niște blocuri și să nu poată EXTRATEREȘTRII să îi Împuște de la atâta Lume care era pe acolo. Dar totuși la EXTRATEREȘTRII nu le-a fost Milă de Ei deoarece erau niște JAPIȚE ORDINARE care s-au dat cu TERORIȘTII. Adică Poliția. Căci EXTRATEREȘTRII i-au Ascultat de mai de Mult și pe Ei și au Aflat și de aceea mai întâi l-au Împușcat pe 1 cu Burtă cam ca Tata care l-a scăpat pe un TERORIST de la Închisoare cu Cheile lui. Și tocmai când s-au dus Ei cu NAVA pe Deasupra la Oraș au venit și 2 Avioane de la ARMATĂ care credeau ele că dacă au RACHETE o să facă Mare Brânză. Dar nu au făcut căci EXTRATEREȘTRII au spus:

— Dacă Voi sunteți așa de RĂI atunci și Noi.

Și au început să îi BOMBARDEZE cu LASERUL de le-a luat FOC niște Magazine și niște haine Bune și pe urmă cum

dădeau cu LASERUL într-o Mașină de a lor de NEAM PROST sârea în Sus cât era Ea de MARE și lua FOC de la BENZINĂ. Iar dacă au dat într-o Stradă pe Deasupra s-a dus LASERUL până Jos de tot la METROU unde erau niște TERORIȘTI care s-au Băgat în Lume ca să le FURE CHEILE de la Casă și să Intre când nu sunt Ei ca să se Răcorească ca niște JAPIȚE în Piscină FĂRĂ să mai se ducă să se SPELE înaintea de aceasta. Și atunci AMERICANII au Văzut și Ei că EXTRATEREȘTRIII sunt BAZAȚI și i-au luat pe un GENERAL la care i-au spus:

— Apărăne căci nu mai știm ce să ne Facem.

Dar cum era să îi Apere căci și EL era decât un PROST care mai RĂU i-a SUPĂRAT deoarece i-a pus pe toată ARMATA lor să Tragă cu PUȘTILE în Sus și și cu TUNURILE. Iar apoi a zis să iasă și AVIOANELE și VAPOARELE ca un DOBITOC deoarece Marea era mai Departă și VAPOARELE NU Băteau până la EXTRATEREȘTRIII. Iar dacă s-au pus TOȚI pe EI i-au Înconjurat dar EXTRATEREȘTRIII NU s-au Speriat și au dat Imediat Telefon de au Venit nu știu câte NAVE de ale Lor care i-a ÎNCONJURAT pe Aceia care i-au ÎNCONJURAT pe ei. Și decât o dată au dat cu o RAZĂ în Cerc și le-au Căzut la AMERICANI Toate AVIOANELE Jos. Dar nu Direct pe Pământ, pe niște Blocuri care le aveau ei MASCATE cu Iarbă și cu Copăceiii mici de tot ca să nu se prindă Toată Lumea că acolo i-au Ascuns pe unii care fac niște EXPERIENȚE cu MICROBI ca să îi dea după aceea la Lume să mai Moară din ei și să nu mai ceară Șomaj ca niște Milogi. Iar EXTRATEREȘTRIII Știau ei de EXPERIENȚE și Expre au dat AVIOANELE acolo ca să Împuște 2 iepuri dintr-o Lovitură. Căci dacă au văzut că Lumea este REA ce era să facă și EI, doar nu era să vină să o Ocupe ca să se Chinuie tot EI spunând:

— Așa să NU mai faceți.

Răcinduș-i gura de pomană cu niște LEPRE. Așa că i-au Bombardat de i-au Amețit dar decât NAVA care a venit mai

Întâi. Căci Celelalte s-au dus și în alte Țări, la ENGLEZI, la FRANCEZI, la NEMȚI, la ITALIENI, la RUȘI și la JAPONEZI. La Noi nu au venit de Prima Dată căci nici EI NU aveau chiar așa de Multe NAVE câte sunt Țările și ne venea Rândul mai încolo, înaintea de Africa, unde nu poți să crezi dar chiar și acolo sunt TERORIȘTI care se apucă să OMOARE Elefanți, Zebre, Girafe, Canguri, Rinoceri, Cămile, Crocodili, Maimuțe și altele. Dar totuși până la urmă s-au oprit și nu mai au Omorât atâta Lume deoarece s-a făcut Noapte și s-au dus și EI să se culce, nu știu pe unde, poate pe Lună căci ea este mai aproape și puteau și să stea liniștiți deoarece nu se apuca nimeni să trimită așa de repede o Rachetă după EI. Iar dacă am văzut așa m-am dus și eu să mă culc deoarece astăzi trebuia să fiu odihnit ca să pot să compun căci cine știe și poate nu mă dă la Altă Școală și să am ce să vă arăt.

Iar când m-am sculat azi dimineață am văzut că NAVELE la EXTRATEREȘTRIII erau Sus pe CER de 7 Sulițe căci de la noi de la București se vede deoarece avem Cablu în cameră și se prinde Peste Tot. Iar tocmai când Sforăia Tata mai Tare l-am văzut pe Președintele din America cum i-a chemat pe mai multă Lume și a început să se sfătuiască cu ei:

— Ce ne facem?

Dar nu știu chiar cu Amănunte ce au vorbit deoarece nu înțeleg foarte bine la Engleză și mai era și 1 care traducea băgându-se pe peste El, dar spunea și el mai pe Scurt, cum putea de Repede căci era cam Bâlbâit Săracul. Dar totuși EXTRATEREȘTRIII nu i-au lăsat să se Sfătuiască Foarte MULT și Iarăși au început să TRAGĂ în EI cu LASERUL la un Pod unde au venit mai Multe TANCURI dar tot Degeaba deoarece le-au TOPIT Imediat. Așa că dacă au văzut că NU au ce să le Facă AMERICANIII cât sunt ei de ȘMECHERI au spus că:

— Ne Predăm.

Și poate încercau cu Vorba DULCE căci MULT ADUCE așa că Președintele lor l-a chemat pe ȘEFUL la EXTRATEREȘTRII ca să stea de Vorbă cu EL și să se Înțeleagă și ei ca Oamenii. Dar NU s-a putut fiindcă ACELA a stat decât Puțin iar după aceea a scos de Undeva o SULIȚĂ care i-a Înfipt-o în Cap. Dar totuși nu a făcut MIZERIE pe jos cu CREIERII în Toate Părțile deoarece SULIȚA Aceea avea pe dinnăuntru o ȚEAVĂ cu care s-a apucat să îi SUGĂ CREIERII la Președinte: Creierul mic și Creierul Mare. Deoarece Creierul Mijlociu NU Există dar așa am spus eu și de EXTRATEREȘTRII și până la urmă cine știe? Iar Atunci m-am Prins eu că nici EI NU sunt chiar așa de Buni cum s-au Făcut căci îi interesează Creierul la Oameni și de aceea au venit la noi fiindcă pe la EI nu mai aveau pe cine și doar nu era să se Mănânce EI între EI ca CANIBALII. Și decât se Făceau așa că sunt Verzi de la Clorofilă sanchi, ca să creadă Lumea că Mănâncă decât Aer și Soare dar EI aveau de mai de mult un PLAN ASCUNS. Căci erau în legătură cu TERORIȘTII care de aceea făceau și ei EXPERIENȚE, ca să vadă cum să mai facă rost de niște Creieri pentru EXTRATEREȘTRI luând de la Tot Felul de Oameni și Animale. Dar dacă m-am Gândit mai bine mai mi-am dat seama că totuși și TERORIȘTII NU erau Chiar Oameni, Oameni deoarece prea nu avea Nimeni ce să le facă și precis că erau și EI un fel de EXTRATEREȘTRI dar nu chiar ca ei, mai ca CIBORGII. Căci mai de Demult au venit decât mai Puțini EXTRATEREȘTRI și au Băgat niște MICROBI sau niște CIPI la unii care s-au făcut TERORIȘTI și NU mai îi Interesa decât Cum să Facă să NU fie POLIȚIA Atentă când vin EXTRATEREȘTRII ADEVĂRAȚI ca să dea cu LASERUL peste Tot.

Iar mai încolo dacă au văzut așa s-au apucat și Alți EXTRATEREȘTRI să le Înfigă SULIȚE în Cap la mai Mulți

Oameni de peste Tot din Lume, nu decât din America. Iar degeaba se ZBĂTEAU aceia și STRIGAU Rugându-se de EI:

— Îm-i Moare Copilașii de Foame!

Ca niște Țigani căci Lor nu le Păsa de loc și NU se Gândeau la ce fac deoarece după ce i-au MÂNCAT pe Armata de peste Tot au început să îi MÂNÂNCE și pe alții din Tot felul de Orașe și Sate pe unde treceau EI cu NAVELE lor. Și și pe Copiii care totuși ce treabă aveau cu EI deoarece decât îș-i făceau Lecțiile și chiar dacă mai era și 1 care să Spargă un Geam cu Mingea totuși. Dar Ei nu ȚIPAU chiar așa de Tare deoarece unii erau mai mici care nu mergeau la Școală și nu știau ce este cu ei iar atunci decât dădeau Puțin din Picioar și Gata. Decât un JAPONEZ mai mic și al Dracului a luat o Săbiuță și a vrut să se Bată cu EI de i-a luat și Râsul și s-au făcut că NU îl Nimeresc de Prima dată Direct în Cap așa că l-au tot CHI-NUIT cu SULIȚA aceea care i-au Înfipt-o în: mâini, picioare și trunchi. Și după aceea i-au Băgat-o și în Cap ca să se facă și EI VITEJI ca el. Iar dacă de acolo i-au Omorât pe Toți Oamenii s-au adunat cu NAVELE lor într-un loc pe Cer și au început să se Gândească ce să facă adică dacă mai întâi să vină în România și în alte Țări unde NU au fost ca să OMOARE Oamenii sau dacă mai întâi să stea pe acolo și să OMOARE și ANIMALELE și după aceea să vină pe la Noi. Iar 1 care era mai Șef dar nu chiar Cel Mai Mare a zis că:

— De ce să Batem drumul de 2 ori?

Așa că s-au apucat să OMOARE și ANIMALELE dar mai întâi le-au Speriat cu niște EXPLOZII ca să facă Mișto de ele. Căci mi s-a și făcut Milă de o VEVERIȚĂ după care s-au luat EI și au dat FOC la Toți Copacii de NU mai avea Săraca nici un loc unde să Sară. Dar Cel Mai Nasol a fost când s-au dus la o Grădină Zoologică unde ANIMALELE nici nu aveau pe unde să fugă ca să Scape fiind la CUȘCĂ și așa că le-au Băgat la Toate o Suliță în Cap de au rămas ca la Insectarul de anul

trecut decât că mai Mari. Și și un Pui de Leu care l-am văzut așa și mi-am adus aminte de Ceva.

Iar pe urmă am Fugit Repede de la Hotel și l-am lăsat pe Tata să Horcăie mai departe ca un Nesimțit ce este căci s-a apucat să se Înghăiteze cu Toți TERORIȘTII care uite cu Cine erau Înțeleși. Și m-am dus la Nahabetian acasă căci m-am Prins că Aceia Știau de Ea că le Cunoaște Obiceele lor și că dacă Vrea Poate să îi OMOARE sau să le spună la ARMATA Noastră cum să facă deoarece EA ascultă de Tatăl ei. Și dacă veneau pe urmă în România se duceau Direct la Ea Prima Dată ca să îi Bage și ei în Cap POMPA aceea sau ce este de mă și Miram cum nu s-au Gândit să vină totuși până acum. Iar de aceea m-am Grăbit Tare ca să NU mi-o ia Înainte și nici NU am mai Băgat nici un Bilet căci nici nu aveam și și așa este Duminică și NU prea vine Controlul. Dar totuși a fost Bine deoarece când am ajuns Eu la Ea EI NU erau veniți așa că am putut să mă apuc și eu de Planul Meu care m-am Gândit la El Tot Drumul până acolo. Și când am ajuns acolo m-am uitat să văd de unde Bate Soarele și pe urmă mi-am pus Ochelarii mai așa pe un Gard ca să vină Soarele în Ei căci am făcut Socoteala Bine deoarece Știam de la Biliard. Iar Eu m-am dat mai așa, Tupilat în Șanțul acela la Adăpost și am început să spun tabla înmulțirii căci tot NU aveam ce să fac până veneau EI. Iar când am ajuns pe la:

— 7 x 8.

I-am Văzut cum Vin mai de Departe cu NAVA pe lângă Coșul la o Casă unde stătea o Barză cu Puiul ei și a început să mi se facă Puțin frică să nu cumva să o ARDĂ cu RAZELE lor. Și și de Miruna îmi-i era ca să NU Dea cu Ceva pe Casa Ei căci pe urmă NU mai aveam cu Cine să mă Întrec la Învățătură și Puteam să o las mai Moale ca să ajung un PROST. Iar atunci am Ieșit de acolo din Șanț și am Strigat la EI:

— Ia Veniți Măi Încoace dacă sunteți Așa de ȘMECHERI.

Ca să NU fie Atenți. Căci nu îmi-i era că mă Omoară deoarece este totuși mai Bine LEU să MORI decât ca un Cățel cu Lanțul la Cușcă. Și chiar au venit ca niște PROȘTI ce sunt fiindcă credeau că o să facă cu MINE ca cu Japonezul Acela. Dar eram BAZAT deoarece când s-au dat mai așa a venit RAZA de SOARE de la OCHELARII Mei drept pe NAVA Lor la Rezervorul de BENZINĂ. Iar stând așa am început să mă rog:

— Să NU li se Termine BENZINA.

Dar NU s-a Terminat și a fost Foarte MULTĂ căci mai aveau și de Rezervă cum îș-i lua și Tata cu Canistra la Pasat să fie El Sigur. Iar de aceea a EXPLODAT Foarte Tare și s-a făcut o LUMINĂ de puteai să o vezi și din COSMOS. Și cred că au văzut-o și de la alte NAVE de ale Lor care erau duse în Bulgaria sau în Polonia iar atunci li s-a făcut Frică la toți EXTRATEREȘTRIII gândindu-se că:

— Ne-am Fript.

Pentru că poate a fost o Capcană a Noastră care decât am făcut-o la început pe Proștii dar NU eram. Așa că și-au luat Picioarele la Spinare și au plecat cu tot cu NAVELE lor în COSMOS de unde au venit. Iar tocmai când mi-am luat și EU Ochelarii de unde i-am pus ce să vezi? Căci a venit Tata ca un Prost și m-a luat repede că:

— Iar ai venit pe aici?

Și că:

— Marș imediat la Hotel să te pregătești deoarece mâine începe Școala.

Dar EU NU Știam așa și când i-am zis că:

— Păi mâine este decât 14.

Mi-a zis:

— Anul acesta începe pe 14 deoarece este Luni și să NU Începeți de Marțea să vă meargă Rău.

Dar cu toate că NU sunt Preciș că chiar așa este m-am luat după el căci este Tată. Și decât mi-a părut Rău că NU a ieșit și Miruna pe afară ca să o întreb dacă îmi-i dă aceea de păr în Caz de Ceva. Dar poate că mi-o dă la Școală cu toate că NU sunt Preciș dacă mai vin tot acolo căci mâine trebuie să ne întâlnim și cu Oafa aceea și Poate mă dă în Altă Parte căci am ajuns EU la mâna El.

Iar după aceea ne-am dus la Hotel și m-a pus să fac baie și să mă spăl și pe Cap și m-a pus să Dorm de mai Devreme de abia am avut timp să mai scriu puțin. Iar acuma m-am sculat și EU Noaptea când doarme El și am venit în baie ca să mai Scriu puțin căci mi-am dat seama că NU am făcut Încheierea cum neaț-i învățat dumneavoastră. Și cam îmi-i este puțin frică să nu se scoale și să înceapă să Țipe la Mine și să îmi-i ia Compunerea Aruncând-o mai încolo. Căci tot zice că din cauza Mea a ajuns Sărac și NU știi de ce. Iar mai devreme nici NU mai m-a lăsat să Scriu zicând că:

— Măine nu mai Pupi tu Școala Aceea.

Și chiar dacă NU sunt Preciș că o să mai fiu la dumneavoastră zic mai Bine să o fac să fie Făcută Dinnainte deoarece EU dacă mă apuc de ceva mă apuc. Findcă doar NU de aceea am Păzit-o eu la Burtă ca Ochiii din Cap ca să NU mai vi-o dau deoarece am Compus la Ea Mereu dacă așa neaț-i spus. Iar NU este Decât de 4 pagini, este de mai multe, cam 4 caete care dacă eram Zgârciob ca El le țineam să le am anul acesta NU să le Scriu cu Compunerea. Și poate că până la urmă i se face și Lui milă de Mine și și la Oafa aceea care decât Desene știe deoarece de la Ea i se trage Lui. Căci m-am Prins că l-a Vrăjit decât cu Prostiii ca să NU mai mă lase la Școală și altele de acest fel. Și ori să mă Mute în Altă Parte ori să mă ducă la Ea ca să stau Închis acolo și să mă ia la tot felul de Întrebări că:

— Ce vezi aici?

De parcă EU sunt Prostul Ei să îi spun mereu ce îmi arată Ea și să îmi pierd timpul ca să NU mai fac la Compunere. Care cred că este Păcat de Ea deoarece dacă neați zis EU am făcut-o și acuma mai am decât Puțin dar totuși NU Știu cum să fac să o Termin chiar când se Termină Vacanța. Căci totuși Ea se Termină când Începe să sune Clopoțelul și NU sunt Preci dacă NU ne cereți Compunerea de Măine, NU Poimăine. Iar atunci înseamnă că NU o să mai am când să Scriu chiar până la Coadă căci doar N-o să vă țin cu mâna Întinsă ca să îi fac EU Sfârșitul. Și de aceea m-am Gândit să îl fac de acum, puțin mai Înainte ca să fie. Și de aceea vă rog să NU vă Supărați dacă mâine NU o să fie Chiar Așa cum am Scris EU, mai ales Vremea de Afară deoarece NU sunt Preci și Poate că fără să Vreau o să mai Bag și EU din Top. Dar nici că o să mai vă am pe dumneavoastră NU sunt Preci dar eu tot mai fac aici Puțin căci cine știe?

Pe urmă când m-am trezit era Luni Dimineața și m-am îmbrăcat cu Tricoul NOU cu Desene Animate și am plecat cu Tata la Școală. Dar NU cu PASATUL care l-a Tamponat ieri un PROST în parcare, cu Metroul și cu Tramvaiul. Când am ajuns la Școală Soarele Strălucea pe CER ca un REGE al Bolții Cerești și Păsărelele Cântau în Copaci spunând că mai este Puțin și o să Plece Toate în Țările Calde. Frunzele Pomilor erau Galbene și Roșii de la cum le-a Bătut Soarele Toată Vara și se Așterneau pe Câmpuri ca să fie ca niște Îngrășămintele iar să nu mai se chinuiască la anul Țăranii cu Porumbul lor. Aceștia erau ieșiți de mai de Mult, de Dimineața pe Câmp și au început să Are și să Semene dar EU NU i-am Văzut deoarece de la Noi din Oraș NU se văd. Când am ajuns la Școală în Curte era mai Multă Lume și și Dumneavoastră care mați văzut Imediat și miați-i făcut Veselă cu Mâna. Iar ce să vezi

căci Tocmai Atunci a venit și Nahabetian Miruna cu un Buchet MARE de Tufănele și s-a dus la Dumneavoastră ca să vi le dea. Iar atunci am venit să vi le dau și EU pe ale mele și să văd dacă vrea să Vorbească și cu mine sau Decât cu Agache ca Fetele. Dar NU a vrut Decât cu Ea și atunci când am venit mai Aproape a luat Elasticul cu Biluțe și mi-a zis că:

— Ia-l!

Iar după ce v-am dat și EU Florile Mele a Început să Sune Clopoțelul și mi-am dat Seama că a Început Școala. Ce Frumoasă a Fost Vacanța de Vară!

Cuprins

5	Iunie
48	Iulie
137	August
235	Septembrie

foto © Mircea Struteanu

Dacă psihoterapeuții definesc creativitatea drept capacitatea de a face asociații relaxate între elemente care la prima vedere nu au legătură unul cu altul sau drept schizofrenie bine temperată, cum s-ar putea numi un scriitor de compuneri? Permiteți-mi să mă recomand, deși afon, compozitor

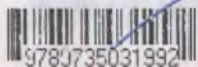
T. O. BOBE

Una dintre cele mai profunde, mai bine scrise și mai pline de umor cărți de care am avut parte în ultimii ani. Romanul este o neașteptată poetică a vulnerabilității, scrisă din perspectiva unui copil de 10 ani, fără recursul la psihologie, fără aseasonări sociologice și, mai ales, fără inutile moralisme.

SIMONA SORA

**CUM MI-AM PETRECUT
VACANTA DE VARA**

29.00 Lei/Buc

9789735031992

(c) SmartCash Sho